Комисия за Защита на Личните Данни

ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТИН

брой 1 (40), януари 2013 г.

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ 3

КЗЛД се произнесе със становище по въпроси, свързани с предстоящия национален референдум 3

КЗЛД издаде задължителни предписания на основание Закона за електронните съобщения 5

34-та Международна конференция на органите по защита на данните и неприкосновеността 6

Международна конференция „Защита на личните данни”, проведена в Москва, Руската федерация 8

Заседания на Координационните надзорни групи по Визовата информационна система на ЕС и по ЕВРОДАК 9

88-ма среща на Работната група по чл.29 от Директива 95/46 10

Заседания на Съвместните надзорни органи за Европол, Шенген и Митници и на Координационната група по Митническата информационна система 13

Дискусии в рамките на Съвета „Правосъдие и вътрешни работи” по законодателната реформа в областта на защитата на личните данни 15

Дейности на КЗЛД по изпълнение на проекти, финансирани в рамките на програма „Леонардо да Винчи” 16

В Кюстендил се проведе поредното изнесено заседание на Комисията за защита на личните данни 17

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ 19

РЕГИСТРАЦИЯ НА АДМИНИСТРАТОРИ НА ЛИЧНИ ДАННИ 20

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД 21

СТАНОВИЩА НА КЗЛД 167

ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ УКАЗАНИЯ НА КЗЛД 211

КЗЛД СЕ ПРОИЗНЕСЕ СЪС СТАНОВИЩЕ ПО ВЪПРОСИ, СВЪРЗАНИ С ПРЕДСТОЯЩИЯ НАЦИОНАЛЕН РЕФЕРЕНДУМ

На 29 ноември 2012 г. Комисията за защита на личните данни прие **становище по приложението на Закона за защита на личните данни при подготовката и провеждането на предстоящия на 27 януари 2013 г. национален референдум** по въпроса за развитието на ядрената енергетика в Република България чрез изграждане на нова ядрена електроцентрала.

Централната избирателна комисия за произвеждане на всички видове избори е назначена за срок 5 години с Указ №78 от 15.04.2011 г. на Президента на Република България. По силата на Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление, Централната избирателна комисия изпълнява функциите на Централна комисия за произвеждане на национален референдум. За провеждането на национален референдум на 27 януари 2013 г. ще бъдат назначени районни избирателни комисии във всеки изборен район, както и секционни избирателни комисии за всяка секция в страната и в дипломатическите или консулските представителства на Република България.

Инициативните комитети също събират и обработват лични данни на граждани, участващи в съответната подписка.

Централната избирателна комисия е администратор на лични данни и е вписана в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри с идентификационен № 312338. Заявила е седем броя регистри, а именно:

1. списъци (подписки) с избиратели, подкрепили регистрацията на партия или независими кандидати за президент и вицепрезидент на републиката;
2. кандидатите за президент и вицепрезидент на републиката;
3. представляващите партиите и коалициите от партии лица и упълномощените от тях лица, както и участващите в инициативните комитети лица;
4. членовете на общински избирателни комисии (ОИК) и на секционни избирателни комисии (СИК);
5. лица в договорни отношения с ЦИК;
6. наблюдателите;
7. акредитираните към ЦИК представители на средствата за масова информация.

На 23 ноември 2012 г. от председателя на ЦИК, Красимира Медарова е отправена молба за становище от КЗЛД по следните въпроси:

1. Необходимо ли е ЦИК да заяви пред КЗЛД нов регистър - членове на РИК.
2. Трябва ли районните и секционните избирателни комисии да бъдат регистрирани като администратори на лични данни.
3. Необходимо ли е регистриране на инициативните комитети като администратори на лични данни в предстоящия национален референдум. Следва ли всеки член на инициативен комитет, който обработва лични данни, да бъде регистриран поотделно пред Комисията за защита на личните данни като администратор и/или необходимо и всеки инициативен комитет да се регистрира като администратор на лични данни.

В становището си Комисията за защита на личните данни прави анализ на Закона за пряко

участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление в контекста на обработването на лични данни, в резултат на който приема следното становище:

„1. Районните избирателни комисии са администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД и следва да подадат заявление за регистрация в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан КЗЛД на основание чл.10, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД.

2. Секционните избирателни комисии имат качеството на обработващ лични данни по смисъла на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД и във връзка със становище № 2741/2011г. на Комисията за защита на личните данни, поради което за тях не възниква задължение на регистрация в КЗЛД.

3. Централната избирателна комисия следва да актуализира данните в заявения пред КЗЛД регистър „членовете на ОИК и на СИК“, като го допълни с данните за членовете районните избирателни комисии.

4. Инициативните комитети за произвеждането на национален референдум, по смисъла на ЗПУГДВМС и инициативните комитети на застъпниците на алтернативната позиция по смисъла на Решение № 5-НР от 12 ноември 2012 г. на ЦИК относно регистрация на застъпници на алтернативната позиция в ЦИК за участие в националния референдум на 27 януари 2013 г. са администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД и като такива следва да подадат заявения за регистрация.”

Чрез своята интернет страница Комисията за защита на личните данни информира районните избирателни комисии и инициативните комитети, че могат да извършат своята регистрация като администратори на лични данни в приемната на КЗЛД или чрез изпращане на попълнените формуляри (Заявление и Описания на регистрите) по пощата. Образците на документи, които следва да се попълнят от районните избирателни комисии са формулярите „Заявление за регистрация на държавен орган или орган на местното самоуправление” и „Описание на регистъра”. Образците на документи, които следва да се попълнят от инициативните комитети са формулярите „Заявление за регистрация на физическо лице-представител” и „Описание на регистъра”. Подробни указания са публикувани на сайта на КЗЛД в раздел „Бъдете информирани”, подраздел **„Инст**руктивно-образователни текстове” -„Указания за регистрация на районните избирателни комисии като администратори на лични данни” и „Указания за регистрация на инициативни комитети за произвеждането на национален референдум, по смисъла на ЗПУГДВМС и инициативни комитети на застъпниците на алтернативната позиция по смисъла на Решение № 5-НР от 12 ноември 2012 г. на ЦИК относно регистрация на застъпници на алтернативната позиция в ЦИК за участие в националния референдум на 27 януари 2013 г. като администратори на лични данни**”.**

Задължението за регистрация по чл.17 **от ЗЗЛД и за промяна на данни по чл.18, ал.3** от **ЗЗЛД в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от Комисията за защита на личните данни, се приема за изпълнено с факта на подаване на попълнено** Заявление (Част I – данни за администратора и Част II – описание на регистъра), респективно Уведомление за промяна на данни.

Съгласно Закона за защита на личните данни, администраторът на лични данни е длъжен да подаде заявление за регистрация преди започване обработването на лични данни, респективно преди извършване на промяна на данните.

КЗЛД ИЗДАДЕ ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ ПРЕДПИСАНИЯ НА ОСНОВАНИЕ ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

С цел създаване на ясни и унифицирани правила за всички субекти, участващи в процеса по задържане на трафични данни, през 2012 г. Комисията за защита на личните данни издаде **Задължителни указания по силата на чл. 261а, ал.3, т.2 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС)**. Адресат на указанията са всички задължени по Закона за електронните съобщения субекти – предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, съдилища, прокуратура и компетентни органи по чл.250б от закона.

С измененията и допълненията в Закона за електронните съобщения през 2010 г., в българското законодателство бяха въведени изискванията на Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи (директивата за запазване на данни). Към настоящия момент директивата е в процес на реформа. Дискусиите се провеждат, както на равнище държави-членки на ЕС, така и под формата на публични консултации.

Цялостният процес по отстояване на необходимостта от запазване на данни, респ. използването им се крепи върху предоставянето на убедителна статистика, доказваща полезността на тяхното използване. В този контекст Европейската комисия отправи апел към държавите-членки да представят освен статистическа информация, и убедителни доказателства за полезността на задържането на данни за целите на сигурността и наказателното производство. Като се имат предвид последствията и рисковете за вътрешния пазар и за зачитане на правото на неприкосновеност на личния живот и защитата на личните данни, страната ни трябва да продължи да гарантира чрез общи правила, че високите стандарти за съхраняване, извличане и използване на трафичните данни се поддържат последователно и законосъобразно.

За да отговори на очакванията на Европейската комисия и да предприеме мерки за уеднаквяване на практиката в национален план, Комисията за защита на личните данни издаде задължителни указания до задължените по ЗЕС субекти. Комисията даде възможност на всички заинтересовани страни в процеса по задържане и достъп до трафични данни да изразят своето становище и да дадат предложения и затова конституира като заинтересовани страни в административното производство по издаване на задължителни указания следните органи и институции: органите по чл. 250б, ал. 1 от ЗЕС; предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги; главния прокурор на Република България; председателя на Софийски градски съд, председателите на районните съдилища в цялата страна; Комисията за регулиране на съобщения и сдружението за електронни комуникации.

Със задължителните указания се регулират всички параметри, които са счетени за наложителни в хода на дискусиите на проведените срещи с всички ангажирани в процеса по запазване на данни. Отчетени са формулярите на Европейската комисия, по чиито образец отделните държави-членки са задължени да представят статистическа информация. С указанията се разписват изискванията към съдържанието на регистрите, поддържани от органите по чл. 250б от ЗЕС, съдилищата и предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, като изрично е указано, че те представляват минимално необходимото съдържание. Всяко от задължените лица, по своя преценка, може да изисква вписването в регистрите и на допълнителна информация. Указано е, че регистрирането, съхранението и унищожаването на документите, свързани с исканията

за достъп, издадените разрешения и откази, разпорежданията за достъп и справките, се определя с вътрешни правила на съответния орган по чл. 250б, ал. 1 от ЗЕС, съд или предприятие за работа с явни и класифицирани документи, при спазване на приложимите нормативни актове. Разписани са изискванията към унищожаване на съхранени данни.

В съответствие с препоръката на Европейската комисия всяка държава-членка на Европейския съюз да представя анализ на полезността на използването на трафични данни, при зачитане на независимостта на съдебната власт, в рамките на добросъвестния междуинституционален обмен и при спазване на принципите на Наказателно-процесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни препоръча **всяка година, до 31 март,** органите по чл. 250б, ал. 1, съда и прокуратурата на Република България да й предоставят обобщен анализ на практиката си, свързана с реализиран достъп до запазени данни по чл. 250а, ал. 1 от гледна точка на полезността на получените данни. Препоръчително е анализът да обхваща информация относно: броя случаи (брой дела), при които достъпът до съхранени трафични данни по чл. 250а, ал. 1 от ЗЕС е бил считан за необходим; мотивите за необходимостта от достъп; по възможност, информация относно отделни казуси, при които получените данни са били от съществено значение за отделно наказателно производство; по възможност, справка за броя осъдителни/оправдателни присъди по дела, при които са приложени справки за достъп до трафични данни по чл. 250а, ал. 1 от ЗЕС.

След получаване на анализа от отделните органи и институции, ежегодно КЗЛД ще обобщава получената информация и ще я предоставя на вниманието на Народното събрание и Европейската комисия, заедно с информацията по чл. 261а, ал. 4 от ЗЕС.

Издадените задължителни указания подлежат на незабавно изпълнение, като изискването предприятията да представят статистическа информация по новите образци ще се изпълнява за отчетната 2013 г.

34-ТА МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ОРГАНИТЕ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ И НЕПРИКОСНОВЕНОСТТА

През 2012 г. за първи път най-значимият международен форум в областта на неприкосновеността се проведе в Латинска Америка. Домакин на събитието бе Уругвай – втората южноамериканска държава след Аржентина с „признание" на ЕС за общонационална адекватна защита на личните данни.

В дневния ред на Конференцията основно присъства темата за развитието на съвременните информационни технологии, чиито характеристики днес са различни от характеристиките на утрешния ден и техният променлив характер е закономерност. Тази „сигурност на променливостта" при развитието на високите технологии бе поставена и изследвана в социален контекст, в търсене на отговор къде е балансът между съвременните информационни възможности и неприкосновеността и как най-адекватно може стане преходът от информация към социално знание. От гледна точка

на неприкосновеността, това би означавало технологичният напредък да бъде реализиран в хармония с човешките права, да бъде преценяван неговият пряк социален ефект и риск.

Информационните технологии бяха разглеждани в множество ситуации и области на въздействие върху личната неприкосновеност – в полето на информационното общество, електронното правителство, електронното здравеопазване, услугите, свързани с гео-локализирането, съвременния съдебен инструментариум, дори и през призмата на концепцията за демокрация в „дуела" между правото на защита на личните данни и правото на свобода на изразяването. В стъпването на водещия международен форум на южноамериканска земя може да се търси символика и в още една важна посока – възможностите за свързване на отделно функциониращите в момента системи (в Европа, по линия на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие и Организацията за Азиатско-тихоокеанското икономическо сътрудничество) в една глобална мрежа за защита на данните.

Провеждането на събитието в Уругвай, по думите на председателя на Работна група на органите по защита на данните в Европейския съюз (създадена в изпълнение на чл. 29 от европейската Директива за защита на данните) г-н Якоб Концам, дава възможност за споделяне на ентусиазма относно защитата на личните данни, защото „ключът към успеха е съвместната дискусия и работа". Добрите практики при обмена на информация, особено по отношение на прозрачността и отговорността, трябва да разчитат на международна подкрепа и одобрение.

Основен въпрос, обсъждан по време на конферентната сесия на органите по защита на данните, който следва да намери отражение в националните практики, бе обработването на лични данни за целите на профилирането. Информационните и комуникационни технологии позволяват събирането и обработката на данни в голям мащаб. Събираните по този начин данни се обработват чрез изчисляване, сравнение и софтуер за статистическо съотношение, с цел изготвяне на профили, които могат да бъдат използвани по много начини и за различни цели. Техниката на профилиране е в състояние да окаже въздействие върху хората чрез поставянето им в предварително определени категории, много често без тяхно знание. Отнесени към субекта на данните, профилите позволяват генериране на нови лични данни, които не са онези, които субектът на данните е съобщил. Липсата на прозрачност, условията на „невидимост" на профилирането и липсата на точност представляват значителен риск и могат да накърнят сериозно човешкото достойнство, права и свободи. Всичко това налага необходимостта от регулиране профилирането по отношение защитата на лични данни.

В резултат на проведените дискусии, делегатите на конференцията приеха декларация за профилирането. В нея се подчертават възможностите и рисковете, свързани с използването на методи, базирани на събиране и обработка на вкусове, навици и начин на живот на физическите лица. Потвърждава се, че основните принципи за защита на данните и личната неприкосновеност, особено принципът за ограничаване в рамките на целите, за които се събират и обработват данните, са и ще останат определяща работна рамка. В декларацията се дават основни насоки, които трябва да се имат предвид при извършването на профилиране – максимална прозрачност на дейностите по профилиране, усъвършенстване на алгоритмите, проверка и контрол на резултатите. Подчертава се необходимостта от ясно разграничаване на отделните етапи на профилирането - необходимост от извършване на профилиране, определяне на методиката и обхвата на данните, начин на използване на профилите. Посочва се, че профилирането налага необходимост от силни и независими органи по защита на данните, които имат права за надзор над частния и публичния сектор, както и адекватни и актуални познания по такива технологични разработки като профилирането. Подчертава се необходимостта тези органи да участват в изработването на нормативната рамка в съответната област.

Важността на този въпрос е отчетена от Съвета на Европа в приетата Препоръка CM/Rec(2010)13 към държавите-членки относно защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни в контекста на профилиране. Съгласно препоръката, защитата на човешкото достойнство и други основни права и свободи в контекста на профилирането може да бъде ефективна, тогава и само тогава, когато всички заинтересовани страни от публичния и частния сектор допринесат заедно за справедливото и законно профилиране на лицата. Българският Закон за защита на данните урежда

принципната забрана за автоматизирано обработване на лични данни, предназначено да оценява лични характеристики на дадено лице. Уредени са и някои от условията и принципни положения, предвидени в препоръката относно събирането на лични данни в този контекст. Налице са обаче и редица елементи от препоръката, които следва да бъдат преценени от гледна точка на българското законодателство, включително и по отношение въвеждане на термините „профил" и "профилиране", както и ефективно регламентиране на действията, които стоят зад тях. В тази връзка следва да се държи сметка и за хода на дискусията по новата правна рамка за защита на данните, тъй като в нея проблемът за профилирането е намерил изрична регламентация.

Освен декларацията по въпроса за профилирането, на конференцията бяха приети и две резолюции – за **бъдещето на неприкосновеността на личния живот и за „обработката на информация в облака" или т.нар. „cloud computing".**

През 2013 г. Международната конференция се връща в Европа. Домакин на събитието ще органът по защита на данните на Полша.

МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ „ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ", ПРОВЕДЕНА В ГРАД МОСКВА, РУСКАТА ФЕДЕРАЦИЯ

Защитата на информацията в онлайн пространството, международното взаимодействие при предотвратяването на кибер-престъпления, свързани с нарушаване сигурността на данните и трансграничния характер на защитата на личните данни, бяха част от дискутираните теми в рамките на проведената през ноември международна конференция за Защита на личните данни в Москва. Организатор на конференцията бе Федералната служба за надзор в сферата на телекомуникациите, информационните технологии и масовите комуникации на Руската федерация (РОСКОМНАДЗОР).

В рамките на първия ден от конференцията, представители на органите по защита на данните от държави от Европейския съюз, Източна Европа, Централна Азия и Южна Америка, споделиха своя опит при осъществяването на международно сътрудничество и представиха някои структурни и законодателни характеристики на националните органи по защита на данните.

Председателят на Комисията за защита на личните данни – Венета Шопова, представи някои основни аспекти от международната дейност на КЗЛД, както и областите, в които българският надзорен орган би искал да задълбочи сътрудничеството си с международните партньори. В контекста на актуалните на европейско равнище дебати относно независимостта на националните органи по защита на личните данни, г-жа Шопова посочи ключови правомощия на Комисията да представлява държавата в международни организации по въпроси от нейната компетентност, както и да сключва двустранни споразумения за сътрудничество в областта на защитата на личните данни по реда на Закона за международните договори. Като настоящи и бъдещи приоритети на международно

взаимодействие на КЗЛД бяха очертани законодателната реформа в областта на защитата на личните данни и образователната политика на институцията, която включва обучение за администраторите на лични данни и повишаване информираността на обществото.

През втория ден от конференцията се проведоха различни панели и работни семинари. Бяха предвидени възможности за срещи на бизнеса с представители на руските държавни органи, имащи отношение към обработването и защитата на лични данни, както и с международните органи по защита на данните – гости на конференцията. Сред темите на пленарното заседание бяха законодателните развития на национално и наднационално ниво в областта на неприкосновеността, международното сътрудничество, трансграничните трансфери на данни (напр. при предоставяне на туристически услуги), възможностите за предотвратяване на злоупотреби с лични данни. Споделен бе опитът на руски и чуждестранни експерти, както и интересни казуси и разследвания. Дискутираха се въпроси по идентификацията и удостоверяването на самоличността на клиенти при предоставяне на електронни услуги и защита на „уязвими" лични данни. Обсъдиха се нови рискове, свързани с развитието на технологичния сектор (информационната и телекомуникационна среда като източник на нарушения на правото на защита на личните данни, клауд технологии, видеонаблюдение, електронно правителство). Споделени бяха опит и добри практики за провеждане на различни работни семинари и обсъждане на бизнес стратегии за развитие.

ЗАСЕДАНИЯ НА КООРДИНАЦИОННИТЕ НАДЗОРНИ ГРУПИ ПО ВИЗОВАТА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА НА ЕС И ПО ЕВРОДАК

На 21 и 22 ноември 2012 г. в Брюксел се проведоха заседания на Координационните надзорни групи по Визовата информационна система на Европейския съюз и по ЕВРОДАК. Представител на Комисията за защита на личните данни бе нейният член Мария Матева.

За Координационната група за надзор на Визовата информационна система (ВИС) на ЕС това бе първо заседание, което премина в обсъждане на организационни и структурни въпроси. Представители на Европейската комисия представиха последни развития и редица добри практики на международно и междуинституционално взаимодействие във връзка с Визовата информационна система и предстоящото стартиране на Европейска агенция за оперативното управление на широкомащабни **информационни системи** (базирана в Страсбург и Талин), която ще извършва операционното управление на системите ШИС, ВИС и Евродак и съдържа част за защита на данните.

Европейската визова информационна система (ВИС на ЕС) е въведена в действие на 11.10.2011 г. Тя представлява система за обмен на данни за визите за краткосрочно пребиваване между държавите-членки. Състои се от централната ВИС (което се намира в Страсбург, Франция), национален интерфейс във всяка държава-членка и съобщителна инфраструктура между централната ВИС и националните интерфейси. Системата е свързана с националните системи за издаване на визи на всички държави-членки чрез националните интерфейси, позволяващи на компетентните органи на държавите-членки да обработват данни за молбите за визи и за всички видове визи, които са издадени, отказани, анулирани, отменени или продължени. С въвеждането на системата става възможен обменът на информация по заявленията за визи за страни от Шенгенското ***пространство. Страните*** от Шенген ще обменят информация за случаи на евентуални откази за издаване на виза на даден гражданин на страна извън ЕС и Шенген. Заявленията съдържат биометрична информация за кандидатите за визи, както и данни за всички случаи, в които те са поискали такава. Отпада опасността някой, на когото е отказана виза от една страна от Шенген и е получил съответния забранителен печат в паспорта, да подменя документа си с нов и да кандидатства пред друга държава

от пространството без граничен контрол.

В рамките на заседанието се дискутира докладът от 1 юни 2012 г. на Европейския надзорен орган по защита на данните, който е резултат от извършен одит на сигурността на централната част на системата ВИС. Направени са 45 препоръки – по отношение на методологията, инцидентите по сигурността, както и относно мемори паметта и другите подвижни средства за запаметяване на данни. Европейската комисия е изготвила план за имплементиране на препоръките.

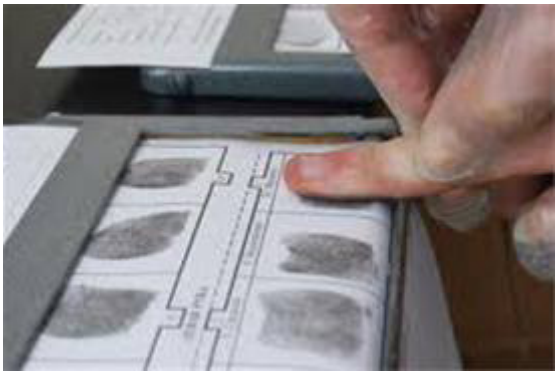

На заседанието на **Координационната надзорна група по Евродак** се състоя среща с представители на Европейската комисия, на която се дискутира възможността за осъществяване достъп до Евродак от други системи, с оглед превенция на престъпността. Един от принципите на новите предложения е, че за целите на превенция в наказателната област може да се извърши проверка в системата само, ако не е възможно едно лице да се индивидуализира с други методи. Не са разрешени систематични обследвания в Евродак относно престъпността. Централната част на системата ще бъде достъпна, само след като не се намери резултат в съответната национална система и в системата по имплементирането на Решението от Прюм (за полицейско сътрудничество между държавите-членки на ЕС, при което се предвижда обмен на всякакъв вид информация, касаеща заподозряни за извършване на престъпление). Освен това достъпът ще се осъществява само за разкриване на тежки престъпления като убийства, политически престъпления и тероризъм. Европейската комисия предвижда независим орган, който да удостоверява, че достъпът се извършва съобразно тези предвиждания. Ще се изготвя статистика за достъпа, както и годишен доклад, от който ще е видно дали системата е била използвана правилно.

Представен бе Въпросник за одит по сигурността, който е съставен с цел да се осигури обща рамка за осъществяване на проверките. Според новата регулация, всяка страна има задължение да извършва проверка на Евродак на национално ниво.

Прие се новата работна програма на групата за периода 2013-2014 година. Според нея всеки орган по защита на данните би следвало да информира Европейския надзорен орган по сигурността на данните кога ще извършва националната инспекция на Евродак.

88-МА СРЕЩА НА РАБОТНАТА ГРУПА ПО ЧЛ.29 ОТ ДИРЕКТИВА 95/46

На 5 и 6 декември 2012 г. в Брюксел се проведе редовно заседание на Работната група, създадена въз основа на чл.29 от Директива 95/46 на Европейския парламент и на Съвета за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни. Представител на Комисията за защита на личните данни бе Красимир Димитров - член на КЗЛД.

На срещата бяха обсъдени заключенията от проведената на 23 и 24 октомври 2012 г. в Уругвай 34-та Международна конференция на органите по защита на данните. Във фокуса на дискусиите бяха трите приети на конференцията резолюции - относно облачните технологии, бъдещето на личната неприкосновеност и профилирането.

Технологичната подгрупа представи проект на документ, засягащ приложенията за т.нар. смартфони. Тъй като смартфоните имат достатъчно развита операционна система, най-често отворена за разработка на допълнителен приложен софтуер и имат функционалности, сравними с джобните компютри, за тях съществуват определени рискове по отношение защитата на лични данни. В проекта за документ се коментират тези рискове, въпроси по отношение на това кой е администратор и обработващ на лични данни, периодите на задържане на данните, получени от тези приложения, сигурността на обработване, както и проблемите, свързани с децата по отношение на личните им данни. Основните притеснения на работната група са свързани с това, че голяма част от мобилните приложения, предназначени за деца, събират важна информация. Според проучване на Федерална търговска комисия (FTC) на САЩ, най-често споделяната информация е ID-то на устройството, което може да съдържа персонална информация като имена, телефонни номера, списъци с приятели, имейли и данни за местоположението. От общо 400 изследвани приложения, използвани от деца в САЩ, 225 предоставят информация за потребителя на трети страни. Оказва се, че близо 60% от наличните на пазара приложения изпращат информация към разработчиците, рекламните мрежи, компаниите за анализи и други външни организации.

Една от дискутираните теми бе новата политика на Google по защита на личната неприкосновеност. Действията на Работната група са в синхрон с действията на Европейската комисия по отношение на политиката на Google. 24 от 27-те страни-членки на ЕС са подписали писмо, изпратено до Google през октомври. Своя подпис са отказали да сложат Гърция, Румъния и Литва. В писмото се посочва, че действията на Google не са в противоречие със законодателството на ЕС, но регулаторите изискват от компанията да замрази действащата си политика, докато не бъде взето окончателно решение за евентуални нарушения правата на европейските потребители. Google подлага потребителите си на сериозни рискове събирайки, съхранявайки и предавайки техни лични данни на рекламодателите. Работната група по чл.29 указва на Google да уведомява потребителите какви точно данни и в кой именно момент те се събират с цел последващо използване (напр. за целева реклама). Европейските регулаторни органи имат правомощия да принудят Google да се върне към политиката на обработка на личните данни, която бе в сила преди 1 март 2012 г.

Друг проблем с Google е използването на Third Party Cookies без разрешението на потребителите, с цел следене действията им в мрежата. Федералната комисия по търговията в САЩ е наложила на Google глоба от 22,5 млн. долара затова, че компанията е следила потребителите на iPhone, iPad и Mac устройства, докато са ползвали браузъра Safari, сърфирайки в интернет пространството. Това е най-голямата глоба, наложена от комисията на компания за неспазване разпоредбите й. По-рано тази година Google трябваше да плати глоба от 50 000 долара заради колекцията й от Wi-Fi данни от домашни и бизнес мрежи, събрани по време на обиколките на колите й за Street View и отказа на компанията да сътрудничи на органите при разследването на случая.

Google е най-използваната търсачка в света (има около 100 милиона редовни потребители), чиито данни трябва да бъдат защитени. Съгласно анализ, направен от френския орган по защита на данните, Google не уважава политиката по защита на личните данни, не се съобразява с направените препоръки. Основните притеснения са свързани и с това, че обработваните данни не са пропорционални, както и това, че се съхраняват за по-дълго време от необходимото.

По отношение на Facebook, ирландският комисар по защита на данните отбеляза големия напредък по спазване на дадените от него указанията за защита на личните данни на потребителите. Това е отбелязано в доклада относно повторния одит на Facebook, представен от ирландския орган

на 21 септември 2012 г. Представителите от германския орган по защита на данните коментираха, че все още има какво да се желае от Facebook по отношение политиката по защита на личната неприкосновеност. От латвийския орган съобщиха, че има два нови случая на самоубийства, поради публикуване на снимки с обидно съдържание в социална мрежа. Ето защо, според тях трябва да се засили контрола във Facebook по отношение качването на снимки. От холандския орган по защита на данните коментираха, че старите потребители на социалната мрежа не са достатъчно добре запознати с новите правила. На практика само новите потребители на тази социална мрежа се запознават изцяло с новата политика по защита на данните.

Една от основните теми, обект на дискусии, бе Директива 2002/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 юли 2002 г. относно обработката на лични данни и защита правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации (Директива за правото на неприкосновеност на личния живот и електронни комуникации). В свое комюнике от 12 юни 2012 г., Работната група по чл.29 представи становището си по предложенията за промени в Директивата. Основният проблемен момент е свързан с т.нар. cookies. Съгласно законодателството за защита на данните, във всеки един от случаите на събиране на данни за лицето-субект на данните, е необходимо да има неговото изрично съгласие за предоставяне. В настоящото си изменение директивата предполага съществуването на изключение от това правило – определен вид cookies се събират без съгласието на потребителя, т.е обработват се неговите данни, без изричното му съгласие за това.

По отношение на Международната организация по стандартизация (ISO) се отбеляза, че бъдещият стандарт по защита на данните ще бъде с безплатен достъп. Също така е важно да се отбележи, че всички препоръки на Работната група по чл.29 са взети предвид при оформяне на последната версия на работния документ, особено по отношение на облачните технологии.

Обсъдиха се т.нар. Privacy Seals – режим за сертифициране на интегрирани информационна технологии, което на практика осъществява прилагане на принципите „privacy by design" (прилагане на изискванията за защита на данните на най-ранния възможен етап от цикъла на развитие на технологичните нововъведения) и „privacy by default" (неприкосновеност по подразбиране).

В панела на дискусиите по отношение дейността на технологичната подгрупа се обсъди и въпросът за т.нар. child grooming – действия, предприети преднамерено с цел „сприятеляване" и установяване на емоционална връзка с дете, с което да се понижат задръжките му. Това в действителност е подготовка за сексуална злоупотреба и се използва за въвличане на деца в сексуална експлоатация (проституция или детска порнография).

Технологичната подгрупа представи също така информация относно проведената на 15 и 16 октомври 2012 г. среща на представителите от компетентните органи по защита на данните с Европейската агенция за мрежова и информационна сигурност (ENISA), на която бе обсъдено усъвършенстването на методологията за преценка сериозността на нарушенията в сигурността на данните. При създаването на методологията са взети предвид всички препоръки, получени от различните компетентни органи.

В рамките на срещата се разгледаха въпроси, свързани с дейностите на различни подгрупи на Работната група по чл. 29. След представянето на т.нар. „пакет от реформи" в областта на законодателството по защита на личните данни, подгрупата „Бъдеще на личната неприкосновеност" се занимава с въпроси, свързани с изясняването на понятия като водещ и компетентен орган, използването на данни за домашни цели, делегирани актове и профилиране. На заседанието на Работната група бяха представени три акта за одобрение, които предизвикаха широки дискусии.

Според приетия на 26 септември 2012 г. работен план за 2013 година, подгрупа „Финансови въпроси" ще се занимава с Директивата срещу изпирането на пари, профилирането на потребители, документните измами и борбата с тероризма.

Прие се и работният план на подгрупа „Граници, пътуване и въпроси от правоприлагането" за 2013-14 г. В момента се работи по въпроси, свързани с европейската система за данни на пътниците, системата за самостоятелно чекиране, както и споразуменията с трети страни относно допълнителните данни на пътниците. В плана за следващите години също така е заложено обсъждане на предложените през следващата година изменения в Регламента за Европол и Евроюст.

Следващото заседание на Работната група по чл.29 ще се проведе през месец февруари 2013 г.

ЗАСЕДАНИЯ НА СЪВМЕСТНИТЕ НАДЗОРНИ ОРГАНИ ЗА ЕВРОПОЛ, ШЕНГЕН И МИТНИЦИ И НА КООРДИНАЦИОННАТА ГРУПА ПО МИТНИЧЕСКАТА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА

На 10 и 11 декември 2012 г. в Брюксел се проведоха заседания на Съвместните надзорни органи за Европол, Шенген и Митници и на Координационната група за Митническата информационна система. Комисията за защита на личните данни бе представена от своите членове - Мария Матева и проф. Веселин Целков.

На заседанието на Съвместния надзорен орган на Европол се дискутира провеждането на годишната проверка на Европол за 2013 г. Един от фокусите на проверката ще бъде напълно новият начин за работа с аналитичните работни досиета. Ще бъдат проверени системата за обмен на информация SIENA, както и достъпът и използването на Шенгенската и Митническата информационни системи. Обект на проверка ще бъдат архивите на Европол, както и външните доставчици на услуги.

Секретариатът на надзорния орган представи междинен доклад за проучване на националните звена на Европол, в който се посочва, че въпреки многото сходства, налице са и много разлики. Става ясно, че с оглед различното тълкуване на видовете престъпления, държавите интерпретират по различен начин това коя информация е от компетентността на Европол.

Разгледаха се въпроси, свързани с развитието на системата SIENA. Това е системата за обмен на информация в рамките на Европол, между Европол и държава-членка, между отделните държави-членки и между Европол и страна на търсене. Европол може да обменя данни по тази система само с държави, с които има сключено оперативно или стратегическо споразумение. Обсъдиха се някои технически характеристики от функционирането на SIENA, както и правни аспекти, свързани с предаването на информацията на трети държави. Подчерта се тенденцията за разрастване на системата – тя работи, предоставя услуги, държавите-членки искат да използват нейните функционални възможности. Проблемите са свързани главно с информацията, която е извън правомощията и компетенцията на Европол.

Един от новите проекти, свързан с дейността на Европол, е установяването на Европейски център за борба с киберпрестъпленията, чиято дейност ще стартира на 11 януари 2013 г. В него

ще бъде създадена лаборатория за изследвания, както и криминологична среда. Центърът ще има платформа за обмен на стратегическа информация, както и регистър на лични данни.

На заседанието се прие докладът за дейността на Съвместния надзорен орган за периода октомври 2008 - септември 2012. Докладът е изпратен на Европол и за първи път службата има коментари, които ще бъдат включени като приложение към него.

На заседанието на Съвместния надзорен орган за Шенген се дискутира докладът за изпълнението на действията по сигналите по чл.95 от Конвенцията за прилагане на споразумението от Шенген (европейска заповед за арест). Обсъдиха се трудностите при обработката на сигнали и действията по тяхното заличаване, както и периодът на действие на заповедта. Направи се анализ на работата на бюрата SIRENE (всяка държава в Шенгенското пространство създава национално бюро SIRENE, което осъществява денонощен обмен на информация в ШИС). Подчерта се необходимостта от изследване и уеднаквяване на практиките в различните държави-членки в процедурите за установяване на престъпна дейност и издирване на опасни престъпници. Дискутираха се въпроси, свързани с издирването при извършени сериозни престъпления и използването на Шенгенската информационна система за целите на това издирване. Основна цел е хармонизирането на практиката при изпълнение на европейска заповед за арест в различните държави.

Разгледа се връзката между забраната за влизане в Шенгенското пространство и наличието на сигнал по чл.95. Обсъди се необходимостта от пропорционалност при въвеждане на сигнали в ШИС, както и действията при прекратяване на работата по сигнал. Подчерта се, че въвеждането на сигнали не трябва да се извършва автоматично.

Съвместният надзорен орган разгледа проекторегламент на Съвета за миграцията на Шенгенската информационна система (ШИС) от версия ШИС 1+ към ШИС II. Подчерта се, че е необходим синхрон между новото правно основание за обработка на данните и изпълнението на всички организационни и технически мерки при миграцията на системата. Специално внимание се обърна на необходимостта от приемственост при осъществяването на надзора и контрола при работата на Шенгенската информационна система.

Анализирана бе статистическа информация във връзка с употребата в ШИС на истински имена и псевдоними, както и използването на различни начини на изписване на имената (напр. на различните азбуки). Подчерта се необходимостта да се обработват като един сигнал всички сигнали за дадено лице с много псевдоними.

На заседанието бе представен междинен доклад за правото на достъп до информацията в ШИС, като бяха изтъкнати големите разлики в практиката по предоставяне на този достъп. Обсъдиха се проблеми в посолствата и консулствата при извършване на проверки в системата.

На своето заседание Съвместният надзорен орган за митниците анализира практиката за прилагане на работната рамка за защита на данните и Митническата информационна система (МИС). Обсъди се издаването на брошура, която съдържа въпроси по информацията, обменяна между митническите органи, както и такива, свързани с използването на незаконно придобити или неточни данни. Засегнато бе и обменянето на информация между страни с противоречие в съответната законова рамка. На заседанието се дискутира въпросът кои норми трябва да се спазват – на приемащата или на изпращащата институция, както и очевидната необходимост от постигането на баланс в тази насока. Обсъдиха се действията при установяване на некоректни или непълни данни в системата. Съвместният надзорен орган реши да бъде изготвена методика с примери, след което страните да направят нова оценка на националното си законодателство в тази насока.

На заседанието на Координационната група по Митническата информационна система се подчерта положителното развитие на въпросите, свързани със сигурността на системата. Разгледаха се актуални страни на митническото сътрудничество. Обърна се внимание на забавянето на разследванията и на наказателното производство за извършени митнически престъпления. Като проблем се посочи недостатъчната ефективност на системата. Изтъкнаха се и недостатъци в правилата

за надзор на данните и се дискутираха мерки за преодоляването им. Обсъди се техническото развитие на системата и възможностите за сливане с идентификационната база данни за митнически досиета (FIDE), при което ще се получи единна база данни, ще се редуцират разходите и ще се създадат условия за подобряване сигурността на системите. Разгледаха се връзките между МИС и FIDE, както и списъкът на органите, имащи достъп до тези системи. Направи се препоръка този списък да се публикува и да бъде поддържан в актуален вид. Разгледа се и работен документ относно правата на физическите лица.

ДИСКУСИИ В РАМКИТЕ НА СЪВЕТА „ПРАВОСЪДИЕ И ВЪТРЕШНИ РАБОТИ" ПО ЗАКОНОДАТЕЛНАТА РЕФОРМА В ОБЛАСТТА НА ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

В началото на 2012 година стана факт законодателното предложение за нова правна рамка за защита на личните данни в Европейския съюз, което включва проект на общ регламент за защита на личните данни и проект на Директива в областите полиция и правосъдие. Реформата, в която намират място акумулираните през последните 17 години социални, икономически и технологични развития на обществото, носи отговорността да създаде правен ред и следователно доверие по отношение на всички процеси, протекли извън обхвата на действащата от 1995 Директива за защита на данните. Предложените нови правила и области на защита имат много комплексен характер, въвеждат значителни промени в сравнение с действащата директива и подлежат на задълбочени дискусии в компетентните органи на Европейския съюз.

Постигането на политически консенсус на равнище ЕС предполага висока степен на координация в национален план, по отношение на предложените правни инструменти, предвид пряката приложимост на предложението за общ Регламент за защита на данните и обособяването на отделна Директива, която да регламентира обработването и защитата на данните в секторите полиция и правосъдие.

С цел координиране на процеса на реформи, законодателните предложения се разглеждат по линия на Съвета на ЕС (във формат Съвет „Правосъдие и вътрешни работи", в рамките на Работната група по защита на данните и обмен на информация – DAPIX), по линия на Европейския парламент (в Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи - LIBE), от европейските органи по защита на данните (във формат Работна група по чл. 29 от Директива 95/46/ЕО), както и от Консултативния комитет на Конвенция 108 на Съвета на Европа. Представители на Комисията за защита на личните данни участват в работата на Работната група по обмен на информацията и защита на данните, в рамките на която се провеждат основните технически дискусии на държавите-членки по предложеното законодателно досие, преди резултатите да бъдат представени на вниманието на министрите в Съвета „Правосъдие и вътрешни работи". При подготовката на заседанията на Съвет „Правосъдие и вътрешни работи", в чийто дневен ред е включена законодателната реформа, КЗЛД представя на вниманието на министъра на правосъдието и на министъра на вътрешните работи актуални позиции. Наред с изразената подкрепа по правната форма на предложените проекти на общ Регламент и Директива, основно послание в изразяваните позиции на Комисията за защита на личните данни е намирането на точния баланс по отношение на правата и задълженията, визирани в новия законодателен пакет. В хоризонтален план, концепцията за баланса е приложима по редица аспекти на предложения регламент, като най-общо могат да бъдат изведени следните положения:

- запазване на технологично-неутралния характер на предложението за регламент при гарантиране на максимална правна сигурност чрез въвеждане на ясни правила;
- осигуряване на максимална защита на физическите лица без излишно обременяване на

администраторите и възпрепятстване на свободното движение на данни;

- внимателна преценка на случаите и процедурите, предполагащи ответни действия на националните органи по защита на данните с оглед отражението, което новата правна уредба ще има върху техните ресурси и бюджет;

- прецизно и балансирано формулиране на критериите за назначаване на служителя по защита на личните данни и неговите задачи, и ефекта, който определянето на такова лице ще има върху малките, средни и големи администратори на лични данни;

- внимателно формулиране на критериите за локализиране на „единното гише за обслужване" на отделните мултинационални администратори;

- съобразяване на предвижданите финансови санкции с различните икономически условия в ЕС;

- гарантиране на повече гъвкавост по отношение на публичните органи, попадащи в регулаторното поле на регламента, предвид факта, че в техните служебни функции попада провеждането на съответната държавна политика и изпълнението на поети международни задължения; и не на последно място;

- намиране на баланс по отношение на правото на защита на данните и правото на свободно изразяване, и достъп до информация.

ДЕЙНОСТИ НА КЗЛД ПО ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ПРОЕКТИ, ФИНАНСИРАНИ В РАМКИТЕ НА ПРОГРАМА „ЛЕОНАРДО ДА ВИНЧИ"

В своята дейност Комисията за защита на личните данни отделя особено внимание на разработването на европейски проекти. Чрез кандидатстване за финансиране по европейски програми и фондове, Комисията се стреми да подобри своята работа, да повиши своята ефективност и да предложи на гражданите и бизнеса усъвършенствани услуги. В тази връзка проектните предложения на КЗЛД целят повишаване на административния капацитет на институцията със средства извън държавния бюджет.

От изключителна важност за КЗЛД е изпълнението на проекти с международно участие, с оглед нарастващата нужда от партньорство и взаимодействие между Комисията и нейни сродни институции в рамките на Европейския съюз. Поради това през 2012 г. КЗЛД подготви и подаде 2 проектни предложения по секторна програма „Леонардо да Винчи", които впоследствие бяха одобрени за финансиране. Двете проектни предложения включват международно сътрудничество със сродни надзорни органи по защита на данните, но имат отделни целеви групи и предвиждат постигането на различни резултати. Освен подобряване ефективността и административния капацитет на Комисията, успешното изпълнение на двата проекта ще доведе и до задълбочаване сътрудничеството и контактите на институцията с нейните европейски партньори.

ЦЕНТЪР ЗА РАЗВИТИЕ НА ЧОВЕШКИТЕ РЕСУРСИ

Програма „Учене през целия живот"

Първото проектно предложение на КЗЛД, което бе одобрено за финансиране е с наименование „Обмяна на опит при провеждане на обучение в областта на защитата на личните данни" и е част от дейност „Мобилност". То цели да повиши административния капацитет на Комисията чрез проучване на опит и трансфер на добри практики на чуждестранни партньори от ЕС в сферата на обучението по защита на данните. В рамките на проекта, две групи представители на КЗЛД посетиха органите по защита на данните на Република Полша и Федерална Република Германия и се запознаха с тяхната обучителна дейност. Беше обърнато особено внимание на стратегиите за обучение, приети от чуждестранните партньорски органи, на обучителната им методология и на конкретни въпроси, касаещи провеждането на обучение по защита на данните, в частност онлайн обучението, специализираното обучение за обработващи на лични данни в Шенгенската информационна система и междуинституционалното сътрудничество при провеждането на обучение. В рамките на двете посещения представителите на КЗЛД представиха постиженията и практиката на Комисията в сферата на обучението и повишаване информираността на гражданите, които бяха високо оценени от чуждестранните партньори.

Второто проектно предложение на Комисията с наименование „Повишаване на осведомеността по въпросите, свързани със защитата на личните данни на лицата, работещи на пазара на труда в ЕС" е в рамките на дейност „Партньорства" и цели да запознае лицата на пазара на труда с техните права и задължения в сферата на защитата на личните данни. В рамките на този проект КЗЛД си партнира с надзорните органи по защита на данните на Полша, Хърватия и Чехия. Крайният резултат от проекта включва съставянето на наръчник по защита на личните данни, който да дава лесноразбираеми практически насоки и съвети на гражданите на страните-партньорки по проекта. Наръчникът следва да представя релевантна информация за периода на търсене на работа, на упражняване на трудовите правоотношения и този след тяхното приключване. Представената информация засяга въпросите за обема и вида данни, които работодателите за задължени да събират от своите служители, кога трябва и кога не трябва да се иска съгласието на служителите за обработването на техните лични данни, кога и какви данни могат да бъдат публични или да бъдат предоставяни на трети лица. Очаква се наръчникът да бъде завършен през 2014 г.

Финансирането на двата проекта се отпуска от Европейската комисия чрез програма „Учене през целия живот", секторна програма „Леонардо да Винчи".

В КЮСТЕНДИЛ СЕ ПРОВЕДЕ ПОРЕДНОТО ИЗНЕСЕНО ЗАСЕДАНИЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

На 01 ноември 2012 година в гр. Кюстендил, Комисията за защита на личните данни проведе своето трето от поредица планирани изнесени заседания, приемни за консултации на граждани, обучения за администратори на лични данни и брифинг с регионални медии. Първото събитие от този тип успешно бе реализирано през месец март в гр. Плевен, а второто – в Силистра през месец май.

Инициативата е част от цялостната информационна кампания, осъществявана през 2012 г. от Комисия за защита на личните данни по случай 10-годишнината от нейното основаване. В рамките на тази кампания са планирани и се реализират различни по обхват и вид активности, които целят повишаване информираността на широката общественост и отделните целеви публики относно въпросите, свързани със защитата на лични данни.

Домакинът на събитието - Областна администрация Силистра, посрещна Комисията в следния състав - председателя Венета Шопова и членовете на КЗЛД - Мария Матева, Валентин Енев и Веселин Целков.

В присъствието на множество журналисти на организирания брифинг за представители на регионалните печатни и електронни медии, г-жа Шопова връчи на областния управител инж. Владислав Стойков и на кмета Петър Паунов удостоверенията за администратори на лични данни. Тя посочи, че в областната и общинска администрация в Кюстендил се работи професионално и добросъвестно с личните данни. “Към настоящия момент нямаме жалба или електронен сигнал относно проблем или злоупотреба с лични данни на тези два органа”, заяви председателят на КЗЛД.

“Това е огромно признание за нас. Хората да бъдат спокойни, когато идват в областна администрация и дават за обработка своите лични данни, да не се притесняват”, посочи областният управител Владислав Стойков.

Кметът на Кюстендил Петър Паунов също коментира: „Над 98% от българските граждани вече са наясно, че личните им данни се нуждаят от защита и трябва да са изключително внимателни при боравенето с тях. Общината и хората винаги могат да бъркат, важното е, че усещаме експертната подкрепа на професионалистите и, че са наши гости за 10-годишния юбилей“.

Пред представителите на медиите председателят на КЗЛД Венета Шопова посочи, че комисията е извършила над 1 200 проверки през миналата година. Постъпили са около 500 сигнала и жалби за злоупотреби. За 2011 година са наложени глоби в общ размер над 500 000 лв. Наказателните постановления за по 20 000 - 30 000 лв. най-често се оспорват в съда. Председателят на КЗЛД уточни, че през изминалата година няма отменено постановление на Комисията и добави, че на територията на община Кюстендил няма наложени санкции.

Между 300 и 500 са ежедневните запитвания към институцията, допълни членът на КЗЛД Веселин Целков. Той информира, че България отговаря на 100% на изискванията на Шенген за защита на личните данни.

Отчетено бе, че все още в областта на защитата на личните данни най-много са жалбите срещу мобилните оператори у нас, в това число и практиката да се дават данни на други фирми, които събират задълженията на абонатите. Сред сигналите по-често присъстват такива, свързани с банковия сектор, здравеопазването, подправянето на документи и подписи, достъпа до ЕСГРАОН.

По-късно през същия ден, експертите на КЗЛД отговориха на отправените от страна на граждани и администратори на лични данни тематични въпроси в откритата приемна за консултации.

При мащабен интерес се проведе и обучението на администратори на лични данни - представители на областната администрация, общините от областта и регионалните структури на органи на изпълнителната власт. То имаше за цел подготовка на служители на администраторите на лични данни на принципа „обучение за обучители” по теми, свързани с правната рамка по защитата на личните данни, процесът по регистрация на администраторите на лични данни и производствата, които се развиват пред комисията. В семинара взеха участие над 60 служители от администрации на местната и териториални структури на изпълнителната власт.

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА НОЕМВРИ-ДЕКЕМВРИ 2012 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) за месеците ноември и декември 2012 г. са извършени общо 137 проверки.

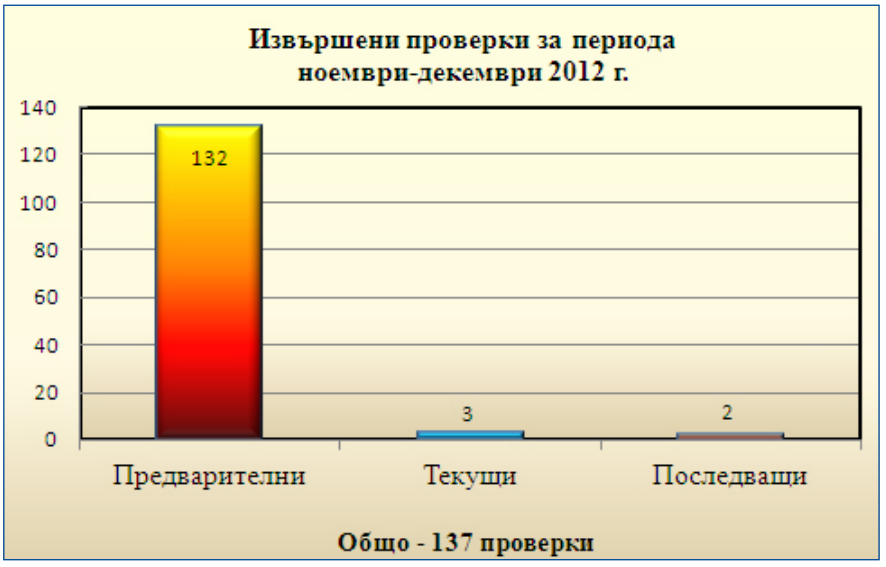

Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 132 бр.

На основание изготвените от тези проверки констативни актове в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД са вписани 130 администратори, на 2 процедурата е прекратена на различни основания.

Във връзка с постъпила жалба в Комисията за защита на личните данни, бяха извършени проверки на Генералното консулство на Р България в гр. Солун, Гърция и Национален визов център към Министерство на външните работи (МВнР), както и на Дирекция „Български документи за самоличност" и Институт по компютърни технологии към Министерство на вътрешните работи (МВР) по отношение спазване на разпоредбите на ЗЗЛД в дейността на институциите във връзка с издаване на временен паспорт. За направените констатации са издадени задължителни предписания на МВнР и МВР.

От утвърдения „План за извършване на текущи проверки по инициатива на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за 2012 г." в процес на приключване са плановите проверки на „Изи Асет Мениджмънт" АД, „Метро Кеш енд Кери България" ЕООД, „Рила турс 2001" ООД и Държавен фонд „Земеделие".

За периода са съставени 3 акта за установяване на административни нарушения и са издадени 21 наказателни постановления. Сред най-често срещаните нарушения на ЗЗЛД е неспазване разпоредбите на чл. 18, ал. 3, вр. ал. 2, т. 2 и т. 3, вр. чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД (обработва лични данни за целите на нов регистър без да е уведомил КЗЛД за промяната на данните от първоначалното заявление за регистрация, преди нейното извършване) и чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (не са предприети необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни).

РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ "РЕГИСТЪР И АРХИВ" ЗА ПЕРИОДА НОЕМВРИ-ДЕКЕМВРИ 2012 г.

В изпълнение на законовото задължение Комисията за защита на личните данни да води публичен регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, отдел „Регистър и архив" поддържа активно процесът по регистрация на администратори на лични данни, освобождаване от регистрация и актуализация на информацията за вече регистрирани администратори. Цялостната дейност по поддържане на публичните регистри е изградена в съответствие с концепцията на електронното правителство за предоставяне на гражданите на високо ефективна и лесна за използване електронна услуга. През периода ноември-декември 2012 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни бяха създадени нови 1297потребителски профили на администратори на лични данни. От тях 1219 са на подали заявление за вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД, а 78 - на желаещи да бъдат освободени от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в ePАЛД вече има създадени 273558 потребителски профили – 244393 на АЛД, подали заявления за регистрация и 29165 - на тези, които са изявили желание за освобождаване от това задължение. За 5660 администратора са създадени по два профила: за заявление за регистрация и за молба за освобождаване от задължение за вписване в регистъра на КЗЛД.

През месеците ноември и декември 2012 г. КЗЛД е взела решения за:

• вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 4613 нови АЛД. С това общият брой на вписаните АЛД в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД става 203979;

• освобождаване от задължението за вписване в регистъра на КЗЛД – 57 АЛД, с което общият брой на освободените от регистрация достигна 26983;

• прекратяване на производството по освобождаване от задължението по вписване в регистъра на КЗЛД – 15 АЛД, с което общият им брой достигна 1437.

За периода няма откази на вписването в регистъра на КЗЛД.

За проверка по чл. 17б на ЗЗЛД са подадени 127 АЛД.

Обработени са 161 новоподадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване. През ePАЛД са изпратени 8506 електронни съобщения до АЛД, а във входящата поща на електронната система са получени 113 писма, по които е взето отношение. Направени са общо 7 актуализации на регистър БУЛСТАТ с получените от Агенцията по вписванията извадки.

Регистрите на вписаните администратори на лични данни, на освободените от задължение за регистрация, както и на тези с отказа регистрация, са публични и достъпни от интернет сайта на Комисията за защита на личните данни.

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ
№ Ж 148/2012г.
София, 31.10.2012г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в заседание, проведено на 19.09.2012г. (Протокол № 35), на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа редовността на искане с вх. № Ж 148/28.06.2012г., подадено от С.С.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпило електронно писмо, в което подателят посочва, че преди повече от 5 години е бил абонат на Г. Твърди, че е погасил „по-голяма" част от задълженията си и е прекратил взаимоотношенията си с мобилния оператор. През изминалия период не е уведомяван, нито търсен за дължими задължения, докато „наскоро" на личния си мобилен номер, който е към В., неколкократно започнал да получава обаждания от служители на"С.Г.Г." ООД с покана за извънсъдебно погасяване на неизплатените към Г. суми. Излага съмнения, че телефонният му номер е предоставен от В. на фирмата за събиране на вземания. Г-н С.С. счита, че администраторът на лични данни неправомерно е предоставил неговите лични данни на трети лица без знанието и съгласието му. Моли да се извърши проверка по случая.

Към писмото не са приложени доказателства.

С писмо с изх. № П 3287/18.07.2012г. на Председателя на КЗЛД, на С.С. е разяснено приложното поле на Закона за защита на личните данни по отношение действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, като са посочени и правомощията на Комисията за защита на личните данни. Обяснено е качеството „администратор на лични данни" по смисъла на чл.3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „К.Б.М." ЕАД, БТК АД и „С.Г.Г." ООД. Посочени са условията за допустимост за обработване на лични данни, съдържащи се в разпоредбата на чл.4 от ЗЗЛД, при наличие на поне едно от които е допустимо обработването на лични данни. Съобщено е, че с подписването на договор за предоставяне на мобилни услуги се приема, че физическото лице е изразило съгласие личните му данни да бъдат обработвани за целите на договора.

Уведомен е за правните възможности и мерки, които следва да предприеме ако счита, че правата му по ЗЗЛД са нарушени и личните му данни са обработени незаконосъобразно. Обяснен е редът за подаване и разглеждане от КЗЛД на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни.

От С.С. е изискано в случай, че поддържа жалбата си, да я депозира по указания начин, като я подпише и да приложи относими към случая доказателства (ако разполага с такива). Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

Искането, подадено от С.С. не е съобразено с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Съгласно чл.30, ал.1, т.1 от Правилника, искането трябва да съдържа данни за искателя. Писмото, с което е сезирана Комисията съдържа единствено електронен адрес, различен от името на подателя. Налице е съмнение, по смисъла на чл.30, ал.1 пр. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, дали искането изхожда от посоченото в

него лице, поради което подателят не може еднозначно да бъде определен.

Съгласно чл.30, ал.1, т.4 от ПДКЗЛДНА искането следва да съдържа дата и подпис, които в конкретния случай липсват.

Писмо с изх. № П 3287/18.07.2012г. на Председателя на КЗЛД е изпратено на 19.07.2012г. на г-н С.С. на посочения от него електронен адрес. В рамките на указания срок С.С. не потвърждава своето искане и не предоставя изисканата по надлежния ред информация.

Съгласно чл.56, ал.2 във връзка с чл.30, ал.1 от АПК и чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни и чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация във връзка с чл.30, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията

РЕШИ:

Обявява искане с вх. № Ж 148/28.06.2012г., подадено от С.С. за нередовно и прекратява административното производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 164/2012 г.
София, 31.10.2012 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в заседание, проведено на 19.09.2012г. (Протокол № 35), на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа редовността на искане с вх. № Ж 164/02.07.2012 г., подадено от Н.Ц.Д.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят Н.Ц.Д. сочи, че през пролетта на 2005г.с цел кредитно финансиране е обсъдил със свой познат възможността за регистриране във фирмата на неговия баща. Н.Ц.Д. твърди, че е попълнил необходимите документи за постъпване на работа и ги е предоставил на лицето В.Д., за да ги съхранява. Впоследствие жалбоподателят се е отказал да изтегли кредит и е прибрал документите си, ведно с документите на своя приятелка. След време, при извършена проверка в системата на НОИ се е оказало, че е здравно осигурен. Твърди, че от Националната агенция за приходи е уведомен, че се води на работа в ЕТ „ М.-С.К.”.

В Допълнение към жалбата с вх. № П 2925/05.07.2012 г., Н.Ц.Д. заявява, че не е подписвал трудов договор с ЕТ „ М.-С.К.”, поради което следва личните му данни да бъдат заличени.

Моли да се извърши проверка по случая.

Към жалбата не са приложени доказателства.

С писмо с изх. № П 3204/13.07.2012г.на Председателя на КЗЛД, с оглед конституирането на ответна страна в административното производство, от Н.Ц.Д. е изискана информация относно седалище и актуален адрес за кореспонденция на посочената в жалбата фирма, както и данни за управителя. Във връзка с изложените твърдения за извършени справки в НАП и НОИ в гр. П., както и в гр. П., изискани са копия на резултатите от извършените проверки.

Повторно с писмо с изх. № П 3933/15.08.2012г.на Председателя на КЗЛД, както и със Съобщение с изх. № СЩ 90/16.08.2012г.по реда на чл.61 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), от г-н Н.Ц.Д. е изискано да предостави информация, ведно с относими доказателства към случая. Разяснено е, в случай, че не предостави изисканата по надлежния ред информация, на основание чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА административното производство пред КЗЛД ще бъде прекратено. Отговор от Н.Ц.Д. не е депозиран в деловодството на КЗЛД.

На основание чл.26 от АПК, с писмо с изх. № П 3206/13.07.2012 г., повторно с писмо с изх. № П3934/15.08.2012г.на Председателя на КЗЛД, както и със Съобщение с изх. № СЩ 89/15.08.2012г.по реда на чл.61 от АПК, фирма ЕТ „ М.-С.К.” е уведомена за откритото административно производство по жалбата и на основание чл.36 от АПК е изискано становище и относими доказателства. Отговор не е депозиран в деловодството на КЗЛД.

Искането, подадено от Н.Ц.Д. не е съобразено с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Съгласно чл.30, ал.1, т.2 от Правилника, искането трябва да съдържа данни за искателя. Жалбоподателят следва да конкретизира искането си, както и да посочи актуален администратор на лични данни, срещу когото подава искането. Въпреки дадените указания, не г-н Н.Ц.Д. не потвърждава своето искане, не предоставя доказателства в подкрепа на твърденията си.

Видно от известията за доставяне, посочените писма не са потърсени от получателя, предвид на което Н.Ц.Д. е уведомен и по реда на чл.61 от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно чл.56, ал.2 във връзка с чл.30, ал.2 от АПК и чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни и чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация във връзка с чл.30, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява искане с вх. № Ж 164/02.07.2012 г., подадено от Н.Ц.Д. за нередовно и прекратява административното производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров. /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ П 2408/2012г.
София, 31.10.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков – членове на КЗЛД, в заседание, проведено на 19.09.2012г. (Протокол № 35), на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа редовността на искане с вх. № П 2408/15.06.2012г., подадено от Б.И.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило електронно писмо, съдържащо твърдения за злоупотреба с лични данни. Г-н Б.И. сочи, че на домашния си телефон, който е към мрежата на „М.” ЕАД, е получил обаждане от „С.Г.Г.” ООД. След запитване откъде имат личните му данни, след като не им ги е предоставил, служителят не е дал разумно обяснение. Б.И. е притеснен и моли Комисията за съдействие.

Към писмото не са приложени доказателства.

С писмо, изх. № П 2985/06.07.2012г. на Председателя на КЗЛД, г-н Б.И. е уведомен, че съгласно чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. На Б.И. е разяснено качеството администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД, каквото качество безспорно притежават „М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД. Уведомен е за резултатите от извършената служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

На г-н Б.И. е обяснено, че с подписването на договор за предоставяне на услуги се приема, че физическото лице е изразило съгласието си личните му данни да бъдат обработвани за целите на договора. Наличието на съгласие е една от предпоставките за допустимост за обработване на лични данни. Неразделна част от всеки индивидуален договор са Общите условия за взаимоотношенията между М. и абонатите и потребителите. В т.69 от Общите условия потребителят декларира съгласие „М.” ЕАД да предоставя личните му данни с цел събиране на дължими от него суми. В тази връзка „М.” ЕАД предоставя на „С.Г.Г.” ООД информация за длъжници с оглед предприемане на действия за извънсъдебно събиране на техните задължения.

На г-н Б.И. са посочени правните възможности и мерки, които следва да предприеме, ако счита, че правата му по ЗЗЛД са нарушени. Обяснен е реда за подаване и разглеждане от КЗЛД на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни. Посочено е, че съгласно чл.29, ал.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), исканията се подават в деловодството на Комисията с писмо, по факса или по електронен път. В случай, че са подадени по електронен път е необходимо подателят да притежава електронен подпис, в съответствие с изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис. От своя страна искането трябва да съдържа имена, адрес, телефон и електронен адрес на искателя, естеството на искането, подкрепено с друга информация или документи, дата и подпис. На г-н Б.И. е указано, че на основание чл.30, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс в 3-дневен срок от получаване на съобщението да потвърди искането си, като го изпрати по електронен път и го подпише с електронен подпис или да го депозира в писмен вид, подписано и съобразено с изискуемите законови реквизити, както и да приложи относими към случая доказателства (ако разполага с такива).

Искането, подадено от Б.И. не е съобразено с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Съгласно чл.30, ал.1, т.4 от Правилника, искането

трябва да съдържа подпис, който в конкретния случай липсва. Искането не е подписано и не може да са установи от кого изхожда. Разяснено е, в случай, че искането е подадено по електронен път е необходимо подателят да притежава електронен подпис, в съответствие с изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис. От своя страна искането трябва да съдържа имена, адрес, телефон и електронен адрес на искателя, естеството на искането, подкрепено с друга информация или документи, дата и подпис, които в конкретния случай липсват. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

Съгласно чл.30, ал.1 пр. 2 от АПК, при съмнение дали искането изхожда от посоченото в него лице, административният орган изисква неговото потвърждение със собственоръчен или електронен подпис в тридневен срок от съобщението за това. В рамките на указания срок Б.И. не потвърждава своето искане и не предоставя изисканата по надлежния ред информация.

Съгласно чл.56, ал.2 във връзка с чл.30, ал.1 от АПК и чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни и чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация във връзка с чл.30, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява искане с вх. № П 2408/15.06.2012г., подадено от Б.И. за нередовно и прекратява административното производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 171/2012г.
София, 02.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Красимир Димитров и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 19.09.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. № Ж 171/05.07.2012г., подадена от С.Н.П. срещу БТК АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

С.Н.П. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи, че на 29.05.2012г. е получил съобщение на мобилният си телефон, с което бил уведомен за неплатена сметка към БТК АД в размер на 54.86 лв. и помолен да издължи задължението си. Господин С.Н.П. заявява, че не е абонат на този мобилен

оператор, поради което останал неприятно изненадан от полученото съобщения. Жалбоподателят набрал посочения в съобщението номер и узнал, че се е свързал с фирма „К.Р.М.”. След проведения телефонен разговор с фирмата за събиране на вземания се установило, че задължението се отнася за лицето В.П. С.Н.П. извършил проверка в офис на БТК АД, от която се установило, че на негово име няма сключен договор, а посоченият в съобщението абонатен номер се отнася за друго лице.

След първоначалното обаждане, от „К.Р.М.” още няколко пъти са потърсили на телефония номер на жалбоподателя, лицето В.П.

С.Н.П. счита, че свързаните с него лични данни са неправомерно обработени от администратор на лични данни и по конкретно, телефонният му номер.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от мобилният оператор и фирмата за събиране на вземания.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, ведно с относими по случая доказателства. В становището се сочи, че след направена проверка е установено, че С.Н.П. не фигурира в базите данни на БТК АД. Соченият от него телефонен номер, на който са изпращани съобщения, също на фигурира в базата данни. Мобилният оператор, категорично заявяват, че никога не са предоставяли информация по отношение на това лице и този номер на „К.Р.М.” ЕООД. Клиентският номер, посочен в жалбата не отговаря на името на жалбоподателя.

„К.Р.М.” ЕООД изразява становище по жалбата на С.Н.П., като уточнява, че след извършена проверка се е установило, че жалбоподателят не фигурира в системата на дружеството като задължено лице. Телефонният номер, на който е получил съобщенията не е подаван от БТК АД. В становището се сочи, че след получаване на информация от БТК АД се извършва ръчно обработване на данните на длъжниците на мобилният оператор и именно при това ръчно обработване е допусната техническа грешка. Грешката се изразява в това, че телефонният номер, който ползва жалбоподателят е бил записан като телефон за връзка с лицето В.П., подадена от мобилният оператор като абонат с просрочени задължения. Допусната техническа грешка е отстранена и номера на господин С.Н.П. е деактивиран от системата на фирмата.

Към становището като доказателства се представят сключеният договор между „К.Р.М.” ЕООД и БТК АД, както и разпечатка от системата на дружеството – експорт с данни.

С оглед изложените твърдения в становищата на БТК АД и „К.Р.М.” ЕООД, същите са изпратени на жалбоподателя за запознаването с тях и изразяване на мнение.

На 21.08.2012г., С.Н.П. във връзка с изискането то КЗЛД уточнение дали поддържа жалбата си и с оглед събраната от КЗЛД информация по отношение на изложеният от него твърдения, заявява, че случая трябва „да бъде затворен”.

С молба от 21.08.2010г. С.Н.П. изразява волята си, случаят да бъде приключен, от което може да се направи обоснован извод, че волята му е да оттегли жалбата. Молбата за оттегляне на жалбите, съдържа всички законово изискуеми се реквизити и с нея е изразена безусловната воля за десезиране на Комисията. На основание изложеното, Комисията приема че е налице предпоставката на чл.56, ал.1 от АПК, за прекратяване на административното производство.

На основание чл.56, ал.1 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Прекратява административното производство, образувано по жалба с рег. № Ж 171/05.07.2012г., подадена от С.Н.П. срещу БТК АД, поради оттеглянето на жалбата.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд-София град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 99/2012г.
София, 08.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 10.10.2012г. (Протокол № 37), на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 99/06.06.2012г., подадена от Г.И.В. срещу „К.Б.М.” ЕАД (Г.).

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателката сочи, че е абонат на „К.Б.М.” ЕАД от 2002г. Счита, че мобилният оператор е злоупотребил с личните й данни, като ги е предоставил на фирмата за събиране на вземания „С.Г.Г.” ООД.

При проведен телефонен разговор (Протокол с вх. № ПР 93/03.09.2012г.), както и с писмо с вх. № П4189/31.08.2012г., изпратено на електронния адрес на КЗЛД, жалбоподателката уточнява, че Уведомлението за цесия е получила през месец април 2012г.

Към жалбата са приложени ксерокопия на: Договор за мобилни услуги № 0261352 от 31.08.2002г. и Уведомление за цесия.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на „К.Б.М.” ЕАД е издадено Удостоверение № 28772. Заявени са три регистъра: “Персонал”, “Потребители” и “Видеонаблюдение”. На „С.Г.Г.” ООД е издадено Удостоверение № 52178. Заявени са три регистъра: “Персонал”, „Длъжници” и “Клиенти. Двете дружества са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни

и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 19.09.2012г. (Протокол № 35), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 10.10.2012г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката Г.И.В., ответна страна - „К.Б.М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна - „С.Г.Г.” ООД.

С писма с изх. № П 2951/05.07.2012г. и № П 2948/05.07.2012г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл.26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) дружествата „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД са уведомени за откритото административно производство и на основание чл.36 от АПК са изискани становища, както и относими към жалбата доказателства.

В отговор, с писмо с вх. № С 303/17.07.2012г. от Г. е получено становище, в което се посочва, при извършена проверка е установено, че жалбоподателката е страна по Договор за мобилни услуги № 0261352 от 31.08.2002г. Поради неизплатени ликвидни и изискуеми задължения, с Договор за цесия от 17.09.2009г. дружеството е цедирало вземането си в размер на 136,48 лв. към г-жа Г.И.В. на „С.Г.Г.” ООД.

Към писмото са приложени заверени копия на: Пълномощно на Л.К.; Договор за мобилни услуги № 0261352 от 31.08.2002г. и Договор от 17.09.2009г. за прехвърляне на вземания

С писмо с вх. № С 275/13.07.2012г. от „С.Г.Г.” ООД е получено становище, в което се сочи, че съгласно договор от 17.09.2009г., сключен с „К.Б.М.” ЕАД, дружеството приема да организира с различни законосъобразни мерки събирането на неизплатени суми от абонати на мобилния оператор. Посочва се, че информацията за вземанията се предоставя на списък в електронна форма, в който фигурира името и на Г.И.В. За наличното задължение г-жа Г.И.В. е уведомена с писмо на посочен от Г. адрес.

Към писмото е приложено копие на част от Договор от 17.089.2012г. за прехвърляне на вземания.

Повторно с писмо с изх. № П4271/04.09.2012г. на Председателя на КЗЛД, от Г. са изискани доказателства за наличие на неизплатени задължения на жалбоподателката, както и заверено копие на договор за мобилни услуги, сключен с нея. В отговор, с писмо с вх. № С475/17.09.2012г. от „К.Б.М.” ЕАД са предоставенизаверени ксерокопия на Договор за мобилни услуги от 31.08.2002г. и Данъчни фактури № 5007535733 и № 5007996602.

За откритото заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 10.10.2012г. (Протокол № 37), страните са редовно уведомени. Жалбоподателката не се явява. От „К.Б.М.” ЕАД не изпращат процесуален представител. За „С.Г.Г.” ООД се явява юрк. Е.Д.М. с конкретно пълномощно по жалбата. Юрк. Е.Д.М. заявява, че счита жалбата за неоснователна, тъй като дружеството, което представлява обработва лични данни от името и за сметка на Г., с което дружество жалбоподателката има сключен договор.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.2, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.1, ал.2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката.

Жалбата е насочена срещу разпространяването на личните данни на Г.И.В. от „К.Б.М.” ЕАД на трети лица. По смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗЗЛД “разпространяване” представлява обработване на лични данни.

В чл.4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл.1, ал.2 от Закона. Видно от Договор за мобилни услуги от № 0261352 от 31.08.2002г., между жалбоподателката и „К.Б.М.” ЕАД е налице валидно правоотношение. Г-жа Г.И.В. е предоставила доброволно личните си данни с оглед сключения договор. Този факт не се оспорва от жалбоподателката. От изложеното следва извода, че е налице изричното съгласие на физическото лице по смисъла на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД „К.Б.М.” ЕАД да обработва личните й данни.

От събраните към жалбата писмени доказателства е установено, че е налице обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на свързаните с жалбоподателката лични данни от администратора на лични данни във връзка сключения договор.

Неразделна част от всеки индивидуален договор са Общите условия на Г. за взаимоотношения с потребителите. В т.17 от Договора за мобилни услуги, подписан от г-жа Г.И.В. се съдържа текст, съгласно който с подписването му абонатът декларира, че е запознат и съгласен с Общите условия за ползване на мрежата на Г.

В т.43 от Общите условия, се съдържа текст, съгласно който потребителят се съгласява „К.Б.М.” ЕАД да предоставя личните му данни на други физически или юридически лица за целите на събиранията на вземанията, както и за изготвяне на кредитна оценка.

За ползвани услуги жалбоподателката не е заплатила задължения по Фактури № 5007535733 и № 5007996602. На правно основание сключен със „С.Г.Г.” ООД на 17.09.2009г. Договор за прехвърляне на вземания, мобилният оператор цедира вземането си към г-жа Г.И.В. на „С.Г.Г.” ООД. За извършеното Г.И.В. е уведомена с писмо.

Нормата на чл.24, ал.1 от ЗЗЛД допуска възможността администраторът на лични данни да обработва данните чрез възлагане на обработващ данните. В конкретния случай, „С.Г.Г.” ООД въпреки самостоятелното си качество на администратор на лични данни, по отношение на „К.Б.М.” ЕАД има качеството обработващ лични данни по смисъла на § 1, т.3 от ДР на ЗЗЛД.

От изложеното следва извода, че личните данни на жалбоподателката са обработени законосъобразно от страна на администратора на лични данни, в съответствие с императивните законови изисквания.

Относно размера на дължимите суми, както и начислените неустойки касаят отношения, които не са включени в компетентността на административния орган.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна.**

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 99/06.06.2012г., подадена от Г.И.В. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 114/2012г.
София, 08.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 10.10.2012г. (Протокол № 37), на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 114/13.06.2012г., подадена от В.Г.П. срещу „К.Б.М.” ЕАД (Г.).

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят сочи, че на 01.05.2009г. е сключил договор за мобилни услуги с „К.Б.М.” ЕАД. Посочва, че поради материални затруднения, през м. февруари 2011г. не е заплатил месечната си сметка за ползваните услуги. При посещение на офис на Г. е уведомен, че договорът му е продължен с нов срок и задължението му е в размер на 495.28 лв. Въпреки, че е започнал да погасява задължението си ежемесечно на вноски, от „К.Б.М.” ЕАД са предоставили личните му данни на фирмата за събиране на вземания „С.Г.Г.” ООД. Г-н В.Г.П. е обезпокоен и счита тези действия за злоупотреба с личните му данни, тъй като в договора, както и в Общите условия не се съдържа клауза за съгласието му операторът да предоставя личните му данни на трети лица. Моли Комисията да предприеме съответни действия с оглед правомощията си.

Към жалбата са приложени ксерокопия на Извънсъдебна покана за доброволно плащане и Допълнително споразумение от 01.05.2009г.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на „К.Б.М.” ЕАД е издадено Удостоверение № 28772. Заявени са три регистъра: “Персонал”, “Потребители” и “Видеонаблюдение”. На „С.Г.Г.” ООД е издадено Удостоверение № 52178. Заявени са три регистъра: “Персонал”, „Длъж-

ници” и “Клиенти. Двете дружества са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 19.09.2012г. (Протокол № 35), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 10.10.2012г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя В.Г.П., ответна страна - „К.Б.М.” ЕАД и заинтересована страна - „С.Г.Г.” ООД.

В условията на служебното начало, с писма с изх. № П 2945/05.07.2012г. и № П 2946/05.07.2012г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл.26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), дружествата „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД са уведомени за образуваното административно производство и на основание чл.36 от АПК са изискани становища и относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо с вх. № С 309/17.07.2012г., от Г. е получено становище, в което се сочи, че жалбоподателят е страна по Договор за мобилни услуги от 25.04.2008г., Договор за лизинг от 01.05.2009г. и Допълнително споразумение по програма „Заедно” от 01.05.2009г., сключени с оператора. На 21.06.2011г. са ограничени входящите и изходящите обаждания на СИМ картата на жалбоподателя поради неплащане на месечните задължения за ползвани услуги, като е начислена и неустойка. Посочва се, че съгласно т.43 от Общите условия на „К.Б.М.” ЕАД, които са неразделна част от индивидуалния договор, потребителят декларира съгласието си личните му данни да бъдат предоставяни на други физически или юридически лица за целите на събиране на вземанията. На правно основание сключен на 30.07.2009г. договор, Г. възлага на „С.Г.Г.” ООД да организира с различни законосъобразни средства събирането на неизплатени суми от абонати, в т.ч. и на В.Г.П.

Към становището са приложени: Пълномощно от 20.01.2011г.; Пълномощно на Л.К.; Договор за лизинг от 01.05.2009г.; Допълнително споразумение от 01.05.2009г.; Договор за мобилни услуги от 25.04.2008г.; Фактури № 7156359091, № 7143458278, № 7144818053 и № 7161547521; Покана за доброволно изпълнение от 01.07.2010г.; Кредитно известие № 7147343474; Договор от 30.07.2009г. със „С.Г.Г.” ООД и Анекс № 2 от 17.07.2010г. към него.

С писмо с вх. № С 274/13.07.2012г., от „С.Г.Г.” ООД е получено становище, в което се посочва, че по силата на сключен договор с „К.Б.М.” ЕАД, на дружеството е възложено събирането на неизплатени суми по договори за мобилни услуги. За целите на договора, от Г. се предоставя информация в електронна форма за взаманията от абонати на мобилния оператор. За съществуващо задължение В.Г.П. е уведомен с писмо на посочен от него адрес.

За откритото заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 10.10.2012г. (Протокол № 37), страните са редовно уведомени. Жалбоподателят не се явява. От „К.Б.М.” ЕАД не изпращат процесуален представител. За „С.Г.Г.” ООД се явява юрк. Е.К.М. с пълномощно по жалбата. Юрк. Е.К.М. заявява, че счита жалбата за неоснователна, тъй като дружеството „С.Г.Г.” ООД обработва лични данни по договор с Г. за извънсъдебно събиране на просрочени задължения.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.2, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.1, ал.2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя.

Жалбата е насочена срещу разпространяването на личните данни на В.Г.П. от „К.Б.М.” ЕАД на трети лица. По смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗЗЛД “разпространяване” представлява обработване на лични данни.

В чл.4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл.1, ал.2 от Закона. Видно от Договор за мобилни услуги от 25.04.2008г., Допълнително споразумение от 01.05.2009г. и Договор за лизинг от 01.05.2009г., между жалбоподателя и „К.Б.М.” ЕАД са налице валидни правоотношения. Г-н В.Г.П. е предоставил доброволно личните си данни с оглед сключените договори. Този факт не се оспорва от жалбоподателя. От изложеното следва извода, че е налице изричното съгласие на физическото лице по смисъла на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД „К.Б.М.” ЕАД да обработва личните му данни.

От събраните към жалбата писмени доказателства е установено, че е налице обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на свързаните с жалбоподателя лични данни от администратора на лични данни във връзка сключените договори.

Неразделна част от всеки индивидуален договор са Общите условия на Г. за взаимоотношения с потребителите. В т.2 от Допълнителното споразумение, както и в т.11 от Договора за мобилни услуги, подписани от г-н В.Г.П., се съдържа текст, съгласно който с подписването им абонатът декларира, че е получил екземпляр от Общите условия.

В т.43 от Общите условия, се съдържа текст, съгласно който потребителят се съгласява „К.Б.М.” ЕАД да предоставя личните му данни на други физически или юридически лица за целите на събиранията на вземанията, както и за изготвяне на кредитна оценка.

За ползвани услуги жалбоподателят не е заплатил задължения по Фактури № 7156359091, № 7143458276, № 7144818053 и № 7161547521. В жалбата г-н В.Г.П. потвърждава, че не е изпълнявал договорните си задължения и не е плащал редовно дължимите суми за ползвани мобилни услуги. На правно основание сключен със „С.Г.Г.” ООД на 30.07.2009г. договор, чийто срок е удължен с Анекс № 2 от 17.07.2010г., мобилният оператор възлага на „С.Г.Г.” ООД събирането на неизплатените задължения на г-н В.Г.П.. Нормата на чл.24, ал.1 от ЗЗЛД допуска възможността администраторът на лични данни да обработва данните чрез възлагане на обработващ данните. В конкретния случай, „С.Г.Г.” ООД въпреки самостоятелното си качество на администратор на лични данни, по отношение на „К.Б.М.” ЕАД има качеството обработващ лични данни по смисъла на § 1, т.3 от ДР на ЗЗЛД.

От изложеното следва извода, че личните данни на В.Г.П. са обработени законосъобразно от страна на администратора на лични данни, в съответствие с императивните законови изисквания.

Относно размера на дължимите суми, както и начислените неустойки касаят отношения, които не са включени в компетентността на административния орган.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна.**

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните

данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 114/13.06.2012г., подадена от В.Г.П. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 17/2012 г.
София, 09.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 10.10.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж 17/02.04.2012 г., подадена от С.Б.В. срещу „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

С.Б.В. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „БТК” АД („БТК”АД) неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят заявява, че е сключил договор с „БТК” АД на 17.10.2011 г., за мобилен номер *****. Впоследствие когато отишъл да заплати дължимата сума по договора г-н С.Б.В. разбрал, че мобилният му номер е променен на *****, без негово знание и съгласие. За мобилен номер ***** нямало задължения, докато за мобилен номер ***** е била налице дължима сума в размер на около 62.00 лв. За задължението към „БТК”АД, г-н С.Б.В. бил потърсен от фирма за събиране на вземания.

Господин С.Б.В. счита, че личните му данни са били използвани неправомерно, за сключването нов договор с „БТК”АД, за мобилен номер *****, без негово знание.

Към жалбата са приложени като доказателства, копия от: Заявление/Договор № 571030666717102011 – 23167816 от 17.10.2011 г.

С писмо изх. № П524/11.04.2012 г. и повторно писмо с изх. № П2778/29.06.2012 г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-н С.Б.В. да уточни дали жалбата му е с предмет неправомерна промяна на мобилен номер или наличието на договор за мобилни услуги по който той е страна, сключен без негово знание.

На 16.07.2012 г. С.Б.В. уточнява жалбата си, като заявява, че личните му данни са използвани неправомерно за сключването на договор с „БТК” АД, без негово знание.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на

административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „БТК" АД.

„БТК" АД представя своето становище с писмо вх. № С420/31.08.2012 г. В същото се сочи, че личните данни на жалбоподателя са обработени в изпълнение на сключен между „БТК" АД и г-н С.Б.В. Договор за мобилна гласова услуга с мобилен номер ***** на тарифен план „Vivacom Net & Call Top", 17.10.2011 г.

Относно предоставянето на личните данни на г-н С.Б.В. на „С.Г.Г." ООД, телекомуникационната компания заявява, че има сключен договор с дружеството за събиране на вземания, с предмет организиране и събиране на вземания от длъжници на „БТК" АД, произтичащи от продажба на негови стоки и/или услуги.

„БТК" АД уведомява Комисията, че г-н С.Б.В. няма втори, последващ сключен договор с дружеството, а така оспорената промяна на неговия мобилен номер се дължи изрично изявено от него желание, на кратък номер 123 – „Обслужване на клиенти".

Хронологията която телекомуникационният оператор сочи за промяната на мобилния номер на г-н С.Б.В., е както следва:

На 20.10.2011 г. г-н С.Б.В. променя мобилния си номер от ***** на номер *****.

На 23.11.2011 г. г-н С.Б.В. отново променя номера си – този път на *****.

На 01.12.2011 г. г-н С.Б.В. заявява последваща промяна на номера си, след която новият му номер е *****.

На 03.12.2011 г. мобилен номер ***** е ограничен (услугата е временно спряна) по желание на клиента.

„БТК" АД заявява, че всички промени валидно заявени, при спазване на т. 59 от действащите тогава Общи условия за уреждане на взаимоотношенията между „БТК" АД и абонатите и потребителите на електронни съобщителни услуги, предоставяни чрез обществената електронна съобщителна мрежа по стандарт „GSM" и „UMTS". За тези промени Общите условия не предвиждат писмена форма.

Телекомуникационната компания изразява готовност за предоставяне на записите от повикванията на г-н С.Б.В. до номер 123, с които са били заявени гореизложените промени.

Към становището са приложени следните доказателства: - Общи условия за уреждане на взаимоотношенията между „БТК" АД и абонатите и потребителите на електронни съобщителни услуги, предоставяни чрез обществената електронна съобщителна мрежа по стандарт „GSM" и „UMTS"; - Месечна сметка № 1101697643/22.11.2011 г.; - Месечна сметка № 1105804759/22.01.2012 г.; - Месечна сметка № 1108296601/23.02.2012 г.; - Месечна сметка № 1109826943/22.03.2012 г.; - Извадка от договор за извънсъдебно събиране на вземания със „С.Г.Г." ООД и Пълномощно за представителна власт пред административния орган.

На редовно заседание проведено на 19.09.2012 г. Комисията е взела решение, с което е обявила жалба с рег. № Ж 17/02.04.2012 г., подадена от С.Б.В. срещу „БТК" ЕАД и „С.Г.Г."ООД за процесуално допустима, насрочена е за разглеждане по същество в открито заседание, конституирани са страните в административното производство и е изискано представянето на допълнителни

На 28.09.2012 г. в изпълнение на указанията на Комисията, „БТК" АД предоставят изисканите допълнителни доказателства, а именно DVD със запис на разговори за промяната на мобилния номер, както следва:

- от дата 17.10.2011 г. за оторизация на лицето Ц.М.Г. – 2 части;
- от дата 20.10.2011 г. за промяна на мобилен номер от ***** на ***** – 2 части;

от дата 23.11.2011 г. за промяна на мобилен номер ***** на ***** – 2 части и

- от дата 01.12.2011 г. за промяна на мобилен номер от ***** на ***** – 3 части. Общо девет файла.

„БТК" АД твърди, че представя и Месечна сметка № 1103684236 от 22.12.2011 г., описана като приложение към становището, но не приложена към него.

От предоставения запис на разговорите се установява, че лицето заявило промените на телефонния номер на г-н С.Б.В. е Ц.М.Г., представящ се за негов син. В един от разговорите (четвъртият записан файл), Ц.М.Г. заявява „той ми е казал да се оправям с картата". От своя страна служителите на телекомуникационната компания изискват от Ц.М.Г., всеки път при желана промяна на номера –

отговор на „таен въпрос", като същият отговаря на него.

С писмо вх. № М178/01.10.2012 г. „БТК" АД, чрез пълномощника си юрисконсулт Б.И. е депозирала молба за спиране на административното производство по жалба с рег. № Ж 17/02.04.2012 г., подадена от С.Б.В. срещу „БТК" АД и „С.Г.Г." ООД. Доводите, изразени за спирането на административното производство образувано пред КЗЛД, по по-горе цитираната жалба са, че при осъществена среща между юрисконсулт Б.И. и С.Б.В., последният е показал писмени документи по подаден сигнал до 1-во Районно Управление „Полиция" – поделение бул. Раковски и до Районна прокуратура – гр. София. Последният с вх. № 23152 от 16.07.2012 г., разпределен на разследващ полицай Л.И. от 1-во Районно Управление „Полиция".

Във връзка с подадената от „БТК" АД молба за спиране на административното производство, със С.Б.В. е осъществен телефонен разговор на 03.10.2012 г. Жалбоподателят е потвърдил, че е сезирал 1-во Районно Управление „Полиция" и Районна прокуратура – гр. София, по същия повод, по който е сезирал и Комисия за защита на личните данни.

За осъществения разговор е съставен Протокол с рег. № ПР 107/04.10.2012 г.

На 04.10.2012 г. С.Б.В. е депозирал в деловодството на КЗЛД копие от входящия номер на подадената му жалба до Районна прокуратура – гр. София.

С писмо вх. № П-5152/10.10.2012 г. „БТК" АД, представя допълнително доказателство към административната преписка, а именно писмо от 12.09.2012 г. от 1-во Районно Управление „Полиция" – СДВР, с което разследващите органи уведомяват телекомуникационната компания за наличието на образувана преписка вх. № 26092/2012 г. по описа на районното управление и пр. пр. № 23152/16.07.2012 г. по описа на СРП по повод молба от С.Б.В., за извършено документно престъпление.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че г-н С.Б.В. е сезирал 1-во Районно Управление „Полиция" и Районна прокуратура – гр. София с жалба за извършено документно престъпление.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл. 3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „БТК" АД. След извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че телекомуникационната компания и дружеството за събиране на вземания са подали заявление за регистрация пред Комисията.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Съгласно чл. 54 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед на доказателства по жалбата е налице хипотезата на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК. Резултатите и заключенията от извършваната проверка, от 1-во Районно Управление „Полиция" и Районна прокуратура – гр. София могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защитата на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията административно производство и в последствие за постановяването на административен акт от Комисия за защита на личните данни. В зависимост резултатите предприетите от разследва-

щите органи и установяването на инкриминирано деяние и извършителят му, ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

Закона за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл. 1, ал. 5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяния.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл. 311 във вр. с чл. 309 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел, са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на Наказателно – процесуалния кодекс.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Спира образуваното административно производство по жалба с рег. № Ж 17/02.04.2012г., подадена от С.Б.В. срещу „БТК" АД и „С.Г.Г." ООД, до отпадане на основанията за спирането му.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 5/2012г.
гр. София, 12.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 17.10.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. № Ж5/28.03.2012г. от В.В.Г. срещу Министерство на вътрешните работи.

Жалбоподателят В.В.Г. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че органите на МВР неправомерно обработват негови лични данни и съгласно твърденията и приложени писмени доказателства, фактическата обстановка по случая е следната:

Жалбоподателят съобщава, че има извършена полицейска регистрация по повод извършено деяние по чл.316 от НК. С решение от 12.11.2009г. по НАХД № 7443/2009г. лицето е освободено от наказателна отговорност като е наложена глоба в размер на 500 лв.

В.В.Г. подава искане за снемане на полицейската регистрация до ГД "Криминална полиция"

при МВР, във връзка с което е издадена заповед с рег. № З-2029/12.04.2010г. на зам.-директора на ГДКП, в която е разпоредено да се снеме полицейска регистрация № 4998/20.05.2009г., извършена в РУ 09 СДВР на името на жалбоподателя.

Спрян за рутинна проверка от патрул на МВР жалбоподателят установява от служителите на МВР, че МВР все още съхранява информация за него, която счита че е резултат от неизпълнена заповед за заличаване на полицейската му регистрация.

Жалбоподателят моли Комисията в рамките на предоставените й от закона правомощия да задължи МВР да заличи в информационните си масиви всички негови лични данни.

Към жалбата се прилагат копия от служебна бележка от НСС, че за лицето няма данни за образувани досъдебни производства или повдигнати обвинения, както и свидетелство за съдимост, удостоверяващо че лицето не е осъждано.

В условията на служебното начало с писмо изх. № П1582/ 15.05.2012г. е изискано становище от МВР относно визираните в жалбата факти, както и разпечатка от АИС "Централен полицейски регистър" за лицето В.В.Г.

С писмо вх. № П2050/01.06.2012г. от страна на МВР предоставят исканата информация като изразяват и становище за неоснователност на жалбата, излагайки мотиви в тази насока, сочейки, че в информационните масиви няма данни за полицейска регистрация за жалбоподателя, а съхраняваната за него информация се обработва законосъобразно.

Жалбата е насрочена за разглеждане по същество при редовно призоваване на страните за 19.09.2012г. На заседанието за министъра на вътрешните работи се явява юрисконсулт Б.И. с надлежно пълномощно рег. № I-18307 от 29.07.2009г. Произнасянето по същество е отложено за следващо заседание с оглед цялостната преценка на ангажираните доказателства.

Жалбата е редовна, подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което се явява процесуално допустима.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защита на правата на физическите лица при обработването на техните данни, дотолкова, доколкото обработването не се извършва за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство. В тези случаи, съгласно чл.1 ал.5 от ЗЗЛД, контролът по обработването се възлага на съответния държавен орган. В този смисъл Закона за МВР се явява специален по отношение на Закона за защита на личните данни, когато данните се обработват за целите на националната сигурност и обществен ред, а министърът на вътрешните работи следва да осъществява контрола по обработването на лични данни. От друга страна, законодателят в чл.165 от Закона за МВР предоставя контрола по защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни и при осъществяването на достъп до тези данни на Комисията за защита на личните данни при условията и по реда, определени със Закона за защита на личните данни. Правото на Комисията да анализира и осъществява цялостен контрол за спазването на нормативните актове в областта на защитата на лични данни е закрепено и в чл.10, ал.1 от ЗЗЛД.

Задължение на администратора на лични данни при обработването на личните данни е да спазва основните принципи, на които то следва да бъде подчинено и които са регламентирани в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД. В чл.2, ал.2, т.4 изисква данните да се поддържат точни и актуални. В предоставената справка от АИС „Централен полицейски регистър" се съдържа информация за жалбоподателя относно заявителски материал № 077675/2007г., по който той има сатус на "потърпевш", както и данни за водено наказателно производство по съдебно дело № 7443/2009г. на СРС, приключено с решение за освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание "глоба".

Извършените през 2011г. промени в Инструкция № Із-2843/2010г. за организацията в работата в МВР по заявителски материали за престъпления от общ характер, повеляват начина, по който следва

да бъдат заличавани личните данни обработвани във връзка със заявителски материали. В чл.32а, ал.3, т.3 от същата се предвижда заличаване на личните данни при наличието на две кумулативно дадени условия- освобождаване от отговорност и налагане на административно наказание от една страна и от друга страна- изтичане на абсолютната давност по чл.81, ал.3, във вр. с чл.80 от НК за престъпланието, за което лицето е освободено от наказателна отговорност.

В конкретния случай наказателното производство по НАХД № 7443/2009г. на СРС е водено за престъпление по чл.316, във връзка с чл.308, ал.1 от НК, за което предвиденото налагане на наказание е лишаване от свобода до три години. Абсюлютната давност се определя по правилата на чл.81, ал.3, във вр. с чл.80, ал.1, т.4 от НК и в случая се равнява на седем години и половина и още не е изтекла.

Към настоящия момент не са налице условията за приложение на чл.32а, ал.3, т.3 от Инструкция № Із-2843/2010г., тъй като не е изтекъл предвиденият за престъплението давностен срок. Не са налице правните основания за приложение на чл.32, ал.4, във вр. с чл.28а, т.1 от ЗЗЛД и предприемане на действия от администратора на лични данни по заличаване на личните данни на В.В.Г., обработвани във връзка с НАХД № 7443/2009г. на СРС.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж5/28.03.2012г. от В.В.Г. срещу Министерство на вътрешните работи.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 34/2012 г.
София, 12.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Красимир Димитров и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 19.09.2012г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. Ж 34/19.04.2012г., подадена от М.Д.П. срещу НАП.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

М.Д.П. сезира :КЗЛД с жалба, в която излага твърдения, че при упражняване на свободната си професия, като нотариус ежедневно разкрива личните си данни, вписвайки във фактурите които издава единният си граждански номер, който представлява регистрацията й по Закона за данък добавена стойност. Жалбоподателката твърди, че има регистрация, направена към 2000 г. по БУЛСТАТ, който не пресъздава единният и граждански номер. В жалбата се излага още, че госпожа М.Д.П. е водила съдебни дела срещу регистрацията й по БУЛСТАТ, която инкорпорира ЕГН-то, както и че жалбата, с която сезира Комисията, да се счита за заявление с правно основание чл.28а от ЗЗЛД.

М.Д.П. иска от Комисията да издаде задължително предписание на НАП, с което да я задължи

агенцията да преустанови неправомерното обработване на личните й данни, а именно регистрацията й по ЗДДС да възпроизвежда единният й граждански номер.

Към жалбата не са приложени доказателства.

При извършена проверка на постъпилата в комисията жалба, по отношение на съответствието й с изискванията на АПК и Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация е констатирано, че жалбата е подадена по електронен път, но не е подписана с електронен подпис. С писмо на Председателя на КЗЛД, госпожа М.Д.П. е уведомена, че жалбата й страда от пороци, указан е срок за отстраняването им, както и последствията от неизпълнение на дадените с писмото указания.

На 07.05.2012г. е постъпила в деловодството на комисията жалба от М.Д.П., отговаряща не всички законови изисквания, ведно с приложени относими доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на доказателства от Национална агенция за приходите.

Ответната страна в административното производство е уведомило писмено Комисията, че от 21.02.2012г., лицата упражняващи свободни професии, вписани в регистър БУЛСТАТ, могат да изберат идентификационният им номер за целите на ДДС. Правото на избор се осъществява посредством подаването в съответната териториална дирекция на НАП на писмена декларация. По административната преписка са приложени доказателства, от които се установява по безспорен начин, че от жалбоподателката е поискано да попълни и подаде пред съответната териториална дирекция на НАП декларация за избор на идентификационният им номер за целите на ДДС.

Госпожа М.Д.П. на 08.08.2012г. е уведомила Комисията, че е подала пред НАП декларация за промяна на идентификационния й код по ЗДДС, като в тази връзка намира за уместно, производството образувано по повод жалбата й да бъде спряно до момента, в който упражненото й право на избор пред НАП доведе до желаният от нея резултата. Като аргумент на искането спиране на производството е посочено, че в случай, че желанието й за промяна на кода не бъде удовлетворено, а административното производство пред Комисията бъде прекратено, това ще наложи подаването на нова жалба.

На 22.08.2012г. Национална агенция за приходите в писмо сочи, че на основание подадената от жалбоподателката декларация в Регистъра на регистрираните по ЗДДС лица, идентификационният й номер е променен от единния й граждански номер, пред който е поставен знакът „BG", на единният й идентификационен код по БУЛСТАТ, пред който е поставен знакът „BG". В писмото се твърди още, че е издадено ново удостоверение за регистрация по ЗДДС с променениият идентификационен номер, което е връчено на госпожа М.Д.П. на 10.08.2012г.

Като доказателство към писмото е приложено копие на удостоверение за регистрация от 09.08.2012г. на лицето М.Д.П.. На удостоверението има отбелязване на ръка, че същото е връчено лично срещу подпис на 10.08.2012г.

Съгласно разпоредбата на чл.38, ал.1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията се произнася с решение по квалификацията на постъпилото пред нея искане, както и по неговата допустимост.

Предпоставките, по които се извършва проверка по допустимостта на жалбата са разписани в чл.27, ал.2 от АПК.

Видно от събраните по административната преписка доказателства се установява, че декларацията, с която госпожа М.Д.П. е поискала от териториалната дирекция на НАП промяна на идентификационния й код по ЗДДС е удовлетворена. В Регистъра на регистрираните по ЗДДС лица, идентификационният й номер е променен от единния й граждански номер, пред който е поставен знакът „BG", на единният й идентификационен код по БУЛСТАТ, пред който е поставен знакът „BG". Издадено е ново удостоверение за регистрация по ЗДДС с променениият идентификационен номер,

което е връчено на госпожа М.Д.П. на 10.08.2012г.

При така изложената фактическа обстановка следва да се направи обоснован извод, че твърдяното от М.Д.П. неправомерно обработване на свързаните с нея лични данни, а именно възпроизвеждането на единния й граждански номер като идентификационен код е преустановено от страна на НАП. Номерът й е променен, като това е отразено в регистъра и е издадено ново удостоверение, то което следва, че молбата й за промяна е уважена.

В тази връзка Комисията приема, че за М.Д.П. от 10.08.2012г. липсва правен интерес да иска установяването нарушение на правата й по ЗЗЛД. Липсата на правен интерес е абсолютна процесуална пречка за по нататъшното развитие на образуваното административно производство.

Следва да се отбележи, че от събраните по преписката доказателства се установява, че наличието твърдяното нарушение, частично се е дължало на несвоевременно предприемане на действия от страна на жалбоподателката, а именно неподаването на декларация за промяна на идентификационният й номер.

На основание чл.38, ал.2 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл.27, ал.2, т.5 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Обявява жалба рег.№ Ж 34/19.04.2012г., подадена от М.Д.П. срещу НАП за недопустима и прекратява образуваното административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд-София град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 74/2012 г.
София, 12.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 10.10.2012 г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж 74/22.05.2012г., подадена от Р.П.Б. срещу отказ от достъп до лични данни на Министерство на правосъдието.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Р.П.Б. е сезирал КЗЛД с жалба срещу мълчалив отказ на Министерство на правосъдието. В жалбата се сочи, че на 23.04.2012г., господин Р.П.Б. е подал в Министерство на правосъдието молба, с което е поискал да му бъдат издадени заверени преписи от документи, съставени по повод образувано срещу него дисциплинарно производство, а именно: протокол от Агенция по вписванията, оплакване от работата му, сигнал на регионалната директорка на Агенция по вписванията гр. В. и

докладна записка от главен специалист-М.Д. Правното основание, на което господин Р.П.Б. е поискал документите от МП е Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателят твърди, че в 14-дневният срок, министерството не е отговорило на молбата му за достъп до изисканите документи, което е и основание за сезира КЗЛД. Предмет на жалбата е отказа на МП да му предостави достъп до конкретно посочени документи.

Р.П.Б. иска от Комисията да задължи Министъра на правосъдието, да му предостави достъп до исканите от него преписи на документи.

Към жалбата като доказателства се прилагат: обяснения във връзка с писмо на МП с изх.№11-00-1403/10 от 21.01.2011г., копие от писмо на МП с изх.№11-00-1403/10 от 21.01.2011г., копие от жалба до ВАС, копие от известие за доставка, копие от решение №14231/03.11.2011г. на ВАС, копие от касационна жалба на МП до ВАС, копие от решение №3730/15.03.20112г. на 5 чл.състав на ВАС, копие от молба до МП за издаване на преписи от документи и копие от известие за доставяне и разписка с №1413/23.04.2012г.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от Министерство на правосъдието.

Министерство на правосъдието е депозирало писменото си становище по жалбата на Р.П.Б., като счита жалбата за неоснователна. Твърди се, че в молбата си от 22.05.2012г. до МП, господин Р.П.Б. е поискал, като алтернативно, в случай че министерството не се съобрази с мотивите на съдебни решения постановени от ВАС да му предостави заверени преписи от документи на основание ЗЗЛД.

Министерството сочи още, че мотивите на съдебните решения са задължителни за всички адресати и несъобразяването с тях е основание за ангажиране на административна отговорност. Твърди се, че господин Р.П.Б. е следвало да се съобрази със съдебните мотиви и да поиска документите от министерството, по реда който е посочен в съдебното решение. Бездействието му в тази връзка и алтернативното му искане, визиращо друг специален ред, различен от реда по които е следвало да получи исканите документи, създава според ответната страна предпоставки за различно тълкуване възприемане на самото искане. Уточнява се, че господин Р.П.Б. е отправял няколко заявления за достъп до тези документи по реда на Закона за достъп до обществена информация.

МП пресъздава мотивите на съдебните решения на ВАС, в които е възприето, че Р.П.Б., като страна по образувано срещу него дисциплинарно производство може по реда на Закона за съдебната власт да поиска достъп до писмените доказателства, съдържащи се в дисциплинарната преписка. Наличието на специален ред, а именно ЗСВ изключва възможността да се прави искане за достъп до документите, съдържащи се в дисциплинарната преписка и по друг правен ред. Това е и основанието, ответната страна да възприеме жалбата, с която е сезирана КЗЛД за неоснователна.

Към становището като доказателства са приложени: заверено копие от молба с рег.№11-00-1403/24.04.2012г. до МП, заверено копие от докладна записка от Силвия Николова, временно изпълняваща длъжността ръководител на съдиите по вписванията при ВРС, заверено копие на писмо с изх.№4/06.01.2011г. от директора на Регионална дирекция В., заверено копие на докладна записка с изх.№1/03.01.2011г. от М.Д. и заверено копие на протокол 09.07.2010г.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е процесуално недопустима, поради следните съображения:

От приложените към жалбата доказателства се установява, че срещу Р.П.Б. е образувано дисциплинарно производство. Жалбоподателят е съдия по вписванията при район съд - В. В дадените писмени обяснения по дисциплинарното производство, жалбоподателят е направил искане и по реда на ЗДОИ да му се предоставят част от документите, въз основа, на които е инициирано дисциплинарното производство. След неполучаването на документите е подал жалба срещу мълчалив отказ на Министъра на правосъдието. С решение №14231/03.11.2011г. ВАС пето отделение е възприел, че е налице мълчалив отказ от достъп до обществена информация, поради, което го е отменил и е

върнал преписката за ново произнасяне. ВАС 5 членен състав с Решение №3730/15.03.2012г. е обезсилил решението на ВАС пето отделение и вместо него е постановил решение, с което е оставил без разглеждане жалбата на Р.П.Б. срещу мълчалив отказ на МП и е прекратил производството по делото. Мотивите на ВАС 5 чл.състав са, че решението на ВАС е постановено при неправилно прилагане на материалния закон и същото е необосновано. По делото е установено, че по повод образувана преписка за налагане на дисциплинарно наказание на Р.П.Б., работещ като съдия по вписванията към Районен съд гр. В., на основание чл.313, ал.1 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/ му е изискано да даде писмени обяснения с писмо изх. № 11-00-1403/10 от 21.01.2011 г. на Министерството на правосъдието. По повод това писмо и в изпълнение на чл.313, ал.1 ЗСВ, той е дал писмени обяснения до министъра на правосъдието от 06.02.2011 г., в което се съдържат и четири искания, квалифицирани от него като такива по чл.24, ал.1 ЗДОИ, да му се издадат заверени преписи от писмени доказателства намиращи се в дисциплинарната преписка. ВАС е приел, че не е спорно, че в съответния 14-дневен срок по чл.28, ал.1 ЗДОИ не са му издадени исканите преписи.

Прието е също така, че като страна в дисциплинарно производство, Р.П.Б. е поискал издаване на писмени доказателства, съдържащи се в преписката, каквото право има с оглед организиране защитата си. С оглед на това, искането е направено в друго, специално производство - по реда на ЗСВ, изключващо това по реда на ЗДОИ за достъп до информация. Неправилно тричленният състав на ВАС е приложил Закона, като е приел, че по искане по реда на ЗДОИ е настъпил мълчалив отказ. ВАС 5 чл.състав възприема също така, че е без значение е обстоятелството, че искателят е квалифицирал искането си по чл.24, ал.1 ЗДОИ, след като това е направено в специално производство, в което на друго основание, като страна в административното правоотношение, той може да иска издаване на преписи от писмените доказателства, съдържащи се в дисциплинарната преписка. В тази връзка съдът е възприел, че вследствие на направеното искане в обяснението на Р.П.Б. не е настъпил мълчалив отказ за даване на обществена информация по реда на ЗДОИ, поради което не е налице предмет на оспорване пред съда и жалбата се явява процесуално недопустима. Като е приел обратното ВАС пето отделение и е постановил решение по нея, същото се явява недопустимо, като постановено по недопустима жалба поради липса на предмет на оспорване.

След постановяване на цитираните съдебни решения, господин Р.П.Б. отново на 22.04.2012г. е подал молба до МП с искане да му се предоставят заверени преписи от документи, съдържащи се в дисциплинарната преписка. Основание за искането са посочени съдебните мотиви на ВАС 5 чл.състав. Алтернативно е поискано, в случай, че министерството не възприеме за задължителни мотивите на съда, документите да бъдат предоставени по реда на ЗЗЛД. Видно от приложеното известие за доставка, молбата от 22.04.2012г. на жалбоподателят е получена от МП на 24.04.2012г. След неполучаване на отговор в законоустановения срок, господин Р.П.Б. сезира КЗЛД с жалба срещу мълчалив отказ от достъп до лични данни.

При извършена проверка на документите, които жалбоподателят иска от министерството се установява, че в тях се съдържа информация по отношение на работата му, като съдя по вписванията при РС-В. по конкретни случаи. В тази връзка не може да се възприеме, че информацията, достъп до която се иска съставлява лични данни по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД.

На следващо място, по същия въпрос има произнасяне от страна на ВАС тричленен и петчленен състав, като е възприето, че като страна в дисциплинарно производство, Р.П.Б. следва да поиска издаването на заверени преписи копия от писмените доказателства, съдържащи се в преписка по реда на ЗСВ, като това право изключва да прави искания по реда на ЗДОИ. В тази връзка следва съдебното решение да се тълкува разширително и да се възприеме, че и искането по реда на ЗЗЛД е неприложимо.

Съгласно разпоредбата на чл.38, ал.1 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/, Комисията извършва проверка по допустимостта на жалбата. Производството по разглеждане на жалби пред Комисията се развива по реда на АПК, поради което проверката по допустимостта се извършва съобразно чл.27, ал.2 от АПК. В тази връзка, Комисията приема, че е налице процесуална пречка, посочена в разпоредбата на чл.27,

ал.2, т.1 от АПК. В конкретният случай е налице влязъл в сила административен акт, в случая това е съдебен, които има същият предмет и страни.

След като не е получил от МП изисканите документи, господин Р.П.Б. е следвало да упражни правата си по ЗСВ, а не да сезира Комисията.

На основание чл.38, ал.1 от ЗЗЛД във връзка с чл.27, ал.2, т.1 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Обявява **жалба рег. № Ж 74/22.05.2012г., подадена от Р.П.Б. срещу отказ от достъп до лични данни на Министерство на правосъдието за недопустима и прекратява образуваното административно производство.**

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 124/2012 г.
София, 12.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Красимир Димитров и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 19.09.2012г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. Ж 124/18.06.2012г., подадена от Т.М.Т. срещу Столичен инспекторат на Столична община.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Т.М.Т. сезира КЗЛД с жалба, в която се установява, че е подал заявление до столичният инспекторат за предоставяне на констативен протокол №КП-10-0011469/17.06.2010г. Искането е отправено на основание Закона за достъп до обществена информация. По повод заявлението на господин Т.М.Т., Столичният инспекторат му е предоставил копие на исканият от него документ, като е заличил имената на лицата, съставители на констативният протокол, като основание за това действие е визиран чл.23 и чл.2 от Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателят изразява мнение, че имената на служителите на Столичният инспекторат не са лични данни по смисъла на закона и не следва да са предмет на защита му. Господин Т.М.Т. твърди още, че в протокола се съдържат имената на получателите на протокола и на свидетели, присъствали при съставянето му. Изразява се мнение, че документът е с невярно съдържание.

Към жалбата като доказателства са приложени: отговор на Столичният инспекторат по повод заявлението на жалбоподателя и констативен протокол от 17.06.2012г. на столичен инспекторат.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на

административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от Столичен инспекторат към Столична община.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, ведно с относими по случая доказателства. В становището се сочи, че Столичният инспекторат е постъпила жалба от господин Т.М.Т., с която сигнализира за наличието на неработещи кабели по дърветата, електрическите стълбове и фасадата на сградата, в която той живее. Съобразно предоставените правомощия на инспектората е извършена проверка по повод сигнала, от която е установено, че няма открито полагане на кабели по фасадата на сградата, електрическите стълбове и дърветата на посочения адрес. За направените констатации е изготвен констативен протокол. Жалбоподателят е поискал да получи копие от протокола, който ме е бил предоставен, като са заличени имената на съставителите. Излагат се аргументи, че името, фамилията, длъжността и районът, в който работят служителите от столичния инспекторат е информация, чрез която тези лица могат да бъдат индивидуализирани, поради което същата е заличена от предоставения протокол.

Столичният инспекторат сочи, че ЗЗЛД дава правна възможност на всяко физическо лице да има достъп до свързаните с него лични данни, но господин Т.М.Т. иска достъп до лични данни, които не се отнасят до него, поради което не му е осигурен този достъп. Посочва се също така, че подаденото от него заявление не може да се възприеме като заявление за достъп до лични данни, както и не представлява искане с правно основание чл.28а от ЗЗЛД. Към становището е приложена цялата административна преписка, образувана по повод искането на господин Т.М.Т..

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е процесуално недопустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства се установява, че жалбоподателят е получил отговора на Столичният инспекторат, респективно достъп до информацията за служителите, които са го изготвили през 2010г. По преписката няма доказателства за точната датата на получаването на отговора на Столичния инспекторат. На 23.08.2010г. е направено възражение от господин Т.М.Т. срещу отказа, от което може да се приеме, че датата на узнаване е преди датата на подаване на възражението.

Във връзка с изложеното следва, че преклузивният срок да бъде сезирана Комисията е изтекъл към август месец 2011г., а жалбата на Т.М.Т. е подадена на 18.06.2012г. Жалбата е подадена след срока, поради което същата се явява процесуално недопустима.

На следващо място жалбата на господни Т.М.Т. е недопустима и на друго основание.

От събраните доказателства се установява, че жалбоподателят е подал заявление за достъп до обществена информация, съдържаща се в констативен протокол на Столичният инспекторат. По повод заявлението си е получил частичен достъп. Съгласно Закона за достъп до обществена информация, заявителят ако не е удовлетворен от предоставеният достъп и приеме, че са нарушени правата му по закона, може в предвидените в закона срокове да оспори отказа пред съответния компетентен съд. Към административната преписка не са приложени доказателства, от които да се установи оспорване на отказа на инспектората. Не е в правомощията да извършва проверка на актовете на задължените субекти по ЗДОИ. Компетентен да извърши тази проверка е единствено и само съда.

От Столичният инспекторат има приложено определение №2957/27.06.201г. на Административен съд –София град, с което е оставена без разглеждане жалба от Т.М.Т. от 14.05.2012г. и административното производство е прекратено. Основанието за прекратяване на производството е неизпълнение на разпореждането на съда. Приложена е от Столичния инспекторат жалба от 15.05.2012г. до АССГ срещу отказ за достъп до обществена информация. Във връзка с изложеното може да се приеме, че жалбоподателят е правил няколкократни заявления за достъп до обществена информация, като едни от отказите той е оспорил по надлежния ред.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

В конкретния случай е налице още една пречка за образуване на административно производство пред Комисията, наличие на въпрос от компетентност на друг орган и влязъл в сила съдебен акт.

Ненадлежното и несвоевременно упражняване на права от страна на Т.М.Т. не е предпоставка да бъде сезирана Комисия за защита на личните данни.

Не може да се приеме, че заявлението на господин Т.М.Т., представлява заявление за достъп до лични данни, по смисъла на чл.26 от ЗЗЛД. Това право на достъп имат физическите лица и то се разпростира единствено и само до лични данни, които се отнасят до самите тях, а не до данните на трети лица.

На основание чл.38, ал.2 от ЗЗЛД във връзка с чл.27, ал.2, т.1, т.3 и т.6 от АПК, Комисията,

РЕШИ :

Обявява жалба рег.№ Ж 124/18.06.2012г., подадена от Т.М.Т. срещу Столичен инспекторат на Столична община за недопустима и прекратява образуваното административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд-София град.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 89/2012г.
София, 14.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков, в заседание проведено на 24.10.2012г. (Протокол № 39), на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа редовността на искане с вх. № Ж 89/01.06.2012г., подадено от Н.К.Р.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпило искане, в което жалбоподателят твърди за извършена „злоупотреба с личните му данни от Г. – Г.”, изразяваща се в предоставянето им на фирма за събиране на задължения без знанието и съгласието му. Г-н Н.К.Р. посочва, че през периода 2005-2012г. не е бил на територията на Република България и че не е бил уведомяван за наличие на неизплатени задължения към мобилния оператор.

Към жалбата е приложено копие на жалба до Г. от 29.05.2012г.

С писмо с изх. № П 2953/05.07.2012г. на Председателя на КЗЛД, както и при проведен разговор по телефона (Протокол с вх. № ПР87/20.08.2012г.), г-н Н.К.Р. е уведомен за приложното поле

на Закона за защита на личните данни по отношение действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и за правомощията на КЗЛД. Разяснено е, че съгласно разпоредбите, съдържащи се в чл.2 от ЗЗЛД всеки администратор на лични данни следва да обработва личните данни законосъобразно и добросъвестно, да ги събира за конкретни, точно определени и законни цели и да не ги обработва допълнително по начин, несъвместим с тези цели. Уведомен е за правните възможности и мерки, които следва да предприеме ако счита, че правата му по ЗЗЛД са нарушени и личните му данни са обработени незаконосъобразно. Обяснен е реда за подаване и разглеждане от КЗЛД на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни.

В случай, че поддържа жалбата си, на г-н Н.К.Р. е разяснено, че на основание чл.30, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс в 3-дневен срок от получаване на съобщението следва да потвърди искането си, като го депозира по указания начин, както и да приложи относими към случая доказателства (ако разполага с такива). Относно конституирането на ответна страна в административното производство, от Н.К.Р. е изискано да посочи конкретен администратор на лични данни и действия, с които са нарушени правата му по Закона за защита на личните данни.

В условията на служебното начало, с писмо с изх. № П 4051/21.08.2012г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл.26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), дружеството „К.Б.М.” ЕАД е уведомено за откритото административно производство по жалбата, като на основание чл.36 от АПК е изискано становище, прекратени и настоящи договори, сключени с жалбоподателя, договор с фирма за събиране на вземания, както и други относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо с вх. № С 416/29.08.2012г., от Г. е получено становище, в което се посочва, че Н.К.Р. е страна по Договор за мобилни услуги от 21.05.2002г. За ползвани услуги са издадени фактури, които не са заплатени от г-н Н.К.Р., поради което дружеството е цедирало задължението му на „С.Г.Г.” ООД на правно основание сключен договор за прехвърляне на вземания. От „К.Б.М.” ЕАД се сочи се, че на подадената от Н.К.Р. жалба е изпратен отговор, ведно с копие на договора.

Към писмото са приложени заверени ксерокопия на: Пълномощно на Л.К.; Договор за мобилни услуги № 0408195 от 21.05.2002г.; Жалба от 29.05.2012г. от Н.К.Р.; Отговор до Н.К.Р. от 21.06.2012г.; Данъчни фактури № 5001769620, № 5002035039, № 5002316631 и Договор за прехвърляне на вземания от 17.09.2009г.

Искането, подадено от Н.К.Р. не е съобразено с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Съгласно чл.30, ал.1, т.2 от Правилника, искането трябва да съдържа естеството на искането, подкрепено с друга информация или документи. Искането трябва да съдържа дата и подпис, които в конкретния случай липсват, поради което не може да са установи от кого изхожда. Въпреки дадените указания, г-н Н.К.Р. не уточнява искането си към Комисията. В жалбата са наведени твърдения, без да се конкретизира администратор на лични данни. Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

Писмо с изх. № П 2953/05.07.2012г. на Председателя на КЗЛД е изпратено на посочения от жалбоподателя адрес. Видно от известието за доставяне, пратката е получена на 07.07.2012г., но в рамките на указания срок г-н Н.К.Р. не потвърждава своето искане и не предоставя изисканата по надлежния ред информация.

Съгласно чл.56, ал.2 във връзка с чл.30, ал.1 от АПК и чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни и чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация във връзка с чл.30, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията

РЕШИ:

Обявява искане с вх. № Ж 89/01.06.2012г., подадено от Н.К.Р. за нередовно и прекратява административното производство.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: **ЧЛЕНОВЕ:**

Венета Шопова /п/ **Валентин Енев /п/**

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 105/2012г.
София, 14.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 01.11.2012г. (Протокол № 40), на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж 105/11.06.2012г., подадена от Я.П.П. срещу „М.” ЕАД.

От Комисията за регулиране на съобщенията до Комисията за защита на личните данни е препратена по компетентност жалба съдържаща твърдения за евентуална злоупотреба с лични данни. Жалбоподателката сочи, че на 29.05.2012г. е посетила офис на „М.” ЕАД с цел прекратяване на договор. Г-жа Я.П.П. е притеснена от начина, по който е следвало да попълни заявлението – със специална химикалка върху устройство, което записва положения от нея подпис. Я.П.П. е обезпокоена, че освен личните й данни, мобилният оператор разполага и с подписа й, което счита за предпоставка за злоупотреба с личните й данни. Моли за бързи и адекватни мерки за спиране на тази „порочна” практика.

Към искането не са приложени доказателства.

С писмо, изх. № П 3114/12.07.2012г. на Председателя на КЗЛД, както и с писмо с изх. № П 3123/12.07.2012г., изпратено на посочения електронен адрес, жалбоподателката е уведомена, че искането й е препратено по компетентност в КЗЛД. Разяснено е приложното поле на Закона за защита на личните данни и са посочени правните възможности и мерки, които следва да предприеме ако счита, че правата й по ЗЗЛД са нарушени. Обяснен е реда за подаване и разглеждане от КЗЛД на искания на физически лица във връзка с нарушени техни права по Закона за защита на личните данни. Посочено е, че съгласно чл.29, ал.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация исканията се подават в деловодството на Комисията с писмо, по факса или по електронен път. В случай, че са подадени по електронен път е необходимо подателят да притежава електронен подпис, в съответствие с изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис. От своя страна искането трябва да съдържа имена, адрес, телефон и електронен адрес на искателя, естеството на искането, подкрепено с друга информация или документи, дата и подпис.

На Я.П.П. е обяснено качеството администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД, каквото качество безспорно притежава „М.” ЕАД. Уведомена е, че на мобилния оператор е издадено Удостоверение № 50151 и е вписано в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Г-жа Я.П.П. е уведомена, ако поддържа искането си, в 3-дневен срок от получаване на съобщението да го потвърди и да приложи относими към случая доказателства (ако разполага с такива). Съобщено е, че при неизпълнение на дадените указания административното производство ще бъде прекратено.

В условията на служебното начало, с писмо с изх. № П 3122/12.07.2012г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл.26 от АПК дружеството „М.” ЕАД е уведомено за откритото административно производство и на основание чл.36 от АПК е изискано становище, заверени копия на настоящи и прекратени договори с жалбоподателката, ведно с относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо с вх. № С337/23.07.2012г. от М. е получено становище, в което се посочва, че жалбоподателката е страна по два договора за мобилни услуги, действащи и към настоящия момент. Твърди се, че г-жа Я.П.П. не е подавала заявление за прекратяване на посочените договори. Относно процедурата се посочва, че с оглед автоматизирането и създаване на допълнителна сигурност, в определени магазина на М. е въведена система за електронно подписване на документи. Системата използва утвърдени технологии за криптиране, с цел сигурност на обработваните данни. В конкретния случай се касае за създаване на електронен документ, което включва електронно подписване върху специален таблет. При тази процедура се генерира уникален електронен документ, защитен с двойка криптографски ключове.

Към писмото са приложени заверени копия на: Договор № П0297137 от 21.04.2012г. и приложения към него; Молба за смяна на тарифен план от 08.04.2012г.; Договор № П0297137 от 25.07.2011г. и приложения към него и Пълномощно на Е.М.

С писмо с изх. № П 4035/31.08.2012г. на Председателя на КЗЛД, Я.П.П. е уведомена за предприетите от страна на Комисията действия по жалбата. Уведомена е за становище с вх. № С337/23.07.2012г., получено от М. **Повторно** е указано, в случай, че поддържа жалбата си срещу „М.” ЕАД, да я потвърди.

В проведени разговори по телефона (Протокол № ПР 99/14.09.2012г. и № ПР-126/17.10.2012г., г-жа Я.П.П. заявява, че оттегля жалбата си и желае административното производство да бъде прекратено. С писмо с вх. № П-5356/17.10.2012г. Я.П.П. депозира **отказ** от жалба с рег. № Ж105/11.06.2012г.

Съгласно разпоредбата на чл.6, ал.1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. В чл.1, ал.2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно чл.38, ал.1 от ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по този закон всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаването на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. С оглед посочената разпоредба и чл.24, ал.1 от АПК, пред КЗЛД е образувано административно производство по жалбата.

В качеството си на страна в административното производство, с писмо с вх. № П-5356/17.10.2012г. Я.П.П. упражнява правото си да поиска прекратяване на производството пред КЗЛД. Този факт се потвърждава и при проведените телефонни разговори лично с г-жа Я.П.П..

Наличието на подаден отказ от жалба като доказателство относно разглеждания случай е потвърждение за съгласието на жалбоподателката с новите условия.

Посочената хипотеза се съдържа в чл.56, ал.1 от АПК, съгласно която административният орган прекратява производството по искане на страната, по чиято инициатива то е започнало, освен ако в закон е предвидено друго.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни във връзка с чл.56, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията

РЕШИ:

Прекратява административното производство по жалба с рег. № Ж 105/11.06.2012г., подадена от Я.П.П. срещу „М.” ЕАД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж173/2012г.
София, 14.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 17.10.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 173/06.07.2012г., подадена от К.И.З. срещу „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

К.И.З. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „БТК” АД (‘’БТК’’ЕАД) и „С.Г.Г.” ООД неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката твърди, че е получила писмо озаглавено ‘’Уведомление за цесия’’ от дружеството „С.Г.Г.” ООД. В същото се твърдяло, че госпожа К.И.З. има неизплатени задължения към „БТК” ЕАД.

К.И.З. уточнява, че и за двата телефонни номера, по които са начислени сумите е подала заявления за прекратяване на договорите.

К.И.З. заявява, че предоставянето на лични данни на потребители, с цел събиране на неизплатени сметки по абонаментни договори е злоупотреба с лични данни.

Жалбоподателката пита на какво основание „БТК” АД е предоставило на „С.Г.Г.” ООД свързани с нея лични данни.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от К.И.З. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на

личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „БТК" АД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е регистриран с Идент. № 14414, в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД. В конкретния случай „С.Г.Г." ООД, е обработвал личните данни на жалбоподателката от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни се установи, че „С.Г.Г." ООД е регистрирано като администратор на лични данни, на собствено основание.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа К.И.З., изразяваща се в неправомерното им предоставяне от „БТК" АД на „С.Г.Г." ООД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „БТК" АД и „С.Г.Г." ООД.

„С.Г.Г." ООД представя своето становище с писмо вх. № С341/24.07.2012г. В същото се сочи, че личните данни на жалбоподателката са обработени в изпълнение на сключен между дружеството и „БТК" ЕАД договор за цесия и съгласно пълномощно от 27.04.2012г.

Дружеството за събиране на вземания заявява, че К.И.З., с клиентски номера ***** и ***** е с незаплатено задължение към „БТК" АД, по първия клиентски номер в размер на 54.63 лв., с последна фактура от 01.08.2008г. и по втория в размер на 36.73 лв. с последна фактура от 03.06.2010г., като същите присъстват в цедирания пакет просрочени задължения от „БТК" АД - цедент с „С.Г.Г." ООД – цесионер.

Дружеството „С.Г.Г." ООД счита, че подадената от К.И.З. жалба не следва да бъде разгледана по същество, поради следните съображения:

Възраженията направени в жалбата относно наличието на цедирано задължение и основателността за начислената парична сума върху двата абонаментни номера, на което е носител жалбоподателката не следва да бъдат предмет на настоящото производство, тъй като същият следва да бъде разгледан по реда на общото исково производство чрез отрицателен установителен иск.

На следващо място „С.Г.Г." ООД, счита и направените възражения относно изтекла погасителна давност, за неотносими по повдигнатият пред настоящият орган спор, тъй като изтеклата погасителна давност може да бъде установена единствено по съдебен ред, с влязло в сила съдебно решение.

Към становището е приложено доказателство за представителна власт пред административният орган – Пълномощно от 25.07.2012г.

На 31.07.2012г. е постъпило становище с доказателства към него от „БТК" АД. В същото се сочи, че г-жа К.И.З. е била титуляр по два договора за фиксирани телефонни услуги с номера ****** и *****, като за първия има непогасени задължения в размер на 54.63 лв., съответно за втория в размер на 36.73 лв.

„БТК" АД уточнява, че минималният срок на действие и на двата договора е 12 месеца, с условие за автоматично подновяване за нов период от 12 месеца. Като тази клауза за автоматично подновяване отпада през месец март 2011г., но към спорният период е била валидна, от където са били натрупани и задълженията.

Като основание за предоставянето на личните данни на г-жа К.И.З., на дружеството за събиране на вземания,''БТК"АД се позовава на чл.99, ал.3 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗЛД), съгласно който жалбоподателката е била уведомена за извършената цесия и преминаването на нейното задължение от един кредитор към друг.

Към становището са приложени следните доказателства: - Заявление/Договор ‘’Преименуване на пост’’ от 19.06.2007г.; - Допълнително споразумение за възстановяване на услуга с номер *****; - Месечна сметка от 09.12.2007г.; - Месечна сметка от 08.01.2008г.; - Месечна сметка от 03.02.2008г. - Кредитно известие от 03.04.2010г. и Пълномощно за представителна власт пред административният орган.

В редовно заседание проведено на 19.09.2012г., Комисията взема решение с което обявява жалба с рег. № Ж 173/06.07.2012г., подадена от К.И.З. срещу „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание и конституира страните в административното производство.

Страните са редовно уведомени за откритото заседание, на което жалбата ще бъде разгледана по същество.

С писмо рег. № П-5355/17.10.2012г., преди откритото заседание на Комисията, К.И.З. депозира допълнителни доказателства по административната преписка, а именно копия от: Договор за откриване на домашен телефонен пост № 8154-7 от 19.09.2001г.; Уведомление за цесия № 2112062603500; Договор за предоставяне на услуги в пакет № 32237.001 от 02.01.2008г. и писмо с изх. № 8154/01.10.2001г. на ТРД – Софийски телефони и телеграфни съобщения.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че К.И.З. е била страна по два договора за фиксирана телефонна услуга с номера **** и ****, като за първия има непогасени задължения в размер на 54.63 лв., натрупани за период от 01.11.2007г. до 31.05.2008г., съответно за втория в размер на 36.73 лв., натрупани за период от 01.10.2009г. до 28.02.2010г. От което следва, че е налице едно от основанията за допустимост за обработване на лични данни, а именно визираното чл.4, ал.1, т.3 от Закона за защита на личните данни. Според чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД е допустимо обработването на лични, в случай, че то е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Следва да се отбележи, че съгласно т.43.1. от Общите условия, неразделна част от договора сключен между „БТК” АД и К.И.З. за предоставяне на фиксирана гласова услуга, абоната се задължава да заплаща в срок дължимите суми за предоставените услуги. Видно от приложените като доказателства месечни сметки, К.И.З. не е изпълнила това свое задължение по договора.

Във връзка със сключен договор за цесия между „БТК” АД и „С.Г.Г.” ООД, телекомуникационната компания е цедирала своето вземане към г-жа К.И.З. на дружеството за събиране на вземания. Видно от жалбата, г-жа К.И.З. е получила Уведомление за цесия от „С.Г.Г.” ООД, с което е била надлежно уведомена за прехвърленото вземане съгласно изискванията на чл.99 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). От така изложеното следва, че е налице и друго условие за допустимост на обработването на свързаните с г-жа К.И.З. лични данни, а именно визираното в чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД – обработването е било необходимо за реализиране на законните интереси на администратора.

От друга страна в т.46.6. от Общите условия е предвидено, че „БТК” АД има право да съхранява документацията за договорни отношения с абоната до датата на прекратяване на договора и уреждане на всички задължения, които произтичат от него. Когато договорът е прекратен едностранно от „БТК” АД поради неплащане от страна на абоната, посочената документация и информация се съхранява до уреждане на спорните задължения по съдебен ред или с извънсъдебни способи.

Видно от жалбата, г-жа К.И.З. не оспорва истинността на положените подписи върху по-горе цитираните договори, от което следва, че подписвайки ги, тя е приела и Общите условия неразделна част от същите. В т.1 от Заявление/Договор за преименуване на POST/ISDN от 19.06.2007г. е записано, че с подписване на настоящото заявление/договор абонатът декларира, че е съгласен с Общите условия на договора между „БТК” АД и абонатите на услугите, предоставяни чрез обществената далекосъобщителна фиксирана мрежа на дружеството.

Във връзка с изложеното, следва да се направи обоснован извод, че са налице предпоставки за допустимост на обработване на личните данни на г-жа К.И.З., а именно визираните в чл.4, ал.1, т.3 и т.7 от ЗЗЛД - обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, а така също и обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора.

Относно предоставянето на свързаните с г-жа К.И.З. лични данни, на дружеството за събиране на вземания от страна на „БТК" АД, следва да се вземе в предвид, че между телекомуникационната компания и „С.Г.Г." ООД има сключен договор за цесия, по силата на който „БТК" АД е цедирало вземането си на „С.Г.Г." ООД, като за извършеното прехвърляне г-жа К.И.З. е надлежно информирана.

В тази връзка, предоставянето на свързаните с г-жа К.И.З. лични данни на „С.Г.Г." ООД, от страна на "БТК" АД не представлява нарушени на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

По отношение на направените от жалбоподателката възражения относно наличието на цедираното задължение и основателността за начислената парична сума върху двата абонаментни номера, на които е титуляр, не следва да бъдат предмет на образуваното по жалбата административно производство, тъй като същият следва да бъде разгледан по реда на общото исково производство.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните дани,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 173/06.07.2012г., подадена от К.И.З. срещу „БТК" АД и „С.Г.Г." ООД.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 240/2012г.
София, 14.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 24.10.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа редовността на искане с рег. № Ж 240/08.08.2012г., подадено от М.К.К. срещу „М." ЕАД.

М.К.К. сезира Комисия за защита на личните данни с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „М." ЕАД неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни. Жалбоподателят заявява, че през 2008г. е имал сключен договор с „М." ЕАД, със срок на действие 24 месеца. Господин М.К.К. уточнява, че по сключения с мобилния оператор договор, към 2011г. е изплатил всички свои задължения и спрял да използва услугите предлагани от дружеството.

Жалбоподателят твърди, че през периода месец януари 2011г. - месец март 2012г. не е получавал фактури от „М.” ЕАД, като той и съпругата му многократно проверявали на касите на мобилния оператор за наличието на задължения, след които проверки били уведомявани, че такива не са налични.

М.К.К. заявява, че не е сключвал нов договор с „М.” ЕАД, а така също и не е преподписвал старият.

Жалбоподателят счита, че „М.” ЕАД неправомерно е използвал личните му данни за да поднови договорните си правоотношения с него.

М.К.К. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да бъдат предприети необходимите действия за отстраняването му.

Към жалбата не са приложени доказателства.

При извършена проверка на жалбата по отношение на нейната редовност и допустимост се установи, че тя не отговаря на изискването на чл.30, ал.1, т.4 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), липсват основни реквизити, а именно жалбата не е надлежно подписана от жалбоподателя.

В условията на служебното начало, съгласно чл.9 от АПК с писмо изх. № 4270 от 04.09.2012г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-н М.К.К. да отстрани нередовностите по жалбата си, а именно да я потвърди и подпише надлежно.

Видно от Известие за доставка (обратна разписка) - R № П4270/04.09.2012г., писмото с указанията на Комисията е получено надлежно на 11.09.2012г., но указанията на Комисията не са изпълнени в определения 3-дневен срок.

При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че дружеството „М.” ЕАД е изпълнило задължението си по чл.17 от ЗЗЛД.

Искането, подадено от М.К.К. не е съобразено с изискванията на чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити.

Искането не е подписано надлежно от жалбоподателя и не може да се определи от кого изхожда.

Жалбоподателят е уведомен, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

В рамките на указания срок М.К.К. не потвърждава своето искане и не подписва своята жалба.

Съгласно чл.56, ал.2 във връзка с чл.30, ал.1 от АПК и чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

С оглед гореизложеното, на основание чл.30, ал.3 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и нейната администрация във връзка с чл.30, ал.2 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Обявява искане с рег. № Ж 240/08.08.2012г., подадено от М.К.К. срещу „М.” ЕАД за нередовно и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:
Валентин Енев /п/
Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 274/2012г.
София, 14.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 24.10.2012г., на основание чл.10, ал.1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по допустимост жалба с рег. № Ж 274/03.09.2012г., подадена от М.Х.М. срещу „Е.К.Б.” ЕООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

М.Х.М. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „Е.К.Б.” ЕООД и „К.Б.” ЕООД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката твърди, че на 02.09.2012г. е получила писмо от „К.Б.” ЕООД, с което дружеството я е уведомило, че дължи на „Е.К.Б.” ЕООД сума в размер на 193.16 лв. В същото писмо г-жа М.Х.М. е била уведомена и, че задължението й към „Е.К.Б.” ЕООД е прехвърлено на „К.Б.” ЕООД по силата на Договор за цесия № 1578752 от 11.05.2012г.

М.Х.М. уточнява, че преди повече от година е попълнила бланка, с която да стане представител на козметичната компания. Предложението г-жа М.Х.М. да стане представител на „Е.К.Б.” ЕООД, получила от В.Б. – кума на нейните родители. Госпожа М.Х.М. допълва, че В.Б. й била предложила формално да стане представител на козметичната компания, за да може нейна приятелка да събере определен брой представители и да стане координатор на „Е.К.Б.” ЕООД.

Жалбоподателката заявява, че от момента на попълване на бланката за ставане на представител, не е имала никакви финансови взаимоотношения с „Е.К.Б.” ЕООД, нито е получавала писма от дружеството за задължения, на адреса си по местоживеене.

М.Х.М. счита, че личните й данни са обработени неправомерно и нецелесъобразно.

М.Х.М. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), да бъдат предприети необходимите действия за отстраняването му.

Към жалбата е приложено като доказателство копие от Уведомление за прехвърляне на вземания изх. № 1099184/2012г.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „Е.К.Б.” ЕООД.

„Е.К.Б.” ЕООД представя своето становище с писмо вх. № С489/27.09.2012г.

В становището си „Е.К.Б.” ЕООД, в краткост разяснява системата за продажби на козметичната компания и регистрация на представители, както следва: „Е.К.Б.” ЕООД продава козметични продукти на принципа на директните продажби – чрез каталог. Крайните клиенти, на които се продават продуктите, дружеството нарича ‘’представители’’. Подаването на поръчки се извършва само по електронен път, с парола и потребителско име. От своя страна плащането на поръчаните, респективно закупените продукти става след като стоката е вече получена от представителя, т.е. козметичната компания предоставя стоките на кредит.

Относно регистрацията на представители, „Е.К.Б.” ЕООД уведомява, че най-често тя се извършва от ‘’координаторите’’, след като желаещият да стане представител лично попълни Регистрационна карта и я подпише собственоръчно. В тази Регистрационна карта се съдържа текст, който изразява съгласието на представителя личните му данни да се събират и обработват от „Е.К.Б.” ЕООД, а именно: ‘’С подписа си под настоящата регистрационна карта декларирам, че след като ми е дадена информацията по чл.19, ал.1 от ЗЗЛД, съм съгласен/а да предоставя личните си данни на

Е.. Също така заявявам, че съм съгласен/а при необходимост Е. да предостави моите лични данни на трето лице, с което има сключен договор с цел осъществяване на посредничество и събиране на евентуално просрочени от мен суми''.

Относно обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни, козметичната компания счита, че те са обработени правомерно, тъй като г-жа М.Х.М. собственоръчно е подписала Регистрационната си карта.

На следващо място козметичната компания твърди, че след извършена справка в системата на „Е.К.Б.'' ЕООД е установено, че от името на г-жа М.Х.М. са пуснати общо четири поръчки, като три от тях са заплатени, а четвъртата на стойност 173.16 лв. остава дължима. Козметичната компания уточнява, че всички поръчки са пуснати по електронен път, т.е. използвано е потребителското име и парола, дадени от „Е.К.Б.'' ЕООД на г-жа М.Х.М.

За предоставянето на свързаните с г-жа М.Х.М. лични данни на „К.Б.'' ЕООД, козметичната компания се аргументира със сключен между двете дружества - Договор за прехвърляне на вземания от 11.05.2012г.

Към становището са представени като доказателства копия от: Удостоверение изх. № 20120 914124202/14.09.2012г. от Агенция по вписванията – търговски регистър; Пълномощно за представителна власт пред административния орган; Регистрационна карта на ''AVON''; Договор за цесия от 10.05.2012г.; Удостоверение № 0039194 за регистрация на администратор на лични данни (АДЛ) и Удостоверение № 39194 за регистрация на АДЛ.

С оглед информацията която е предоставила в жалбата си г-жа М.Х.М., че е сезирала разследващите органи по същия повод, по който е сезирала КЗЛД, с изх. № П4816/26.09.2012г. на Председателя на КЗЛД е изискано от 09 РУ – СДВР да уведоми Комисията, в случай на възложена проверка или образувано досъдебно производство.

На 15.10.2012г. е постъпило писмо, с което районното управление уведомява Комисията за извършвана проверка по преписка с № 34336/12г. по описа на 09-РУ ''П'' – СДВР, образувана по молба на М.Х.М..

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че г-жа М.Х.М. е сезирала 09 РУ ''П'' – СДВР, като към настоящия момент се извършва проверка от разследващите органи.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „Е.К.Б.'' ЕООД. След извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че козметичната компания и дружеството за събиране на вземания са подали заявление за регистрация пред Комисията.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Съгласно чл.54 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед на доказателства по жалбата е налице хипотезата на чл.54, ал.1, т. 3 от АПК. Резултатите и заключенията от извършваната проверка от 09 РУ ''П'' – СДВР могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защитата на правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец

са от значение за развитието на образуваното пред Комисията административно производство и в последствие за постановяването на административен акт от Комисия за защита на личните данни. В зависимост резултатите предприетите от разследващите органи и установяването на инкриминирано деяние и извършителят му, ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

Закона за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Съгласно чл.1, ал.5 неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществен ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяния. В тези случаи специален закон се явява НК, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на НПК.

Съставянето и използването на неистински официален документ, както и удостоверяването на неверни обстоятелства в него съставляват документи престъпления по смисъла на чл.311 във вр. с чл.309 от НК. В случая установяването на факта дали данните на жалбоподателя са обработвани с престъпна цел, са действия в компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на Наказателно – процесуалния кодекс.

С оглед гореизложеното, на основание чл.54, ал.1, т. 3 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Спира образуваното административно производство по жалба с рег. № Ж 274/03.09.2012г., подадена от М.Х.М. срещу „Е.К.Б.” ЕООД, до отпадане на основанията за спирането му.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ М 80/2012г.
София, 21.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 31.10.2012г. (Протокол № 40), на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № М 80/08.06.2012г., подадена от Й.К.П. срещу „Р.Б.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят сочи, че на 31.05.2012г. при подаване на заявление за закриване на сметката по дебитната му карта, служителите на „Р.Б.” ЕАД са отказали да го приемат, тъй като е било необходимо данните да бъдат актуализирани, като за целта е следвало да ксерокопират личната му карта. Според жалбоподателя не е необходимо да бъде преснимана щрихованата част „Машиночитаемата зона” на личната карта, защото според него ос-

таналата част от картата дава достатъчен обем информация за идентифициране на лицето. Посочва, че за да получи желаната услуга от банката, на 01.06.2012г. личната му карта е била преснимана в цялост. Г-н Й.К.П. счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни, тъй като според него банката няма правно основание да преснима обособената част от документа му за самоличност. Моли Комисията за съдействие по случая.

Към жалбата са приложени ксерокопия на Заявления за прекратяване действието на банкова карта от 31.05.2012г. и от 01.06.2012г.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от Закона. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на „Р.Б.” ЕАД е издадено Удостоверение № 49388 и е вписана в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД. Заявени са 8 регистъра.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с лични данни, изразяваща се в цялостното ксерокопиране на документ за самоличност. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД „събиране” на лични данни е обработване на лични данни.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание, проведено на 19.09.2012г. (Протокол № 35), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 31.10.2012г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Й.К.П. и ответна страна - „Р.Б.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо с изх. № П 2949/05.07.2012г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателя е изискана информация дали е клиент на банката, да уточни подменил ли е личната си карта, както и да приложи други относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо с вх. № П 3011/09.07.2012г. г-н Й.К.П. изпраща становище, в което посочва, че е подменил документа си за самоличност. Твърди, че до момента на подаване на заявлението е бил клиент на „Р.Б.” ЕАД, но поради извършеното ксерокопиране на личната му карта в цялост, той отново я е подменил с нова. Действията на банката да преснима щрихованата част от личната карта счита за неправомерни.

Към писмото са приложени: Рамков договор за издаване и ползване на международна дебитна карта Маестро; ксерокопие на лична карта и Заповеди № 363/30.06.2011г. и № 060/01.07.2011г.

В условията на служебното начало с писмо, изх. № П2947/05.07.2012г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл.26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), „Р.Б.” ЕАД е уведомена за образуваното в КЗЛД административно производство и на основание чл.36 от АПК е указано да предостави писмено становище по жалбата, заверени копия на настоящи и прекратени договори с жалбоподателя, както и относими към случая доказателства.

С писмо с вх. № С 294/16.07.2012г., от „Р.Б.” ЕАД е получено становище, с което уведомяват Комисията, че Й.К.П. е клиент на банката от 07.02.2011г. по силата на сключен

рамков договор за откриване и обслужване на банкова сметка и Рамков договор за издаване и ползване на международна дебитна карта „Маестро". Посочва се, че на 31.05.2012г. г-н Й.К.П. е посетил офис на банката с искане да закрие сметката, по която е издадена дебитната карта. За тази цел служителят е следвало да извърши проверка на самоличността на лицето, при която е установено, че г-н Й.К.П. се е идентифицирал с нова лична карта. Предвид разпоредбите на Закона за мерките срещу изпирането на пари и Правилника за прилагането му, банката е длъжна да прилага законоустановените правила за идентифицирането и проверката на идентификацията на своите клиенти. В конкретния случай служителят е следвало да преснима новата лична карта на жалбоподателя, но той категорично е отказал да бъде преснимана щрихованата й част. На следващия ден Й.К.П. отново е посетил офиса на банката, личната карта е била ксерокопирана и заявената услуга извършена. От „Р.Б." ЕАД се сочи, че задължение на банката е снемане на копие от целия документ за самоличност на клиента, без в законодателството да се предвиждат изключения по отношение на части от съдържанието на такъв документ.

Към писмото са приложени заверени копия на: Рамков договор за откриване и обслужване на банкова сметка и предоставяне на банкови услуги на физически лица от 07.02.2011г. и Общи условия; Рамков договор за издаване и ползване на международна дебитна карта Маестро; Заявления от 31.05.2012г. и 01.06.2012г.; пълномощно и Удостоверение за актуално състояние на „Р.Б." ЕАД.

Съгласно чл.2, ал.2, т.3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.2, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно.

За откритото заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 31.10.2012г. (Протокол № 40), страните са редовно уведомени. Жалбоподателят не се явява, не изпраща процесуален представител. За „Р.Б." ЕАД се явяват юрк. К.П.О.-И. с пълномощно № 2105 и 2106 от 22.03.2011г. и юрк. М.Х.Г. с Пълномощно № 8411 и 8412 от 31.10.2011г.

Юрк. К.П.О.-И. посочва, че банката не разполага с данни от новата лична карта на жалбоподателя, издадена на 28.07.2011г., поради което е следвало да бъде направено ксерокопие на документа за самоличност в цялост. Юрк. К.П.О.-И. счита жалбата за неоснователна, тъй като банката е следвала законовите изисквания относно безспорната иденитификация на лицето.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от страна на администратори на лични данни.

В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД изчерпателно са посочени основанията за допустимост за обработване на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл.1, ал.2 от Закона. Видно от Рамков договор за откриване и обслужване на банкова сметка от 07.02.2011г., както и от Рамков договор за издаване и ползване на международна дебитна карта, между г-н Й.К.П. и банката е налице валидно правоотношение. Този факт не се оспорва от жалбоподателя. От изложеното следва извода, че е налице изричното съгласие на Й.К.П. по смисъла на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД.

От събраните към жалбата писмени доказателства безспорно е установено обстоятелство, че „Р.Б." ЕАД обработва, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, личните данни на жалбоподателя във връзка с договорните отношения между страните.

Жалбата е насочена срещу ксерокопиране на документа за самоличност на г-н Й.К.П. в цялост, с които действия жалбоподателят счита, че се нарушават правата му по ЗЗЛД.

„Р.Б." ЕАД е юридическо лице, администратор на лични данни и в неговите правомощия е

да обработва законосъобразно личните данни на своите клиенти, при спазване на разпоредбите на Закона за кредитните институции, Закона за мерките срещу изпирането на пари, Закона за пазарите на финансовите инструменти и подзаконовите нормативни актове в изпълнение на посочените закони.

При установяване на трайни търговски отношения с физически лица, включително и при издаването на дебитна карта, всяка банкова институция съгласно разпоредбите на чл.4 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП) е длъжна да идентифицира клиентите си.

На основание чл.2, ал.1 от Правилника за прилагането на ЗМИП във връзка с чл.6, ал.1, т.2 от ЗМИП, идентифицирането на клиентите и проверката на идентификацията на физическите лица се извършват чрез представяне на официален документ за самоличност и **снемане на копие от него.**

В конкретния случай, поради издаването на нов документ за самоличност на жалбоподателя, банката е следвало да приложи ксерокопие от новата му лична карта, но той категорично е отказал. Дори банката да съхранява копие от негова лична карта, поради изтичането на валидността й, съгласно разпоредбата на чл.9, ал.1 от Правилника за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари (ППЗМИП), по време на осъществяване на операцията е необходима идентификация на клиента. Нормативно установено задължение на банката по смисъла на чл.4, ал.4 от Правилника, в случаите, когато не може да извърши идентификация на клиента в съответствие с изискванията на ЗМИП и актовете за прилагането му, да откаже установяване на търговски и професионални отношения. Законодателят не е предвидил ксерокопие на част от документ за самоличност, а в неговота цялост. Предвид изложеното, следва, че намерението на служителя на банката да преснеме картата на жалбоподателя на посочената дата е в изпълнение на посочените норми, положена е дължимата се по закон грижа за установяване на самоличността му, поради което същото е законосъобразно.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна.**

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № М 80/08.06.2012г., подадена от Й.К.П. срещу „Р.Б.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 126/2012г.
София, 21.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 10.10.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 126/18.06.2012г., подадена от А.В.А. срещу „ЕВН Б.Е.” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

А.В.А. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „ЕВН Б.Е.” АД неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят твърди, че във връзка с некоректно отчетени суми за потребена електроенергия, на 29.05.2012г. е подал жалба до Министерство на икономиката, енергетиката и туризма и Електроснабдяване – гр. Х. В отговор на която жалба, на 14.05.2012г. е получил писмо, предадено му на ръка от негов роднина. Писмото – отговор от електроснабдителното дружество е било адресирано до г-н А.В.А., но с адрес: гр. Л., ул. „Т.” № 53, а така също и в нарушена цялост.

А.В.А. уточнява, че не е давал този адрес за контакт, както и че на него живеят хора, с които е в нежелани и конфликтни отношения.

А.В.А. иска от Комисията да бъде извършена проверка и да се предприемат необходимите действия за отстраняване на допуснатото нарушение на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Към жалбата са приложени като доказателства, копия от писмо с изх. № 18989/08.06.2012г. на „ЕВН Б.Е.” АД и две известия за доставка – обратни разписки.

Жалбата, подадена от А.В.А. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „ЕВН Б.Е.” АД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е регистриран с Идент. № 49659, в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от Комисия за защита на личните данни.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н А.В.А., изразяваща се в неправомерното им предоставяне на трети лица от страна на „ЕВН Б.Е.” АД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В редовно заседание проведено на 19.09.2012г., Комисията взема Решение с което обявява жалба с рег. № Ж 126/18.06.2012г., подадена от А.В.А. срещу „ЕВН Б.Е.” АД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание и конституира страните в административното производство.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „ЕВН Б.Е.” АД.

„ЕВН Б.Е.” АД представя своето становище с писмо вх. № С342/25.07.2012г. В същото се сочи, че г-н А.В.А. фигурира в сега действащата клиентска база – данни на дружеството, като клиент с № 1000935025 и партида за доставяне на електроенергия отнасяща се за имот, находящ се в гр. Л., ул. ****.

„ЕВН Б.Е.” АД уточнява, че освен адресът на електроснабдения имот в клиентската база – данни, като допълнителен адрес е фигурирал и адрес: гр. Л., ул. ”Т.” № 53.

Относно изпращането на писмото – отговор по жалбата на г-н А.В.А., на адрес: гр. Л., ул. ”Т.” № 53 електроснабдителното дружество заявява, че то е изпратено на същия в стремежа си да бъде спазен 7- дневния срок за отговор.

Електроснабдителното дружество отбелязва, че през 2008г., поради въвеждането на нов билинг - софтуер, е извършена миграция на данните от клиентската база на „Е.-П.” ЕАД, клон Х. (чийто правоприемник е ‘’ЕВН ЕС’’), към действащият в момента билдинг - софтуер на „ЕВН Б.Е.” АД. При осъществяването на тази операция, към клиентския профил на г-н А.В.А., освен адресът на имота, до който му се доставя енергия, се пренася и старият му адрес, а именно гр. Л., ул. ”Т.” № 53.

„ЕВН Б.Е.” АД уведомява Комисията, че след получаването на писмо № П2881/03.07.2012г. на Председателя на КЗЛД, в изпълнение на изискванията на чл.2, ал.2, т.4 от ЗЗЛД, дружеството е предприело необходимите действия и клиентския профил на г-н А.В.А. е актуализиран, като към момента, като единствен негов адрес фигурира: гр. Л., ул. *****.

„ЕВН Б.Е.” АД счита подадената от А.В.А. жалба, за неоснователна.

Към становището са приложени като доказателства заверени копия от: Заповед № РД-09-566/19.09.2007г. на Я.К., в качеството му на Кмет на Община Л.; жалба от 01.06.2012г., подадена от А.В.А. до „ЕВН Б.Е.”; писмо с изх. № 18989/08.06.2012г. на „ЕВН Б.Е.” АД и жалба от 15.06.2012г., подадена от А.В.А. до „ЕВН Б.Е.”.

На 26.09.2012г. е проведен телефонен разговор със С.П. – юрисконсулт в отдел ‘’Правни и корпоративни въпроси’’ към „ЕВН Б.Е.” АД, в който е изискано от електроснабдителното дружество да предостави копие от заявление, молба или друг формуляр на документ, с който г-н А.В.А. е заявил адресите: гр. Л., ул. ”Т.” № 53 и гр. Л., ул. *****, като адреси за кореспонденция с дружеството. С.П. уведомява Комисията, че не разполага с такива доказателства, тъй като ‘’билдинг системата’’ им с данни за потребителите е пренесена от друго електроснабдително дружество, от гр. Х. и архиви не съществуват.

За проведения разговор със С.П. - юрисконсулт в отдел ‘’Правни и корпоративни въпроси’’ към „ЕВН Б.Е.” АД е съставен Протокол с рег. № ПР102/28.09.2012г.

С писмо вх. № П4863/27.09.201г. дружеството „ЕВН Б.Е.” АД представя допълнително доказателство към административната преписка, а именно екранна разпечатка от базата данни с клиенти на дружеството – информация за клиента с № 1000935025. В така представеното доказателство, фигурират и двата адреса – гр. Л., ул. ”Т.” № 53 и гр. Л., ул. *****, като информация за клиента А.В.А.

С писмо изх. № П4960/0110.2012г. на Председателя на КЗЛД е изискана информация от А.А., в качеството му на кмет на Община Л. относно това дали жалбоподателят е бил настанен със заповед на кмета да ползва под наем общинско жилище находящо се на адрес: гр. Л., ул. ”Т.” № 53 (в случай, че имота е общински). На следващо място от Кмета на Община Л. е изискана информация и дали А.В.А. е заявил адрес: гр. Л., ул. ”Т.” № 53, като постоянен или настоящ адрес.

Кмета на Община Л. уведомява Комисията, че А.В.А. е настанен под наем в общинско жилище

със заповед № РД-09566/19.09.2007г. на Кмета на община Л., на адрес: гр. Л., ул. *****, както и, че на адрес: гр. Л., ул. "Т." № 53, община Л. няма общински имот. Относно данни за промени на постоянен и настоящ адрес (за минал период и към момента), направени от А.В.А., общинската администрация предоставя два броя удостоверения. От служебно издаденото от Община Л. - Удостоверение за промени на постоянен адрес, се установява, че адрес: гр. Л., ул. "Т." № 53, фигурира като постоянен за А.В.А. в периода от 27.11.2001г. – 27.11.2007г. От 27.11.2007г. до настоящия момент, като постоянен адрес за А.В.А. е записан адрес: гр. Л., ул.*****. На следващо място от второто служебно издаденото от Община Л. - Удостоверение за промени на настоящ адрес, също се установява, че адрес: гр. Л., ул. "Т." № 53, фигурира като настоящ за А.В.А. в периода от 12.08.1998г. – 30.01.2003г. От 17.10.2007г. до настоящия момент, като настоящ адрес за А.В.А. е записан адрес: гр. Л., ул. *****.

За откритото заседание на КЗЛД, страните са редовно уведомени – не се явяват представители.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

Между А.В.А. и „ЕВН Б.Е." АД е налице договорно правоотношение, който факт не се оспорва от страните. Личните данни на г-н А.В.А. са били обработени във връзка със сключения договор между страните. Наличието на договорно правоотношение е едно от условията за допустимост на обработване на лични данни визирано в чл.4, ал.1, т.3 от ЗЗЛД, а именно обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Видно от екранната разпечатка, от базата данни с клиенти на „ЕВН Б.Е." АД – информация за клиента с № 1000935025, фигурират и двата адреса – гр. Л., ул. "Т." № 53 и гр. Л., ул. *****, като информация за А.В.А., в качеството му на клиент на дружеството.

На следващо място, Община Л. е предоставила служебно издадени удостоверения за промени на настоящ и постоянен адрес, заявени от А.В.А., в които фигурират и двата адреса: адреса – гр. Л., ул. "Т." № 53 и гр. Л., ул. ******, макар и в различен период от време.

Следва да се отбележи, че от събраните по административната преписка доказателства се установява, че в изпълнение на изискванията на чл.2, ал.2, т.4 от ЗЗЛД, дружеството „ЕВН Б.Е." АД е актуализирало клиентският профил на г-н А.В.А., като към настоящият момент, като единствен негов адрес фигурира: гр. Л., ул. ******.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните дани,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 126/18.06.2012г., подадена от А.В.А. срещу „ЕВН Б.Е." АД.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 230/2012г.
София, 22.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров и Валентин Енев, на редовно заседание, проведено на 04.10.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл.27, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалби рег.№ Ж 230/01.08.2012г., подадена от В.М.Й. срещу „М.” ЕАД и жалба рег.№Ж 231/01.08.2012г., подадена от Й.Д.Й. срещу „М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Адвокат М.А., като пълномощник на В. и Й. Й. е подал две идентични жалби, в които сочи, че има извършено нарушение при обработването на свързаните с доверителите му лични данни от страна на „М.” ЕАД. Жалбоподателите категорично заявяват, че никога не са сключвали договори с мобилният оператор за предоставяне на мобилни услуги. Въпреки това, те са получили уведомителни писма от фирма „К.Б.” ЕООД, с които са поканени да заплатят суми към мобилният оператор. Жалбоподателите са сезирали по същия повод и РПУ-С. и районна прокуратура гр.С. С постановление на РП-С. от 04.06.2012г. са изпратени по компетентност материалите по образуваната прокурорска преписка на РП-София.

Жалбоподателите са сигнализирали и мобилният оператор с молба да извърши проверка по техния случай и да предприеме мерки за разрешаване на възникналия проблем. След получаването на първоначалните уведомителни писма от фирмата за събиране на вземания, жалбоподателите са получили и следващи писма от „Ф.И.” АД и „К.Р.М.” ООД.

На жалбоподателите са им представени копия на сключените от тяхно име договори за мобилни услуги, от които се установило, че те са сключени от оторизиран дилър на „М.” ЕАД, а именно „Х.Т.” ЕООД.

Към жалбите като доказателства се прилагат: писма от „К.Б.” ЕООД, жалба до РПУ-С., жалба до „М.” ЕАД, отговор от „М.” ЕАД, покани за погасяване на задължение от Ф.И.” АД и „К.Р.М.” ООД, постановление на РП- С. от 04.06.2012г., пълномощни и медицински епикризи.

На основание чл.32 от АПК, Комисията взема решение, с което обединява жалби: рег.№Ж 230/01.08.2012г., подадена от В.М.Й. срещу „М.” ЕАД и жалба рег. № Ж 231/01.08.2012г., подадена от Й.Д.Й. срещу „М.” ЕАД за разглеждане в едно производство.

В условията на служебното начало, залегнало в административния процес и изясняване на обстоятелствата от значение за случая, на основание чл.36, ал.2 във връзка с чл.54, ал.1, т.3 от Административно-процесуалния кодекс е изискана информация от Софийска районна прокуратура.

Софийска районна прокуратура, уведомява Комисията, че по подадената от Й.Д.Й. жалба има образувано досъдебно наказателно производство по реда на НПК. Производството е водено срещу неизвестен извършител за извършено престъпление по чл.309, ал.1, пр.1 от НК. Към момента на предоставяне на информацията, СРП сочи, че производството по делото не е приключило.

Към писмото на СРП е приложено постановление за образуване на наказателно производство от 12.06.2012г. на СРП. С постановлението е установено, че преписката е образувана по жалби на В.М.Й. и Й.Д.Й. за твърдения за извършено документно престъпление по чл.309 от НК, злоупотреба с личните им данни при сключването на договори за мобилни услуги. Образувано е досъдебно производство срещу неизвестен извършител и са дадени указания на 04 РПУ-СДВР да извърши необходимите разследващи действия.

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че В.М.Й. и Й.Д.Й. са сезирали РП-С., която от своя страна е изпратила по компетентност на СРП жалбите им и има образувано досъдебно производство за извършено престъпление от общ характер – съставянето на

неистински документи.

Съгласно чл.54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед на доказателства по жалбата е налице хипотезата на чл.54, ал.1, т.3 от АПК. Резултатите и заключенията от образуваното наказателно производство от общ характер в могат да имат съществено значение както за развитието на административното производство, така и с оглед защита на правата на жалбоподателя. Установяването на факта дали има извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в последствие за постановяването на административен акт от КЗЛД. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл.54, ал.1, т.3 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни, чл.27, ал.2 и чл.54, ал.1, т.3 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. На основание чл.32 от АПК обединява жалби: рег. № Ж230/01.08.2012г., подадена от В.М.Й. срещу „М.” ЕАД и жалба рег. № Ж231/01.08.2012г., подадена от Й.Д.Й. срещу „М.” ЕАД за разглеждане в едно производство под регистрационен № Ж230/2012г.

2.Спира административното производство по жалба рег.Ж 230/2012г., подадена от В.М.Й. и Й.Д.Й. срещу „М.” ЕАД, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: **ЧЛЕНОВЕ:**

Венета Шопова /п/ **Красимир Димитров /п/**

Валентин Енев /п/

РЕШЕНИЕ
№ 204/2012г.
гр. София, 23.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 07.11.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. № Ж204/20.07.2012г. от Г.П.И. от гр. В.Т. срещу Общинска служба „З.“- В.Т. Г.П.И. сезира КЗЛД с жалба с твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от ОСЗ- В.Т. и кметство Х., като възразява срещу издаденото от кметство Х. препис-извлечение от землячен регистър с изх. № 1/22.03.2000г. за нуждите на ОСЗ- В.Т., в което се съдържат данни за земи, за възстановяване на собствеността върху които жалбоподателят е започнал процедура.

Г-н Г.П.И. твърди, че информацията е неправомерно предоставена с оглед факта, че след като е изискал със Заявление от 20.02.2012г. от ОСЗ- В.Т. информация за горепосоченото удостоверение и придружаващата го кореспонденция, то е получил единствено удостоверението, което прилага към жалбата си.

Изразено е убеждение, че кметство Х. има право до издава подобно удостоверение единствено по негово искане и предоставянето й на ОСЗ- В.Т. представлява нарушение на ЗЗЛД.

Към жалбата се прилагат копия от следните документи:

- Заявление за възстановяване на правото на собственост върху гори и земи от горски фонд отг. Г.П.И., подадено до ПК- В.Т. на 26.05.1999г.;

- Решение № 407Х на ПК- В.Т., с която признава за възстановяване на част от претендираните от жалбоподателя земи;

- Решение на РС- В.Т., 11 с-в от 05.07.2002г., с което се признават за възстановяване на цялата претендирана от жалбоподателя площ на горската земя;

- Заявление с изх. № ВС 01-В-129/20.02.2012г. до ОСЗ- В.Т. за достъп до информация и предоставеното към нея удостоверение № 1/22.03.2000г.

Жалбоподателят отправя искане за санкциониране на виновните лица, както и за сезиране на съд и прокуратура, тъй като счита, че са действията си институциите накърняват негови имуществени интереси, тъй като претендираните от него земи не са възстановени в реален размер.

Допълнително към жалбата с писмо вх. № П-5127/09.10.2012г. жалбоподателят прилага копие от подадено до кметство Х. Заявление с вх. № 112/24.09.2012г. за достъп до информация относно изисканата от ОСЗ информация за издаденото удостоверение относно притежаваните от неговите наследодатели земи.

С писма изх. № 117/02.10.2012г. от кметство Х. предоставят на Г.П.И. исканата информация-копие от удостоверението и копие от писмото на ПЗ- В.Т., с което информацията служебно е била изискана.

Към жалбата лицето прилага множество документи относно оспорване решенията на компетентните органи във връзка с възстановяване на земи от горски фонд.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, с писмо изх. № П3721/02.08.2012г. от директора на ОД „З.“- В.Т. и е изискано да предостави становище по жалбата.

С писмо вх. № П4741/24.09.2012г. ответната страна представят исканата информация, като уточняват, че при подаване на документи за възстановяване на гори по ЗВСГЗГ г-н Г.П.И. е представил документ за собственост нотариален акт № 551, рег. № 7008, дело № 1081/1927г. Тъй като документът е издаден много преди национализацията на горите, поземлените комисии към 2000г. преди постановяване на решения по реда на чл.17, ал.7 от ЗВСГЗГФ изискват от кметствата справки от землячни регистри, които са водени в кметствата и данните са в периода до 1941г. и са достоверни. Изисканата в случая информация от кметство Х. е била необходима с оглед необходимостта да се установи дали след 1927г., от когато е представеният нотариален акт не са настъпвали промени в собствеността на претендираните земи до 1941г.

След като разгледа и обсъди ангажирания доказателствен материал, Комисията счита жалбата за процесуално недопустима по следните съображения:

Правомощие на Комисията по чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Правото на всяко физическо лице да сезира КЗЛД за нарушаване на правата му по ЗЗЛД е едностранно субективно потестативно право, намерило израз в материалноправното разпоредба на чл.38, ал.1 от ЗЗЛД. В

същата законодателят лимитира упражняването му в рамките на едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Изтичането му преклудира възможността на Комисията да се произнесе по искането, с което е сезирана. Видно от ангажирания по преписката доказателствен материал, следва, че жалбоподателят е бил информиран за предоставеното от кметство Х. на ОСЗ- В.Т. удостоверение за собствеността на земите на своите наследодатели към 2000г. От друга страна е видно, а именно чрез писмо с вх. № П-5127/09.10.2012г. и приложенията към него, че искането му за предоставяне на информация за реда, по който кметство Х. е предоставило на ОСЗ- В.Т. справка, също е удовлетворено, поради което не е налице правен интерес. По отношение на оспорването на предоставянето на удостоверението за собствеността на земите от кметство Х. на Поземлената комисия- В.Т. следва да се констатира, че е изтекъл абсолютния 5-годишен давностен срок от извършване на претендираното нарушение, в рамките на които Комисията би могла да упражни правомощията си по разглеждане на жалбата.

Поставените в жалбата въпроси и претенции на жалбоподателя във връзка с процедурата по възстановяване на горски земи са извън приложното поле на ЗЗЛД, респ. извън компетентността на КЗЛД.

С оглед гореизложеното и на основание чл.38, ал.1 от ЗЗЛД и чл.27, ал.2, т.5 от АПК, Комисията

РЕШИ:

Прекратява производството по жалба с рег. № Ж204/20.07.2012г. от Г.П.И. от гр. В.Т. срещу Общинска служба „З.“- В.Т.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд- София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:
Красимир Димитров /п/
Валентин Енев /п/
Мария Матева /п/
Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ П 1849
гр. София, 23.11. 2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове- Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 31.10.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № П1849/22.05.2012г. подадена от П.Д. срещу Община П. за нарушения на Закона за защита на личните данни.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

П.Д. сезира КЗЛД с жалба срещу Община П. за отказ от достъп до лични данни, като съгласно изложените твърдения и приложени писмени доказателства фактическата обстановка по случая е следната:

На 03.05.2012г. жалбоподателят депозира искане към Община П. да му бъде предоставено

копие от гробния картон на гроба на баща му Х.Д. със или без заличени лични данни на трети лица-съседи, които фигурират в него.

С писмо от 11.05.2012г. от общината отказва на П.Д. да предостави исканата информация, като сочи, че подобна информация се предоставя единствено във връзка със съдебно дело или прокурорско разпореждане, както и че за лицето не съществува правен интерес от достъп до данните на трети лица, фигуриращи в гробния картон.

В жалбата си до КЗЛД г-н П.Д. обосновава правния си интерес от получаване на заверен препис от гробния картон на гробното място на баща му с необходимостта да бъде уведомен за лицата, които са вписани в картона и възможността да бъдат ползвани като свидетели, удостоверяващи гробното място на баща му и други подобни проблеми.

Към жалбата се прилагат кореспонденцията на жалбоподателя с Община П. по повод заявеното от него искане за достъп до информация, приходна квитанция от общината за закупуване на право за вечно ползване на гроб, фактура от общината за заплатени услуги по изкопаване и заравяне на гроб, препис-извлечение от акта за смърт на бащата на жалбоподателя.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, с писмо изх. № П2804/02.07.2012г. от Община П. е изискано становище по случая.

С писмо вх. № П3216/16.07.2012г. от страна на общината изразяват становище за неоснователност на жалбата, като се излагат мотиви в тази насока. Подчертава се, че издадената на П.Д. приходна квитанция при заплащане на гробното място за вечно ползване съдържа всички данни, посочени в гробния картон и с който документ лицето се легитимира като гробоползвател на гробно място-гробен парцел 33, ред 3, гроб 1 в гробищен парк "Ч.". Посочва се, че в съставяните гробни картони могат да фигурират данни за един, два или три гроба, като препис от картоните не се предоставят на заинтересованите лица дори и в случаите на единични гробове.

Видно от ангажирания по случая доказателствен материал се установява, че жалбата се явява редовна, респ. процесуално допустима- подадена е от физическо лице- П.Д., в законоустановения срок, при наличие на правен интерес срещу надлежна страна- Община П.- администратор на лични данни обработващ личните данни на жалбоподателя във връзка с поддържан от нея гробен картон за гробно място- парцел 33, ред 3, гроб 1 в гробищен парк "Ч.", където е погребан бащата на жалбоподателя.

По отношение на основателността Комисията счита, че жалбата следва да се уважи, поради следните съображения:

Правото на жалбоподателя да иска достъп до личните си данни под форма и начин по негова преценка поражда задължението за администратора на лични данни да го предостави пълно или частично в зависимост от предвидените в закон хипотези или да откаже предоставянето му. Разпоредбата на чл.34 от ЗЗЛД определя хипотезите, при които достъпът може да бъде отказан или ограничен, а именно- ако личните данни не съществуват, ако от предоставянето на достъпа би възникнала опасност за отбраната или националната сигурност или за защитата на класифицираната информация и това е предвидено в специален закон или ако предоставянето на достъп до личните данни е забранено със закон. Тъй като случаят не касае така изброените хипотези, за администратора на лични данни- Община П. възниква задължението да предостави исканата информация при спазване на чл.31 от ЗЗЛД т.е. информацията по чл.28, ал.1 от ЗЗЛД да бъде предоставена под формата на устна или писмена справка или на преглед на данните от съответното физическо лице или от изрично упълномощено от него друго лице. Съгласно изискването на чл.31, ал.3 от ЗЗЛД администраторът е длъжен да се съобрази с предпочитаната от заявителя форма на предоставяне на информацията.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

1. **Уважава жалба с рег. № П1849/22.05.2012г. от П.Д. срещу Община П. за нарушения на Закона за защита на личните данни;**

2. **На основание чл.10, ал.1, т.5 от ЗЗЛД издава задължително предписание на Община П. в 14-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде на П.Д. заверен препис извлечение на гробен картон на гробно място- гробен парцел 33, ред 3, гроб 1 в гробищен парк "Ч." при заличаване данните на трети лица.**

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд- София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 115/2012 г.
София, 23.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 17.10.2012 г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. Ж 115/14.06.2012г., подадена от Ж.К.П. срещу БТК АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 19.09.2012г.

Ж.К.П. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи, че се намира в спор с БТК АД, по отношение на предоставяната й услуга интернет, тъй като качеството на услугата не отговаря на изискванията. В жалбата се сочи още, че към момента на подаването й, интернета е спрян, както и ползваният от госпожа Ж.К.П., домашен телефон. Госпожа Ж.К.П. заявява, че ежемесечно получава фактури за ползваните от нея услуги, както и че на 05.06.2012г. е получила писмо от фирма „К.Б." ЕООД, с което е уведомена за наличието на неизплатени задължения към мобилния оператор в размер на 79.24 лв. Жалбоподателката сочи, че преди да получи писмото от фирмата за събиране на вземания е имало телефонни обаждания по същия повод, който са се осъществили на телефонният номер на синът й, като уточнява, че неговият номер е даден като телефон за контакти.

Ж.К.П. счита, че с предоставянето на свързаните с нея лични данни на фирма за събиране на вземания са нарушени правата й по ЗЗЛД и иска от Комисията да разгледа подадената от нея жалба и разреши проблема й.

Към жалбата като доказателство е приложено копи на уведомително писмо от „К.Б.” ЕООД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от мобилният оператор и фирмата за събиране на вземания.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, ведно с относими по случая доказателства. В становището се сочи, че госпожа Ж.К.П. има сключени с БТК АД договори за фиксиран телефонен номер, който договор е безсрочен, както и договор за интернет, сключен на 20.12.2011г. с минимален срок на действие 12 месеца.

Мобилният оператор сочи още, че в сключените с жалбоподателя договори се съдържа клауза, че абонатът-физическото лице декларира, че предоставя личните си данни доброволно и дава съгласие същите да бъдат обработени за целите на сключените договори, както и БТК АД да ги предостави на компетентните държавни органи и институции в предвидените от закона случаи, както и да ги предостави на трето лице, в това число на банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания. Предоставянето на личните данни на абоната се извършва за реализиране на права и интереси на мобилния оператор, а именно събирането на неизплатени вземания по сключените договори.

В становището се уточнява, че договорът за доставка на интернет е сключен при условията на FIBER NET-зимна промоция, по силата на която клиентът получава 100% отстъпка от инсталационната такса. В последствие, жалбоподателката се е отпивала многократно да прекрати действието на сключения договор за доставка на интернет, като е изпратила до дружеството пет жалби. Посоченото в жалбите основание за искането за прекратяване на договора е качеството на предоставяната услуга. По повод сигналите на жалбопдателката, екипи на мобилният оператор са правили опит да влязат в жилището й, за да установят причината за твърдяната неизправност на интернета, но същите не са били допуснати.

На 22.05.2012г., госпожа Ж.К.П. е уведомена от БТК АД за наличието на натрупания дълг към дружеството, точният му размер и от какво той произтича. За периода, в който жалбоподателката не е изпълнявала задължението си по договорите, да заплати ползваните от нея услуги, са издадени чети броя месечни сметки.

На 28.05.2012г.за натрупаните от Ж.К.П. задължения, личните й данни са предадени на агенция за извънсъдебно събиране на вземания.

В становището се сочи, че между БТК АД и „К.Б.” ЕООД има действащ договор, с предмет извънсъдебно събиране на вземания.

Към становището са представени, като доказателства: договор за интернет, пет броя жалби от жалбоподателката до БТК АД, четири броя месечни сметки и извадка от сключеният с фирмата за събиране на вземания, договор.

„К.Б.” ЕООД изразява писменото си становище по жалбата, като твърди, че на основание сключен договор за събиране на вземания с БТК АД му е възложено да извърши събиране на вземания на мобилният оператор от негови абонати длъжница. На 31.05.2012г. е изпратено напомнително писмо на госпожа Ж.К.П., с което е уведомена за размера на натрупания от нея дълг към БТК АД, посочен е срок за доброволно заплащане на дължимата сума. На 09.06.2012г. е осъществен и телефонен разговор с жалбоподателката, която от своя страна се е ангажирала да заплати частично дължимата от нея сума след като получи пенсията си. След неизпълнение на поетото обещание за плащане е изпратен и напомнително съобщение. Фирмата твърди, че е изяснила точно и коректно причината на обаждането към жалбоподателката, както и че не е осъществяван контакт с нея по друг повод, освен дължимите от нея суми.

Към становището е приложен сключеният с БТК АД договор и анексите към него.

За откритото заседание на Комисията, на което жалбата е разгледана по нейното същество,

страните са редовно призовани. Жалбоподателката не се явява и се представлява от синът и П.П., БТК АД се представлява от юрисконсулт Б.И., а „К.Б.” ЕООД се представлява от адвокат Ш. от САК.

Във връзка с направеното възражение на процесуалният представител на БТК АД за липсата на представителна власт на П.П., с оглед липсата на нотариална заверка на подписа на упълномощителя върху пълномощното, с което той се легитимира, Комисията приема, че възражението е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение, поради следните съображения:

Съгласно чл.18, ал.1 от АПК гражданите и организациите се представляват по закон и по пълномощие по реда на ГПК. АПК препраща към разпоредбата на чл.32 от ГПК, съгласно която представители по пълномощие могат да бъдат адвокатите, родителите, децата или съпругът, юрисконсултите или други служители с юридическо образование в учрежденията, предприятията, юридическите лица и на едноличния търговец, областните управители, упълномощени от министъра на финансите или от министъра на регионалното развитие и благоустройството, други лица предвидени в закон. Съгласно чл.33 от ГПК, посочените пълномощници се легитимират като такива с пълномощно. В посочените правни норми липсва изискване това пълномощно да е с нотариална заверка на подписите. От гореизложеното следва, че лицата посочени в чл.32 от ГПК, в случаите, в които действат като пълномощници, се легитимират като такива с писмено пълномощно без нотариална заверка на подписа. Относно адвокатите това може да бъде адвокатско пълномощно.

Случаите, при които пълномощниците се легитимират като такива с писмено пълномощно с нотариална заверка на подписа, са посочени в хипотезата на ал.2 на чл.18 от АПК, съгласно която пред административните органи гражданите и организациите могат да се представляват с писмено пълномощно с нотариална заверка на подписа, и от други граждани или организации, т.е граждани, извън кръга на посочените в чл.32 от ГПК.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗДЛ.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу БТК АД, в качеството му на администратор на лични данни.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е БТК АД. „К.Б." ЕООД е администратор на лични данни на собствено основание, но в конкретния случай е обработващ лични данни, тъй като е обработил свързаните с Ж.К.П. лични данни от името и за сметка на мобилния оператор. Администраторът и обработващия лични данни са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрацията им като администратори на лични данни и са регистрирани като такива.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

Ж.К.П. е сключила договор за интернет на 20.12.2011г. със срок на действие 12 месеца. В жалбата, госпожа Ж.К.П. не оспорва наличието на договорни отношения с мобилният оператор, от което може да се направи обоснован извод, че този факт не е спорен.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни и физическото лице, чиито лични данни се обработват е условие за допустимост при обработването на личните данни.

Налице е още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно съгласието на физическото лице, за което се отнасят данните. В сключените договори е уговорено, че госпожа Ж.К.П. изразява съгласието си мобилният оператор да обработва свързаните с нея лични данни за целите на сключените договори, както и да ги предоставя на трети лица, с цел реализиране на законите си интереси - събиране на неплатени парични задължения по сключените договори с абонатите. С подписването на договорите, жалбоподателката е декларирала, че е запозната и е съгласна с Общите условия на дружеството.

В раздел XI от Общите условия на БТК подробно са разписани целите, за които ще се обработват личните данни на абонатите на дружеството, както и случаите, при които те ще бъдат предоставяни на трети лица, различни от администратора на лични данни.

Във връзка с изложеното следва, че личните данни на Ж.К.П. са обработени от администратор на лични данни при наличието на две от условията за допустимост при обработване на лични данни, изчерпателно посочени в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Личните данни се обработени при спазване на принципите, на които следва да се основава обработването, от което следва, че няма извършено административно нарушение на закона от страна на мобилният оператор.

На следващо място, свързаните с жалбоподателката лични данни са обработени и от обработ-

ващ лични данни – „К.Б.” ЕООД. Обработването е извършено на правно основание, сключен договор между мобилният оператор и дружеството за събиране на вземания с предмет – организирането с различни законосъобразни средства на събирането на неизплатени суми на абонати на мобилният оператор.

Администраторът на лични данни е изпълнил задължението му, вменено с чл.24, ал.4 от ЗЗЛД. С цитираната правна норма, законът изисква, в случаите на обработване на личните данни от обработващ лични данни, отношенията между администратора и обработващия да бъдат писмено регламентирани, като се определи обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия лични данни.

Обработването, чрез предоставянето на личните данни на жалбоподателката на трето лице, различно от администратора на лични данни е извършено при наличието на изразено съгласие, което е обективирано в сключения индивидуален договор за предоставяне на интернет, както и в Общите условия на оператора.

За обработващия лични данни е наличие и още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно: за реализиране на законни интереси /чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД/. Наличието на законни интереси на дружеството за събиране на вземания произтича от сключения с БТК АД договор.

По отношение на изложените в жалбата твърдения за проблеми при предоставяне на услугата интернет, Комисия за защита на личните данни не е компетентния орган да се произнесе по случая.

Следва да се отбележи също така, че отправените жалби от госпожа Ж.К.П. до мобилния оператор, изразяват желанието й, сключеният договор за интернет да бъде прекратен. Условията за прекратяването на един договор са уговорени между страните по него и същите, в случай че желаят да преустановят действието му, следва да спазят уговорения ред за това. БТК АД в своите отговори по жалбите на госпожа Ж.К.П. й е указал, че в случай на желание от нейна страна да прекрати действието на договора за интернет, преди изтичане срока на договора ще заплати неустойка, в размер на месечните такси до края на срока на договора. КЗЛД няма правомощие да прекратява действието на договори, а това право има всяка една от страните по него.

По отношение на твърдяното от жалбоподателя нарушение при определяне на дължимата сума за ползваните но него услуги, същото е неотносимо към жалбата и не е предмет на разглеждане в настоящето административно производство. КЗЛД не е компетентна да се произнесе по този въпрос, още повече, че в жалбата се сочи, че вече са сезирани компетентните институции.

На 22.10.2012г., след проведеното открито заседание е постъпила жалба с рег.№П-5472 от Ж.К.П., с която информира Комисията, че на 20.10.2012г. е получила писмо от фирма за събиране на задължения „К.Р.М.” ООД. Госпожа Ж.К.П. иска от КЗЛД да организира среща с представител на мобилният оператор, на която да разреши възникналия проблем с взаимни отстъпки. Следва да се отбележи, че на откритото заседание Ж.К.П. е представлявана от пълномощника си – П.П. и съгласно разпоредбата на чл.20 от АПК е предложено на страните да сключат споразумение пред административният орган. Пълномощникът на жалбоподателя не е изразил категоричното си желание за сключване на споразумение, поради което такова не е постигнато.

Направеното искане за организиране от КЗЛД среща между жалбоподателката и представител на БТК АД е неоснователно и излизащо извън пределите на компетентностите на административния орган. По отношение на новопредставените информация за предоставянето на личните данни на госпожа Ж.К.П. от БТК АД на фирма „К.Р.М.” ООД следва да се присъединят мотивите от настоящето решение по отношение на „К.Б.” ЕООД.

На Комисията й е известна служебна информация по повод други постъпили пред нея жалби, че между „К.Р.М.” ООД и БТК АД съществуват договорни отношения с предмет извънсъдебно събиране на вземания на мобилния оператор.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата на Ж.К..П. е неоснователна и извършеното обработване на свързаните с нея лични данни от страна на администратора на лични данни – БТК АД чрез предоставянето им на фирма за събиране на вземания – „К.Б.” ЕООД, с която има сключен договор, съгласно изискването на чл.24, ал.4 от ЗЗЛД е извършено на правно основание, при наличие на условия за допустимост при обработването и при съблюдаване на принципите залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

С оглед изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.7, чл.38, ал.2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег.№Ж 115/14.06.2012г., подадена от Ж.К.П. срещу БТК АД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 121/2012 г.
София, 23.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание проведено на 31.10.2012 г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж 121/15.06.2012г., подадена от К.Ц.Н. срещу „М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 19.09.2012г.

К.Ц.Н. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи, че има договорни отношения с „М.” ЕАД, от които са произтекли задължения в размер на 400 лв. за използваните от него мобилни услуги, предоставяни от мобилния оператор. Господин К.Ц.Н. заявява, че за периода януари-април 2011г. не е получавал фактури за дължимите от него суми, както и че мобилният оператор, въпреки неплащането не е спрял телефонът му и не му е напомнил за натрупания дълг. Телефонният номер е спрян едва през месец май, когато сумата вече се е била натрупала.

К.Ц.Н. твърди, че през месец септември 2011г. е получил писмо от фирма за събиране на вземания – „К.Р.М.” ООД, с което е уведомен за дължимите суми към М. и е заплатил 100 лв. от сумата. Жалбоподателят е получил и второ писмо от фирмата за събиране на вземания, което е провокирало

да им се обади и обясни, че е подал жалба в мобилният оператор и до изясняване на обстоятелството каква сума дължи, няма да изпълни задължението си. Господин К.Ц.Н. е погасил още 20 лв. от дължимата сума и е уведомил „К.Р.М.” ЕАД, че е безработен и няма възможност да погаси останалата част от дълга.

К.Ц.Н. счита, че с предоставянето на свързаните с него лични данни на фирма за събиране на вземания са нарушени правата му по ЗЗЛД и иска от Комисията да разгледа жалбата му.

Към жалбата не се представени доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от мобилния оператор и фирмата за събиране на вземания.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, ведно с относими по случая доказателства. В становището се сочи, че господин К.Ц.Н. има сключени с М. договор за предоставяне на мобилни услуги от 07.04.2007г. За неизплатените суми по договора са издадени четири броя фактури на обща стойност 284.96 лв. Начислена е и неустойка за неизпълнението на договорното задължение за заплащане на реално използваните услуги. Администраторът на лични данни сочи, че жалбоподателят е неизряден платец и за дружеството е възникнало правото да предприеме действия по събиране на дължимите суми. В тази връзка, мобилният оператор е предоставил личните данни на господин К.Ц.Н. на агенция за събиране на вземания.

Ответната страна посочва, че в т.4.5. от сключения с жалбоподателя договор е уговорено, че абонатът предоставя доброволно на мобилния оператор личните си данни и изразява съгласието си те да бъдат съхранявани и обработвани, съгласно разпоредбите на ЗЗЛД. Ползвателят на мобилни услуги се съгласява още, че свързаните с него лични данни ще бъдат обработени от администратора на лични данни чрез предоставянето им на трето лице, в случай на неизпълнение на договорни задължения, а именно неизплащане на суми, произтекли от договора. Освен в цитираната договорна клауза, целите и начините на обработване на личните данни на абонатите на мобилния оператор са подробно посочени и в Общите условия на дружеството, с които жалбоподателят се е съгласил и приел.

В т.40г от Общите условя е указано, че „М.” ЕАД има право да предоставя събираните, обработвани и съхранявани за целите на предоставяне на Услугата данни на абоната на трети лица - администратори или оператори на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни, с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания, дължими за ползваните Услуги, както и в случаите по т.69.в и т.69.г.”

Абонатът дава съгласието си М. да събира, съхранява, обработва и предоставя на трети лица - кредитни или други институции, по реда на тези Общи условия и съгласно българското законодателство, личните му данни, с цел индивидуално определяне на кредитния лимит, извършване на кредитна оценка и събиране на вземанията.

В становището се сочи, че между „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ООД има действащ договор, с предмет извънсъдебно събиране на вземания.

Към становището са представени, като доказателства: договора за предоставяне на мобилни услуги, договор с агенцията за събиране на вземания и молба от жалбоподателя за смяна на тарифния му план.

„К.Р.М.” ООД изразява писменото си становище по жалбата, като твърди, че обработва свързаните с жалбоподателя лични данни, на основание сключен договор за събиране на вземания с М. Обработването на личните данни е извършено в качеството му на „обработващ лични данни”. Предмет на сключения договор е възлагането на дружеството от името и за сметка на мобилния оператор да извърши действия по събиране на неизплатени задължения от абонати на оператора.

Фирмата за събиране на вземания излага аргументи, че закона за защита на личните данни,

дава възможност на администратора на лични данни да обработва данните както лично, така и чрез възлагането на трето лице. Законът задължава администраторът да регламентира писмено отношенията си с обработващия лични данни, което е направено в сключеният договор между двете дружества. Изрично се подчертана, че личните данни на жалбоподателят не са обработени на собствено основание, а като обработващ лични данни от името на М. Начините, по който „К.Р.М." ЕАД, изпълнява задълженията си към мобилния оператор по повод сключения договор са чрез изпращане на писма-покани до длъжниците и осъществяването на контакт посредством телефонни обаждания.

Към становището като доказателства се прилага бланка, на писмо-покана и договора сключен с мобилния оператор, ведно с анексите към него.

За откритото заседание на Комисията, на което жалбата е разгледана по нейното същество, страните са редовно призовани. Жалбоподателят, ответната и заинтересованата страна не се явяват и не се представляват.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗДЛ.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу „М." ЕАД.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „М." ЕАД. „К.Р.М." ЕАД е администратор на лични данни на собствено основание, но в конкретния случай е обработващ лични данни, тъй като е обработил свързаните с К.Ц.Н. лични данни от името и за сметка на мобилният оператор. Администраторът и обработващия лични данни са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрацията им като администратори

на лични данни и са регистрирани като такива.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

К.Ц.Н. е сключил договор за предоставяне на мобилни услуги на 07.04.2007г. В жалбата, господин К.Ц.Н. не оспорва наличието на договорни отношения с мобилният оператор, от което може да се направи обоснован извод, че този факт не е спорен.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни и физическото лице, чиито лични данни се обработват е условие за допустимост при обработването на личните данни.

Налице е още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно съгласието на физическото лице, за което се отнасят данните. В сключения договор е уговорено, че госпожа К.Ц.Н. изразява съгласието си мобилният оператор да обработва свързаните с него лични данни за целите на договор, както и да ги предоставя на трети лица, с цел реализиране на законите си интереси - събиране на неплатени парични задължения. С подписването на договора, жалбоподателят е декларирал, че е запознат и е съгласен с Общите условия на дружеството.

В Общите условия на М. е регламентирано, че абонатът дава съгласието си М. да събира, съхранява, обработва и предоставя на трети лица - кредитни или други институции, с цел индивидуално определяне на кредитния лимит, извършване на кредитна оценка и събиране на вземанията. „М.” ЕАД има право да предоставя събираните, обработвани и съхранявани за целите на сключения договор лични данни на абонатите си на трети лица - администратори на лични данни, с предприемане от негово име и за негова сметка на действия по събиране на неизплатени задължения на абонатите му.

Във връзка с изложеното следва, че личните данни на К.Ц.Н. са обработени от администратор на лични данни при наличието на две от условията за допустимост при обработване на лични данни, изчерпателно посочени в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Личните данни се обработени при спазване на принципите, на които следва да се основава обработването, от което следва, че няма извършено административно нарушение на закона от страна на мобилният оператор.

На следващо място, свързаните с жалбоподателят лични данни са обработени и от обработващ лични данни – „К.Р.М.” ЕАД. Обработването е извършено на правно основание, сключен договор между мобилният оператор и дружеството за събиране на вземания с предмет – организирането с различни законосъобразни средства на събирането на неизплатени суми на абонати на мобилния оператор.

Администраторът на лични данни е изпълнил задължението му, вменено с чл.24, ал.4 от ЗЗЛД. С цитираната правна норма, законът изисква, в случаите на обработване на личните данни от обработващ лични данни, отношенията между администратора и обработващия да бъдат писмено регламентирани, като се определи обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия лични данни.

Обработването, чрез предоставянето на личните данни на жалбоподателя на трето лице, раз-

лично от администратора на лични данни е извършено при наличието на изразено съгласие, което е обективирано в сключения индивидуален договор за предоставяне на мобилни услуги, както и в Общите условия на оператора.

За обработващия лични данни е наличие и още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно: за реализиране на законни интереси /чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД/. Наличието на законни интереси на дружеството за събиране на вземания произтича от сключения с „М.” ЕАД договор.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата на К.Ц.Н. е неоснователна. Обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни от страна на администратора на лични данни – „М.” ЕАД чрез предоставянето на личните му данни на фирма за събиране на вземания е извършено на правно основание, при наличие на условия за допустимост при обработването и при съблюдаване на принципите залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

С оглед изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.7, чл.38, ал.2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с Ж 121/15.06.2012г., подадена от К.Ц.Н. срещу „М.” ЕАД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 135/2012 г.
София, 23.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 01.11.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба с рег. № Ж 135/21.06.2012г., подадена от Д.Я.С. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Д.Я.С. сезира КЗЛД с жалба, с която иска съдействие за разрешаване на възникнал проблем с мобилният оператора. Излага се като фактология, че между госпожа Д.Я.С. и „К.Б.М.” ЕАД е имало сключен договор за предоставяне на мобилни услуги. Мобилният оператор едностранно е прекратил действието на договор, поради двумесечно закъснение на заплащане на дължимите суми за ползваните услуги. Предсрочното прекратяване на договора, поради неизпълнение на задълженията на госпожа Д.Я.С. я е натоварило и със заплащането на начислената неустойка.

Жалбоподателката твърди, че е заплатила дължимите от нея суми и е изразила желание, дого-

ворните отношения да бъдат възстановени, като и телефонният номер, който тя е ползвала. Въпреки изразеното желание, молбата на госпожа Д.Я.С. не е била удовлетворена. Мобилният оператор продължава да изисква от нея, заплащането на начислената неустойка за предсрочно погасяване на договора, като е предоставили личните й данни на фирма за събиране на вземания. Жалбоподателката твърди още, че по никакъв начин не е била уведомена, че в случай не незаплащане на дължимите суми за ползваните услуги, договора ще бъде прекратен и ще се начисли неустойка в такъв голям размер. Д.Я.С. твърди, че не е подписвала договор, в който да е регламентирано начисляването на неустойка.

Към жалбата не се представят доказателства.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е нередовна, поради следните съображения:

В чл.30 от ПДКЗЛДНА са посочени реквизитите, които трябва да съдържа искането оправено до Комисията за защита на личните данни. Формата на искането за откриване на административно производство е определена и в чл.29, ал.2 от Административно-процесуалния кодекс. Писменото искане трябва да съдържа пълното име и адреса на лицето, от което изхожда, естеството на искането дата и подпис.

Жалбата е подадена от Д.Я.С. не съдържа всички законово изискуеми се реквизити.

С оглед изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая, с писмо изх. № П3178/13.07.2012г. на Председателя на КЗЛД на жалбоподателката е указано, че искането страда от пороци и на основание чл.30, ал.2 от АПК следва да ги отстрани в тридневен срок от получаване на съобщението за това. От съдържанието на жалбата не може да се установи по безспорен начин, дали се оспорва едностранното прекратяване на договора, начисляването на неустойка, предоставянето на личните й данни на фирма за събиране на вземания, както и дали сключеният договор е подписан от жалбоподателката. Изискано е в тази насока жалбата да бъде конкретизирана, с оглед преценката, дали поставените в нея въпроси са от компетентността на Комисията или на друг орган.В писмото е указано също така, че при неизпълнение на дадените указания образуваното административно производство ще бъде прекратено.

Писмото е изпратено на 16.07.2012г. на посочения в жалбата електронен адрес. Изпратено е и писмо на 19.09.2012г. на посоченият в жалбата адрес, като същото се е върнало в цялост с отбелязване, че пратката е непотърсена от получателя.

Срокът за изпълнение на дадените указания е изтекъл и към настоящият момент не е получено в Комисията за защита на личните данни ново искане, което да отговаря на реквизитите посочени в чл.30 от ПДКЗЛДНА.

На основание чл.38, ал.1 от ЗЗЛД във връзка чл.30, ал.3 от ПДКЗЛДНА във връзка с чл.30, ал.1 от АПК,

РЕШИ :

Обявява жалба рег.№ Ж 135/21.06.2012г., подадена от Д.Я.С. срещу „К.Б.М.” ЕАД за нередовна и прекратява образуваното административно производство.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд-София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 138/2012г.
София, 26.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 07.11.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 138/22.06.2012г. подадена от А.М.А. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

А.М.А. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят твърди, че на 18.06.2012г. е получил телефонно обаждане от лице представило се за съдия изпълнител. Същият уведомил г-н А.М.А., че дължи сума в размер на около 110 лв., по договор сключен с „К.Б.М.” ЕАД и следва да я заплати в 3 – дневен срок във всеки офис на мобилния оператор.

А.М.А. прозвънял обратно на телефонния номер, от който получил обаждането и се включил автоматичен секретар на дружеството „С.Г.Г.” ООД.

А.М.А. уточнява, че преди три години е имал сключен договор с „К.Б.М.” ЕАД, но поради некоректно начислени суми е прекратил едностранно същият.

Жалбоподателят заявява, че с предоставянето на негови лични данни на дружество за събиране на вземания, без негово знание и съгласие, мобилният оператор е нарушил Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

А.М.А. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да се предприемат необходимите действия за отстраняването му.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от А.М.А. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.” ЕАД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е регистриран с Идент. № 28772, в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД. В конкретния случай „С.Г.Г.” ООД, е обработвал личните данни на жалбоподателя от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични дан-

ни се установи, че „С.Г.Г.” ООД е регистрирано като администратор на лични данни, на собствено основание.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н А.М.А., изразяваща се в неправомерното им предоставяне от „К.Б.М.” ЕАД на „С.Г.Г.” ООД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писменни становища с представяне на относимите по случая доказателства от „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

„К.Б.М.” ЕАД представя своето становище с писмо вх. № С348/24.07.2012г. В същото се сочи, че г-н А.М.А. е бил страна по договор сключен с „К.Б.М.” ЕАД, а именно: Договор за мобилни услуги № 190208902 от 28.03.2006г. за СИМ карта с мобилен номер ******.

Мобилният оператор уведомява Комисията, че г-н А.М.А. не е заплатил ликвидни и изискуеми задължения по фактури от 20.08.2009г. и 20.09.2009г. за задължения, за предоставени услуги и месечни такси по посочения договор. Във връзка с което, на основание Договор за цесия от 17.09.2009г., „К.Б.М.” ЕАД е цедирало вземането си на „С.Г.Г.” ООД, като за извършеното прехвърляне г-н А.М.А. е надлежно информиран.

Като доказателства по жалбата, към становището са приложени заверени копия от: пълномощно за представителна власт пред административния орган; Договор за мобилни услуги № 190208902 от 28.03.2006г.; Фактура- дубликат № 7134399613 от 20.08.2009г.; Фактура дубликат № 7135549620 от 20.09.2009г.; Покана за доброволно изпълнение от 20.10.2009г.; Кредитно известие- дубликат № 7136789663 от 20.10.2009г.; Покана за доброволно изпълнение от 20.11.2009г.; Фактура- дубликат № 7138057982 от 20.11.2009г.; Договор за прехвърляне на вземания /Цесия/ от 13.01.2012г.

„С.Г.Г.” ООД представя своето становище на 10.09.2012г. В същото се сочи, че между „С.Г.Г.” ООД и „К.Б.М.” ЕАД е сключен договор от 30.07.2009г., по силата на който мобилният оператор възлага на дружеството за събиране на вземания да организира събирането на неизплатени суми от абонати.

„С.Г.Г.” ООД счита подадената от г-н А.М.А. жалба, за неоснователна.

Към становището е приложено копие от пълномощно за представителна власт пред административния орган.

В редовно заседание проведено на 03.10.2012г., Комисията взела решение с което обявява жалба с рег. № Ж 138/22.06.2012г., подадена от А.М.А. срещу „К.Б.М.” ЕАД и ‘’С.Г.Г.’’ ООД за процесуално допустима, насрочила я е за разглеждане по същество в открито заседание и е конституирала страните в административното производство.

Преди провеждането на откритото заседание на КЗЛД, с писмо рег. № П-5807/02.11.2012г. г-н А.М.А. депозира ново доказателство към административната преписка, а именно Уведомление за цесия № 2112060413172 от „С.Г.Г.” ООД.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че жалбоподателят е страна по следният договор, сключен с „К.Б.М.” ЕАД - Договор за мобилни услуги № 190208902 от 28.03.2006г. за СИМ карта с мобилен номер ******, по който договор са възникнали ликвидни и изискуеми задължения, съгласно издадени фактури от 20.08.2009г. и 20.09.2009г., от което следва, че е на лице едно от условията за допустимост на обработване на лични данни.

В чл.4, ал.1, т.3 от Закона за защита на личните данни е уредена хипотеза, при която се допуска обработването на лични данни, а именно в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на

задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Видно от жалбата, г-н А.М.А. не оспорва истинността на положения подпис върху по-горе цитираният договор. Подписвайки Договор № 190208902 от 28.03.2006г. и Общите условия, които съставляват неразделна част от него, А.М.А. е дал своето изрично съгласие, свързаните с него лични данни да бъдат предоставени на трети лица за целите на събиране на вземания по същия. Във връзка с което, следва да се направи обоснован извод, че е налице и друга предпоставка за допустимост на обработване на личните данни на г-н А.М.А., а именно визираната в чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД – лицето за което се отнасят данните, е дало своето изрично съгласие.

По силата на Договор за Цесия от 13.01.2012г., сключен между „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД, мобилният оператор е цедирал своето вземане към г-н А.М.А. на дружеството за събиране на вземания. В тази връзка, предоставянето на свързаните с г-н А.М.А. лични данни на „С.Г.Г.” ООД, от страна на „К.Б.М.” ЕАД не представлява нарушение на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

Следва да се отбележи, че твърденията изразени в жалбата за предприети действия от страна на г-н А.М.А., за едностранно прекратяване на сключения с мобилния оператор договор не са подкрепени с доказателства.

От представените по административната преписка фактури следва, че е налице и друго условие за допустимост на обработването на свързаните с г-н А.М.А. лични данни, а именно визираното в чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД – обработването е било необходимо за реализиране на законните интереси на администратора.

В тази връзка, предоставянето на свързаните с г-н А.М.А. лични данни на „С.Г.Г.” ООД, от страна на “К.Б.М.” ЕАД не представлява нарушение на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните дани,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 138/22.06.2012г., подадена от А.М.А. срещу „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 158/2012г.
София, 26.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание проведено на 31.10.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж 158/02.07.2012г., подадена от Д.А. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 19.09.2012г.

Д.А. е подал жалба в КЗЛД, в която сочи, че е констатирал установена практика на мобилният оператор „К.Б.М.” ЕАД, изразяваща се в копирането на документа за самоличност на своите клиенти, при сключване на договори за лизинг. Господин Д.А. сочи още, че е клиент на мобилния оператор от повече от 4 години и същият разполага с неговите лични данни по повод тези им облигационни отношения. Жалбоподателят не намира смисъл в копирането на личната му карта, в която се съдържа информация по отношение на него, с която администратора на лични данни вече разполага. В жалбата се цитира клауза от договора за лизинг, според която „лизингополучателят декларира, че е запознат с доброволния характер и условията на обработка на предоставяне на лични данни, като приема тези условия, вкл. Дава съгласие за копиране и съхраняване на документите.

Жалбата е подадена по електронен път чрез изпращането на електронно писмо до КЗЛД, като към писмото е прикачен файл, в който се съдържа жалбата на Д.А., с която сезира Комисията.

Ответната страна в административното производство е изпратила като доказателства: договор за мобилни услуги, сключен на 02.08.2010г. между Д.А. и Г.; допълнително споразумение по програма „Заедно” към договор за мобилни услуги; договор за лизинг на устройство марка Globul, модел touch, сключен между Д.А. и Г. на 20.06.2012г., разпечатка от системата с данните на клиента и процедура за абониране на частни клиенти, в която са включени правилата, приложими при сключване на договори за лизинг с потребители на „К.Б.М.” ЕАД.

По повод жалбата е извършена проверка на място на „Г.Т.Б.” ЕАД. Установено е, че на основание сключен договор за основно търговско представителство, „К.Б.М.” ЕАД е възложило на „Г.Т.Б.” ЕАД да сключва договори от името и за сметка на мобилният оператор, както и продажба на негови продукти. Чрез сключеният договор, „К.Б.М.” ЕАД е възложил на Г.Т.Б.” ЕАД обработването на личните данни на физическите лица-крайни потребители, съгласно изискванията на чл.24, ал.4 от ЗЗЛД. В договорът са включени клаузи във връзка със задълженията по отношение на взаимоотношенията с абонатите, относно обработване на договора за абонамент/лизинг или друг вид договор с абонатите на мобилният оператор. Разписани са й клаузи във връзка със защита на личните данни и неразпространението на информация. От проверката е установено още, че са регламентиране ясни правила от „К.Б.М.” ЕАД за сключване на договори с абонатите на дружеството, като те са поместени в Процедура за абониране на частни клиенти. Съгласно утвърдените правила, договорите с частни клиенти се сключват в офисите на дистрибуторите, само след установяване на самоличността на лицето. При сключването на договор, потребителят се индивидуализира с валиден документ за самоличност или документ за пребиваване или друг вид документ, посочен в Процедурата за абониране на частни клиенти. В т.11 от Процедурата за абониране на частни клиенти е регламентирано, че продавач-консултанта сканира личната карта на клиента единствено в случаите на сключен договор за лизинг на устройство на ли-

зинг. Сканираното копие на личната карта се прикачва към в ДМС към договора за финансов лизинг.

Данните за договора се попълват от служител на дистрибутора в информационна система, след което се разпечатва в два идентични екземпляра и заедно с приложенията към тях се подписват от клиента, след коте се подписват и подпечатват с печатана магазина от служител на дистрибутора. Служител на дистрибутора сканира подписаният договор и всички приложения към него и сканираните изображения се изпращат по документна система до края на деня на телекомуникационният оператор. Оригиналите на договора и всички приложения се запечатват в индексирани пликове на дистрибутора се изпращат веднъж седмично за архивиране към „К.Б.М.” ЕАД. В Общите условия на мобилният оператор за взаимоотношения с потребителите има включени клаузи за информиране на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни в съответствие с чл.19 и чл.20 от ЗЗЛД.

По време на проверката се е установило, че на основание сключен Договор за основно търговско представителство (договорът) „К.Б.М.” ЕАД възлага на „Г.Т.Б.” ЕАД да сключва договори от името на и за сметка на „К.Б.М.” ЕАД, както и продажба на негови продукти. Чрез договорът „К.Б.М.” ЕАД е възложил на „Г.Т.Б.” ЕАД обработването на личните данните на физически лица – крайни потребители, съгласно изискванията на чл.24, ал.4 от ЗЗЛД. В договорът са включени клаузи във връзка със задълженията по отношение на взаимоотношенията с абонатите (чл. 7 от договорът), относно обработване на договор за абонамент/лизинг или друг договор с абонати (чл. 11 от договорът), както и клаузи във връзка със защитата на личните данни и неразпространението на информация.

“К.Б.М.” ЕАД, ЕИК **** е регистрирано в Търговския регистър със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. Младост 4, Бизнес парк София, сграда 6. администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). „К.Б.М.” ЕАД осъществява следните основни дейности: изграждане, поддържане и използване на обществена мобилна клетъчна мрежа по стандарт GSM с национално покритие и предоставяне на далекосъобщителни услуги чрез нея на цялата територия на страната, търговска дейност, инженерни услуги, маркетинг и производство, свързани с далекосъобщителна дейност.

„К.Б.М.” ЕАД (телекомуникационния оператор) е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация на администратор на лични данни и е вписано в регистъра по чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД с идентификационен номер 28772, като е заявило обработване на лични данни в 3 регистъра „Персонал”, „Потребители” и „Регистър Видеонаблюдение”.

За установяване на ясни правила за сключване на договори с физически лица телекомуникационния оператор е утвърдил Процедура за абониране на частни клиенти.

В съответствие с Процедура за абониране на частни клиенти договорите с физически лица – крайни потребители се сключват в офисите на дистрибуторите, само след установяване самоличността на клиента. При сключване на договор потребителя се идентифицира с валиден документ за самоличност или документ за пребиваване (за чужди граждани) и представя допълнителни документи описани в Процедура за абониране на частни клиенти. На страница 25, т.11 от Процедура за абониране на частни клиенти е регламентирано, че продавач-консултантът сканира личната карта на клиента единствено в случаите на сключен договор за лизинг за устройство на лизинг, като се прикачва в ДМС към договора за финансов лизинг.

Данните за договора се попълват от служител на дистрибутора в информационна система, след което се разпечатва в два идентични екземпляра и заедно с приложенията към тях се подписват от клиента, след което се подписват и подпечатват с печата на магазина от служител на дистрибутора. Един от екземплярите на договора и приложенията остават за клиента. Служител на дистрибутора сканира подписаният договор и всички приложения към него и сканираните изображения се изпращат по документна система до края на деня телекомуникационния оператор. Оригиналите на договора и всички приложения се запечатват в индексирани пликове на дистрибутора и се изпращат веднъж седмично за архивиране към „К.Б.М.” ЕАД.

В общите условия на телекомуникационния оператор за взаимоотношения с потребителите има включени клаузи за информиране на физическите лица във връзка с обработването на личните им данни в съответствие с чл.19 и чл.20 от ЗЗЛД.

По време на проверката се установи, че г-н Д.А. на 02.08.2010г. е сключил Договор за мобилни услуги с „К.Б.М.” ЕАД. На 20.06.2012г. г-н Д.А. е сключил Допълнително споразумение по програма „Заедно” към Договора за мобилни услуги и Договор за лизинг на устройство. В качеството си на лизингово предприятие и съгласно чл.6, ал.1, т.2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМСИП) при сключване на договор идентифицирането на клиенти – физически лица и проверката на тяхната идентификация се извършват чрез представяне на официален документ за самоличност и регистриране на неговия вид, номер, издател, както и на името, адреса и ЕГН на клиента. В чл.6, ал.3 от ЗМСИП е регламентирано, че се снема и копие на предоставените документи, включително и на документите за самоличност.

Проверката, от проверяващ екип на Комисията е завършила със съставянето на констативен акт.

За откритото заседание на Комисията, на което жалбата е разгледана по нейното същество, страните са редовно призовани. Жалбоподателят, ответната и заинтересованата страна не се явяват и не се представляват.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗДЛ.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу „К.Б.М.” ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.” ЕАД. Администраторът лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, като е подала заявление за регистрацията му като администратори на лични данни и е регистриран като такъв.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Комисия за защита на личните данни приема жалбата за неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи, че г-н Д.А. на 02.08.2010г. е сключил Договор за мобилни услуги с „К.Б.М.” ЕАД. На 20.06.2012г. г-н Д.А. е сключил Допълнително споразумение по програма „Заедно” към Договора за мобилни услуги и Договор за лизинг на устройство. Този факт не е спорен между страните.

В Общите условия на „К.Б.М.” ЕАД за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги е уговорено, че потребителят се счита уведомен за Общите условия от датата на публикуването им и се счита за обвързан с тях от датата на подписване на индивидуален договор за ползване на услугите, или съответно от датата на фактическо започване на ползване на услугите. При сключването на индивидуален договор, потребителят се идентифицира с валиден български документ за самоличност с вписан постоянен адрес на лицето на територията на Република България; за чужди граждани, продължително или постоянно пребиваващи в страната – документ за продължително или постоянно пребиваване, с вписан настоящ адрес. Потребителят е длъжен да предостави на Г., при поискване, документи, удостоверяващи верността на данните му. При промяна на данните, потребителят следва да уведоми Г. в 7 (седем) дневен срок, считано от датата на настъпване на промяната като се задължава в същия срок и да предостави новите данни. При неспазване на това изискване, Г. има право временно и/или постоянно да спре или ограничи ползването на услугите и/или да прекрати индивидуалния договор без предизвестие.

Съгласно 145а от Общите условия, доколкото друго не е уговорено в индивидуалния договор, потребителят декларира, че е информиран и се съгласява данните, свързани с него, които се събират, обработват, използват и съхраняват от Г. да бъдат обработвани за целите, предвидени в Общите условия и действащото законодателство, както самостоятелно от Г., така и от трети лица, действащи от името и под контрола на Г. Потребителят се съгласява, че Г. има право да обработва, предоставя, използва и съхранява всички свързани с него лични данни, които той доброволно и по своя преценка предоставя на мобилният оператор за целите на сключеният между тях договор.

Администраторът на лични данни е изпълнил задължението му, вменено с чл.24, ал.4 от ЗЗЛД. С цитираната правна норма, законът изисква, в случаите на обработване на личните данни от обработващ лични данни, отношенията между администратора и обработващия да бъдат писмено регламентирани, като се определи обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия лични данни.

Във връзка с изложеното се налага извода, че за администратора на лични данни - „К.Б.М.” ЕАД е налице правно основание за обработването на личните данни на жалбоподателят. Налице са две от условията за допустимост при обработването на лични данни. Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни и физическото лице, чиито лични данни се обра-

ботват е условие за допустимост при обработването на личните данни. Физическото лице, за което се отнасят личните данни е дало своето съгласие те да бъдат обработвани. Съгласието е изразено посредством сключването на договора и приемането на общите условия на администратора.

Жалбата на Д.А., с която е сезира Комисията е насочена срещу обработването на личните му данни от страна на „К.Б.М." ЕАД чрез копирането на документа му за самоличност.

Съгласно процедурата за абониране на частни Клиенти, при сключването на договор за лизинг за закупуване на устройство на лизинг, продавач-консултанта сканира личната карта на клиента, като сканираното копие се прикачва към договора за финансов лизинг.

В качеството си на лизингово предприятие и съгласно чл.6, ал.1, т.2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМСИП), Г. при сключване на договор идентифицирането на клиенти – физически лица и проверката на тяхната идентификация се извършват чрез представяне на официален документ за самоличност и регистриране на неговия вид, номер, издател, както и на името, адреса и ЕГН на клиента. В чл.6, ал.3 от ЗМСИП е регламентирано, че се снема и копие на предоставените документи, включително и на документите за самоличност.

Обработването на личните данни на своите клиенти чрез копирането на документа им за самоличност е нормативно установено задължение за администратора на лични данни, което се явява и условие за допустимост при този вид обработване на данните.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата на Д.А. е неоснователна. Обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни от страна на администратора на лични данни – „К.Б.М." ЕАД чрез копирането на документа му за самоличност от „Г.Т.Б." ЕАД при сключването на договор за лизинг е извършено на правно основание, при наличие на условия за допустимост при обработването и при съблюдаване на принципите залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

С оглед изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.7, чл.38, ал.2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 158/02.07.2012г., подадена от Д.А. срещу „К.Б.М." ЕАД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 189/2012г.
София, 26.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание проведено на 07.11.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж 189/16.07.2012г., подадена от В.Д.П. срещу БТК АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 10.10.2012г.

В.Д.П. сезира КЗЛД с жалба, с която иска да бъде обърнато внимание за изпратеното й уведомление за цесия от „С.Г.Г.” ООД по повод наличието на задължения към БТК АД.

Към жалбата се прилага като доказателство уведомление от „С.Г.Г.” ООД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от мобилния оператор.

От жалбоподателката е изискано да конкретизира жалбата си, като уточни естеството на искането си и твърдяното нарушение.

В изпълнение на дадените указания, госпожа В.Д.П. заявява, че иска КЗЛД да обърне внимание на приложеното към жалбата уведомление за цесия. Сочи още, че през 2008г. е закрила стационарен телефонен пост към БТК АД и е заплатила всички дължими от нея суми. През месец юни 2012г. е получила уведомителното писмо от фирма „С.Г.Г.” ООД за натрупаните задължения. Госпожа В.Д.П. заявява, че до момента на получаването на уведомителното писмо, БТК АД по никакъв начин не я е сигнализирало, че има задължения и 4 години след прекратяването на договорните отношения продължава да обработва личните й данни чрез предоставянето на трето лице.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, ведно с относими по случая доказателства. В становището се сочи, че госпожа В.Д.П. е била титуляр по договор за фиксирана телефонна услуга с номер *******. На 26.11.2008г. жалбоподателката е подала заявление за прекратяване на договора. Мобилният оператор сочи, че госпожа В.Д.П. има задължение по прекратения договор в размер на 38.80 лв., която сума е натрупана в периода от 01.08.2008г. до 31.12.2008г. Сумата представлява пет последователни неплатени месечни сметки за посочения период. БТК АС сочи, че дългът е натрупан, както преди, така и след подаване на заявлението за прекратяване действието на договора и е вследствие на реално ползвани услуги.

БТК АД заявява, че на основание чл.25, ал.1, т.2 от ЗЗЛД е уведомила на 05.04.2012г. КЗЛД, че БТК АД е сключило договор за цесия със „С.Г.Г.” ООД. По силата на така сключения договор за цесия, задължението на В.Д.П. е прехвърлено към „С.Г.Г.” ООД, заедно с всички документи по дълга. Съгласно чл.99 от закона за задълженията и договорите, мобилният оператор е задължен да предаде на новия кредитор всички намиращи се в него документи, които установяват вземането. При изпълнението на тази императивна разпоредба на закона, не е необходимо да се търси съгласието на длъжника. ЗЗД предвижда, длъжника да бъде уведомен, като уведомяването става след сключването на договора за цесия и след предаването на документите по дълга. Именно посредством предоставянето на документите, които установяват дълга на В.Д.П., в изпълнение на договорните задължения на БТК

АД по сключения договор за цесия, личните й данни са предоставени на „С.Г.Г.” ООД.

Администраторът на лични данни заявява в становището си, че жалбоподателката е била уведомена за извършеното прехвърляне на дълга й, съгласно изискването на чл.99 от ЗЗД. Обръща се внимание, че на основание чл.120 от ЗЗД, правилата на погасителната давност не се прилагат служебно, поради което БТК АД не е „опростило” дълга. Предимството на погасителната давност се ползва, след надлежно отправно до съда възражение за изтекла погасивна давност.

Посочва се още, че в жалбата липсват точни и конкретни оплаквания от страна на В.Д.П. за нарушаване на правата й по ЗЗЛД, а само се обръща внимание на сключеният договор за цесия между двете дружества. Във връзка с така определеният предмет на жалбата, БТК АД изразява становище, че личните данни на жалбоподателката се обработват при спазване на принципите, залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД и са събрани за конкретни, точно определени и законни цели и не са обработени допълнително, по начин несъвместим с тези цели.

Към становището се прилагат като доказателства: заявление за прекратяване на договор и пет броя месечни сметки.

За откритото заседание на Комисията, на което жалбата е разгледана по нейното същество, страните са редовно призовани. Жалбоподателката не се явява и не се представлява. БТК АД се представлява от юрисконсулт П.П.Заинтересованата страна - „С.Г.Г.” ООД не се представлява.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗДЛ.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу БТК АД, в качеството му на администратор на лични данни.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е БТК АД. С оглед събраните по административната преписка доказателства се установява, че дългът на В.Д.П. е цедиран на „С.Г.Г.” ООД, поради което към момента дружеството се явява администратор на лични данни.

Двамата администратори на лични данни са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрацията им като администратори на лични данни и са регистрирани като такива.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателката има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

В.Д.П. е била титуляр по договор за фиксирана телефонна услуга с номер *****. На 26.11.2008г. жалбоподателката е подала заявление за прекратяване действието на договора. В заявлението е посочено, че датата, на която договорът ще се счита за прекратен е 23.12.2008г.

Мобилният оператор сочи, че госпожа В.Д.П. е имала задължения към дружеството в размер на 38.80 лв., като тази сума е натрупана за периода от 01.08.2008г. до 31.12.2008г. Натрупаният дълг е за периода, както преди датата на подаване на заявлението за прекратяване на договора, така и след това. В заявлението за прекратяване на договора има обективирана декларация от името на госпожа В.Д.П., с която заявява, че ще заплати дължимите суми по договора, но това не е сторено от нейна страна.

В допълнение към жалбата си направено на 31.07.2012г., жалбоподателката не отрича факта, че е имала договорни отношения с БТК, като сочи, че е закрила телефонният пост през 2008г. и е заплатила дължимите от нея суми.

От изложеното следва да се приеме за установено, че между В.Д.П. и БТК АД е имало договор за предоставяне на фиксирана телефонна услуга. Във връзка с договора са натрупани от страна на госпожа В.Д.П. задължения в размер на 38.80 лв. размерът на дълга се установява посредством представените към административната преписка месечни сметки, които не са оспорени от жалбоподателката по надлежният ред. Следва да се отбележи и факта, че не е в кръга на компетентностите на Комисията да се произнася по въпроси свързани с размера на натрупаното задължението и дали то е правило изчислено.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни и физическото лице, чиито лични данни се обработват е условие за допустимост при обработването на личните данни.

Налице е още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно съгласието на физическото лице, за което се отнасят данните. В Общите условия на БТК АД, които са неразделна част от индивидуалният договор е уговорено, че абонатът се съгласява БТК АД да събира, предоставя и обработва свързаните с него лични данни.

Целите, за които ще се обработват личните данни са както за целите на договора, така и в случай, че абонатът е неизправна страна и не изплати задължението си за ползваната от него услуга, ще бъдат предоставяни на трети лица с оглед извършване на кредитна оценка. В Общите условия на БТК АД подробно са разписани целите, за които ще се обработват личните данни на абонатите

на дружеството, както и случаите, при които те ще бъдат предоставяни на трети лица, различни от администратора на лични данни.

Във връзка с изложеното следва, че личните данни на В.Д.П. са обработени от администратор на лични данни при наличието на две от условията за допустимост при обработване на лични данни, изчерпателно посочени в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Личните данни се обработени при спазване на принципите, на които следва да се основава обработването, от което следва, че няма извършено административно нарушение на закона от страна на мобилния оператор.

На следващо място, свързаните с жалбоподателката лични данни са обработени и от обработващ лични данни – „С.Г.Г." ООД. Обработването е извършено на правно основание, сключен договор между мобилния оператор и дружеството за цесия. По силата на договора, задължението на В.Д.П. е прехвърлено от страна на БТК АД на „С.Г.Г." ООД, задно с всички документи по дълга, каквото е изискването на чл.99, ал.3 от Закона за задълженията и договорите.

Администраторът на лични данни е изпълнил задължението му, вменено с чл.24, ал.4 от ЗЗЛД. С цитираната правна норма, законът изисква, в случаите на обработване на личните данни от обработващ лични данни, отношенията между администратора и обработващия да бъдат писмено регламентирани, като се определи обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия лични данни.

Обработването, чрез предоставянето на личните данни на жалбоподателката на трето лице, различно от администратора на лични данни е извършено при наличието на изразено съгласие, което е обективирано в сключения индивидуален договор за предоставяне на фиксирана телефонна услуга, както и в Общите условия на оператора.

За обработващия лични данни е наличие и още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно: за реализиране на законни интереси /чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД/. Наличието на законни интереси на дружеството за събиране на вземания произтича от сключения с БТК АД договор.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата на В.Д.П. е неоснователна и извършеното обработване на свързаните с него лични данни от страна на администратора на лични данни – БТК АД чрез предоставянето им на фирма за събиране на вземания – „С.Г.Г." ООД, с която има сключен договор, съгласно изискването на чл.24, ал.4 от ЗЗЛД е извършено на правно основание, при наличие на условия за допустимост при обработването и при съблюдаване на принципите залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

С оглед изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.7, чл.38, ал.2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. Ж 189/16.07.2012г., подадена от В.Д.П. срещу БТК АД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 203/2012г.
София, 26.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 17.10.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж 203/20.07.2012г., подадена от И.Х.С. срещу БТК АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 19.09.2012г.

И.Х.С. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че с измамливи средства била натрупана сметка към БТК АД, с който оператор той има сключен договор за предоставяне на мобилна услуга. Господин И.Х.С. твърди, че оспорил размера на дължимата от него сума пред различни институции, като не посочва пред кои точно. В жалбата се сочи още, че фирма „Ф.И.” АД му е изпратила уведомително писмо за дължимата към БТК АД сума.

Жалбоподателят заявява, че не е давал съгласието си свързаните с него лични данни да бъдат предоставяни на други лица, различни от администратора на лични данни, поради което за него възниква съмнение за извършена злоупотреба с личните му данни.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от мобилният оператор и фирмата за събиране на вземания.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, ведно с относими по случая доказателства. В становището се сочи, че господин И.Х.С. е сключил на 08.11.2007г. договор и ползва мобилна гласова услуга с номер *****. Услугите за посочения номер са ползвани по тарифен план „Тънка”. На 18.09.2008г. жалбоподателят е сключил и друг договор за мобилна гласова услуга с номер *****, отново по тарифен план „Тънка”. БТК АД сочи, че господин И.Х.С. не оспорва съществуването на договорни отношения между тях.

БТК АД посочва още, че услугите към двата ползвани от господин И.Х.С. номера са прекратени на 11.04.2012г., поради непогасени задължения. Задълженията са в размер на 230.08 лв. за периода 15.10.2011г.-14.04.2012г.

Мобилният оператор сочи още, че в сключените с жалбоподателя договори се съдържа клауза, че абонатът-физическото лице декларира, че предоставя личните си данни доброволно и дава съгласие същите да бъдат обработени за целите на сключените договори, както и БТК АД да ги предостави на компетентните държавни органи и институции в предвидените от закона случаи, както и да ги предостави на трето лице, в това число на банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания. Предоставянето на личните данни на абоната се извършва за реализиране на права и интереси на мобилния оператор, а именно събирането на неизплатени вземания по сключените договори. Във връзка с цитираната договорна клауза, БТК АД заявява, че твърденията на господин И.Х.С. за липсата на съгласието му, за предоставяне на личните му данни на трети лица са неоснователни.

БТК АД е сключило договор с „Ф.И.” АД с предмет извънсъдебно събиране на вземания.

Към становището са представени: извадка от договора за събиране на вземания с „Ф.И.” АД, двата договора сключени с жалбоподателят и шест броя фактури.

„Ф.И.” АД изразява писменото си становище по жалбата, като твърди, че на основание сключен договор за събиране на вземания с БТК АД му е възложено да извърши събиране на вземания на мобилния оператор от негови абонати длъжница. Събирането на вземанията се извършва по извънсъдебен път чрез позволени от закона средства. Агенцията за събиране на вземания е регистрирана, като администратор на лични данни на собствено основание.

БТК АД е предоставило личните данни на жалбоподателят на агенцията за събиране на вземания, за предприемане на действия по събирането на натрупаното задължение. Дружеството за събиране на вземания, излага в становището си, че отношенията му с мобилния оператор, които са възникнали от сключения договор са свързани с упражняване на дейността и основните цели на дружеството. Личните данни на господин И.Х.С. са предоставени единствено във връзка със сключения договор и са използвани за целите за събиране на натрупаният от него дълг.

Към становището като доказателства е приложен сключеният с БТК АД договор.

За откритото заседание на Комисията, на което жалбата е разгледана по нейното същество, страните са редовно призовани. Жалбоподателят не се явява и не се представлява, БТК АД се представлява от юрисконсулт Б.И., а „Ф.И.” АД се представлява от юрисконсулт Г.Д.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗДЛ.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу БТК АД, в качеството му на администратор на лични данни.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработ-

ване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е БТК АД. „Ф.И.” АД е администратор на лични данни на собствено основание, но в конкретния случай е обработващ лични данни, тъй като е обработил свързаните с И.Х.С. лични данни от името и за сметка на мобилния оператор. Администраторът и обработващия лични данни са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрацията им като администратори на лични данни и са регистрирани като такива.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

И.Х.С. е сключил два договора за мобилни гласови услуги от 08.11.2007г. и 18.09.2008г. с БТК АД. В жалбата, господин И.Х.С. не оспорва наличието на договорни отношения с мобилният оператор, от което може да се направи обоснован извод, че този факт не е спорен.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни и физическото лице, чиито лични данни се обработват е условие за допустимост при обработването на личните данни.

Налице е още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно съгласието на физическото лице, за което се отнасят данните. В сключените договори е уговорено, че господин И.Х.С. изразява съгласието си мобилният оператор да обработва свързаните с него лични данни за целите на сключените договори, както и да ги предоставя на трети лица, с цел реализиране на законите си интереси - събиране на неплатени парични задължения по сключените договори с абонатите. С подписването на договорите, жалбоподателят е декларира, че е запознат и е съгласен с Общите условия на дружеството. В раздел XI от Общите условия на БТК подробно са разписани целите, за които ще се обработват личните данни на абонатите на дружеството, както и случаите при които те ще бъдат предоставяни на трети лица, различни от администратора на лични данни.

Във връзка с изложеното следва, че личните данни на И.Х.С. са обработени от администратор на лични данни при наличието на две от условията за допустимост при обработване на лични данни, изчерпателно посочени в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Личните данни се обработени при спазване на принципите, на които следва да се основава обработването, от което следва, че няма извършено административно нарушение на закона от страна на мобилният оператор.

На следващо място, свързаните с господин И.Х.С. са обработени и от обработващ лични данни - „Ф.И.” АД. Обработването е извършено на правно основание, сключен договор между мобилният оператор и дружеството за събиране на вземания с предмет – организирането с различни законосъобразни средства на събирането на неизплатени суми на абонати на мобилният оператор. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението му, вменено с чл.24, ал.4 от ЗЗЛД. С цитираната правна норма, законът изисква, в случаите на обработване на личните данни от обработващ лични данни, отношенията между администратора и обработващия да бъдат писмено регламентирани, като се определи обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия лични данни.

Обработването, чрез предоставянето на личните данни на жалбоподателя на трето лице, различно от администратора на лични данни е извършено при наличието на изразено съгласие, което е обективирано в сключения индивидуален договор за предоставяне на мобилни услуги, както и в Общите условия на оператора.

За обработващия лични данни е наличие и още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно: за реализиране на законни интереси /чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД/. Наличието на законни интереси на дружеството за събиране на вземания произтича от сключения с БТК АД договор.

По отношение на твърдяното от жалбоподателя нарушение при определяне на дължимата сума за ползваните от него услуги, същото е неотносимо към жалбата и не е предмет на разглеждане в настоящето административно производство. КЗЛД не е компетентна да се произнесе по този въпрос, още повече, че в жалбата се сочи, че вече са сезирани компетентните институции.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата на И.Х.С. е неоснователна и извършеното обработване на свързаните с него лични данни от страна на администратора на лични данни – БТК АД чрез предоставянето им на фирма за събиране на вземания - „Ф.И.” АД, с която има сключен договор, съгласно изискването на чл.24, ал.4 от ЗЗЛД е извършено на правно основание, при наличие на условия за допустимост при обработването и при съблюдаване на принципите залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

С оглед изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.7, чл.38, ал.2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с Ж 203/20.07.2012г., подадена от И.Х.С. срещу БТК АД., като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ СЛ 23/2012г.
София, 27.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание проведено на 31.10.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № СЛ 23/23.07.2012г., подадена от К.Г.Б. срещу „М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 19.09.2012г.

К.Г.Б. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи, че има договорни отношения с „М.” ЕАД . Ползваните от него услуги са: закупуването на телефонен апарат на лизинг, мобилна гласова услуга и мобилен интернет. Жалбоподателят сочи, че поради престой в болница не е заплатил три поредни лизингови вноски и след месец октомври 2011г. е започнал да получава поредица от писма от неизвестна за него фирма „К.Р.М.” ООД.

Господин К.Г.Б. твърди, че в сключеният с мобилния оператор договор, никъде е не уговорено, че той дава съгласието си личните му данни да бъдат предоставяни на трети лица, различни от администратора на лични данни. „М.” ЕАД не го е уведомил за дължимите от него суми, а само фирмата за събиране на вземания.

Жалбоподателят счита, че с предоставянето на свързаните с него лични данни на трето лице са нарушени правата му по ЗЗЛД и моли Комисията да извърши проверка по случая и да установи, по какъв начин са предоставени личните му данни.

Към жалбата като доказателство е приложено копие на договора за лизинг с „М.” ЕАД от 17.08.2010г. и три броя уведомителни писма от „К.Р.М.” ООД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от мобилният оператор и фирмата за събиране на вземания.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, ведно с относими по случая доказателства. В становището се сочи, че господин К.Г.Б. е страна по договор от 17.08.2010г. за предоставяне на мобилна телефонна услуга, както и по договор от 17.08.2010г. за закупуването на лизинг на телефонен апарат. Мобилният оператор твърди, че жалбоподателят е допуснал забавяне на плащането на използваните от него услуги, във връзка с което за М. е възникнало правото да предприеме действие по събирането на неиздължената сума.

В становището се сочи, че „М.” ЕАД е сключило договор на 03.10.2011г. с фирма „К.Р.М.” ООД. Предмет на договора е извънсъдебно събиране на задължения на абонатите на мобилния оператор. Уточнява се, че част от натрупания дълг е бил заплатен от господин К.Г.Б., но към момента остава и непогасена част.

Ответната страна посочва, че в т.4.5. от сключения с жалбоподателя договор е уговорено, че абонатът предоставя доброволно на мобилния оператор личните си данни и изразява съгласието си те да бъдат съхранявани и обработвани, съгласно разпоредбите на ЗЗЛД. Ползвателят на мобилни услуги се съгласява още, че свързаните с него лични данни ще бъдат обработени от администратора на лични данни чрез предоставянето им на трето лице, в случай на неизпълнение на договорни задължения, а именно неизплащане на суми, произтекли от договора. Освен в цитираната договорна клауза, целите и начините на обработване на личните данни на абонатите на мобилния оператор са подробно посочени и в Общите условия на дружеството, с които жалбоподателят се е съгласил и приел.

В т.40г от Общите условя е указано, че „М.” ЕАД има право да предоставя събираните, обработвани и съхранявани за целите на предоставяне на Услугата данни на абоната на трети лица - администратори или оператори на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни, с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания, дължими за ползваните Услуги, както и в случаите по т. 69.в и т. 69.г.”

Абонатът дава съгласието си М. да събира, съхранява, обработва и предоставя на трети лица - кредитни или други институции, по реда на тези Общи условия и съгласно българското законодателство, личните му данни, с цел индивидуално определяне на кредитния лимит, извършване на кредитна оценка и събиране на вземанията.

Към становището са представени, като доказателства: договора за предоставяне на мобилни услуги и лизинг, дванадесет броя фактури и договора с агенцията за събиране на вземания.

„К.Р.М.” ООД изразява писменото си становище по жалбата, като твърди, че обработва свързаните с жалбоподателя лични данни, на основание сключен договор за събиране на вземания с М. Обработването на личните данни е извършено в качеството му на „обработващ лични данни”. Предмет на сключения договор е възлагането на дружеството от името и за сметка на мобилния оператор да извърши действия по събиране на неизплатени задължения от абонати на оператора.

Фирмата за събиране на вземания излага аргументи, че Закона за защита на личните данни, дава възможност на администратора на лични данни да обработва данните както лично, така и чрез възлагането на трето лице. Законът задължава администраторът да регламентира писмено отношенията си с обработващия лични данни, което е направено в сключеният договор между двете дружества. Изрично се подчертана, че личните данни на жалбоподателя не са обработени на собствено основание, а като обработващ лични данни от името на М. Начините по който, „К.Р.М.” ЕАД, изпълнява задълженията си към мобилният оператор по повод сключения договор са чрез изпращане на писма-покани до длъжниците и осъществяването на контакт посредством телефонни обаждания.

Към становището като доказателства се прилага договора с „М.” ЕАД и анексите към него.

За откритото заседание на Комисията, на което жалбата е разгледана по нейното същество, страните са редовно призовани. Жалбоподателят, ответната и заинтересованата страна не се явяват и не се представляват.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗДЛ.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу „М.” ЕАД.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на

администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „М.” ЕАД. „К.Р.М.” ЕАД е администратор на лични данни на собствено основание, но в конкретния случай е обработващ лични данни, тъй като е обработил свързаните с К.Г.Б. лични данни от името и за сметка на мобилния оператор. Администраторът и обработващия лични данни са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрацията им като администратори на лични данни и са регистрирани като такива.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

К.Г.Б. е сключил договор за предоставяне на мобилни услуги на 17.08.2010г., както и договор от 17.08.2010г. за закупуването на лизинг на телефонен апарат. В жалбата, господин К.Г.Б. не оспорва наличието на договорни отношения с мобилния оператор, както и натрупаните от него задължения по сключените договори, от което може да се направи обоснован извод, че този факт не е спорен.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни и физическото лице, чиито лични данни се обработват е условие за допустимост при обработването на личните данни.

Налице е още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно съгласието на физическото лице, за което се отнасят данните. В сключения договор е уговорено, че господин К.Г.Б. изразява съгласието си мобилният оператор да обработва свързаните с него лични данни за целите на договор, както и да ги предоставя на трети лица, с цел реализиране на законите си интереси - събиране на неплатени парични задължения. С подписването на договора, жалбоподателят е декларирал, че е запознат и е съгласен с Общите условия на дружеството.

В Общите условия на М. е регламентирано, че абонатът дава съгласието си М. да събира, съхранява, обработва и предоставя на трети лица - кредитни или други институции, с цел индивидуално определяне на кредитния лимит, извършване на кредитна оценка и събиране на вземанията. „М.” ЕАД има право да предоставя събираните, обработвани и съхранявани за целите на сключения договор лични данни на абонатите си на трети лица - администратори на лични данни, с предприемане от негово име и за негова сметка на действия по събиране на неизплатени задължения на абонатите му.

Във връзка с изложеното следва, че личните данни на К.Г.Б. са обработени от администратор на лични данни при наличието на две от условията за допустимост при обработване на лични данни, изчерпателно посочени в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Личните данни се обработени при спазване на принципите, на които следва да се основава обработването, от което следва, че няма извършено административно нарушение на закона от страна на мобилният оператор.

На следващо място, свързаните с жалбоподателят лични данни са обработени и от обработващ лични данни – „К.Р.М.” ЕАД. Обработването е извършено на правно основание, сключен договор между мобилният оператор и дружеството за събиране на вземания с предмет – организирането с различни законосъобразни средства на събирането на неизплатени суми на абонати на мобилният оператор.

Администраторът на лични данни е изпълнил задължението му, вменено с чл.24, ал.4 от

ЗЗЛД. С цитираната правна норма, законът изисква, в случаите на обработване на личните данни от обработващ лични данни, отношенията между администратора и обработващия да бъдат писмено регламентирани, като се определи обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия лични данни.

Обработването, чрез предоставянето на личните данни на жалбоподателя на трето лице, различно от администратора на лични данни е извършено при наличието на изразено съгласие, което е обективирано в сключения индивидуален договор за предоставяне на мобилни услуги, както и в Общите условия на оператора.

За обработващия лични данни е наличие и още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно: за реализиране на законни интереси /чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД/. Наличието на законни интереси на дружеството за събиране на вземания произтича от сключения с „М.” ЕАД договор.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата на К.Г.Б. е неоснователна. Обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни от страна на администратора на лични данни – „М.” ЕАД чрез предоставянето на личните му данни на фирма за събиране на вземания е извършено на правно основание, при наличие на условия за допустимост при обработването и при съблюдаване на принципите залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

С оглед изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.7, чл.38, ал.2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № СЛ 23/23.07.2012г., подадена от К.Г.Б. срещу „М.” ЕАД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:
Красимир Димитров /п/
Валентин Енев /п/
Мария Матева /п/
Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 80/2012г.
София, 27.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание проведено на 31.10.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж 80/29.05.2012г., подадена от Н.Г.М. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 19.09.2012г.

Н.Г.М. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че „К.Б.М.” ЕАД неправомерно е предоставил свързаните с нея лични данни на фирма за събиране на вземания- -„К.Б.” ЕООД. Жалбоподателката сочи още, че колекторската фирма я безпокои по телефона във връзка с неизплатени от нея сметки, но това, което я озадачава е, че се свързват с нея посредством телефонен номер, който се води на името на друго лице.

Н.Г.М. иска от КЗЛД да извърши проверка, от която да се установи по какъв начин личните й данни са предоставени от мобилния оператор на фирмата за събиране на вземания, както и от къде същата се е снабдила с телефонен номер, който не се води на нейно име.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от мобилния оператор и фирмата за събиране на вземания.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, ведно с относими по случая доказателства. В становището се сочи, че след направена проверка е установено наличието на два договора за мобилни услуги сключени с Н.Г.М. Госпожа Н.Г.М. не е заплатила в срок задълженията си за предоставените й съгласно сключените договори, мобилни услужи.

Мобилният оператор сочи още, че в сключените с жалбоподателката договори, същата е декларирала, че е запозната с доброволния характер и условията, при които свързаните с нея лични данни ще бъдат предоставени на трети лица. С подписването и приемането на договорните клаузи, госпожа Н.Г.М. е изразила съгласието си за разкриване на личните й данни от страна на администратора на лични данни на трето лице, за събиране на дължимите по договора суми.

Отношенията между администратора на лични данни - „К.Б.М.” ЕАД и обработващия лични данни - -„К.Б.” ЕООД по обработването на личните данни на мобилният оператор са регламентирани писмено със сключването на договор от 01.09.2010г. В договора е уговорено, че мобилният оператор възлага на дружеството - -„К.Б.” ЕООД да извърши извънсъдебно събиране на дължими суми по сключени договори за предоставяне на мобилни услуги, като е посочен обема от лични данни, които ще се предостави с оглед изпълнението на възложеното.

„К.Б.” ЕООД е изразил писмено становище по жалбата на госпожа Н.Г.М., в което сочи, че между него и „К.Б.М.” ЕАД има сключен договор, с който е възложено на дружеството събиране на неизплатени вземания към мобилния оператор. В изпълнение на този договор, колекторската фирма е изпратила на жалбоподателката писмо, което са я уведомили за размера на задължението й към мобилния оператор, като са я поканили доброволно да погаси дължимите суми. Излагат се твърдения, „е по конкретния дълг са предприети всички допустими и законосъобразни действия по осъществяването на контакт с жалбоподателката. Уточнява се, че по отношение на наличните контакти с лице, чиято дейност е свързана с обществения живот, политика, култура, информацията може да бъде почерпена от интернет, като се сочи, че телефонният номер, на който е осъществен контакт с госпожа Н.Г.М. е предоставен като такъв на интернет страница: http://europeopensource.frg/contact. Начинът, по който е предоставен номера /в графа за контакти/ предполага, че чрез този телефонен номер се осъществява контакт с лицето. Изтъква се още в становището на дружеството, че служителят, който е осъществил контакта с жалбоподателката не е разполагал с информация, на кого се води този телефонен номер. Твърди се, че не е осъществен на посочения телефонен номер, контакт с мъж, който да се е представил за близък на Н.Г.М., поради което дружеството счита, че няма отношение относно изнесеното в жалбата, че телефонният номер се води на друго лице, а не на госпожа Н.Г.М.

Към становището е приложено като доказателство копие от сключения с мобилният оператор договор и анексите към него, както и извадка от интернет страницата, на която е посочен телефонният номер за връзка с Н.Г.М.

Изпратени са двете становища на жалбоподателката за запознаване с тях и изразяване на мнение.

Н.Г.М. оспорва твърденията на дружеството за събиране на вземани, като сочи, че след получаване на писмото, с което я уведомяват за задълженията й, служител на фирмата я е потърсил на стационарен телефон, който също не се води на нейно име и е искал информация за номера на мобилния й телефон. Жалбоподателката заявява също, че никога не е оспорвала сумите по двете фактури, които са изпратени по административната преписка от мобилния оператор. Госпожа Н.Г.М. оспорва сумата в размер на 200 лв., която представлява неустойка по сключеният договор за предоставяне на мобилни услуги.

За откритото заседание на Комисията, на което жалбата е разгледана по нейното същество, страните са редовно призовани. Жалбоподателката и ответната страна не се явяват и не се представляват. За заинтересованата страна - „К.Б.” ЕООД се явява адвокат Н.Ш.

Процесуалният представител на заинтересованата страна представя на откритото заседание допълнителни доказателства, а именно: две страници извадки от интернет. Новопредставените доказателства са в подкрепа на изложените от адвокат Н.Ш. твърдения, че телефонният номер, на който е осъществен контакт с госпожа Н.Г.М. е станал известен на представляваното от него дружество, посредством извършена справка по интернет. адв. Н.Ш. уточнява, че телефонният номер, по повод който е подадената жалба, не е предоставен от мобилния оператор, а дружеството се е снабдило с него посредством извършена справка в интернет, чрез изписването на имената на жалбоподателката.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗДЛ.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване

на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.” ЕАД. „К.Б.” ЕООД е администратор на лични данни на собствено основание, но в конкретния случай е обработващ лични данни, тъй като е обработил свързаните с Н.Г.М. лични данни от името и за сметка на мобилния оператор. Администраторът и обработващия лични данни са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрацията им като администратори на лични данни и са регистрирани като такива.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателката има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

Н.Г.М. е сключила два договор за предоставяне на мобилни услуги на 21.09.2009г. и на 31.08.2011г. с „К.Б.М.” ЕАД. Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни и физическото лице, чиито лични данни се обработват е условие за допустимост при обработването на личните данни. Не е спорно между страните наличието на договорни отношения. Н.Г.М. заявява с молбата си от 12.07.2012г., че не оспорва факта на наличното й задължение към мобилният оператор, което е отразено в приложените към административната преписка фактури. Тя оспорва начислената неустойка.

Налице е още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно съгласието на физическото лице, за което се отнасят данните. В сключените договори е уговорено, че госпожа Н.Г.М. изразява съгласието си мобилният оператор да обработва свързаните с нея лични данни за целите на сключените договори, както и приема Общите условия на мобилния оператор. За неуредените в индивидуалния договор случаи се прилагат съответните разпоредби на Общите условия. Общите условия са неразделна част от индивидуалния договор между Г. и потребителите, и имат задължителна сила за тях, освен ако не е изрично уговорено друго в индивидуалния договор.

Съгласно 145а. от Общите условия на Г., доколкото друго не е уговорено в индивидуалния му договор, потребителят декларира, че е информиран и се съгласява данните, свързани с него, които се събират, обработват, използват и съхраняват от Г. да бъдат обработвани за целите, предвидени в Общите условия и действащото законодателство, както самостоятелно от Г., така и от трети лица, действащи от името и под контрола на Г. (служители, дистрибутори,търговски партньори и представители и други подизпълнители), освен в случаите, в които императивни норми на закона изрично забраняват даването на такова съгласие от потребителите.

В конкретния случай няма законова забрана физическото лице, за което се отнасят данните да даде съгласие личните му данни да бъдат обработвани от мобилния оператор.

В Общите условия е предвидено, че потребителят има право свободно, по всяко време да

оттегли даденото от него съгласие за обработването на данните, свързани с него, за която и да е от посочените в общите условия цели, като отправи съответно писмено заявление до Г. Видно от приложените доказателства към преписката липсва изрично изразено волеизявление от жалбоподателката, за оттегляне на изразеното й съгласие за обработването на личните й данни от страна на администратора на личи данни, от което следва да се направи обоснован извод, че е налице съгласие.

Във връзка с изложеното следва, че личните данни на Н.Г.М. са обработени от администратор на лични данни при наличието на две от условията за допустимост при обработване на лични данни, изчерпателно посочени в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Личните данни се обработени при спазване на принципите, на които следва да се основава обработването, от което следва, че няма извършено административно нарушение на закона от страна на мобилния оператор.

На следващо място, свързаните с госпожа Н.Г.М. са обработени и от обработващ лични данни - „К.Б.” ЕООД. Обработването е извършено на правно основание, сключен договор между мобилният оператор и дружеството за събиране на вземания с предмет – организирането с различни законосъобразни средства на събирането на неизплатени суми на абонати на мобилният оператор. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението му, вменено с чл.24, ал.4 от ЗЗЛД. С цитираната правна норма, законът изисква, в случаите на обработване на личните данни от обработващ лични данни, отношенията между администратора и обработващия да бъдат писмено регламентирани, като се определи обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия лични данни.

Обработването, чрез предоставянето на личните данни на жалбоподателката на трето лице, различно от администратора на лични данни е извършено при наличието на изразено съгласие, което е обективирано в сключения индивидуален договор за предоставяне на мобилни услуги, както и в Общите условия на оператора.

За обработващия лични данни е наличие и още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно: за реализиране на законни интереси /чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД/. Наличието на законни интереси на дружеството за събиране на вземания произтича от сключения с Г. Интересът на обработващия лични данни е преимуществен пред този на физическото лице, чиито данни са обработени, тъй като госпожа Н.Г.М. не отрича за наличието на дълга си, с което признава, че е неизправната страна по договора за предоставяне на мобилни услуги.

От събраните доказателства се установи и от къде и по какъв начин, дружеството за събиране на везания се е снабдило с телефонния номер, посредством който е осъществен контакт с жалбоподателката и който телефон не се води на нейно име. В становището на „К.Б.” ЕООД е посочено, че на интернет страница: http://europeopensource.frg/contact, разпечатка от която прилагат като доказателство е посочен телефонен номер: *****, като телефон за контакти с Н.Г.М. Информацията по отношение на телефонния номер е публично оповестена в интернет, от което следва, че не е неправомерно придобита от дружеството. Възраженията на жалбоподателката в кой точно момент, „К.Б.” ЕООД е стигнало до тази публична информация са неотносими към настоящия спор. Следва да се отбележи, че госпожа Н.Г.М. не оспорва достоверността на публикуваната в интернет информация по отношение на посочения телефон за връзка с нея.

По отношение на направеното от Н.Г.М. оспорване за начисляването на неустойки в размер на 200 лв. по договорите й с мобилния оператор, Комисията не може да вземе отношение, тъй като не е компетентна да се произнесе по направеното възражение. Споровете между страните, възникнали, от сключен между тях договор се решават по общия ред, регламентиран в договора или по съдебен път.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата на Н.Г.М. е неоснователна. Обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни от страна на администратора на лични данни – „К.Б.” ЕООД чрез предоставянето на личните й данни на фирма за събиране на вземания е извършено на правно основание, при наличие на условия за допустимост при обработването и при съблюдаване на принципите залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

Мария Матева – член на Комисия за защита на личните данни при гласуване на настоящето решение, гласува против. Мотивите й са, че жалбата по своята същност е неоснователна. Възражението й е, че „К.Б.” ЕООД не е получило телефонният номер, посредством който е осъществен разговор с жалбоподателката от мобилният оператор по повод сключеният между тях договор. В предмета на договора сключен между „К.Б.М.” ЕАД и „К.Б.” ЕООД е уговорено, че възложителят – мобилният оператор предоставя информация на дружеството за събиране на вземания за неизправните си длъжници. Предоставяната информация, представлява лични данни. Не уговорено в договора, че фирмата за събиране на вземания е натоварена със задължение да търси и събира допълнително лични данни за длъжника, особено след като те не са предоставени от мобилният оператор. Именно сключеният договор е правното основание на „К.Б.” ЕООД да обработва личните данни на госпожа Н.Г.М. Непропорционално на целите на договора между двете дружества е обработването на събрани, а не предоставени от мобилният оператор личи данни.

С оглед изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.7, чл.38, ал.2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 80/29.05.2012г., подадена от Н.Г.М. срещу „К.Б.М.” ЕАД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 107/2012г.
София, 27.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание проведено на 31.10.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. Ж 107/11.06.2012г., подадена от Д.А.Г. срещу БТК АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 19.09.2012г.

Д.А.Г. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че на 10.05.2012г. е получил уведомително писмо от „Е.М.” ООД, с което бил уведомен, че има неизплатени задължения в размер на 114.49 лв. към БТК АД.

Жалбоподателят заявява, че има договорни взаимоотношения с мобилния оператор по повод сключен между тях договор за предоставяне на мобилни услуги и в тази връзка е предоставил и личните си данни. Твърди още, че не е давал съгласието си свързаните с него лични данни да бъдат предоставяни от страна на БТК АД на трето лице, в случая „Е.М.” ООД. Приема, че с предоставянето на личните данни са нарушени правата му по ЗЗЛД.

Към жалбата, като доказателство е приложено копие от уведомителното писмо на „Е.М.” ООД, жалба рег.№Ж-118/14.06.2012г. до БТК АД и копие на договор за предоставяне на мобилни услуги от 29.09.2011г.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от мобилния оператор и фирмата за събиране на вземания.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, ведно с относими по случая доказателства. В становището се сочи, че господин Д.А.Г. има следните сключени договори: договор за мобилна гласова услуга от 28.04.201г.; договор за мобилна гласова услуга от 27.04.2011г., пренесен към мрежата на М-тел и договор за мобилна гласова услуга от 29.09.2011г.

Мобилният оператор сочи още, че в сключените с жалбоподателя договори се съдържа клауза, че абонатът-физическото лице декларира, че предоставя личните си данни доброволно и дава съгласие същите да бъдат обработени за целите на сключените договори, както и БТК АД да ги предостави на компетентните държавни органи и институции в предвидените от закона случаи, както и да ги предостави на трето лице, в това число на банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания. Предоставянето на личните данни на абоната се извършва за реализиране на права и интереси на мобилния оператор, а именно събирането на неизплатени вземания по сключените договори.

Ответното дружество сочи , че жалбоподателят има към 22.03.2012г. натрупан дълг за потребни мобилни гласови услуги по трите договора в размер на 114.49 лв. За периода, за който са дължими сумите има издадени два броя месечни сметки, които са изпратени на адреса на господин Д.А.Г., посочен в договорите. БТК твърди, че с цел уведомяване на неизправния абонат за дължимите от него суми, на 02.03.2012г. и на 12.03.2012г., служители на дружеството са осъществили телефонни разговори с жалбоподателя, като плащане на дължимите суми не е постъпило.

За натрупаният от господин Д.А.Г. задължения, личните му данни са предадени на агенция за събиране на извънсъдебно събиране на вземания.

В становището се сочи, че между БТК АД и „Е.М.” ООД има действащ договор, с предмет извънсъдебно събиране на вземания.

Към становището са представени три договора с жалбоподателя, два броя месечни сметки и извадка от сключеният с „Е.М.” ООД договор.

„Е.М.” ООД изразява писменото си становище по жалбата, като твърди, че на основание сключен рамков договор за събиране на вземания с БТК АД му е възложено да извърши събиране на вземания на мобилния оператор от негови абонати длъжница. Събирането на вземанията се извършва по извънсъдебен път чрез позволени от закона средства. Агенцията за събиране на вземания е регистрирана, като администратор на лични данни на собствено основание.

БТК АД е предоставило личните данни на жалбоподателят на агенцията за събиране на вземания, за предприемане на действия по събирането на натрупаното задължение. На лицето е изпратена покана за доброволно изпълнение на 10.05.2012г.

„Е.М.” ООД излага в становището си, че отношенията му с мобилния оператор, които са възникнали от сключеният рамков договор са свързани с упражняване на дейността и основните цели на дружеството. Личните данни на господин Д.А.Г. са предоставени единствено във връзка

със сключения договор и са използвани за целите за събиране на натрупаният от него дълг. Посочва се, че срокът по рамковият договор за изпълнение на възложеното събиране е изтекъл, поради което, агенцията е преустановила работа по случай на господин Д.А.Г., архивирала го е, след което личните му данни са изтрити.

Към становището като доказателства са приложени извлечение от рамковият договор с БТК АД, удостоверение за регистрация като администратор на лични данни, пълномощно и удостоверение за актуално състояние.

За откритото заседание на Комисията, на което жалбата е разгледана по нейното същество, страните са редовно призовани. Жалбоподателят се явява лично. За БТК АД се явява юрисконсулт Бо.И. с пълномощно по преписката. За „Е.М.“ ООД се явява главен юрисконсулт К. с пълномощно по преписката, придружен от Ц.Д. от същото дружество.

Юрисконсулт К. представя доказателства и прави уточнение, че допълва писменото становище на дружеството с представянето на справка-извлечение от възлагателния протокол, който е неразделна част от договора с БТК АД. Представя и информация за обема лични данни, които са предоставени на дружеството от страна на БТК АД.

Жалбоподателят заявява, че има задължение към мобилният оператор и ще ги заплати. Сочи в изявлението си, че е подал жалби и в съда, но не конкретизира нито предмета на жалбите, нито пред кой съд ги е подал. Жалбоподателят представя и фискален бон, като твърди, че частично е погасил задължението си.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗДЛ.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу БТК АД.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е БТК АД. „Е.М.” ООД е администратор на лични данни на собствено основание, но в конкретния случай е обработващ лични данни, тъй като е обработил свързаните с Д.А.Г. лични данни от името и за сметка на мобилния оператор. Администраторът и обработващия лични данни са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрацията им като администратори на лични данни и са регистрирани като такива.

С чл.1, ал.2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

Д.А.Г. е сключил три договора за мобилни гласови услуги от 28.04.2010г, 27.04.2011г. и 29.09.2011г. с БТК АД. В жалбата, господин Д.А.Г. не оспорва наличието на договорни отношения с мобилния оператор, от което може да се направи обоснован извод, че този факт не е спорен.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни и физическото лице, чиито лични данни се обработват е условие за допустимост при обработването на личните данни.

Налице е още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно съгласието на физическото лице, за което се отнасят данните. В сключените договори е уговорено, че господин Д.А.Г. изразява съгласието си мобилният оператор да обработва свързаните с него лични данни за целите на сключените договори, както и да ги предоставя на трети лица, с цел реализиране на законите си интереси - събиране на неплатени парични задължения по сключените договори с абонатите. С подписването на договорите, жалбоподателят е декларира, че е запознат и е съгласен с Общите условия на дружеството. В раздел XI от Общите условия на БТК подробно са разписани целите, за които ще се обработват личните данни на абонатите на дружеството, както и случаите при които те ще бъдат предоставяни на трети лица, различни от администратора на лични данни.

Във връзка с изложеното следва, че личните данни на Д.А.Г. са обработени от администратор на лични данни при наличието на две от условията за допустимост при обработване на лични данни, изчерпателно посочени в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Личните данни се обработени при спазване на принципите, на които следва да се основава обработването, от което следва, че няма извършено административно нарушение на закона от страна на мобилния оператор.

На следващо място, свързаните с господин Д.А.Г. са обработени и от обработващ лични данни – „Е.М.” ООД. Обработването е извършено на правно основание, сключен договор между мобилният оператор и дружеството за събиране на вземания с предмет – организирането с различни законосъобразни средства на събирането на неизплатени суми на абонати на мобилният оператор. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението му, вменено с чл.24, ал.4 от ЗЗЛД. С цитираната правна норма, законът изисква, в случаите на обработване на личните данни от обработващ лични данни, отношенията между администратора и обработващия да бъдат писмено регламентирани, като

се определи обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия лични данни.

Обработването, чрез предоставянето на личните данни на жалбоподателя на трето лице, различно от администратора на лични данни е извършено при наличието на изразено съгласие, което е обективирано в сключения индивидуален договор за предоставяне на мобилни услуги, както и в Общите условия на оператора.

За обработващия лични данни е наличие и още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно: за реализиране на законни интереси /чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД/. Наличието на законни интереси на дружеството за събиране на вземания произтича от сключения с БТК АД договор.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата на Д.А.Г. е неоснователна. Обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни от страна на администратора на лични данни – БТК АД чрез предоставянето на личните му данни на фирма за събиране на вземания е извършено на правно основание, при наличие на условия за допустимост при обработването и при съблюдаване на принципите залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

С оглед изложеното и на основание чл.10, ал.1, т.7, чл.38, ал.2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 107/11.06.2012г., подадена от Д.А.Г. срещу БТК АД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 209/2012г.
София, 29.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 14.11.2012г. (Протокол № 42), на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа по същество жалба с рег. № Ж 209/25.07.2012г., подадена от Р.И.Ж. срещу БТК АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателката посочва, че до месец август 2008г. е била абонат на БТК АД за фиксирана телефонна услуга, но твърди, че е прекратила договорните си взаимоотношения с дружеството. Р.И.Ж. посочва, че за старо задължение, на 07.06.2012г. е получила уведомление за цесия от „С.Г.Г.” ООД, с което я приканват да заплати дължимата към БТК АД сума. Жалбоподателката заявява, че въпросното задължение е погасено по

давност, тъй като са изминали 4 години, поради което не следва да го заплаща. Счита, че дружеството БТК АД е злоупотребило с личните й данни, като ги е предоставило на фирмата за събиране на вземания, тъй като тези действия са извършени без нейното знание и съгласие. Моли Комисията с оглед правомощията си да предприеме необходимите действия по случая. Към жалбата е приложено копие на Уведомление за цесия от 07.06.2012г. от „С.Г.Г.” ООД.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл.3 от Закона, каквото качество безспорно притежават БТК АД и „С.Г.Г.” ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на дружеството БТК АД е издадено Удостоверение № 14414. На „С.Г.Г.” ООД е издадено Удостоверение № 52178. Заявени са три регистъра: “Персонал”, „Длъжници” и “Клиенти. Двете дружества са вписани в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 17.10.2012г. (Протокол № 38), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 14.11.2012г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката Р.И.Ж., ответна страна – БТК АД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна - „С.Г.Г.” ООД.

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата с писмо, изх. № П 3868/10.08.2012г. на Председателя на КЗЛД, от Р.И.Ж. е изискана информация дали е сезирала прокуратурата или други органи по случая, както и да предостави други относими към случая доказателства (ако разполага с такива). В отговор, с писмо с вх. № С-592/09.11.2012г., Р.И.Ж. депозира становище, в което посочва, че поддържа жалбата си, тъй като не е давала съгласието си личните й данни да бъдат предоставяни на трети лица, още повече, след като е прекратила договорното си правоотношение с БТК АД.

В условията на служебното начало с писма с изх. № П 3867/10.08.2012г. и № 3869/10.08.2012г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл.26 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) дружествата „С.Г.Г.” ООД и БТК АД са уведомени за образуваното в КЗЛД административно производство, като на основание чл.36 от АПК е указано в срок да предоставят писмени становища по жалбата, както и относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо, вх. № С 402/20.08.2012г., от БТК АД е получено становище, в което се сочи, че жалбоподателката е била титуляр по договор за фиксирана телефонна услуга към БТК АД, който е бил прекратен поради неплащане на сума в размер на 86.76 лв. Посоченото задължение е прехвърлено на „С.Г.Г.” ООД на правно основание договор за цесия. В изпълнение на договорните си задължения, дружеството е предоставило нейните лични данни на фирмата за събиране на вземания, за които действия г-жа Р.И.Ж. е била уведомена. За уведомяването БТК АД е упълномощило „С.Г.Г.” ООД с договора за цесия, с което са спазени законовите изисквания относно уведомяването на длъжници.

От БТК АД е представено заверено ксерокопие на Договор за прехвърляне на вземания № 30837/27.04.2012г., сключен със „С.Г.Г.” ООД.

С писмо с вх. № С 411/22.08.2012г., от „С.Г.Г.” ООД е получено становище, в което се сочи, че по силата на договор за цесия, дружеството изкупува и събира просрочени задължения от абонати на БТК АД. Посочва се, че „С.Г.Г.” ООД встъпва в правото си на кредитор с всички произтичащи от това права и задължения, ведно с привилегиите и обезпеченията. За конкретния случая се твърди,

че жалбоподателката е надлежно уведомена както за извършената цесия, така и за съществуващото задължение, което следва да заплати. Към писмото е приложена копие на пълномощно на Е.М.

В чл.1, ал.2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

За откритото заседание на Комисията за защита на личните данни за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 14.11.2012г. (Протокол № 42), страните са редовно уведомени. Жалбоподателката, както и от „С.Г.Г." ООД, не се явяват, не изпращат процесуални представители. За БТК АД се явява юрк. Б.И. с пълномощно по преписката. Юрк. Б.И. предоставя и Комисията приема 7 броя месечни сметки за периода на отчитане от м. януари 2008г. до м. юли 2008г., от които е видно, че жалбоподалката има неизплатени задължения, поради което предоставянето й на услуги е спряно на 31.07.2008г. Счита жалбата на г-жа Р.И.Ж. за неоснователна, тъй като дружеството е обработвало личните й данни с цел сключения договор, надлежно подписан от жалбоподателката.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.2, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.1, ал.2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Жалбата е насочена срещу разпространяването на личните данни на Р.И.Ж. от БТК АД на трети лица. По смисъла на § 1, т.1 от ДР на ЗЗЛД "разпространяване" на лични данни представлява обработване на лични данни.

В чл.4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл.1, ал.2 от Закона. В становище с вх. № С 402/20.08.2012г., от БТК АД се посочва, че Р.И.Ж. е била титуляр по договор за фиксирана телефона услуга на БТК АД. Този факт се потвърждава от жалбоподателката, която заявява, че е ползвала услугите на БТК АД. Следователно между страните е налице валидно правоотношение. г-жа Р.И.Ж. е предоставила доброволно личните си данни с оглед сключения договор, от което следва, че е налице изричното й съгласие по смисъла на чл.4, ал.1, т.2 от Закона за защита на личните данни БТК АД да обработва личните й данни с оглед сключения договор.

Общите условия на БТК АД, които са неразделна част от всеки индивидуален договор, публикувани и общодостъпни на интернет страницата на дружеството на адрес: www/btc.bg, имат действие спрямо всички потребители на услуги, предоставяни от БТК АД. В Общите условия се съдържа изричен текст, съгласно който в случай, че в 10-дневен срок абонатът не заплати за ползвани услуги, БТК АД спира предоставянето на услугите. Съгласно т.11.3. от посочените условия, абонатът се счита информиран, че БТК АД може да събира, да обработва, както и да предоставя личните му данни за целите на събиране на дължими от него суми.

За ползвани услуги от БТК АД Р.И.Ж. не е заплатила сума в размер на 86.76 лв. Фактът, че съществува задължение се потвърждава от жалбоподателката, която обаче счита същото за погасено по давност, тъй като „последното задължение е от месец юли 2008г. – от този период са изтекли повече от три години и се е проявило правопогасителното действие на давността".

На правно основание - Договор за прехвърляне на вземания № 30837/27.04.2012г., сключен със „С.Г.Г." ООД, БТК АД прехвърля вземания за периода от 11.2006г. до 08.2011г. от свои абонати, съгласно който фирмата за събиране на вземания встъпва като кредитор на вземанията. Съгласно т.5 от посочения договор, „С.Г.Г." ООД е изрично упълномощен за уведомяване на длъжниците, чиито вземания се прехвърлят. В конкретния случай, видно от Уведомление за цесия, на 07.06.2012г. г-жа Р.И.Ж. е уведомена за извършената цесия и за изискуемото задължение, което следва за заплати.

В конкретния случай „С.Г.Г.” ООД е “обработващ лични данни” по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД. “Обработващ лични данни” е физическо или юридическо лице, държавен орган или орган на местно самоуправление, който обработва личните данни от името на администратора на лични данни.

От събраните към административната преписка писмени доказателства не се установява нарушение на правата на жалбоподателката по Закона за защита на личните данни. Не е налице неправомерно обработване на свързаните с нея лични данни от страна на администратора на лични данни. Обработването на личните данни на Р.И.Ж. е законосъобразно по силата на чл.4, ал.1, т.2 и т.3 от ЗЗЛД, тъй като обработването е било необходимо с оглед сключения договор, както и за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което данните се отнасят е страна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна.**

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38, ал.2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 209/25.07.2012г., подадена от Р.И.Ж. срещу БТК АД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:
Красимир Димитров /п/
Валентин Енев /п/
Мария Матева /п/
Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 267/2012 г.
София, 30.11.2012 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 14.11.2012 г. (Протокол № 42), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № Ж 267/28.08.2012 г., подадена от Т.Б.С. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателката

посочва, че на 11.09.2010 г. е сключила договор „К.Б.М.” ЕАД за срок от 24 месеца. При заплащане на месечна такса за ползвани услуги е поискала информация относно условията за прекратяване на договорните си взаимоотношения. Служител от офиса на Г. я е уведомил, че срокът на договора е продължен. При извършена справка от мобилния оператор е установено, че на името на жалбоподателката е подписан нов договор за срок от 24 месеца, както и договор от 01.07.2012 г. за лизинг на мобилен апарат, които действия заявява г-жа Т.Б.С. са извършени без знанието и съгласието ѝ.

Т.Б.С. счита, че е извършена злоупотреба с личните ѝ данни и моли Комисията за защита на личните данни с оглед своите правомощия да предприеме необходимите действия.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от Т.Б.С. срещу „К.Б.М.” ЕАД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата не е посочена точната дата на твърдяното нарушение, но от изложените факти в нея следва извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „К.Б.М.” ЕАД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на мобилния оператор е издадено Удостоверение № 28772 и е вписан в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД. Подадено е Заявление № 60661/27.01.2010 г. за актуализация, в което са заявени два регистъра – „Персонал” и „Потребители”.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателката, изразяваща се в сключването на договори без знанието и съгласието ѝ.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

С оглед изясняването на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо, изх. № П 4648/20.09.2012 г. на Председателя на КЗЛД, както и при проведен разговор по телефона (Протокол с вх. № ПР-116/10.10.2012 г.), от жалбоподателката е изискана информация дали е сезирала други органи по случая. В отговор, г-жа Т.Б.С. заявява, че е подала жалба с вх. № 11531/12 г. до Районна прокуратура – гр. Варна.

С писмо с изх. № П-5276/16.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от Районна прокуратура – гр. Варна е изискана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхната институция действия по случая.

С писмо с вх. № П-5623/26.10.2012 г. от Районна прокуратура – гр. Варна уведомяват Комисията, че по жалбата на Т.Б.С. е разпоредена проверка под № 11531/2012 г. за извършено престъпление по чл. 309 от Наказателния кодекс.

На основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс, с писмо с изх. № П 4589/19.09.2012 г.

на Председателя на КЗЛД, дружеството „К.Б.М.” ЕАД е уведомено за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК е изискано становище, заверени копия на прекратени и настоящи договори с жалбоподателката, както и други относими към жалбата доказателства.

С писмо с вх. № С 488/26.09.2012 г. от Г. е получено становище, в което се посочва, че след извършена проверка е установено, че жалбоподателката е страна по три договора с мобилния оператор. Твърди се, че на 25.08.2012 г. г-жа Т.Б.С. е депозирала жалба, съдържаща твърдения, че е подписан договор на нейно име без знанието и съгласието й. До произнасяне но компетентните органи, „К.Б.М.” ЕАД счита договорите за валидно сключени.

Към писмото са приложени копия на: Договор за мобилни услуги от 11.09.2010 г.; Допълнително споразумение от 01.07.2012 г.; Договор за лизинг от 01.07.2012 г. за мобилен апарат; Жалба от 25.08.2012 г., Писмо – отговор от 11.09.2012 г. и Пълномощно на Е.З. и Пълномощно на Й.И.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания.

Видно от новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо, вх. № П-5623/26.10.2012 г. от Районна прокуратура – гр. Варна, по случая е разпоредена проверка. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са от значение за произнасяне на Решение от КЗЛД и ще се установи дали обработването на личните данни на жалбоподателката може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни. Необходимо е и с оглед извършването на преценка дали администраторът на лични данни – „К.Б.М.” ЕАД е извършил “обработване” по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД на свързаните с жалбоподателката лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж 267/28.08.2012 г., подадена от Т.Б.С. срещу „К.Б.М.” ЕАД, за допустима.

2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката Т.Б.С. и ответна страна - „К.Б.М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни.

3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:
Красимир Димитров /п/
Валентин Енев /п/
Мария Матева /п/
Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 127/2012г.
София, 30.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 07.11.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 127/ 19.06.2012г., подадена от С.П.К. срещу „БТК" АД и „С.Г.Г." ООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

С.П.К. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „БТК" АД („БТК"АД) и „С.Г.Г." ООД неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят твърди, че на 12.06.2012г. е получил писмо, с което дружеството за събиране на вземания го е уведомило, че по силата на договор за цесия сключен с „БТК"АД, задължението му е прехвърлено към „С.Г.Г." ООД.

Господин С.П.К. заявява, че няма сключен договор с „БТК"АД и оспорва начислената сума. В допълнение жалбоподателят пояснява, че през 2002г. при закупуването на апартамента, в който живее е извършено само прехвърляне на партидата, но е сключен нов договор „БТК"АД.

С.П.К. счита, че личните му данни са предоставени неправомерно и без негово съгласие от „БТК"АД на „С.Г.Г." ООД.

С.П.К. иска от Комисията да бъде извършена проверка и да се предприемат необходимите действия за отстраняване на допуснатото нарушение на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Към жалбата е приложено като доказателство, копие на Уведомление за цесия от 07.06.2012г.

Жалбата, подадена от С.П.К. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „БТК" АД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е регистриран с Идент. № 14414, в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД. В конкретния случай „С.Г.Г." ООД е обработвал личните данни на жалбоподателя от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружеството за събиране на вземания е обработващ лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни се установи, че дружеството „С.Г.Г." ООД е регистрирано като администратор на лични данни, на собствено основание.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н С.П.К., изразяваща се в неправомерното им предоставяне от „БТК" АД на „С.Г.Г." ООД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „БТК" АД и „С.Г.Г." ООД.

„БТК" АД представя своето становище с писмо вх. № С 333/23.07.2012г. В същото се сочи, че на 26.03.2007г. г-н С.П.К. е сключил с „БТК М." ЕООД (дружество, в последствие преобразувано чрез вливане в „БТК" АД) Договор за мобилна услуга с номер *****. Като по този договор, г-н С.П.К. има непогасени задължения в общ размер на 89.75 лв., произтичащи от Месечна сметка № 0000587447 от 08.05.2007 – за 38.85 лв. и Месечна сметка № 0000720589 от 08.06.2007г. – за 50.90 лв.

Телекомуникационната компания заявява, че с подписване на договора г-н С.П.К. е изразил своето изрично съгласие личните му данни да бъдат обработвани за реализиране правата и задълженията по същия.

„БТК" АД уточнява, че в подписания от г-н С.П.К. договор съществува клауза, в която е предвидено деклариране на съгласие за обработване на личните данни от трети лица.

На следващо място, като правно основание за предоставянето на свързаните с г-н С.П.К. лични данни, телекомуникационното дружество сочи наличието на сключен договор за цесия с „С.Г.Г." ООД.

„БТК" АД счита подадената от С.П.К. жалба за неоснователна.

Като доказателства по жалбата, към становището са приложени: Договор Заявка Форма 1А от 26.03.2007г., Анекс към Договор Заявка Форма 1Б от 26.03.2012г. и пълномощно за представителна власт пред административния орган.

„С.Г.Г." ООД представя своето становище на 10.09.2012г. В същото се сочи, че личните данни на жалбоподателя са обработени в изпълнение на сключен между дружеството и „БТК" ЕАД договор за цесия и съгласно пълномощно от 27.04.2012г.

Дружеството за събиране на вземания счита подадена от С.П.К. жалба за неоснователна.

Към становище е приложено като доказателство по жалбата, пълномощно за представителна власт пред административния орган.

По време на откритото заседание на КЗЛД, ответната страна в административното производство – „БТК" АД, представя нови доказателства, относими към жалбата, а именно: Фактура – копие с период на отчитане 08.04.2007г. – 07.05.2007г., ведно с извлечение по услуги и Фактура – копие с период на отчитане 08.05.2007г. – 07.06.2007г., ведно с извлечение по услуги.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че С.П.К. е страна по следния договор, сключен с дружеството „БТК М." ЕООД (към настоящия момент преобразувано, чрез вливане в дружеството „БТК" АД) - Договор за мобилни услуги от 26.03.2007г. за СИМ карта с мобилен номер *****, по който договор г-н С.П.К. има непогасени задължения в общ размер на 89.75 лв., същите дължими по издадени фактури от 2007г., както следва Месечна сметка 0000587447 от 08.05.2007г. – за 38.85 лв. и Месечна сметка 0000720589 от 08.06.2007г. – за 50.90 лв.

В договор сключен между мобилния оператор и С.П.К. се съдържа текст, който информира абонатът, че подписвайки договорът, той дава своето съгласие личните му данни да бъдат обработвани за целите на договора от „БТК М." ЕООД, а именно: „С подписване на настоящата заявка-договор Клиентът декларира, че е информиран, че данните, които предоставя, са лични данни и попадат под специална защита по смисъла на ЗЗЛД. „БТК М." ЕООД се задължава да ги обработва и съхранява, гарантирайки тяхната конфиденциалност. Клиентът предоставя личните си данни доброволно и разрешава, за да бъдат реализирани правата и задълженията му по договора, „БТК М." ЕООД да ги

предоставя на държавни органи, институции или трети лица".

От така изложеното следва да се направи обоснован извод, че са налице две от условията за допустимост на обработване на личните данни на г-н С.П.К., визирани в чл.4, ал.1, т.2 и т.3 от ЗЗЛД, а именно лицето, за което се отнасят данните е дало своето изрично съгласие, както и в случай, че обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Подписвайки Договор за мобилни услуги от 26.03.2007г. за СИМ карта с мобилен номер, С.П.К. е дал своето изрично съгласие, свързаните с него лични данни да бъдат предоставени на трети лица за целите на събиране на вземания по същия.

Видно от събраните по административната преписка доказателства, както и от изложените в жалбата твърдения, г-н С.П.К. не е сезирал разследващите органи за извършено документно престъпление.

От представените по административната преписка фактури, удостоверяващи изискуемото вземане на мобилния оператор, се установява, че е налице и друго условие за допустимост на обработването на свързаните с г-н С.П.К. лични данни, а именно визираното в чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД – обработването е било необходимо за реализиране на законните интереси на администратора.

Във връзка със сключен договор за цесия между „БТК" АД и „С.Г.Г." ООД, телекомуникационната компания е цедирала своето вземане към г-н С.П.К. на дружеството за събиране на вземания. Видно от жалбата, г-н С.П.К. е получил Уведомление за цесия от „С.Г.Г." ООД, с което е бил надлежно уведомен за прехвърленото вземане съгласно изискванията на чл.99 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).

С оглед разминаването имената на две дружества, а именно това с което г-н С.П.К. е сключил договор - „БТК М." ЕООД и конституираната ответна страна по жалбата „БТК" АД, бе извършена служебна справка в „Търговския регистър", воден от Агенция по вписванията, се установи следната фактическа обстановка:

На 18.06.2008г. е подписан Договор за вливане между „БТК" АД и „БТК М." ЕООД. Съгласно чл.262, ал.1 от Търговския закон (ТЗ) при вливане цялото имущество на едно или повече търговски дружества (преобразуващи се дружества) преминава към едно съществуващо дружество (приемащо дружество), което става техен правоприемник. Преобразуващите се дружества се прекратяват без ликвидация.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т.7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните дани,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 127/19.06.2012г., подадена от С.П.К. срещу „БТК" АД и „С.Г.Г." ООД.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 162/2012г.
София, 30.11.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 07.11.2012г., на основание чл.10, ал.1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 162/02.07.2012г. подадена от Д.К.Н. срещу „К.Б.М.” ЕАД, „С.Г.Г.” ООД и „Ф.И.” АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

Д.К.Н. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „К.Б.М.” ЕАД, „С.Г.Г.” ООД и „Ф.И.” АД неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят твърди, че без негово знание и съгласие, дружеството „К.Б.М.” ЕАД е предоставило свързаните с него лични данни на „С.Г.Г.” ООД и „Ф.И.” АД.

Д.К.Н. уточнява, че през 2010г. е сключил договор с „К.Б.М.” ЕАД за срок от две години. Жалбоподателят е правил многократни, но безуспешни опити за прекратяването на договора, преди изтичане на двугодишния срок.

Д.К.Н. уведомява, че към настоящия момент дружеството „К.Б.М.” ЕАД е предоставило личните му данни на „С.Г.Г.” ООД и „Ф.И.” АД.

Жалбоподателят изразява своето притеснение относно това кой има достъп до личните му данни, как се обработват и съхраняват от дружествата за събиране на вземания.

Д.К.Н. иска от Комисията да бъде извършена проверка и в случай, че бъде установено нарушение на ЗЗЛД, да бъдат наложени съответните санкции.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от Д.К.Н. е съобразена с изискванията на Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл.38, ал.1 от ЗЗЛД.

Съгласно чл.10, ал.1, т. 7 във връзка с чл.38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3 от същия. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М.” ЕАД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД и е регистриран с Идент. № 28772, в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД. В конкретния случай „С.Г.Г.” ООД и „Ф.И.” АД, са обработвали личните данни на жалбоподателя от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружествата за събиране на вземания са обработващи лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни се установи, че и двете дружества за събиране на вземания са регистрирани като администратори на лични данни, на собствено основание.

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-н Д.К.Н., изразяваща се в неправомерното им предоставяне от „К.Б.М.” ЕАД на „С.Г.Г.” ООД и „Ф.И.” АД.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяването на писмени становища с представяне на относимите по случая доказателства от „Ф.И.” АД, „С.Г.Г.” ООД и „К.Б.М.” ЕАД.

„К.Б.М.” ЕАД представя своето становище с писмо вх. № С450/10.09.2012г. В същото се сочи, че г-н Д.К.Н. е страна по следните два договора, сключени с „К.Б.М.” ЕАД:

- Договор за мобилни услуги от 24.07.2009г. за СИМ карта с мобилен номер ***** и Допълнително споразумение към него от дата 22.06.2010г. и

- Договор за мобилни услуги от 12.10.2009г. за СИМ карта с мобилен номер *****.

Мобилният оператор уведомява Комисията, че г-н Д.К.Н. не е заплатил ликвидни и изискуеми задължения по фактури от 25.05.2009г. и 25.06.2011г., за предоставени услуги и месечни такси по посочените договори. Във връзка с което, на основание Договор от 30.07.2009г. и Анекс към него от 19.07.2010г., сключен със „С.Г.Г.” ООД и Договор от 19.04.2011г., сключен с „Ф.И.” АД, същите с предмет организиране събирането на неизплатени суми от абонати, „К.Б.М.” ЕАД е предоставило свързаните с г-н Д.К.Н. лични данни на дружествата за събиране на вземания.

Като доказателства по жалбата, към становището са приложени заверени копия от: Договор от 30.07.2009г. и Анекс към него от 19.07.2010г.; Договор от 19.04.2011г.; Договор за мобилни услуги от 24.07.2009г. и Допълнително споразумение към него от дата 22.06.2010г.; Договор за мобилни услуги от 12.10.2009г.; Фактури от 25.05.2009г. и 25.06.2011г.; Последна покана за доброволно плащане ведно с Кредитно известие № 7163914164 от 25.07.2011г. и Фактура от 25.08.2011г.

„С.Г.Г.” ООД представя своето становище на 10.09.2012г. В същото се сочи, че между „С.Г.Г.” ООД и „К.Б.М.” ЕАД е сключен договор от 30.07.2009г., по силата на който мобилният оператор възлага на дружеството за събиране на вземания да организира събирането на неизплатени суми от абонати. На основание който договор и във връзка с неизплатени суми, мобилният оператор е предоставил свързаните с г-н Д.К.Н. лични данни на „С.Г.Г.” ООД.

„С.Г.Г.” ООД счита подадената от г-н Д.К.Н. жалба, за неоснователна.

Към становището е приложено копие от пълномощно за представителна власт пред административния орган.

На 18.07.2012г. е постъпило писмено становище от „Ф.И.” АД. В същото дружеството уведомява Комисията, че има сключен договор от 19.04.2011г. с „К.Б.М.” ЕАД, с предмет събиране на вземания от длъжници на мобилния оператор. По силата на който договор, на 14.06.2012г. „К.Б.М.” ЕАД е възложил случая на г-н Д.К.Н., с дължима сума в размер на 274.86 лв.

Дружеството за събиране на вземания заявява, че личните данни на г-н Д.К.Н. са обработени при стриктно спазване на Закона за защита на личните данни.

Към становището е приложен като доказателство Договор от 19.04.2011г., сключен между „К.Б.М.” ЕАД и „Ф.И.” АД.

В редовно заседание проведено на 04.10.2012г., Комисията е взела решение, с което обявява жалба с рег. № Ж 162/02.07.2012г., подадена от Д.К.Н. срещу „К.Б.М.” ЕАД, „С.Г.Г.” ООД и „Ф.И.” АД за процесуално допустима, насрочва я за разглеждане по същество в открито заседание и конституира страните в административното производство.

Комисия за защита на личните данни приема, че жалбата е неоснователна поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че Д.К.Н. е страна по следните договори, сключени с „К.Б.М.” ЕАД: Договор за мобилни услуги от 24.07.2009г. за СИМ карта с мобилен номер **** и Допълнително споразумение към него от 22.06.2010г. и Договор за мобилни услуги от 12.10.2009г., по които договори са възникнали ликвидни и изискуеми задължения, съгласно издадени фактури от 25.05.2011г. и 25.06.2011г. От което следва, че е на лице хипотеза, при

която се допуска обработването на лични данни, а именно визираната в чл.4, ал.1, т. 3 от Закона за защита на личните данни. Според същата обработването на лични данни е допустимо, в случай, че е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „К.Б.М." ЕАД. Администраторът на лични данни е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, като е подал заявление за регистрация пред КЗЛД. В конкретния случай „С.Г.Г." ООД и „Ф.И." АД са обработвали личните данни на жалбоподателя от името и за сметка на администратора на лични данни, от което следва, че дружествата за събиране на вземания са обработващи лични данни, съгласно определението дадено в §1, т.3 от ДР на ЗЗЛД. При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни се установи, че „С.Г.Г." ООД и „Ф.И." АД са регистрирани като администратор на лични данни, на собствено основание.

Видно от жалбата, г-н Д.К.Н. не оспорва истинността на положения подпис върху по-горе цитираните договори. Подписвайки и приемайки клаузите на Договор за мобилни услуги от 24.07.2009г. за СИМ карта с мобилен номер **** и Допълнително споразумение към него от 22.06.2010г. и Договор за мобилни услуги от 12.10.2009г. и Общите условия, Д.К.Н. е изразил своето изрично съгласие, свързаните с него лични данни да бъдат предоставени на трети лица. Като в конкретния случай, целта на предоставяне на данните е събиране на просрочени задължения. Във връзка с което, следва да се направи обоснован извод, че е налице и друга предпоставка за допустимост при обработването на личните данни на г-н Д.К.Н., а именно визираната в чл.4, ал.1, т. 2 от ЗЗЛД – лицето за което се отнасят данните, е дало своето изрично съгласие.

Следва да се отбележи, че по силата на Договор от 30.07.2009г. и Анекс към него от 30.07.2009г., сключен между „К.Б.М." ЕАД и „С.Г.Г." ООД, мобилният оператор е възложил на дружеството за събиране на вземания да организира събирането на неизплатени суми от абонати. Със същия предмет е и сключения между „К.Б.М." ЕАД и „Ф.И." АД Договор от 19.04.2011г.

Предоставянето на свързаните с г-н Д.К.Н. лични данни на "С.Г.Г." ООД и „Ф.И." АД, от страна на „К.Б.М." ЕАД е извършено на правно основание и не представлява нарушение на императивните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

От представените по административната преписка фактури, удостоверяващи изискуемото вземане на мобилния оператор, се установява, че е налице и друго условие за допустимост на обработването на свързаните с г-н Д.К.Н. лични данни, а именно визираното в чл.4, ал.1, т. 7 от ЗЗЛД – обработването е било необходимо за реализиране на законните интереси на администратора.

Водима от горното и на основание чл.10, ал.1, т. 7 и чл.38 от Закона за защита на личните данни, Комисия за защита на личните дани,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 162/02.07.2012г. подадена от Д.К.Н. срещу „К.Б.М." ЕАД, „С.Г.Г." ООД и „Ф.И." АД.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:
Красимир Димитров /п/
Валентин Енев /п/
Мария Матева /п/
Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 38/2012 г.
София, 10.12.2012 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 14.11.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № Ж 38/25.04.2012 г., подадена от М.С.Д. срещу „Б.М.Е.Б." ЕАД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателката сочи за извършена злоупотреба с личните й данни, изразяваща се в попълването на договор за предоставяне на услуги от „Б.М.Е.Б." ЕАД без знанието и съгласието й. Жалбата е адресирана и до дружеството с искане за „установяване недействителността на положения върху договора подпис, както и оспорване на последващото му прекратяване". Настоява жалбата й да се счита за връчено заявление за достъп до лична информация.

Към жалбата е приложено ксерокопие на образец на подпис от 17.04.2012 г.

Жалбата, подадена от М.С.Д. е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата не е посочена точната дата на твърдяното нарушение, но от изложените факти в нея може да се направи извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „Б.М.Е.Б." ЕАД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на ЗЗЛД.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че на дружеството е издадено Удостоверение № 297820 и е вписано в регистъра на администраторите на лични данни към КЗЛД. Заявени са 3 регистъра: „Клиенти", „Персонал – щатен и нещатен", „Трудови злополуки".

Жалбата съдържа твърдения за злоупотреба с личните данни на г-жа М.С.Д., изразяваща се в подписването на договор с „Б.М.Е.Б." ЕАД без знанието и съгласието й. По смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД "употреба" на лични данни е обработване на лични данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

С писмо с изх. № П 1293/04.05.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на жалбоподателката са разяснени условията, при наличие поне на едно от които е допустимо обработване на лични данни на физически лица. Уведомена е, че съгласно чл. 1, ал. 5 от Закона за защита на личните данни, неговата

приложимост за целите на националната сигурност и обществения ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Посочената разпоредба изключва приложението на ЗЗЛД по отношение на онези случаи, при които обработването на лични данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. Обяснено й е, че съставянето и използването на неистински документ (в конкретния, случай подписването на договор за услуги без знанието и съгласието й) съставлява документно престъпление по смисъла на чл. 309 от НК, поради което наказателното преследване следва да се осъществи по реда на НПК. В случай, че сезира разследващите органи, указано й е да уведоми КЗЛД за входящия номер на молбата.

Ако поддържа жалбата си до Комисията за защита на личните данни, уведомена е да я депозира, като е указан реда и начина, както и да приложи относими доказателства.

При проведен разговор по телефона (Протокол с вх. № ПР-125/18.10.2012 г.) г-жа М.С.Д. посочва, че е подала жалба с вх. № 3882/12 от 17.10.2012 г. до Районна прокуратура – гр. С.

В условията на служебното начало, с писмо с изх. № П 1300/04.05.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс „Б.М.Е.Б.” ЕАД е уведомено за откритото производство по жалбата и на основание чл. 36 от АПК е изискано становище по жалбата, ксерокопия на прекратени и настоящи договори, сключени с жалбоподателката, както и други относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо с вх. № П 1841/22.05.2012 г. от „Б.М.Е.Б.” ЕАД е получено становище, в което се посочва, че М.С.Д. е била абонат на „К.” ЕАД, но поради дължими неустойки в размер на 164.50 лв., договорът е прекратен. Сочи се, че на 15.11.2011 г. е сключен договор между г-жа М.С.Д. и „Б.М.Е.Б.” ЕАД, за който договор се твърди, че жалбоподателката собственоръчно е подписала. От дружеството заявяват, че до 31.01.2012 г. М.С.Д. е ползвала договорени услуги без да заплаща дължимите такси, след който срок е върнала обратно оборудването, за да прекрати договора.

Към писмото са приложени заверени ксерокопия на: Приемо-предавателен протокол от 17.07.2009 г.; Договор № 2002274001/11.03.2009 г.; Протокол за инсталация от 20.11.2011 г.; Жалба с вх. № 104/07.03.2012 г. от М.С.Д.; Отговор с изх. № 104805.04.2012 г. и Пълномощно с рег. № 1249/2012 г. от 07.05.2012 г.

С оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо с изх. № П-5644/29.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от Районна прокуратура – гр. С. е изискана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхната институция действия по случая.

С писмо с вх. № П-5823/05.11.2012 г. от Районна прокуратура – гр. С. уведомяват Комисията, че по жалбата на М.С.Д. на 25.10.2012 г. е възложена проверка на ОД – МВР – С.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира административното производството при наличие на изчерпателно посочени основания. С оглед новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо, вх. № П-5823/05.11.2012 г. от Районна прокуратура – гр. С., по случая е възложена проверка на ОД на МВР – С. Резултатите и заключенията от образуваното производство могат да имат съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателката. Установяването на факта дали има извършено престъпление и извършителят му са от значение за произнасяне на Решение от КЗЛД и ще се установи дали обработването на личните данни на жалбоподателката може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж 38/25.04.2012 г., подадена от М.С.Д. срещу „Б.М.Е.Б.” ЕАД, за допустима.

2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката М.С.Д. и ответна страна - „Б.М.Е.Б.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни.

3. Спира административното производство по жалбата, до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ 226/2012

гр. София, 11.12.2012 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател- Венета Шопова и членове- Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 14.11.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж226/31.07.2012 г. от М.А.-Д. срещу О.А.- председател на УС на ЕС (етажна собственост) с адрес: гр. К., ул. “Екзарх Йосиф“ **** за нарушения на Закона за защита на личните данни.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество.

За М.А.-Д. М.А.-Д. се явява синът й Б.Н.Н., с приложено пълномощно по преписката.

Ответникът О.А.- не се явява, не се представлява.

М.А.-Д. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че О.А. в качеството му на домоуправител неправомерно обработва личните й данни, като фактическата обстановка по случая съгласно изложеното в жалбата е следното:

На 12.12.2011 г. О.А. в качеството му на домоуправител на ЕС внася в Районен съд- К. заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, в което са посочени името, адреса и единният граждански номер на жалбоподателката. Г-жа М.А.-Д. сочи, че съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 3 от Закона за управление на етажната собственост управителят няма право на достъп до единните граждански номера на собственици и ползвателите на жилища във входа.

Жалбоподателката твърди, че не е предоставяла информация относно единния си граждански номер на ответника и моли Комисията след установяване на нарушението да санкционира О.А.

Посочва, че във връзка с гр.д. № 90/2012 г. от описа на РС- К. е поискала обяснение от ответника за начина, по който се е сдобил с единния й граждански номер, но към момента не е получила отговор.

Към жалбата се прилагат копия от заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК с вх. № 11368/12.12.2011 г. на РС- К., молба до РС-К. по гр.д. № 90/2012 с вх. № 5036/27.04.2012 г., молба до О.А. в качеството му на управител за предоставяне на информация относно обработване на личните й данни.

В условията на служебното начало и при спазване на принципа за процесуална икономия и бързина, с оглед изясняване на фактическата и правна страна на жалбата, с писмо изх. № П3898/13.08.2012 г. от ответната страна е изискано да предостави становище по жалбата.

С писмо вх. № С 401/20.08.2012 г. О.А. изпраща по и-мейл изисканата информация. В писмото излага детайли относно фактическата страна по случая. Посочва, че причина за завеждането на съдебен иск срещу жалбоподателката е отказа й да изплаща полагащата й се част от определените месечни такси, необходими за обезпечаване на общи разходи, фонд ремонти и реконструкции за входа. Посочва, че книгата за собственици е създадена на 01.01.2011 г. и г-жа М.А.-Д. не е изпълнила задължението си съгласно чл. 7, ал. 2, т. 3 от ЗУЕС да предостави информация относно името си, основание за придобиване на имота и членовете на домакинството си. Заявява, че единният граждански номер на жалбоподателката му е известен от архивните домови книги, които съхранява като дългогодишен домоуправител за минал период когато е съществувало изискването за съхранение на тази информация.

Допълнително от жалбоподателя е изискано да предостави писмено заверено копие от онази част на воденатa от него домова книга, в която е отразена информация относно единния граждански номер на М.А.-Д. В писмо с вх. № П5035/04.10.2012 г. О.А. пояснява, че по повод обществени събития преди 1990 г. домовата книга е била изискана и предадена на кварталния отговорник, който не уточнил кога ще я върне. Тъй като отговорността на домоуправителя за водене и съхранение на домовата книга не отпадала с нейното поискване от органите на милицията, то О.А. прави извадка от листовете на живущите с данни от книгата. След изискването от страна на КЗЛД за предоставяне на извадка от домовата книга, ответникът по жалбата се обръща към районния инспектор на МВР с молба да му бъде предоставен достъп до архивите, където се установява, че домовата книга липсва. Към становището се прилага копие от страници на домова книга, водена за ЕС на адрес ул. Екзарх Йосиф № 4.

Видно от ангажирания по случая доказателствен материал се установява, че жалбата се явява редовна, респ. процесуално допустима- подадена е от физическо лице- М.Н., в законоустановения срок, при наличие на правен интерес срещу надлежна страна- О.А.- председател на УС на ЕС като администратор на лични данни обработващ личните данни на жалбоподателката като член на ЕС. С оглед на това Комисията следва да упражни правомощието си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД за разглеждане на жалби на физически лица срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата им по ЗЗЛД.

По отношение на основателността, след като обсъди ангажираните по случая писмени доказателства и изразени становища, Комисията счита, че жалбата е основателна, поради следните съображения:

В жалбата си до КЗЛД М.А.-Д. оспорва законосъобразността на обработването на личните й данни от страна на О.А. в качеството му на председател на УС на ЕС с твърдението, че те са неправомерно предоставени на РС- К. по повод гражданско дело, заведено от ответника срещу М.А.-Д. за системно неизпълнение на задълженията на ОС на ЕС по отношение заплащане на полагащите й се част от общите разходи на входа.

С оглед на предоставените от ответника обяснения се установява, че в качеството му на дългогодишен управител на ЕС (от 1985 г.) съхранява информация от домови книги за минал период от време, в които е отразен ЕГН на жалбоподателката. Съгласно действащия към момент Закон за

управление на етажната собственост (влязъл в сила от 01.05.2009 г.) не се изисква вписване в домовите книги информация за единния граждански номер на собственици, обитатели и ползватели и в този смисъл неговото обработване и съхраняване е незаконосъобразно.

От друга страна чл. 410, ал. 2 от ГПК сочи необходимите реквизити на заявлението за издаване на изпълнителен лист, а именно: името и адреса на ищеца и ответника, на техните законни представители или пълномощници, ако имат такива, както и единния граждански номер на ищеца и номера на факса и телекса, ако има такива. В този смисъл ответникът по жалбата е предоставил на РС- К. информация за жалбоподателката, която е прекомерна с оглед установените от закона изисквания за нейната индивидуализация в качеството й на ответник по изпълнително дело, с което е нарушена разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 3 от ЗЗЛД.

При така установената фактическа и правна обстановка следва да се отчете обстоятелството за нуждата от безспорно индивидуализиране на лицето с оглед качеството му на ответник в изпълнителното производство. Не е невъзможна ситуация на пълно съвпадение на имена и адрес- например дядо и внук. Подходът на законодателят на налагане различни критерии при изискванията за индивидуализация на страните в изпълнителното производство не следва да налага тясно тълкуване при приложението на посочената разпоредба на чл. 410, ал. 2 от ГПК. И доколкото в конкретния случай не се установяват или доказват произтекли вреди или пропуснати ползи за претендиращото лице във връзка с изписването на единния граждански номер в Заявлението за издаване на изпълнителен лист, Комисията счита, че би било несъотносимо на конкретното действие налагането на имуществена санкция.

Правна уредба относно начина на водене и съхранение на домовите книги до 1998 г. е била уредена в Указ № 2772 за паспортите и адресната регистрация на гражданите на НРБ и правилника за приложението му дотолкова, че да бъдат определени отговорните лица и техните задължения, но без да се определят конкретно изискванията спрямо реквизитите на отразяващата се информация. От представеното от О.А. копие от домовата книга е видно, че информацията за ЕГН е присъствала като задължителен реквизит, респ. обработването на тази информация е било нормативно определено за него задължение. Тъй като ЗУЕС от 2009 г. налага нови изисквания за реда и начина на водене и съхранение на домовите книги, като определя и техните реквизити, то следва съхраняваната информация да бъде съобразена с тях.

С оглед гореизложеното, Комисията

РЕШИ:

1. Уважава жалба с рег. № Ж226/31.07.2012 г. от М.А.-Д. срещу О.А.- председател на УС на ЕС (етажна собственост) с адрес: гр. К., ул. ***

2. На основание чл. 10, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД издава задължително предписание на О.А. да унищожи всички документи съставени преди 2009 г. по повод поддържаната от него домова книга, съдържащи лични данни на физическите лица – собственици в етажната собственост с адрес: гр. К., ул. ***, и да представи доказателства за това /протокол за унищожаване/ в двуседмичен срок, считано от датата на получаване на решението.**

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от получаването му, чрез КЗЛД пред Административен съд- София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№Ж 61/2012 г.
София, 11.12.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 10.10.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. №Ж61/15.05.2012г., подадена от Ш.К.Р срещу ОУ „С.С.К.М.” с.К.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 11.07.2012г.

Ш.К.Р сезира Комисията с жалба, в която твърди, че е бил старши учител в ОУ „С.С.К.М.” с.К., община А. Със заповед на директора на училището е бил уволнен. Господин Ш.К.Р узнал, че на 03.10.2011г., директорката на училището е въвела промени в длъжностната характеристика на заеманата от него длъжност в разрез със Закона за народната просвета.

Основанието за освобождаването на жалбоподателят от заеманата от него длъжност е, че е би осъждан на „пробация”. Господин Ш.К.Р твърди, че директора на училището без негово знание и съгласие е предоставила копие от личната му карта на Районен съд гр. А., вследствие на което се е снабдила с удостоверение, което отразява съдебното му минало. Излагат се твърдение, че и самото съдебно удостоверение е издадено в нарушение на нормативните изисквания за това.

Към жалбата като доказателства се прилагат:копие от съдебно удостоверение от 05.10.2011г., копие от молба изх.№83/05.10.2011г. от С.Т., копие от заповед №1/03.10.2011г. и копие на документ за самоличност на Ш.К.Р.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от директора на училището и от Районен съд гр. А.

С.Т., изпълняваща длъжността директор на училище ОУ „С.С.К.М.” с.К. е депозирала писменото си становище по случая, като в него потвърждава твърденията на жалбоподателя, че е изпълнявал длъжността „старши учител” в училището и трудовото му правоотношение е било прекратено на 10.10.2011г. с нейна заповед.

Директорът на училището уточнява, че издаденият й от съда документ, не е свидетелство за съдимост, а представлява удостоверение. Излага аргументи, че жалбата е неточна, тъй като в нея подробно се развиват доводи за извършени нарушения при издаването на съдебното удостоверение, което от своя страна не кореспондира със ЗЗЛД. Сочи се, че прекратеното трудово правоотношение на господин Ш.К.Р е предмет на съдебен спор, който към настоящият момент е висящ пред въззивната инстанция – Окръжен съд гр. Б.

В становището на училището се сочи още, че не е налице незаконосъобразно обработване на свързаните с господин Ш.К.Р лични данни, което да е довело до накърняването на личността му и правото на личен живот. Обработването на личните данни е извършено от администратор на лични данни, при наличието на писмено съгласие от страна на физическото лице, за което се отнасят данните, така и на правното основание, които се условия за допустимост при обработването. Обработването на личните данни на жалбоподателят е извършено по повод прилагането на нормативно установено изискване, разписано в разпоредбата на чл.40, ал.4, предложение първо от Закона

за народната просвета, чл.125, т.1 от Правилника за приложение на ЗНП и Вътрешните правила на ОУ „С.С.К.М.” с.К. цитираните в становището разпоредби изискват, лицата заемащи длъжността учител/възпитател да не бъдат осъждани за престъпления от общ характер. Госпожа С.Т. твърди, че като работодател на жалбоподателя има правно основание да обработва свързаните с него лични данни, а именно ЗНП и приетите въз основа на него актове, които я задължават да извършва контрол на административно-управленската дейност на училището и в частност да осигури спазването на нормативно установените изисквания на закона към лицата заемащи педагогически длъжности. За изчерпателност по въпроса, госпожа С.Т. сочи, че с нейна заповед, в качеството и на директор на училището е възложила на всички педагози да подготвят необходимите документи за снабдяването с актуални свидетелства за съдимост. Заповедта е сведена до знанието на педагогическия персонал, както и до господин Ш.К.Р, но същият както е видно от отбелязването върху заповедта е отказал да я получи. В резултат на това негово поведение и неизпълнение на задължението, следващо се от разпоредбите на чл.129г, ал.1, т.1, б.”з” от ППЗНП и чл.126, т.7 от КТ е възникнала необходимостта служебно да се изиска справка за осъдителният статус на жалбоподателя.

Аналогичен е начина за снабдяване с необходимите документи и при първоначалното постъпване на работа като учител/възпитател. От кандидатите за заемане на длъжността се изисква да предоставят на работодателя информация за наличието на осъждания, като едно от задължителните условия за заемани и изпълнение на длъжността, които трябва да са налице кумулативно, според изискването на ЗНП. В тази връзка се твърди, че личните данни на жалбоподателят не са получени самоцелно и недобросъвестно, а служат на законосъобразна цел по смисъла на чл.4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД.

Към становището като доказателства са приложени: решение №65/2012г. на АРС, декларация от Ш.К.Р, длъжностна характеристика за длъжността „старши учител”, длъжностна характеристика на длъжността „директор”, заповед №7/2011г., молба рег.№83/2011г., съдебно удостоверение №585/2011г., заповед №1/2011г., заповед №332/2011г., ведно с два броя инструкции, Етичен кодекс на педагогическият персонал в ОУ „С.С.К.М.” с.К., Правилник за дейността на ОУ „С.С.К.М.” с.К., заявление изх.№255/2010г. до КЗЛД, ведно с обратна разписка. Към административната преписка е приложено и цялото трудово досие на жалбоподателят.

Становището на административният ръководител на Районен съд гр. А. по жалбата е, че след направена справка се е установило, че съдебното удостоверение от 05.10.2011г. е издадено по повод постъпила молба от С.Т. – директор на ОУ „С.С.К.М.” с.К. Излагат се аргументи, че изложените твърдения за извършени нарушения при издаването на съдебното удостоверение са неоснователни. Издаването на съдебното удостоверение е направено в съответствие с Правилника за администрацията в районните, окръжните, административните, военните и апелативните съдилища /ПАРОАВАС/. Сочи се, че е регламентиран достъпа до информация, съдържаща се в съда, както на страните по образувани дела пред съответния съд, така и на лица, които не са страни по съдебен спор, но имат законен интерес да получат информацията. Осигуреният достъп до осъдителният статус на жалбоподателя, осигурен на директора на училището чрез издаването на съдебното удостоверение е регламентиран в чл.86 и сл. от ПАРОАВАС. Сочи се още, че от изложената в удостоверението от 05.10.2011г., информация съответства по достоверност и пълнота със съхраняваните в Районен съд гр.А. данни за лицето. В потвърждение на това твърдение се предоставя като доказателство копие от бюлетина за съдимост на Ш.К.Р.

За откритото заседание на Комисията, на което жалбата е разгледана по нейното същество, страните са редовно призовани, но не се явяват, не изпращат представители.

Поради необходимост от изясняване на правната и фактическа обстановка по жалбата, Комисията е отложила разглеждането по същество и насрочва жалбата за разглеждане в открито заседание на 19 септември 2012 г, на което заседание страните не изпращат представители.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез оси-

гуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗДЛ.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу ОУ „С.С.К.М.” с.К.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

Със заповед №1/03.10.2011г. на директора на ОУ „С.С.К.М.” с.К., издадена на основание чл.147, ал.1, т.1 Правилника за приложение на Закона за народната просвета е наредено в срок до 04.10.2011г. до 13 часа всички педагогически кадри, назначени по трудов договор да попълнят заявления по образец за издаването на свидетелство за съдимост, като приложат копие от издаденият документ. На приложената към административната преписка заповед е направено отбелязване срещи името на жалбоподателят, че е отказал да получи и да се запознае със съдържанието на заповедта, като този факт е удостоверен с един свидетел.

След непредставено в срок на необходимият документ посочен в заповедта, директора на училището е подал молба от свое име, в качеството му на директор на училището до Районен съд гр. А. С молбата се сочи, че в качеството му на работодател е необходимо да му бъде издадено свидетелство за съдимост на Ш.К.Р. Лицето, за което се иска свидетелство за съдимост е индивидуализирано с три имена и посочването на единният граждански номер, както и длъжността, която заема в училището.

На 03.10.2011г. е утвърдена от директора на училището длъжностна характеристика за длъжността старши учител. В раздел „Изисквания за заемане на длъжността” е посочено, че лицето което заема тази длъжност не трябва да е осъждано за престъпления от общ характер. Ш.К.Р е запознат с длъжностната си характеристика на 04.10.2011г.

На 05.10.2011г. под номер 585 е издадено съдебно удостоверение от РС- А., в което е отразено по какви дела лицето е осъждано.

На 10.10.2011г., директорът на ОУ „С.С.К.М.” с.К. е издал заповед №7, с която на основание Кодекса на труда е прекратил трудовото правоотношение с жалбоподателя. Причината за прекратяването е установяването, че лицето не отговоря на изискванията за заеманата длъжност – да не е осъждано за престъпления от общ характер. Заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е оспорена пред Районния съд в гр. А., който с решение №65/26.04.2012г. е отхвърлил предявените от господин Ш.К.Р кумулативно съединени искове.

Съгласно разпоредбата на чл.125, т.1 от ППЗНП като изискване за заемането на длъжността учител е разписано изискването, че такава длъжност не могат да заемат лицата, които са осъдени на лишаване от свобода с влязла в сила присъда за умишлено престъпление. Това изискване за заемана на длъжността е въздигнато и в Правилника за дейността на ОУ „С.С.К.М.” с.К. за учебната 2011/2012г.

Към административната преписка има приложена и декларация от Ш.К.Р, с която той декларира, че доброволно е предоставил и ще предоставя за в бъдеще личните си данни за осъществяването

на всички дейности по трудовото му правоотношение.

За администраторът на лични данни - ОУ „С.С.К.М.” с.К., чрез представителят му, директора на училището съществува правно основание, което е условие за допустимостта при обработването на свързаните с жалбоподателят лични данни. По административната преписка се установи и не е спорно между страните, че те са били в трудови взаимоотношения до 10.10.2011г., когато със заповед на директора на училището, господин Ш.К.Р е освободен от заеманата от него длъжност. Наличието на договорни взаимоотношения, независимо дали те са трудови или облигационни е предпоставка, администраторът на лични данни да обработват личните данни за целта на сключеният договор.

С.Т. – директор на ОУ „С.С.К.М.” с.К. в изпълнение на разпоредбата на чл.125 от ППЗНП е изискала от педагогическият персонал на училището представяне на документи, който да удостоверят липсата на обстоятелства, които препятстват заемането на длъжността учител. Господин Ш.К.Р е отказал да получи заповедта, с която се нарежда от директора на училището, всички учители в срок до 04.10.2011г. до 13 часа, назначени по трудов договор да попълнят заявления по образец за издаването на свидетелство за съдимост, като приложат копие от издаденият документ. След изтичането на срока, директора на прано основание, а именно чл.125 от ППЗНП и чл.67, т.1 от Правилника за дейността на ОУ „С.С.К.М.” с.К. за учебната 2011/2012г. е предприел действия за снабдяването с необходимите документи, доказващи наличието или липсата на пречки за заемането на длъжността учител. За администраторът на лични данни е налице още едно условие за допустимост за обработването на лични данни – нормативно установено задължение. Обработването на личните данни на жалбоподателят е извършено по повод прилагането на нормативно установено изискване, разписано в разпоредбата на чл.40, ал.4, предложение първо от Закона за народната просвета, чл.125, т.1 от Правилника за приложение на ЗНП и Вътрешните правила на ОУ „С.С.К.М.” с.К. Цитираните правни норми изискват, лицата заемащи длъжността учител/възпитател да не бъдат осъждани за престъпления от общ характер. Госпожа С.Т., в качеството ѝ на работодател на жалбоподателя има правно основание да обработва свързаните с него лични данни, а именно ЗНП и приетите въз основа на него актове, които я задължават да извършва контрол на административно-управленската дейност на училището и в частност да осигури спазването на нормативно установените изисквания на закона към лицата заемащи педагогически длъжности. Ш.К.Р е задължен, съгласно чл.129г, ал.1, т.1, б.”з” от ППЗНП и чл.126, т.7 от КТ да изпълни законните нареждания на своя работодател, дадени му със заповед №1/03.10.2011г. на директора на ОУ „С.С.К.М.” с.К. и да представи изискуемите от него документи, което той не е сторил в срок.В резултат на това негово поведение и неизпълнение на задължението, следващо се от разпоредбите на е възникнала необходимостта служебно да се изиска справка за осъдителният статус на жалбоподателя. В конкретния случай е налице установения принципа в правото, който прокламира, че никой не може да черпи права от собственото си бездействие и противоправно поведение. Следва да се отбележи, че липсват към административната преписка доказателства, от които да се установи, дали при подписването на длъжностната си характеристика на 04.10.2011г., Ш.К.Р е направил възражение срещу изискването за заеманата длъжност, посочено в третото предложение.

В жалбата на Ш.К.Р са наведени доводи за правомерността при издаването на съдебното удостоверение на директора на училището. Съгласно чл.86, ал.1 от ПАРОАВАС, съдебната администрация е длъжна да осигурява откритост, достоверност и пълнота на информацията, събирана и съхранявана от районните, окръжните, административните, военните и апелативните съдилища. Съгласно ал.4 от цитираната разпоредба, лица, които не са страни по делото, имат право на достъп до информация, съдържаща се в съответния съд, при наличие на законен интерес, заявен с мотивирана писмена молба. В конкретният случай, това законово изискване е изпълнено. Не е в компетентността на Комисията да осъществява контрол по законосъобразност на действията на съдебната администрация. Контролът, който осъществява КЗЛД е дотолкова, доколкото да се извърши проверка, дали е налице или липсва извършено административно нарушение по смисъла на ЗЗЛД.

От приложеното трудово досие се установява, че Ш.К.Р е постъпил на работа в училището на 18.10.1990г. Това се установява от сключеният трудов договор. В трудовото досие са приложени

последяващи трудови договори, както и допълнителни споразумения към тях. В досието се съдържат още молби за разрешаване за ползване на годишен отпуск, длъжностни характеристики, заповеди, с които се разрешава ползването на годишен отпуск. В досието не се съдържа свидетелство за съдимост на жалбоподателят, което да е представено при постъпването му на работа в училището.

В съдебното удостоверение, издадено от РС-А., което е повода за сезирането на Комисията е отбелязано, че с присъда №321/07.11.2008г. по НОХД №264/2008г. по описа на АРС, в сила от 25.11.2008г. на основание чл.323, ал.5 пр.2 вр. ал.1, вр.чл.26, ал.1 от НК вр. чл.55, ал.1, т.2, б.”б” от НК, Ш.К.Р е осъден на „Пробация”. С решение №19/2009г. по НАХД №309/2009г. по описа на Окръжен съд-Б., в сила 04.02.2010г. на основание чл.248а, ал.3 вр. ал.1 от НК и на основание чл.78А от НК е наложено наказание на господин Ш.К.Р – глоба в размер на 1000 лв.

Двете присъди, с които е осъдено лицето са постановени след постъпването му на работа в ОУ „С.С.К.М.”, от което следва, че дори и жалбоподателят да е представил свидетелство за съдимост при постъпването си на работа в училището към 1990г., същото няма как да отрази последващата информация за съдебния статус на лицето.

На следващо място, правната норма на чл.125, т.1 от Правилника за приложение на ЗНП, действала към момента на постановяване на двете присъди е съдържала изискването, за заемане на длъжността „учител”, лицето да не е осъдено на лишаване от свобода с влязла в сила присъда за умишлено престъпление.

Личните данни на жалбоподателят са обработени от ОУ „С.С.К.М.” и Районен съд гр. А. при наличие на правно основание за това, за точа и конкретна цел при спазването на принципите, на които следва да се основава обработването на лични данни.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата на Ш.К.Р е неоснователна и извършеното обработване на свързаните с него лични данни от страна на администратора на лични данни – ОУ „С.С.К.М.” с.К. и Районен съд гр. А. е извършено при съблюдаване на принципите залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД и при наличието на законно установено условие за допустимост на обработването.

Красимир Димитров и Мария Матева – членове на КЗЛД гласуват против. Принципното становище на Мария Матева по съществото на жалбата е за нейната неоснователност. Възражението й е по отношение на обстоятелството, че Районен съд гр.А. е следвало да предостави информацията, съдържаща се в съдебното удостоверение на лицето, за което се отнася тя, а не на директора на ОУ „С.С.К.М.”, въпреки, че училището е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Мария Матева смята, че предоставянето от страна на Районен съд гр.А. на информацията, касаеща Ш.К.Р е неправомерно и с оглед обстоятелството, че съдебни удостоверения се издават въз основа на определение на съда, а в конкретния случай, няма съдебно определение, а има молба за предоставяне на информацията от страна на дирукторката на училището.

С оглед изложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с №Ж61/15.05.2012г., подадена от Ш.К.Р срещу ОУ „С.С.К.М.” с.К. , като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:
Красимир Димитров /п/
Валентин Енев /п/
Мария Матева /п/
Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 100/2012 г.
София, 11.12.2012г.

Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на редовно заседание, проведено на 14.11.2012г., на основание чл.10, ал.1, т.7 във връзка с чл.22, ал.5 и чл.42, ал.8 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа жалба рег. № Ж 100/06.06.2012г., подадена от М.Г.М. срещу „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ЕАД.

М.Г.М. сезира Комисията с жалба, в която твърди, че е имал сключен договор с „М.” ЕАД за ползване на мобилен интернет. Срокът на сключеният договор е изтекъл на 24.07.2011г. След изтичането на срока на договора, жалбоподателят е изпратил до мобилният оператор предизвестие за прекратяването на договора, тъй като му се е налагал дълъг престой в чужбина и предоставяната услуга нямал да я ползва. За времето, през което договора е бил действаш, господин М.Г.М. е заплатил всички свой задължения. След година, господин М.Г.М. е получил на домашния си адрес писмо, изпратено от „К.Р.М.” ЕАД, с което го уведомяват за дължима сума по фактури за 24.08.2011г. и 24.09.2011г. Служители от посочената фирма се осъществили контакт с жалбоподателя и по телефона.

Към жалбата не се представят доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ЕАД.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, ведно с относими по случая доказателства. В становището се сочи, че на 24.07.2009г. господин М.Г.М. е сключил договор за услугата M-tel Homebox с рег.№М1617470. Договорът е бил със срок на действие две години. Срокът му е бил до 24.07.2011г. От страна на жалбоподателят няма отправено искане за прекратяване на договора, поради което същият е подновен автоматично и е станал със срок до 24.07.2012г. С оглед използване услуги по договора са издадени три фактури, които потребителят не е заплатил. Задължението на жалбоподателят е предадено за събиране на фирма „К.Р.М.” ЕАД.

Общо задълженията, предадени за събиране на „К.Р.М.” ЕАД за реално използвани услуги, както и начислени неустойки по договора възлизат в размер на 66.32 лв.

Мобилният оператор твърди, че жалбоподателят е неизряден платец по надлежно сключени договори, поради коте за М. е възникнало правото да предприеме действия по събиране на дължимите суми. В тази връзка, мобилният оператор е предоставил личните данни на господин Нейков на агенция за събиране на вземания.

Ответната страна посочва, че в т.4.5. от сключения с господин М.Г.М. договор е уговорено, че абонатът предоставя доброволно на мобилния оператор личните си данни и изразява съгласието си те да бъдат съхранявани и обработвани, съгласно разпоредбите на ЗЗЛД. Ползвателят на мобилни услуги се съгласява още, че свързаните с него лични данни ще бъдат обработени от администратора на лични данни чрез предоставянето им на трето лице, в случай на неизпълнение на договорни задължения, а именно неизплащане на суми, произтекли от договора. Освен в цитираната договорна клауза, целите и начините на обработване на личните данни на абонатите на мобилния оператор са подробно посочени и в Общите условия на дружеството, с които жалбоподателят се е съгласил и приел.

В допълнение се сочи, че неразделна част от всички договори за мобилни услуги да Общите условия за взаимоотношенията между „М.” ЕАД и абонатите и потребителите на обществени

мобилни надземни мрежи на „М.” ЕАД по стандартите на GSM и UMTS /Общи условия/, които са достъпни на интернет страница с адрес: www.mtel.bg, с които жалбоподателят е декларирал, че е запознат и е получил екземпляр от същите. В т.40г от Общите условя е указано, че „М.” ЕАД има право да предоставя събираните, обработвани и съхранявани за целите на предоставяне на Услугата данни на абоната на трети лица - администратори или оператори на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни, с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания, дължими за ползваните услуги, както и в случаите по т.69.в и т.69.г. ”Абонатът дава съгласието си М. да събира, съхранява, обработва и предоставя на трети лица - кредитни или други институции, по реда на тези Общи условия и съгласно българското законодателство, личните му данни, с цел индивидуално определяне на кредитния лимит, извършване на кредитна оценка и събиране на вземанията”.

В становището на мобилният оператор се сочи още, че дружеството има сключен договор с „К.Р.М.” ЕАД с предмет събиране на неизплатени суми на абонати на М.

С писма изх. № П2980/06.07.2012г., П4593/19.09.2012г. и П-5332/16.10.2012г. на Председателя на КЗЛД от заинтересованата страна е изискано да представи становище по жалбата и относими към случая доказателства. Видно от известия за доставка и трите писма с указания и даденият срок за изпълнението им, са получени от дружеството. „К.Р.М.” ЕАД не е изпълнило задължението си по чл.22, ал.5 от ЗЗЛД и чл.36, ал.2 от АПК, да укаже съдействие на Комисията при събирането на доказателства, изясняване на случая и осъществяване на контролните й правомощия в областта на защита на личните данни. При извършена служебна справка в търговския регистър се установи, че адреса, на който са изпратени писмата съвпада с адреса посочена като седалище и адрес на управление на дружеството. При справка в интернет не бе открит телефон за контакт с фирмата.

„К.Р.М.” ЕАД е администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД на собствено основание. В конкретния случай е обработил свързаните с М.Г.М. лични данни в качеството му на обработващ лични данни. Въпреки, че дружеството в конкретния случай не е действало като администратор на лични данни, не се променя факта, че не е изпълнило дадени му указания от Комисията, с което не й е оказало съдействие, което от своя страна представлява административно нарушение.

С разпоредбата на чл.22, ал.5 от ЗЗЛД е вменено задължение на всички лица, които обработват лични данни да оказват съдействие на Комисията при упражняване на правомощията й. Законодателят не е конкретизирал кръга от лицата, които имат това задължение, а само е посочил, че задължението се отнася до тези, които обработват лични данни. В конкретния случай от събраните по административната преписка доказателства се установява, че „К.Р.М.” ЕАД обработва свързаните с жалбоподателят лични данни, от което следва, че за него е възникнало задължението да окаже съдействие на КЗЛД, още повече, че дружеството е конституирано като страна в образуваното пред Комисията административното производство.

В чл.36, ал.2 от АПК е разписано, че страните в административното производство, оказват съдействие на органа при събирането на доказателства. Те са длъжни да представят доказателства, които се намират при тях и не се намират при административния орган.

За прецизност следва да се отбележи, че съгласно чл.15 от АПК, страни административното производство могат да бъдат: административния орган, прокурорът и всеки гражданин или организация. В тази връзка за „К.Р.М.” ЕАД е налице задължението, определено с кодекса, за оказване на съдействие при събирането на доказателства, което то не е изпълнило, както в указаният му от Комисията срок, така и до момента на постановяването на настоящето решение.

Предвид изложеното, Комисия за защита на личните данни приема, че „К.Р.М.” ЕАД с ЕИК: 200706032, със седалище и адрес на управление: гр. София 1700, район Студентски, ж.к. Студентски град, бул.8-ми-декември №13, офис №11, представлявано от Б.Д.Х. е нарушило разпоредбата на чл.22, ал.5 от ЗЗЛД, да укаже съдействие на Комисията при упражняване на правомощията й.

От дружеството многократно е изискано да представи становище и относими доказателства по жалбата, които са необходими за по нататъшното развитие на административното производство, но

същите не са представени. Исканото от КЗЛД съдействие и представяне на доказателства е направено чрез изпращането на три препоръчани писма с обратна разписка на адреса посочен в търговският регистър.

Видно от известията за доставка /обратната разписка/ всичките писма, с които е поискано от дружеството оказване на съдействие по повод образуваното административно производство, са получени от адресатът им. Във връзка с изложеното, КЗЛД прави заключение, че администраторът на лични данни е уведомен по надлежният ред за задължението си да окаже съдействие на административния орган.

Неизпълнението на дадените от КЗЛД указания с писмата, представляват отказ от съдействие при упражняване на правомощията й да извършва контрол по законосъобразност при обработването на личните данни на физическите лица от страна на администратори на лични данни. Липсата на предоставяне на информация от „К.Р.М." ЕАД води до затруднения на Комисията при установяването на всички факти и обстоятелства от значения за жалбата.

Във връзка с изложеното, Комисия за защита на лични данни приема, че неоказването на съдействие от „К.Р.М." ЕАД на административния орган представлява административно нарушение на ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че има извършено административно нарушение, изразяващо се в отказ от съдействие по отношение на контролните и правомощия от страна на „К.Р.М." ЕАД, поради което на основание чл.42, ал.8 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Налага на основание чл.42, ал.8 от ЗЗЛД административно наказание – имуществена санкция в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин / лв. на „К.Р.М." ЕАД с ЕИК: 200706032, със седалище и адрес на управление: гр. София 1700, район Студентски, ж.к. Студентски град, бул.8-ми-декември №13, офис №11, представлявано от Б.Д.Х. за нарушение на разпоредбата на чл.22, ал.5 от ЗЗЛД – отказ от съдействие на Комисията при упражняване на правомощията й.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 101/2012 г.
София, 11.12.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 21.11.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа редовността на искане с рег. № Ж 101/07.06.2012 г., подадено от В.Г.Т. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

В.Г.Т. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която изразява твърдения за извършено от страна на „К.Б.М.” ЕАД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят заявява, че през 2011 г. е сключил договор с „К.Б.М.” ЕАД за ползване на стационарен телефон и интернет. След два месеца от сключването на договора, г-н В.Г.Т. установил, че тарифния му план е променен без негово съгласие. В следствие на която промяна, г-н В.Г.Т. отказал да погасява задълженията си към мобилния оператор.

В.Г.Т. добавя, че е бил командирован извън България и след като се е прибрал установил, че дължи 450 лв. на „К.Б.М.” ЕАД.

Жалбоподателят споменава в жалбата си за ‘’психически тормоз’’, но не конкретизира от кой е причинен.

В.Г.Т. уточнява, че е разбрал за Комисия за защита на личните данни от интернет.

Към жалбата не са приложени доказателства.

При извършена проверка на жалбата по отношение на нейната редовност и допустимост се установи, че тя не отговаря на изискването на чл. 30, ал. 1, т. 2 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), липсват основни реквизити, а именно от подадената жалбата не може да се определи естеството на искането, респективно с какво противоправно действие са нарушени правата по ЗЗЛД на г-н В.Г.Т.

В условията на служебното начало, съгласно чл. 9 от АПК с писмо рег. № П-5433 от 19.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-н В.Г.Т. да отстрани нередовностите по жалбата си, а именно да уточни с какво противоправно действие са нарушени правата му по ЗЗЛД.

Видно от известие за доставка (обратна разписка), писмото с указанията на Комисията е получено надлежно на 20.10.2012 г., като към настоящия момент указанията не са изпълнени в срок.

В.Г.Т. не е изпълнил указанията на Комисията в определения 3-дневен срок.

Извършен е и опит за установяване на връзка с г-н В.Г.Т., на оставения от него телефонен номер за контакт, но същия не е открит. За извършеното телефонно обаждане е съставен Протокол с рег. № ПР-133/12.11.2012 г.

На следващо място, на основание чл. 61, ал. 3 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 2 от ПДКЗЛДНА, Комисията е съобщила на В.Г.Т., че е необходимо да уточни естеството на искането си.

Следва да се отбележи, че по жалбата на г-н В.Г.Т. е изискано изразяването на писмено становище от „К.Б.М.” ЕАД. Мобилният оператор изразява своето становище с писмо рег. № С344/25.07.2012 г. В същото се сочи, че В.Г.Т. е страна по следните договори, сключени с „К.Б.М.” ЕАД: Договор за фиксирани услуги № 50275629 от 30.09.2010 г. за фиксиран номер *****; Договор за мобилни услуги № 31262225 за СИМ карта с мобилен номер ***** и Договор за мобилни услуги № 600420419 от 02.04.2011 г. за СИМ карта с мобилен номер *****.

„К.Б.М.” ЕАД уведомява Комисията, че г-н В.Г.Т. не е заплатил ликвидни и изискуеми задължения по фактури от 05.08.2011 г. и 05.09.2011 г. Във връзка с които задължения, мобилният оператор е възложил събирането им на „С.Г.Г.” ООД.

Като законово основание за предоставянето на свързаните с г-н В.Г.Т. лични данни на дружеството за събиране на вземания, „К.Б.М.” ЕАД посочва сключен договор за организиране събирането на вземания от абонати.

0Към становището са приложени като доказателства, заверени копия от: Договор от 30.07.2011 г. и Анекс към него от 19.07.2010 г.; Договор за фиксирани услуги № 50275629 от 30.09.2010 г. за фиксиран номер *****; Договор за мобилни услуги № 31262225 за СИМ карта с мобилен номер ***** и Договор за мобилни услуги № 600420419 от 02.04.2011 г. за СИМ карта с мобилен номер ***** и Пълномощно за представителна власт пред административния орган.

При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че дружеството „К.Б.М.” ЕАД е изпълнило задължението си по чл. 17 от ЗЗЛД.

Искането, подадено от В.Г.Т. не е съобразено с изискванията на чл. 30, ал. 1, т. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити.

От така изразените твърдения, не може да се определи еднозначно естеството на искането.

Жалбоподателят е уведомен, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите по жалбата не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

В рамките на указания срок В.Г.Т. не конкретизира естеството на искането си.

Съгласно чл. 56, ал. 2 във връзка с чл. 30, ал. 1, т. 2 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и нейната администрация във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Обявява искане с рег. № Ж 101/07.06.2012 г., подадено от В.Г.Т. срещу „К.Б.М.” ЕАД за нередовно и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 187/2012 г.
София, 11.12.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 14.11.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни / ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж 187/12.07.2012г., подадена от Н.О.И. срещу ”М.” ЕАД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 10.10.2012г.

Н.О.И. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи, че има договорни отношения почти от 10 години с „М.” ЕАД и редовно е заплащала дължимите суми по договора. От края на месец ноември 2010г., мобилният оператор е преустановил издаването на фактури за предоставяните от него услуги. През месец май 2011г. в рамките на една седмица, жалбоподателката е получила наведнъж 6 фактури на обща стойност около 500 лв. Търсената сума била невъзможна за заплащане от страна на госпожа Н.О.И. в даденият 30 дневен срок. В жалбата се сочи още, че през месец юни ползваните то жалбоподателката телефонни номера били спрени, а свързаните с нея лични данни предоставени на фирма за събиране на вземания – „К.Б.” ЕООД. Фирмата за събиране на вземания осъществявала непрекъснати контакти с госпожа Н.О.И., вследствие на което, тя погасила част от дължимата от нея сума.

Н.О.И. сочи още, че освен „К.Б.” ЕООД, връзка с нея осъществила и фирма „Ф.И.” АД. Затрудненото финансово положение е причината, която е възпрепятствала жалбоподателката да погаси навреме натрупаното от нея задължение. Търпението на госпожа Н.О.И. се изчерпало, когато по повод на дълга й, фирмата за събиране на вземания е осъществила контакт с нейният син, на който му било обяснено, че се обажда съдия-изпълнител.

Към жалбата като доказателства са приложени уведомителни писма от „К.Б.” ЕООД, „Ф.И.” АД и „С.Г.Г.” ООД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от мобилният оператор и фирмите за събирания на вземания.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, ведно с относими по случая доказателства. В становището се сочи, че на 10.02.2011г. госпожа Н.О.И. е сключила с „М.” ЕАД договор за телефонен номер *****. На същата дата има сключен договор и телефонен номер *****. За неизплатените суми по договорите са издадени 25 фактури, които потребителят не е заплатил в срок, поради което дълга е предоставено на фирми за събиране на вземания. Дължимата сума е за реално ползвани от жалбоподателката услуги, от което следва че същата е дължима и изискуема.

Общо задълженията, предадени за събиране на „К.Б.” ЕООД възлизат в размер на 464.44 лв., като част от тази сума е погасена и остатъка е в размер на 338.20 лв. Дългът на госпожа Н.О.И. е бил възложен от мобилният оператор и за събиране и на „Ф.И.” АД. Има и начислени неустойки за неизпълнението на двата договора общо в размер на 197.37 лв., които не са предавани за събиране на кредитна агенция.

Мобилният оператор твърди, че жалбоподателката е неизряден платец по надлежно сключени договори, поради което за М. е възникнало правото да предприеме действия по събиране на дължимите суми. В тази връзка, мобилният оператор е предоставил личните данни на господин Нейков на агенция за събиране на вземания.

Ответната страна посочва, че в т.4.5. от сключения с жалбоподателката договор от 2011г. за номер ***** е уговорено, че абонатът предоставя доброволно на мобилния оператор личните си данни и изразява съгласието си те да бъдат съхранявани и обработвани, съгласно разпоредбите на ЗЗЛД. Ползвателят на мобилни услуги се съгласява още, че свързаните с него лични данни ще бъдат обработени от администратора на лични данни чрез предоставянето им на трето лице, в случай на неизпълнение на договорни задължения, а именно неизплащане на суми, произтекли от договора. Освен в цитираната договорна клауза, целите и начините на обработване на личните данни на абонатите на мобилния оператор са подробно посочени и в Общите условия на дружеството, с които жалбоподателят се е съгласил и приел.

В допълнение се сочи, че неразделна част от всички договори за мобилни услуги да Общите условия за взаимоотношенията между „М." ЕАД и абонатите и потребителите на обществени мобилни надземни мрежи на „М." ЕАД по стандартите на GSM и UMTS /Общи условия/, които са достъпни на интернет страница с адрес: www.mtel.bg, с които жалбоподателката е декларирала, че е запозната и е получила екземпляр от същите. В т.40г от Общите условя е указано, че „М." ЕАД има право да предоставя събираните, обработвани и съхранявани за целите на предоставяне на Услугата данни на абоната на трети лица - администратори или оператори на лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни, с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания, дължими за ползваните услуги, както и в случаите по т. 69.в и т. 69.г."Абонатът дава съгласието си М. да събира, съхранява, обработва и предоставя на трети лица - кредитни или други институции, по реда на тези Общи условия и съгласно българското законодателство, личните му данни, с цел индивидуално определяне на кредитния лимит, извършване на кредитна оценка и събиране на вземанията".

Към становището като доказателства се прилагат: заверено копие от договорите с „Ф.И." АД и „К.Б." ЕООД и заверено копие от договорите за предоставяне на мобилни услуги с жалбоподателката.

„К.Б." ЕООД сочи в становището си, че на 20.05.2003г. има сключен договор с М., който е действащ и към момента. На госпожа Н.О.И. във връзка със сключения договор е изпратено писмо на 26.08.2011г., с което е уведомен абоната на мобилният оператор за наличието на задължение, както същият е поканен да го заплати в двуседмичен срок. В началото на месец ноември е проведен и телефонен разговор с госпожа Н.О.И., след който по данни на М. са заплатени 80 лв. от дълга. Месец по-късно на 06.12.2011г., поради липсата на ново погасяваща вноска е изпратено още едно писмо.

Към становището се прилага копие от договора сключен с М. и копие на уведомителното писмо до госпожа Н.О.И.

„Ф.И." АД е депозирало в КЗЛД писменото си становище по жалбата на Н.О.И., в което се твърди, че по силата на договор с М., мобилният оператор изпраща в електронен формат списък с длъжниците си. В електронният формат се съдържат данни за размера на задълженията и на какво основание те се дължат. Копия от сключените договори с абонатите или някакви друго договори не се предоставят от мобилния оператор на фирмата за събиране на вземания. Случаят с госпожа Н.О.И. е възложен на дружеството на 05.03.2012г. за събиране на неплатени фактури. На 13.03.2012г. е изпратено уведомително писмо до жалбоподателката, с което я уведомяват за размера на дължимата от нея сума. Дружеството твърди, че не е осъществявало контакт с госпожа Н.О.И. На 07.06.2012г. случаят е приключен поради изтичане на срока за работа, с което са преустановени и опитите за контакт с жалбоподателката.

Към становището като доказателства се прилага копие на сключеният с М. договор.

„С.Г.Г." ООД непредставя писмено становище по жалбата.

За откритото заседание на Комисията, на което жалбата е разгледана по нейното същество,

страните са редовно призовани. Жалбоподателката не се явява, не изпраща представител. От „М.” ЕАД не изпращат представител.

За „Ф.И.“ АД се явява юрисконсулт Г.Д., а за „К.Б.“ ЕООД се явява адв. Н.Ш. от Софийска адвокатска колегия, с пълномощно по преписката.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗДЛ.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу „М.” ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „М.” ЕАД. „К.Б.” ЕООД и „Ф.И.” АД и „С.Г.Г.” ООД са администратори на лични данни на собствено основание, но в конкретния случай са обработващи лични данни. Двете дружества са обработили свързаните с госпожа Н.О.И. лични данни от името и за сметка на мобилния оператор. Администраторът и обработващите лични данни са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрацията им като администратори на лични данни и са регистрирани като такива.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са опреде-

лени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателката има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

Н.О.И. е сключила два договора за предоставяне на мобилни услуги на 10.02.2011г. В жалбата, госпожа Н.О.И. не оспорва наличието на договорни отношения с мобилния оператор, от което може да се направи обоснован извод, че този факт не е спорен.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни и физическото лице, чиито лични данни се обработват е условие за допустимост при обработването на личните данни.

Налице е още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно съгласието на физическото лице, за което се отнасят данните. В сключените договори е уговорено, че госпожа Н.О.И. изразява съгласието си мобилният оператор да обработва свързаните с нея лични данни за целите на договор, както и да ги предоставя на трети лица, с цел реализиране на законите си интереси - събиране на неплатени парични задължения. С подписването на договора, жалбоподателката е декларирала, че е запозната и е съгласна с Общите условия на дружеството.

В Общите условия на М. е регламентирано, че абонатът дава съгласието си М. да събира, съхранява, обработва и предоставя на трети лица - кредитни или други институции, с цел индивидуално определяне на кредитния лимит, извършване на кредитна оценка и събиране на вземанията. „М.” ЕАД има право да предоставя събираните, обработвани и съхранявани за целите на сключения договор лични данни на абонатите си на трети лица - администратори на лични данни, с предприемане от негово име и за негова сметка на действия по събиране на неизплатени задължения на абонатите му.

Във връзка с изложеното следва, че личните данни на Н.О.И. са обработени от администратор на лични данни при наличието на две от условията за допустимост при обработване на лични данни, изчерпателно посочени в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Личните данни се обработени при спазване на принципите, на които следва да се основава обработването, от което следва, че няма извършено административно нарушение на закона от страна на мобилният оператор.

На следващо място, свързаните с жалбоподателката лични данни са обработени и от обработващи лични данни – „К.Б.” ЕООД и „Ф.И.” АД. Обработването е извършено на правно основание, сключени договори между мобилният оператор и дружествата за събиране на вземания с предмет – организирането с различни законосъобразни средства на събирането на неизплатени суми на абонати на мобилният оператор.

Администраторът на лични данни е изпълнил задължението му, вменено с чл.24, ал.4 от ЗЗЛД. С цитираната правна норма, законът изисква, в случаите на обработване на личните данни от обработващ лични данни, отношенията между администратора и обработващия да бъдат писмено регламентирани, като се определи обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия лични данни.

Обработването, чрез предоставянето на личните данни на жалбоподателя на трето лице, различно от администратора на лични данни е извършено при наличието на изразено съгласие, което е обективирано в сключения индивидуален договор за предоставяне на мобилни услуги, както и в Общите условия на оператора.

За обработващите лични данни е налице и още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно: за реализиране на законни интереси /чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД/. Наличието на законни интереси на дружествата за събиране на вземания произтича от сключените с „М.” ЕАД договори.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата на Н.О.И. е неоснователна и извършеното обработване на свързаните с нея лични данни от страна на администратора на лични данни – „М.” ЕАД чрез предоставянето им на фирми за събиране на вземания – „К.Б.” ЕООД, „Ф.И.” АД и „С.Г.Г.” ООД, с които има сключен договор, съгласно изискването на чл.24, ал.4 от ЗЗЛД е извършено на правно основание, при наличие на условия за допустимост при обработването и при съблюдаване на принципите залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

С оглед изложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег.Ж 187/12.07.2012г., подадена от Н.О.И. срещу ”М.” ЕАД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 284/2012 г.
София, 11.12.2012г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков в редовно заседание, проведено на 21.11.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) разгледа редовността на искане с рег. № Ж 284/14.09.2012 г., подадено от Д.Г.С. срещу „К.Б.М.” ЕАД.

Д.Г.С. сезира Комисия за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която излага твърдения за извършено от страна на „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД, неправомерно и нецелесъобразно обработване на свързаните с нея лични данни.

Жалбоподателката заявява, че дружеството „С.Г.Г.” ООД търси контакт с нея, като същото твърди, че е закупило нейно задължение. Д.Г.С. добавя, че е получила писмо от дружеството за събиране на вземания, от което не е видно колко е по-горе споменатото задължение, а така също и към кого.

Д.Г.С. счита, че „К.Б.М.” ЕАД е нарушил сключеният с нея договор от 28.10.2002 г., като без нейно знание е предоставил личните й данни на „С.Г.Г.” ООД.

Жалбоподателката уточнява, че преди 10 (десет) години е била сключила договор с мобилния оператор, като същият е бил прекъснат от нея, поради начислени сметки. Госпожа Д.Г.С. заявява, че е платила всички сметки по спорния договор, но до изтичането му оставали още три месеца и тя решила, че мобилния оператор ще си приспадне от надвзетите сметки, за покриване на месечните такси.

Д.Г.С. иска Комисията да анулира претенциите от „С.Г.Г.” ООД и „К.Б.М.” ЕАД към нея, както и да наложи наказание на мобилния оператор, за неправомерно предоставяне на личните й данни на дружеството на събиране на вземания.

На следващо място Д.Г.С. иска от Комисията да не предоставя нейни лични данни на „С.Г.Г.” ООД, в случай на образувано административно производство.

Към жалбата са приложени като доказателства копия от Уведомление за цесия, Договор за мобилни услуги (неразчитаем); Договор за мобилни услуги от 28.10.2002 г. и Молба за избор или промяна на абонаментна програма.

Жалбата не е надлежно подписана от жалбоподателя.

При извършена проверка на жалбата по отношение на нейната редовност и допустимост се установи, че тя не отговаря на изискването на чл. 30, ал. 1, т. 4 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА), липсват основни реквизити, а именно жалбата не е надлежно подписана от жалбоподателя.

В условията на служебното начало, съгласно чл. 9 от АПК с писма изх. № № П4973 от 02.10.2012 г., П4974 от 02.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД е изискано от г-жа Д.Г.С. да отстрани нередовностите по жалбата си, а именно да я потвърди и подпише надлежно.

Писмото с първия регистрационен номер се връща в КЗЛД, с отбелязване ‘’Непълен адрес на получателя’’. Второто писмо, изпратено по предпочитания начин за контакт от жалбоподателката, а именно електронната й поща, видно от репорт за доставка е получено надлежно на 02.10.2012 г.

Д.Г.С. не е изпълнила указанията на Комисията в определения 3-дневен срок.

При извършена служебна проверка в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че дружествата „К.Б.М.” ЕАД и „С.Г.Г.” ООД са подали заявление за регистрация пред Комисията, второто на собствено основание.

Искането, подадено от Д.Г.С. не е съобразено с изискванията на чл. 30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и не съдържа необходимите нормативно определени реквизити.

Искането не е подписано надлежно от жалбоподателя и не може да се определи от кого изхожда.

Жалбоподателката е уведомена, че при неизпълнение на дадените указания и нередовностите не бъдат отстранени, административното производство ще бъде прекратено.

В рамките на указания срок Д.Г.С. не потвърждава своето искане и не подписва своята жалба.

Съгласно чл. 56, ал. 2 във връзка с чл. 30, ал. 1 от АПК и чл. 30, ал. 3 от ПДКЗЛДНА, ако в искането има нередовности, на искателя се изпраща съобщение да ги отстрани в посочения законоустановен срок. При неизпълнение, административното производство се прекратява.

С оглед гореизложеното, на основание чл. 30, ал. 3 от Правилника за дейността на Комисия за защита на личните данни и нейната администрация във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК, Комисията,

РЕШИ:

Обявява искане с рег. № Ж 284/14.09.2012 г., подадено от Д.Г.С. срещу „К.Б.М.” ЕАД за нередовно и прекратява административното производство.

Решението да се съобщи на страните в административното производство по реда на АПК.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 1781/2012 г.
София, 11.12.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 14.11.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни / ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. №1781/14.03.2012г., подадена от П.Д.П. срещу БТК АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 17.10.2012г.

П.П. сезира КЗЛД с жалба, в която сочи, че има сключен договор с БТК АД за предоставяне на мобилни услуги. На 05.05.2011г., жалбоподателят е посетил магазин на мобилният оператор и е узнал от продавач-консултанта, че на негово име има около 50 регистрирани предплатени карти, които са активирани без неговото знание и съгласие. Господин П.П. твърди, че не е подписвал договори за тези карти, поради което е сигнализирал мобилният оператор с молба, картите да бъдат деактивирани. След известно отсъствие от страната, през месец септември 2011г. жалбоподателят е бил призован като свидетел по дело за извършено престъпление с една от предплатените карти, която се води на негово име. Делото е било образувано в гр. Б. и от разследващият полица е разбрал, че всичките карти, които се водят на негово име са регистрирани от страна на БТК АД от един и същи служител. В жалбата се сочи още, че броят на регистрираните карти на името на господин П.П. през месец декември 2011г. се е увеличил от 50 на 70 броя. При посещение на офис на оператора на 09.03.2012г., жалбоподателят е узнал, че броя на картите е станал над 90.

Към жалбата като доказателство е приложено копие на клиентско оплакване от П.П..

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от мобилният оператор.

От жалбоподателят е изискана информация, дали по същия случай е сигнализирал органите на полицията или прокуратурата.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, ведно с относими по случая доказателства. В становището се сочи, че на името на господин П.П. има подадени девет броя заявления за регистрация на предплатени карти, за общо 64 мобилни номера. БТК АД твърди, че освен предплатените карти, жалбоподателят има и действащ договор за предоставяне на мобилна гласова услуга с мобилен номер ****, сключен на 18.10.2011г.

В становището се предоставя и информация, че от страна на Районно управление Полиция – Б. по досъдебно производство №408/2011г. по описа на 01 РУ Полиция-Б. и от Областна дирекция на МВР-София е имало запитвания до БТК АД, за предоставяне на сведения относно мобилни гласови услуги, ползвани от господин П.П..

Към становището са приложени като доказателства: 9 броя заявления за регистрация на предплатена карта, за общо 64 мобилни номера, запитване от 01 РУ Полиция-Б., запитване от Областна дирекция на МВР-София, договор за мобилна гласова услуга с мобилен номер **** от 18.10.2011г. и клиентско оплакване от 11.05.2011г. и отговор на отдел „Обслужване на клиенти”.

С молба от 19.04.2012г., жалбоподателят е уточнил, че не е сезирал органите на МВР и про-

куратурата по повод извършено документно престъпление.

Изискана е информация от страна на Комисията от 01 РУ Полиция-Б. и Областна дирекция на МВР-София по повод образуваните пред тях производства.

Областна дирекция на МВР-София информира КЗЛД, че при извършена проверка по преписка вх.№5809/2012г. по описа на ОД на МВР-София, е установено, че същата е образувана за престъпление по чл.209 от НК. По преписката е установено, че е използвана сим карта, регистрирана на името на П.П. и от него не са снети обяснения, поради факта, че лицето отсъства от страната. Проверката по преписката е приключила и същата е изпратена в РП-П. с писмо 12966/2011г. по описа на ОДМВР-София с мнение за образуване на досъдебно производство по чл.210 НК. Изисканата от КЗЛД информация, дали има образувано от господин П.П. производство по повод извършено документно престъпление с неговите лични данни не е била обект на извършената проверка в ОДМВР-София.

01 РУ Полиция-Б. уточнява, че пред него се води досъдебно производство №408/2011г. образувано срещу неизвестен извършител. Производството е образувано за това, че на 05.04.2011г. в гр. Б., с цел да набави за себе си имотна облага, неизвестно лице се е представило за длъжностно лице от „Е.Е.2001" ООД и е възбудило в П.А.Л. заблуждение, с което е причинил имотна вреда в големи размери на стойност 139 783 евро на фирма „Х." АД. Производството е за извършено престъпление по чл.210, ал.1, т.1 и т.5 във вр. с чл.209, ал.1 от НК. В хода на досъдебното производство се е установило, че престъплението е извършено от лица, използвали сим карта, която се води на името на П.П.. От снетите обяснения на господин П.П. се е изяснило, че сим картата не е негова и никога не е сключвал договор с БТК АД или друг мобилен оператор за тази сим карта. От снетите обесения се установило още, че жалбоподателят е сключил договор с БТК АД за мобилен номер **** през месец октомври 2011 и за номер **** е сключил договор през месец септември 2010г.

За откритото заседание на Комисията, на което жалбата е разгледана по нейното същество, страните са редовно призовани. Жалбоподателят, уведомен и по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК не се явява, не изпраща представител. За БТК се явява юрисконсулт Б.И. с пълномощно по преписката.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗДЛ.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу БТК АД, в качеството му на администратор на лични данни.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е БТК АД, които е изпълнил задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, подал е заявление за регистрацията му като администратори на лични данни и съответно е регистриран като такъв.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателят има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

Панамен П.П. твърди, че има сключен договор с БТК АД за ползването на мобилна гласова услуга за мобилен номер ****. Договорът е сключен на 18.10.2011г. От предоставената информация от 01 РУ Полиция-Б. се установява, че господин П.П. е заявил в обясненията си, че притежава още един мобилен номер - **** към същия мобилен оператор, за който е сключил договор през месец септември 2010г.

Информацията, която са представили 01 РУ Полиция-Б. и Областна дирекция на МВР-София, че образуваните пред тях производства са по повод извършени престъпления с регистрираните на името на господин П.П. предплатени карти, а не по повод на сезиране от негова страна за извършено документно престъпление срещу него.

Жалбоподателят отрича да е подавал заявления за регистрация на предплатени карти. От становището на БТК АД и видно от приложените заявления за регистрация на предплатена карта на името на П.П. се водят общо 64 мобилни номера.

С писмото на председателя на КЗЛД, с което е изискана информация от жалбоподателя, дали е сигнализирал органите на прокуратурата или полицията подробно му е разяснено обстоятелството, че съставянето на документ с невярно съдържание представлява престъпление по смисъла на чл.309 от НК. Разяснено му е още, че съгласно чл.1, ал.5 от ЗЗЛД неговата приложимост за целите на отбраната, националната сигурност и обществения ред, както и за нуждите на наказателното производство е обусловено дотолкова, доколкото в специален закон не е предвидено друго. Тази разпоредба изключва приложението на закона по отношение на онези случаи, при които обработването на личните данни изпълнява фактически състав на инкриминирано деяние. В тези случаи специален закон се явява Наказателния кодекс /НК/, а реализирането на съответната наказателна отговорност се извършва по реда на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/. Това следва и от разпоредбата на чл.33, ал.1 от

Закона за административните нарушения и наказания, съгласно която в случаите, когато за дадено деяние е възбудено наказателно преследване от органите на прокуратурата, административно-наказателно производство не се образува. Въпреки дадените указния, жалбоподателят не е сигнализирал компетентните органи.

В тази връзка следва да се приеме, че твърденията на господин П.П., че без негово знание и съгласие са регистрирани на негово име предплатени карти са неоснователни. По административната преписка има приложени заявления за регистрация на предплатена карта, общо за 64 номера, в които заявления се съдържат личните данни на жалбоподателят и е положен върху тях подпис. Заявленията са правени в периода 12.03.2011г.-17.06.2011г. и са сключвани от различни служители на мобилният оператор. Относно автентичността на положените подписи върху заявленията, Комисията няма правомощие да се произнесе.

На следващо място, във връзка с твърденията в жалбата за изготвени документи с невярно съдържание жалбоподателят е уведомен, че в правомощията на Комисията не са включени разследващи функции. Въпреки направените указания с писмо изх.№1781/20.03.2012г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателят не се е възползвал от правната възможност да сезира разследващите органи по случая, от което може да се направи обосновано предположение за липсата на извършена злоупотреба с лични данни от страна на администратора на лични данни.

От събраните по административната преписка доказателства не се установява извършено нарушени спрямо личните данни на П.П.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни и физическото лице, чиито лични данни се обработват е условие за допустимост при обработването на личните данни.

Налице е още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно съгласието на физическото лице, за което се отнасят данните. Съгласието е дадено с извършването на конклудентни действия, а именно предоставянето на личните данни под формата на попълнено заявление за регистрация на предплатена карта и подписването му

Във връзка с изложеното следва, че личните данни на П.П. са обработени от администратор на лични данни при наличието на две от условията за допустимост при обработване на лични данни, изчерпателно посочени в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Личните данни се обработени при спазване на принципите, на които следва да се основава обработването, от което следва, че няма извършено административно нарушение на закона от страна на мобилният оператор.

С оглед изложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег №1781/14.03.2012г., подадена от П.Д.П. срещу БТК АД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ СЛ 32/2012 г.
София, 17.12.2012 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 05.12.2012 г. (Протокол № 45), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № Ж СЛ 32/02.10.2012 г., подадена от Р.Б.Р. срещу „Л.” ЕООД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателят твърди, че през м. декември 2011 г. е разговарял с Н.Л. - управител на „Л.” ЕООД да съдейства за транспортирането на стоки до определени дестинации в Европа. Уговорено било устно, без подписването на трудов договор, на г-н Р.Б.Р. да бъдат възлагани инцидентно отделни курсове на отсъстващи служители. Тъй като не е получил договореното възнаграждение, на 25.11.2011 г. Р.Б.Р. е уведомил управителя, че счита устния договор за развален. Посочва, че на 29.12.2011 г. е получил Нотариална покана, с която е уведомен, че срещу него е открито производство по налагане на дисциплинарно наказание. След направено запитване до ТД на НАП е информиран, че на негово име дружеството „Л.” ЕООД е регистрирало трудов договор, сключен на 16.12.2011 г.

Жалбоподателят счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни, тъй като уговорката с фирмата е била устна и не е предоставял личните си данни на управителя с цел сключване на договор. Моли Комисията с оглед правомощията си да предприеме необходимите действия по случая.

Към жалбата са приложени ксерокопия на: Трудов договор № 15 от 16.12.2011 г. и Писмо с изх. № ИД-0154/02.02.2012 г. от дирекция „Инспекция по труда” – гр. Р..

Жалбата, подадена от Р.Б.Р. срещу „Л.” ЕООД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „Л.” ЕООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на дружеството е издадено Удостоверение № 3535506 и е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД. Заявени са два регистъра: “Персонал” и “Контрагенти”.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2,

ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в попълване и деклариране на трудов договор без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД "употреба" на лични данни представлява обработване на лични данни.

С оглед изясняването на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо с изх. № П-5593/25.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателя е изискана информация дали е сезирал други органи по случая, както и да приложи други относими доказателства. С писмо с вх. № П-5796/02.11.2012 г., г-н Р.Б.Р. уведомява Комисията, че с искане за обявяване недействителността на трудовия договор е сезирал Районен съд – гр. Р., за което е образувано гр. дело № 16/2012 г. Към писмото е приложена справка от НАП за актуалното състояние на всички трудови договори на негово име.

В условията на служебното начало, с писмо с изх. № П 5592/25.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от Националната агенция по преходите (НАП) е изискана информация за декларирани прекратени и настоящи трудови договори на името на Р.Б.Р. В отговор, с писмо с вх. № П-6320/26.11.2012 г., от НАП е получена справка от регистъра на регистрираните трудови договори, от която е видно, че от „Л." ЕООД е деклариран трудов договор, сключен с г-н Р.Б.Р. на 16.12.2011 г. и прекратен на 11.01.2012 г.

С писмо с изх. № П-5657/29.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от ИА „Главна инспекция по труда" е изискана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхната институция действия по случая. С писмо с вх. № П-5930/12.11.2012 г. е препратено копие на писмо до „Инспекция по труда" – гр. Р., с което на дирекция „Инспекция по труда" – Р. е възложено извършването на проверка. В отговор, с писмо с вх. № П-6469830.11.2012 г., от дирекция „Инспекция по труда" – Р. е изпратен отговор до г-н Р.Б.Р. с копие до КЗЛД, в което се посочва, че от „Л." ЕООД е предоставен Трудов договор № 15 от 16.12.2011 г., който не е подписан „за служител". Въпреки това, договорът е регистриран по реда на чл. 62, ал. 5 от КТ в НАП. Посочва се, че със Заповед № 1/04.01.2012 г. на Р.Б.Р. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение", която заповед е връчена на лицето на 11.01.2012 г. срещу подпис. При извършена от дирекция „Инспекция по труда" – Р. е установено, че за м. декември 2011 г. във ведомост за заплати на г-н Р.Б.Р. е начислено трудово възнаграждение, което е изплатено по банков път.

На основание чл. 26 от АПК, с писмо с изх. № П-5656/29.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, дружеството „Л." ЕООД е уведомено за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК е изискано становище, копия на прекратени и настоящи трудови договори с Р.Б.Р., както и относими към случая доказателства. В отговор, с писмо с вх. № С-610/13.11.2012 г. от „Л." ЕООД е депозирано становище, в което се твърди, че на 17.12.2011 г. Р.Б.Р. е постъпил на работа в дружеството въз основа на Трудов договор № 15/16.12.2011 г., регистриран същия ден в ТД на НАП. Договорът е неподписан от работника, тъй като курсът, който е поел е бил приет по спешност, но се твърди, че личните данни за попълването му са предоставени лично от г-н Р.Б.Р.

Към становището са приложени: Трудов договор № 15/16.12.2011 г.; Справка по чл. 62, ал. 5 от КТ; Придружително писмо от 16.12.2011 г.; Уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ; Пътен лист № 0440073 от 17.11.2011 г.; Жалба до РП; Констативен протокол № 1/04.01.2011 г.; Нотариална покана от 09.01.2012 г.; Заповед № 1/09.01.2012 г.; Справка по чл. 62, ал. 5 от КТ от 12.01.2012 г.; Придружително писмо от 12.01.2012 г.; Заверени преписи от преводни нареждания – 6 бр.; Писмена защита от Р.Б.Р.; Решение № 553/23.03.2012 г. на Районен съд – гр. Р. и Решение № 602/26.10.2012 г. на Р.нски окръжен съд.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване. Видно от новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо

с вх. № С-610/13.11.2012 г., по случая е образувано гражданско дело № 16/2012 г., по което Р.нски районен съд се е произнесъл с решение, с което обявява за недействителен трудовия договор, сключен с Р.Б.Р. Посоченото Решение № 533 от 23.03.2012 г. е обезсилено от Р.нски окръжен съд, срещу което е подадена касационна жалба № 12764/28.11.2012 г. Решението на Върховния касационен съд относно действителността на трудовия договор има съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателя, така и от значение за произнасяне на Решение от КЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж СЛ 32/02.10.2012 г., подадена от Р.Б.Р. срещу „Л.” ЕООД, за допустима.

2. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Р.Б.Р. и ответна страна - „Л.” ЕООД в качеството му на администратор на лични данни.

3. Спира административното производство по жалбата до отпадане на основанията за спирането му.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:
Валентин Енев /п/
Мария Матева /п/
Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 66/2012 г.
София, 17.12.2012 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 05.12.2012 г. (Протокол № 45), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 66/16.05.2012 г., подадена от А.Х.К. срещу Община А.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят твърди за извършена злоупотреба с личните му данни от страна на Община А.

Г-н А.Х.К. посочва, че през м. декември 2007 г., в качеството си на директор на ТД „Български пощи” – гр. Пловдив, е подал до кмета на Община А. молба за продължаване на срока на договор за наем на общински помещения. С Протокол № 4 от 19.12.2007 г. Общинският съвет се е произ-

несъл с Решения № 28, № 29 и № 30. Жалбоподателят твърди, че на 14.05.2012 г. случайно е узнал, че посочените решения са публикувани на интернет страницата на общината. А.Х.К. заявява, че на 14.05.2012 г. е подал молба до кмета на общината с искане за заличаването на личните му данни от интернет страницата.

Счита, че Община А. е извършила злоупотреба с личните му данни, тъй като неговите имена и ЕГН са станали достояние до неограничен кръг от хора и е възможна злоупотреба с тях.

Моли Комисията да предприеме необходимите действия с оглед правомощията си.

Към жалбата са приложени копия на: Молба от 14.05.2012 г. от А.Х.К.; Известие за доставяне от 15.05.2012 г.; копие на интернет страницата от Google; Решения № 28/29.12.2007 г., № 29/19.12.2007 г. и № 30/19.12.2007 г. на Общински съвет – гр. А.

Жалбата, подадена от А.Х.К. срещу Община А. е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Съгласно определението на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идантифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съпоставени с това определение, изложените в жалбата твърдения за публикуване на решенията, съдържащи данните на г-н А.Х.К., могат да се определят като лични данни. Въпреки, че в качеството си на директор на ТД „Български пощи" е подал молба до кмета на Община А., г-н А.Х.К. сочи за злоупотреба с личните му данни като физическо лице. Следователно Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава Община А.. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на Община А. е издадено Удостоверение № 53036. Заявени са 20 регистъра. Община А. е вписана в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 01.11.2012 г. (Протокол № 40), Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 05.12.2012 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя А.Х.К. и ответна страна – Община А. в качеството й на администратор на лични данни.

С писмо с изх. № П 2441/18.06.2012 г. и **повторно** с писмо с изх. № П 3111/ 12.07.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК Община А. е уведомена за откритото административно производство по жалбата, като на основание чл. 36 от АПК е изискано становище, ведно с относими към случая доказателства.

В отговор, с писмо с вх. № П 3322/20.07.2012 г. от Община А. е депозирано становище, в което се посочва, че считат подадената жалба за неоснователна, тъй като всички решения, приети на Общинския съвет се публикуват като се заличават личните данни на съответните лица. От общината

е предоставена Инструкция относно механизма на обработване на лични данни и защитата им от незаконни форми на обработване, утвърдени на 07.04.2012 г.

С писмо с изх. № П 4219/03.09.2012 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателят е уведомен за предприетите от административния орган действия и му е указан срок да посочи дали поддържа жалбата си. С писмо с вх. № П 4546/18.09.2012 г. г-н А.Х.К. потвърждава жалбата си срещу Община А.

За откритото заседание на КЗЛД, проведено на 05.12.2012 г. (Протокол № 45), страните -редовно уведомени, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на А.Х.К., изразяваща се в публикуването им в интернет. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД "разпространяване" на лични данни представлява обработване на лични данни.

В кръга от правомощията на общинските съвети, уредени в чл. 21 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), е включено приемането на решения за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество. В конкретния случай, жалбоподателят е подал молба за продължаване на срока на договор за наемано общинско имущество, с оглед на която Общинският съвет се е произнесъл с решения.

Съгласно разпоредбата на чл. 22, ал. 1 от ЗМСМА, актовете на общинските съвети се изпращат на кмета на общината и областния управител в 7-дневен срок от приемането им. В ал. 2 от цитираната разпоредба е вменено задължение на кмета на общината да разгласи актовете на населението на съответната община в 7-дневен срок чрез средствата за масово осведомяване, чрез интернет страницата на общината и по друг подходящ начин, определен в Правилника за организацията и дейността на Общински съвет - А., какъвто е настоящият случай.

При извършена на 11.06.2012 г. служебна проверка на интернет страницата на Община А., както и при повторна служебна проверка на 19.10.2012 г., е установено, че процесните решения са публикувани, като от единния граждански номер на жалбоподателя са изписани само първите цифри.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

В чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е когато обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

Съгласно чл. 79, ал. 4 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет – А. във връзка с чл. 22, ал. 2 от ЗМСМА, задължение на кмета на общината да разгласи актовете на общинския съвет на населението чрез средствата за масово осведомяване, интернет страницата на общината и чрез поставянето им на информационните табла на общинския съвет, находящи се на втория етаж в сградата на общината, какъвто е настоящият случай.

В Инструкцията относно механизма на обработване на лични данни и защитата им от незаконни форми на обработване, утвърдени на 02.04.2012 г. от кмета на Община А., са предвидени съответните мерки за защита на личните данни, които Общината обработва във връзка с изискванията на Наредба № 1 от 01.02.2007 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни, издадена от КЗЛД.

Официалната интернет страница на общината е общодостъпна и всеки може да разглежда и копира публикуваната там информация. При преценката на основателността на жалбата следва да се

намери баланса между защитата на неприкосновеността и правото на личен живот на физическите лица, изразяващо се в защитата на свързаните с тях лични данни от неправомерно разпространяване и нормативно установеното задължение на общините да сведат до знанието на населението актовете на общинските съвети. В конкретния случай, личните данни на жалбоподателя са обработвани законосъобразно, в необходимия обем.

Общинският съвет е орган на местното самоуправление, който се избира от населението на общината. При осъществяване на конституционното си право на управление, гражданите следва да са информирани своевременно за действията и актовете на избраните от тях органи на управление. Контролът върху актовете, който осъществява обществеността се изразява в правната възможност, предвидена в чл. 45 от ЗМСМА, същите да бъдат оспорени по административен или съдебен ред. Целта на законодателя с разпоредбата на чл. 22, ал. 2 от ЗМСМА е да се обезпечи информираността на обществото, по отношение на актовете на общинските съвети и по този начин да се гарантира правото на контрол върху тях.

От друга страна, целта на ЗЗЛД е да гарантира неприкосновеността на личността и личен живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Община А. е заличила част от личните данни на жалбоподателя, които се съдържат в публикуваните решения на интернет страницата на общината, като с тези действия се гарантира защитата на правото на личен живот от неправомерно разпространяване на данните. С действието по заличаване на част от данните се гарантира в по-голяма степен и принципа, залегнал в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД - пропорционалност на данните спрямо целите, за които се обработват. Заличаването на личните данни е в такава степен и обем, че съдържанието на решението следва да остане ясно и разбираемо.

От събраните към жалбата писмени доказателства може да се направи безспорен извод, че е налице обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на свързаните с жалбоподателя лични данни от Община А. Личните данни са обработени в съответствие с утвърдени правила, законосъобразно и правилно, на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за **неоснователна.**

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № Ж 66/16.05.2012 г., подадена от А.Х.К. срещу Община А.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 131/2012 г.
гр. София, 17.12.2012 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 28.11.2012 г. (Протокол № 44), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № Ж 131/20.06.2012 г., подадена от Х.Ц.П. срещу „Д.С. 2011" ЕООД**.**

Административното производство пред Комисията за защита на личните данни е образувано на основание чл. 38 от Закона за защити на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят твърди, че на 13.06.2012 г. е бил посетен в дома си от Н.Б. - данъчен инспектор от НАП – Район Сердика, който го е уведомил, че има сключен трудов договор с фирма „Д.С. 2011" ЕООД. Х.Ц.П. заявява, че тази фирма му е непозната, че не е сключвал трудов договор и никога не е работил в нея. Счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни и моли Комисията за компетентна намеса по случая.

Към жалбата не са приложени доказателства.

Жалбата, подадена от Х.Ц.П. срещу „Д.С. 2011" ЕООД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „Д.С. 2011" ЕООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД е установено, че ***дружеството „Д.С. 2011" ЕООД не е подало заявление за регистрация съгласно разпоредбите на чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, съответно не е вписано е в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД и не е освобождавано по надлежния ред от регистрация.***

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание на КЗЛД, проведено на 24.10.2012 г. (Протокол № 39), жалбата е обявена за допустима и насрочена за разглеждане по същество на 28.11.2012 г. Като страни в административното производство са конституирани жалбоподателя Х.Ц.П. и ответна страна - „Д.С. 2011" ЕООД в качеството му на администратор на лични данни.

В условията на служебното начало, с писма с изх. № П2955/05.07.2012 г. и № П4057/21.08.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 36 от АПК от Националната агенция по приходите (НАП) и от Националния осигурителен институт (НОИ) са изискани становища, както и информация за сключени и прекратени трудови договори за лицето Х.Ц.П., както и други относими към случая

доказателства.

В отговор, с писмо с вх. № П4137/31.08.2012 г. от НОИ е получена справка с наличните данни от Регистър на трудовите договори на НОИ относно актуалното състояние за лицето Х.Ц.П. от която е видно, че в регистъра е вписан трудов договор сключен с „Д.С. 2011" ЕООД на 01.12.2011 г. и прекратен на 01.06.2012 г.

С оглед изясняването на факти и обстоятелства по жалбата, **повторно** с писмо с изх. № П-5659/29.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от НАП е изискана справка за регистрираните трудови договори за лицето Х.Ц.П.

От Националната агенция по приходите, с писмо с вх. № П-6319/26.11.2012 г. е предоставена информация от регистъра на НАП за сключените и прекратени трудови договори на Х.Ц.П.

С писма с изх. № П 2954/05.07.2012 г., № П 3881/13.08.2012 г. и № П 4062/21.08.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК, „Д.С. 2011" ЕООД е уведомено за откритото административно производство по жалбата, като на основание чл. 36 от АПК е изискано становище, както и относими доказателства по жалбата. Писмата са изпратени както на адреса на управление на фирмата, така и на посочения в Търговския регистър адрес за кореспонденция с НАП. Видно от известията за доставяне, писмата не са потърсени от получателя, предвид на което администраторът на лични данни е уведомен по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК.

С писмо с изх. № П4052/21.08.2012 г. на Председателя на КЗЛД, жалбоподателят е уведомен за предприетите действия и е изискана информация дали е сезирал други органи по случая. В проведен разговор по телефона (Протокол с изх. № ПР-124/18.10.2012 г. г-н Х.Ц.П. заявява, че не е сезирал други органи, че поддържа жалбата си срещу „Д.С. 2011" ЕООД.

Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя.

За откритото заседание на Комисията за защита на личните данни за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 28.11.2012 г. (Протокол № 44), страните - редовно уведомени, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

В чл. 1, ал. 2 от Закона за защита на личните данни е гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в регистрирането на трудов договор без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „употреба" на лични данни представлява обработване на лични данни.

Жалбата е насочена срещу регистрирането на трудов договор от „Д.С. 2011" ЕООД без знанието и съгласието на жалбоподателя.

В чл. 4 от Закона за защита на личните данни се съдържат императивни разпоредби, в които законодателят е указал в кои случаи е допустимо обработването на лични данни. „Д.С. 2011” ЕООД в качеството си на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, е задължен да обработва личните данни на физическите лица само в случаите, когато е налице поне една законова предпоставка. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на свързаните с него лични данни.

Жалбоподателят не се е съгласявал и не е подписвал трудов договор с „Д.С. 2011” ЕООД. Видно от справката, приложена към писмо с вх. № П 4197/31.08.2012 г. от Националния осигурителен институт, в Регистъра на трудовите договори на НОИ е вписан трудов договор, сключен на 01.12.2011 г. между Х.Ц.П. и „Д.С. 2011” ЕООД и прекратен на 01.06.2012 г. Този факт се потвърждава и от предоставената от Националната агенция по приходите Справка на всички подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ, от която е видно, че за лицето Х.Ц.П. от „Д.С. 2011” ЕООД е подадено уведомление за сключен на 01.12.2012 г. и прекратен на 01.06.2012 г. трудов договор. От изложеното следва, че е налице обработване на личните данни на жалбоподателя от администратора на лични данни, което обаче е неправомерно, тъй като липсва съгласието на лицето, по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Въпреки предоставената възможност, дружеството не изразява становище, както и не ангажира доказателства за наличието на валиден трудов договор с жалбоподателя.

В конкретния случай, от събраните в хода на административното производство доказателства е установено, че не е налице условие за допустимост на обработване на личните данни на г-н Х.Ц.П., тъй като между жалбоподателя и „Д.С. 2011” ЕООД не съществува сключен трудов договор и не е възникнало трудово правоотношение между страните. От анализа на приложените писмени доказателства по жалбата е установено, че дружеството обработва по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД свързаните с жалбоподателя лични данни без наличие на валидно правно основание фирмата да ги притежава и обработва, с които действия е нарушен чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

Съгласно чл. 17 от Закона за защита на личните данни, задължение на администратора на лични данни е да подаде заявление за регистрация към КЗЛД преди да започне да обработва лични данни. Видно от справка с вх. № П 2897/04.07.2012 г., извършена от отдел „Регистър и архив” към КЗЛД, както и от извършената служебна проверка, към настоящия момент от „Д.С. 2011” ЕООД не е подавано заявление, съответно не е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД, както и не е освобождавано по надлежния ред от регистрация. Следователно „Д.С. 2011” ЕООД не е изпълнило задължението си за регистрация към КЗЛД, с което е нарушен чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение по случая, имайки предвид представените писмени доказателства и становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е **основателна.**

При определянето на размера на административните наказания Комисията за защита на личните данни се съобрази с характера и степента на нарушенията и обществените отношения, които те засягат. Взе предвид обстоятелството, че настоящите наказания са първи за дружеството „Д.С. 2011” ЕООД, както и факта, че с действията са увредени правата по Закона за защита на личните данни на едно физическо лице.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 42, ал. 1 и чл. 42, ал. 4 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,,

РЕШИ :

1. Уважава жалба с рег. № Ж 131/20.06.2012 г., подадена от Х.Ц.П. срещу „Д.С. 2011” ЕООД.

2. Налага на „Д.С. 2011” ЕООД, ЕИК: ***, представлявано от В.И.Д.:**

- административно наказание - имуществена санкция в размер на 23 000 лв. (двадесет и три хиляди лева) за това, че дружеството „Д.С. 2011” ЕООД в качеството си на администратор на лични данни обработва личните данни на Х.Ц.П. без наличие на изричното му съгласие, с което е нарушен чл. 4, ал. 1, т. 2 от Закона за защита на личните данни;

- административно наказание - имуществена санкция в размер на 2 300 лв. (две хиляди и триста лева) за това, че дружеството „Д.С. 2011” ЕООД в качеството си на администратор на лични данни обработва лични данни без да е подало заявление за регистрация към Комисията за защита на личните данни, с което е нарушен чл. 17, ал. 1 от Закона за защита на личните данни.

След влизане в сила на решението, сумата по наложените наказания да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София - 1431, бул. “Акад. Иван Гешов” № 15 или преведени по банков път:

Банка **БНБ- ЦУ**

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ 1925/2012 г.
София, 18.12.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 10.10.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни / ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. №1925/20.03.2012г., подадена от М.К.А. срещу „С.В.” АД и „Е.М.” ООД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна. С решение на КЗЛД, взето на закрито заседание, проведено на 11.07.2012г., жалбата е обявена за допустима, като ответна страна в административното производство е конституирана „С.В.” АД, а като заинтересована „Е.М.” ООД.

М.К.А. сезира Комисията с жалба, в която твърди, че фирма „Е.М.” ООД, която е наета от „С.В.” АД от месец август 2011г. осъществява контакти по телефона с нея и с наемателите й за неизплатени задължения. Госпожа М.К.А. сочи, че именно по отношение за задълженията има образувано гражданско дело от нея срещу „С.В.” АД с твърдение, че не дължи исканите суми за потреблението на вода.

Жалбоподателката твърди, че в чл.63 от Общите условия на „С.В.” АД, чл.63 е предвидено, че предоставянето на личните данни на трети лица от водоснабдителното дружество ще се извършва само след наличието на изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят личите данни. Госпожа М.К.А. категорично заявява, че никога не е давала съгласието си на „С.В.” АД да предостави личните й данни на трето лице.

Към жалбата като доказателство е приложено писмо изх.№81531359/21.12.2011г. на „Е.М.” ООД до М.К.А.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от „С.В.” АД и от”Е.М.” ООД.

От жалбоподателката е изискана допълнителна информация за номера на образуваното по нейна инициатива гражданско дело и съда пред който то е висящо.

„Е.М.” ООД е представил писменото си становище, в което сочи, че на основание сключен договор №4975 за събиране на просрочени вземания на длъжници на „С.В.” АД от 09.11.2010г. му е възложено да извършва извънсъдебни действия за събиране на валидни и изискуеми вземания. Изпълнението по договора се осъществява чрез изпращането на информационни писма и/или телефонни разговори и/или чрез личен контакт. Случаят на госпожа М.К.А. е възложен на 26.10.2011г. на дружеството, като негови служители са се свързали с нея и са я уведомили за натрупаните задължения към „С.В.” АД. Информацията, която „С.В.” АД предоставя по отношение на длъжниците си на фирмата за събиране на вземания е в обем: името на клиента, адрес на имота, който е водоснабден, адрес за кореспонденция, размер на просроченото и текущо задължение, както и информация за телефонния номер.

В становището се сочи още, че съгласно сключеният договор със „С.В.” АД, за събиране на просрочени задължения, на жалбоподателката е изпратено напомнително писмо и е проведен телефонен разговор. Съгласно сключеният договор, „Е.М.” ООД е поело задължението да осъществява контакт с длъжниците абонати на водоснабдителното дружество поне веднъж месечно и в тази връзка дружеството приема, че твърденията на жалбоподателката за непрекъснато осъществяване на контакти с нея за неоснователни и недоказани. Дружеството за събиране на вземания сочи, че за него е налице правно основание да обработва свързаните с абонатите на „С.В.” АД лични данни, а именно наличието на законен интерес, както на администратора на лични данни, така и на фирмата подпомагаща, събирането на неизплатените му вземания.

Към становището се прилагат: удостоверение за регистрация на дружеството, като администратор на лични данни, пълномощно и копие от становището за другата страна.

„С.В.” АД е депозирала писменото си становище на 17.04.2012г. в деловодството на Комисията. Изразяват се мотиви за неоснователност на жалбата. Сочи се, че в базата данни на дружеството на името на М.К.А. е регистрирана индивидуална партида за имот, находящ се в ж.к. Лагера. Водоснабдителното дружество приема, че е налице валидно правоотношение във връзка с предоставянето на водоснабдителни и канализационни услуги. На 24.09.2002г. в дружеството е постъпило запитване от страна на жалбоподателката за пломбирането на студения и топлия водомер и отчитането им, като са предоставени телефонни номера на стационарен пост и мобилен такъв. „С.В.” АД твърди, че към момента госпожа М.К.А. дължи на дружеството за потребената от нея услуга, сума в размер на 745 лв. и уточнява, че по индивидуалната й партида не е постъпвало плащане от 12.02.2010г. В становището се сочи още, че съгласно чл.63 от Общите условия на дружеството, срещу които жалбоподателката не е възразила в предвидения, съгласно чл.11, ал.8 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги /ЗРВКУ/ срок, с влизането им в сила, потребителят се съгласява предоставените от него лични данни да бъдат използвани във връзка с фактическите отношения по предоставянето на ВиК услуги. Цитираната разпоредба урежда отношенията между длъжниците на водоснабдителното дружество, в частност с жалбоподателката и предоставянето на свързаните с нея лични данни на трети лица, за събиране на дължимите суми.

Излагат се доводи от страна на „С.В.” АД за наличието на правно основание на „Е.М.” ООД да обработва свързаните с жалбоподателката лични данни, тъй като на собствено основание е регистрирано като администратор на лични данни, както и отношенията между администратора на лични данни и обработващия лични данни са писмено регламентирани. Подчертава се, че съгласно трайната практика на Комисията, телефонният номер не попада в обхвата на легалната дефиниция на понятието „лични данни”.

Опровергава се твърдението на жалбоподателката, че е завела иск срещу „С.В.” АД по повод дължимите суми и се сочи, че дружеството е получило призовка за дело, образувано по молба на лицата И.М.Б. и Н.А.В., легитимиращи се като наематели на водоснабденият имот. Посочва се, че обаждания до жалбоподателката са осъществени, преди дружеството да е получило призовката за образуваното гражданско дело по повод дължимите суми.

Към становището се прилагат: заверено копие от договора между „С.В.” АД и „Е.М.” ООД, заверено копие от общите условия за предоставяне на ВиК услуги и заверено копие от съобщение по гр.д.№5386/2012г.

В изпълнение на дадените й указания, госпожа М.К.А. предоставя информация за номера на образуваното по нейна инициатива гражданско дело пред Софийски районен съд. Уведомява Комисията, че делото е висящо, поради което не може да представи съдебно решение и прилага като доказателство за наличието на образувано дело, копие от исковата молба до съда.

„С.В.” АД допълнително представя като доказателства към административната преписка, констативен протокол от 15.11.2011г. и договор 5422/06.04.2012г.

Софийски районен съд, представя в изпълнение на дадените му указания, определение от 03.05.2012г. по гр.д.№5386/2012г., с което прави доклад по предявените пред него искове, насрочва открито заседание на 13.06.2012г. и допуска изслушването на съдебно-счетоводна експертиза.

На редовно заседание на КЗЛД, проведено на 25.07.2012г., жалба рег.№1925/20.03.2012г., подадена от М.К.А. срещу „С.В.” АД и „Е.М.” ООД е докладвана по нейната основателност. След извършена преценка на събраните доказателства и необходимостта от събиране на допълнителни доказателства, Комисията е взела решение за отлагане разглеждането на жалбата.

„С.В.” АД е задължена да предостави документи и доказателства за наличието на договорни отношения с жалбоподателката – от кога и в какъв обем е предоставила на „Е.М.” ООД личните данните на жалбоподателката.

„Е.М.” ООД е задължен да представи доказателства, по какъв начин, кога и какъв обем лични данни са били предоставени за жалбоподателката от „С.В.” АД за събиране на просрочените задължения.

В изпълнение на решението на Комисията за представянето на допълнителни доказателства, „С.В.” АД, уточнява в писмена молба, че жалбоподателката е клиент на дружеството от 01.08.2002г. на посочената дата на името на М.К.А. е регистрирана индивидуална партида, за водоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. Лагера. От датата на регистрирането на партидата, лицето е придобило качеството на клиент на „С.В.” АД. На 24.09.2002г. при посещение на Център за обслужване на клиенти „Зона Б-5” е подадена устна заявка за пломбиране на водомер и отчет на същия, като е оставен телефонен номер за връзка. Телефонният номер за връзка е същият, който е оставен при подаване на документите за регистрирането на индивидуалната партида, но е предоставен и допълнителен номер. Ответното дружество дава отговор на поставеният въпрос за представянето на доказателства за наличието на договорни взаимоотношения. Уточнява, че между жалбоподателката и „С.В.” АД са налице трайно установени фактически отношения, свързани с предоставянето и ползването на ВиК услуги. Съгласно чл.1, ал.2, т.2 от Наредба №9/1994г. за ползване на водоснабдителните и канализационни системи /отм./, лицето е имало качеството на абонат на ВиК предприятието. Впоследствие, съгласно чл.3, ал.1, т.2, предложение 1 от Наредба №4/14.09.2004г. за условията и реда за присъединяване на

потребителите за ползване на водоснабдителни и канализационни системи, жалбоподателката има качеството на потребител на ВиК услуги. С влизането в сила на Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите на оператор „С.В.” АД и до настоящият момент, отношенията между жалбоподателката и дружеството, се уреждат съгласно разпоредбите на ОУ. В тази връзка ответното дружество приема, че е налице валидно облигационно отношение с госпожа М.К.А. В допълнителното становище се сочи, че съгласно разпоредбата на чл.63 от действащите Общи условия на „С.В.” АД е разписано, че с влизането в сила на общите условия, потребителят дава съгласието си, предоставените на ВиК лични данни да бъдат използвани във връзка с фактическите отношения по предоставянето на ВиК услуги. Сочи се, че жалбоподателката не е възразила срещу цитираната клауза в предвидения в чл.11, ал.8 от Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационни услуги срок. Към молбата са приложени Общи условия за предоставяне на ВиК услуги на потребителите на ВиК оператор „С.В.” АД.

„Е.М.” ООД в изпълнение на решението на КЗЛД от 25.07.2012г. е приложило извлечение от възлагателен файл, с който „Е.М.” ООД е натоварен със събирането на просроченото задължение на госпожа М.К.А. Уточнява се, че към момента на депозирането на молбата, случаят на жалбоподателката е архивиран, а личните й данни са изтрити от програмният продукт.

Комисията приема, че жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратор на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай е „С.В.” АД, а „Е.М.” ООД се явява обработващ лични данни. „Е.М.” ООД на собствено основание е администратор на лични данни. В конкретният случай, обработването на свързаните с жалбоподателката лични данни му е възложено от „С.В.” АД, от което следва, че обработването на данните е извършено в качеството на обработващ, а не на администратор на лични данни.

Двете дружества са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, като са подали заявление за регистрацията като администратор на лични данни.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратор на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията при наличието на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателката има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

От събраните по административната преписка доказателства, Комисията установи следната фактическа обстановка:

„Е.М.” ООД на 21.12.2011г. е изпратило уведомително писмо на М.К.А., с което я уведомява, че дружеството има сключен договор със „С.В.” АД и в изпълнение на този договор е натоварено да

извърши действия да събере дължимата от нея сума в размер на 617.15 лв.

Към административната преписка липсват конкретни доказателства, от които да се установи, че между водоснабдителното дружество и жалбоподателката има договорни отношения по повод предоставянето на услуги за водоснабдяване и канализация. От събраните доказателства косвено се установява, а и не е спорно между страните, че госпожа М.К.А. е собственик на водоснабден имот в ж.к. Лагера, за който имот е претендираната от „С.В." АД неиздължена сума.

Госпожа М.К.А. твърди в жалбата си, че е завела гражданско дело срещу „С.В." АД за претендираните от дружеството суми. Видно от приложената от нея искова молба, същата не е подадена от жалбоподателката, а от И.М.Б. и Н.А.В. В исковата молба се сочи, че двете лица, от чието име е подадена са наемателки от 2009г. на жилище, предоставяно под наем от М. и С.А.

Комисията приема за установено, че „С.В." АД не доказа в административното производство, че има договорни взаимоотношения с жалбоподателката, което е условие за допустимост при обработване на личните й данни. Администраторът на лични данни е заявил, че води регистър с личните данни на своите клиенти. За личните данни съдържащи се в този регистър липсват доказателства в насока, че за администратора е налице правно основание, на което ги обработва. Комисията приема на база събраните доказателства, че абонатите на дружеството не са индивидуализирани, респективно личните данни не са актуални. Тези правни изводи произтичат от факта, че „С.В." АД обвързва наличието на договорни взаимоотношения с госпожа М.К.А. посредством Общите условия за предоставянето на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператор „С.В." АД.

В чл.1 от Общите условия са регламентирани отношенията между водоснабдителното дружество и потребителите на предоставяните водоснабдителни и канализационни услуги. В чл.2 от Общите условия е дадено определение на понятието „потребители на ВиК услуги. Потребители на водоснабдителни и канализационни услуги са: юридически или физически лица – собственици или ползватели на имоти, за които се предоставят ВиК услуги, юридически или физически лица – собственици или ползватели на имоти етажна собственост и др. Определено е още, че потребител е наемател на имот, за който се предоставят ВиК услуги. Тези формулировки на понятието потребител са твърде широки и не може от тях да се определи с точност, кой е потребител на предоставяните от „С.В." АД, а камо ли чрез тях да се докаже наличието на едно облигационно отношение.

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че твърдението за натрупани задължение към водоснабдителното дружество са направени от наемателите на жалбоподателката, които от своя страна са образували дело по повод търсените от тях суми. „С.В." АД е предоставил личните данни на жалбоподателката на фирма за събиране на вземания, а не на нейните наематели. На основание изложеното, Комисията приема, че ответната страна не е индивидуализирала по безспорен начин клиентите си – потребителите си.

Администраторът на лични данни не е изпълнил задължението си вменено му в чл.19 и чл.20 от ЗЗЛД. Комисията установи, че „С.В." АД не е предоставила информация на клиентите си относно, данните, които идентифицират администратора и неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните. Липсва и информация за задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ за предоставянето им, както и информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни. Неизпълнението на посочените законови задължения за администратора на лични данни, представлява административно нарушение.

В § 1 от ДР на ЗЗЛД се съдържа легалната дефиниция на „обработване на лични данни", което представлява всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Предоставянето на личните данни на М.К.А. от „С.В.“ АД на „Е.М.” ООД е действие по обработване на лични данни по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД.

Предоставянето на данните е извършено в разрез с едни от основните принципи, на които следва да се основана обработването на лични данни, а именно, обработването да не се извършва допълнително, спрямо целите за които са събрани личните данни и обработването да е несъвместимо с тези цели. Нарушението на посоченият принцип е административно нарушение на ЗЗЛД.

С настоящето решение Комисия за защита на личните данни установи по безспорен начин, че „С.В.“ АД на 26.10.2011г. /датата на възлагане на събирането на вземаните на госпожа М.К.А. на „Е.М.” ООД/ е обработила свързаните с М.К.А. лични данни чрез предоставянето им на дружество за събиране на вземания в нарушение на принципа на съразмерност при обработването на данните. Личните данни на жалбоподателката са събрани с цел, че притежаваният от нея недвижим имот е водоснабден и по силата на Общите условия на „С.В.“ АД тя се явява потребител на услугата, която предоставя дружеството. Предоставянето на личните данни на фирма за събиране на вземания е допълнително обработване на личните данни спрямо посочената цел и този вид обработване е несъвместим с нея. С тези си действия администраторът на лични данни е нарушил разпоредбата на чл.2, ал.2, т.2 от ЗЗЛД, което действие е нарушение по смисъла на Закона и подлежи на санкциониране.

Комисията установи още, че „С.В.“ АД не е изпълнила задължението си по чл.19, ал.1, т.3 от ЗЗЛД да предостави на М.К.А. информация за получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити личните й данните, което от своя страна съставлява административно нарушение.

Комисията установи, че деянията не са извършени при условията на неизбежна отбрана или крайна необходимост, поради което представлява административно нарушение.

Размерите на наложените наказания за извършените две административни нарушения са съобразени от Комисията със събраните по административната преписка доказателства са определени над законоустановеният минимум, с оглед утежняващите обстоятелства. За нарушението на чл.19, ал.1, т.3 от ЗЗЛД утежняващото обстоятелство е факта, че администраторът на лични данни не е изпълнил задължението си по цитираната правна норма, както по отношение на жалбоподателката, а така и по отношение на всичките си абонати. От изложеното следва, че с този вид нарушение са накърнени правата на голям кръг от физически лица, които са абонати на водоснабдителното дружество. Утежняващото обстоятелство за другият вид нарушение е аналогичен на нарушението по чл.19, ал.1, т.3 от ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл.7 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че разгледана по същество жалбата е основателна, поради което на основание чл. 10 ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД и чл.38, ал.2 във връзка с чл. 42, ал. 1 и чл.42, ал.3 от Закона за защита на личните данни,

РЕШИ :

1.Уважава жалба с рег.№1925/20.03.2012г., подадена от М.К.А. срещу „С.В.” АД и „Е.М.” ООД.

2. Налага на „С.В.” АД, ЕИК ***, представлявано от Г.П. и Ж.Е.А.С., имуществена санкция в размер на 48 000 /четиридесет и осем хиляди/ лв. за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД.**

3. Налага на „С.В.” АД, ЕИК ***, представлявано от Г.П. и Ж.Е.А.С., имуществена санкция в размер на 15 200 /петнадесет хиляди и двеста/ лв. за нарушение на 19, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД.**

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд – София град.

След влизане в сила на настоящето решение в сила, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. "Акад. Иван Гешов"-№ 15 или преведена по банков път: Банка БНБ- ЦУ IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ П 2082/2012 г.
София, 18.12.2012 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков, в открито заседание, проведено на 28.11.2012 г. (Протокол № 44), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа по същество жалба с рег. № П 2082/04.06.2012 г., подадена от Б.Ж.Х. срещу „М." ЕАД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, в която жалбоподателят твърди, че е бил абонат на „М." ЕАД, но е прехвърлил номера си към друг мобилен оператор. Сочи, че преди 1 година е преустановил отношенията си с „М." ЕАД, като е погасил задълженията си. Въпреки това, от мобилния оператор са предоставили личните му данни на „К.Р.М." ООД. От фирмата за събиране на вземания е получил многократни обаждания по телефона, както и писма, залепени на входната му врата, съдържащи уведомление за дължима сума в размер на 106,61 лв. към М.

Счита, че правата му по ЗЗЛД са нарушени, след като мобилният оператор е предоставил личните му данни без знанието и съгласието му на трети лица. Жалбоподателят моли Комисията да предприеме необходимите действия по случая с оглед правомощията си.

Към жалбата е приложено копие на Покана за погасяване на задължение от 28.05.2012 г.

Жалбата, подадена от Б.Ж.Х. е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата не е посочена точната дата на твърдяното нарушение, но от изложените факти в нея може да се направи извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на

чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежават „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД е установено, че на “М.” ЕАД е издадено Удостоверение № 50151. Заявени са 4 регистъра: „База данни абонати”, „База данни персонал”, „Видеонаблюдение” и „Посетители”. На „К.Р.М.” ООД е издадено Удостоверение № 248208. Заявени са два регистъра: „Данни за персонала” и „Данни за клиенти”. Двете дружества са вписани в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

В заседание, проведено на 24.10.2012 г., Комисията обявява жалбата за допустима и я насрочва за разглеждане по същество на 28.11.2012 г. Конституира като страни в административното производство жалбоподателя Б.Ж.Х., ответна страна „М.” ЕАД в качеството му на администратор на лични данни и заинтересована страна - „К.Р.М.” ООД.

В условията на служебното начало, с писма, изх. № П 2950/05.07.2012 г. и № П 2952/05.07.2012 г. и повторно с писма с изх. № П 4587/19.09.2012 г. и № П 4065/21.08.2012 г. на Председателя на КЗЛД, на основание чл. 26 от АПК дружествата „М.” ЕАД и „К.Р.М.” ООД са уведомени за откритото административно производство, като на основание чл. 36 от АПК са изискани писмени становища и относими доказателства към жалбата.

В отговор, с писмо, вх. № С 288/16.07.2012 г., от „М.” ЕАД е получено становище, в което се сочи, че жалбоподателят е страна по два договора – Договор за лизинг от 28.02.2009 г. и Договор за мобилни услуги от 07.03.2009 г. за номер *****, пренесен на 20.02.2011 г. в мрежата на друг мобилен оператор. За ползвани услуги г-н Б.Ж.Х. има задължения, които не са заплатени, поради което вземанията са предадени на „К.Р.М.” ООД за събирането им, на правно основание – сключен на 03.10.2011 г. договор за събиране на неизплатени суми от абонати на оператора.

Към писмото са приложени заверени ксерокопия на: Пълномощно от 09.02.2010 г. на Е.М.; Договор с „К.Р.М.” ООД, сключен на 03.10.2011 г.; Договор № Х0011096 от 07.03.2009 г. и Приложение към него; Молба от 20.02.2009 г. от Б.Ж.Х. за смяна на тарифен план; Договор за лизинг № Х0011096 от 28.02.2009 г. и Погасителен план към него и Общи условия на М. за сключване на договори за лизинг.

С писмо с вх. № П-5833805.11.2012 г. от М. са предоставени заверени ксерокопия на Анекс от 27.02.2012 г. и Пълномощно на Е.М.

С писмо с вх. № П.6350/27.11.2012 г., от „М.” ЕАД са депозирани следните допълнителни доказателства: Фактура № 0215441709/18.02.2011 г. и Приложения към нея; Фактура № 0221364758/12.04.2011 г. Приложения към нея и Фактура № 0638188844/17.02.2011 г.

С писмо с вх. № С-613/14.11.2012 г., от „К.Р.М.” ООД са депозирани копия на: Договор от 03.10.2011 г. с „М.” ЕАД; Покана за погасяване на задължение от 21.04.2012 г.; Уведомително писмо от 13.03.2012 г. и Покана за погасяване на задължение от 28.05.2012 г.

В отговор на писмо с изх. № П 4064/21.08.2012 г. на Председателя на КЗЛД, както и при проведен разговор по телефона (Протокол с вх. № ПР 98/18.09.2012 г.), жалбоподателят заявява, че не е сезирал други органи по случая и че поддържа жалбата си срещу „М.” ЕАД.

За откритото заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 28.11.2012 г. (Протокол № 44), страните - редовно уведомени, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона, личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Преценката относно основателността на жалбата следва да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от страна на администратор на лични данни.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на Б.Ж.Х., изразяваща се в предоставянето им на трети лица. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД „разпространяване" на лични данни представлява обработване на лични данни.

В чл. 4 от ЗЗЛД законодателят е указал основанията за допустимост за обработване на лични данни. Изричното съгласие на физическото лице, за което данните се отнасят, е едно от условията за допустимост за обработване на лични данни, което кореспондира с целта на ЗЗЛД по смисъла на чл. 1, ал. 2 от Закона. Видно от Договор № Х0011096 от 07.03.2009 г. и Приложение № 1 към него, както и от Договор от 28.02.2009 г. за лизинг на телефонен апарат, между жалбоподателя и "М." ЕАД са налице валидни правоотношения. Г-н Б.Ж.Х. е предоставил доброволно личните си данни с оглед сключените договори. Този факт не се оспорва от жалбоподателя. От изложеното следва извода, че е налице изричното съгласие на физическото лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД.

От събраните към жалбата писмени доказателства е установено, че е налице обработване, по смисъла на § 1 от ДР на ЗЗЛД, на свързаните с жалбоподателя лични данни от администратора на лични данни във връзка сключените договори.

В т. 3.1 от Договор № Х0011096 се съдържа текст, съгласно който неразделна част от договора са Общите условия за взаимоотношенията между "М." ЕАД и абонатите и потребителите на обществените мобилни наземни мрежи на М. Съгласно чл. 40.т. от Общите условия, М. има право да предоставя събираните, обработвани и съхранявани за целите на предоставяне на услугите данни на абонати на трети лица – администратори или оператори на лични данни с цел изготвяне на кредитна оценка и/или събиране на вземания, дължими за ползваните услуги. Идентичен текст се съдържа в т.4.5 от посочения индивидуален договор, където абонатът декларира съгласието си М. да предоставя личните му данни с оглед събирането на вземания, дължими за ползвани услуги. В т.1 от Договор за лизинг № Х0011096 от 28.02.2009 г. също е включен текст, съгласно който абонатът се счита информиран, че е запознат с Общите условия на М.

За ползвани услуги, г-н Б.Ж.Х. не е заплатил месечните си фактури за периода от м. февруари до м. април 2011 г. (Фактура № 0215441709/18.02.2011 г., № 0221364758/12.04.2011 г. и № 0638188844/17.02.2011 г.), поради което мобилният оператор е предоставил събирането на вземането на „К.Р.М." ООД на правно основание - договор, сключен на 03.10.2011 г. и Анекс от 27.02.2012 г. към него, валидно действащ към момента на предоставянето на личните данни на г-н Б.Ж.Х. Жалбоподателят сочи, че е заплатил задълженията си към М., но не ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си.

По силата на посочения договор, дружеството „К.Р.М." ООД е упълномощено да организира с позволени от закона средства събирането на неизплатени суми от неизрядни абонати. В т. 1.3.1 от договора се съдържа текст, съгласно който дружеството е упълномощено от мобилния оператор и относно уведомяването на длъжниците. Уточнено е да се извършва с писмо - покана за погасяване на задължението, като образците на писмата се съгласуват.

Нормата на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД допуска възможността администраторът на лични данни да обработва данните чрез възлагане на обработващ данните. В конкретния случай, „К.Р.М." ООД, въпреки самостоятелното си качество на администратор на лични данни, по отношение на "М." ЕАД има качеството „обработващ лични данни" по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. Този извод произ-

тича от обстоятелството, че „К.Р.М.” ООД ползва (употребява) личните данни на клиентите на М. от негово име и за негова сметка с цел събиране на просрочени задължения.

Съществуването на посочените взаимоотношения водят до задължение на администратора на лични данни, възлагайки обработването на лични данни да докаже, че отношенията му с обработващия лични данни са уредени с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на лични данни. Видно от Договор от 03.10.2011 г. и Анекс от 27.02.2012 г. дружеството “М.” ЕАД възлага на „К.Р.М.” ООД събирането от името и за сметка на М. неизплатени суми от абонати, сред които и вземането от жалбоподателя.

От събраните към административната преписка доказателства няма данни за извършено нарушение на императивни законови разпоредби. Обработването на личните данни на г-н Б.Ж.Х. е законосъобразно по силата на чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на действителни факти от значение по случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията, приема жалбата за неоснователна.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с рег. № П 2082/04.06.2012 г., подадена от Б.Ж.Х. срещу „М.” ЕАД.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж 201/2012 г.
София, 19.12.2012г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание проведено на 05.12.2012 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с рег. № Ж 201/20.07.2012г., подадена от И.Н.Й. срещу БТК АД.

Административното производство е по реда на чл.38 от Закона за защита на личните данни.

В чл.30, ал.1 от ПДКЗЛДНА са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. Жалбата отговаря на нормативно установените изисквания, поради което се явява редовна.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на КЗЛД от 10.10.2012г.

И.Н.Й. сезира КЗЛС с жалба, в която сочи, че са нарушени правата й по ЗЗЛД, като нарушението се изразява в нелоялна търговска практика и тормоз с оглед погасяването на съществуващи задължения. Госпожа И.Н.Й. посочва, че през последните две седмици е била многократно притеснявана по мобилният си телефон от представител на фирма „С.Г.Г.” ООД. Жалбоподателката твърди, че не е давал съгласието си свързаните с нея лични данни да бъдат обработвани от фирмата за събиране на вземания.

В жалбата се излагат още и доводи по отношение на законосъобразността на цедираното вземане на БТК АД към „С.Г.Г.” ООД, оспорва се наличието на дълг, оспорва се наличието на договорни отношения с БТК АД след 2007г.

Към жалбата не се прилагат доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства е изискано изразяване на писмено становище с представяне на относимите по случая доказателства от мобилният оператор и фирмата за събиране на вземания.

Ответникът по административното производство е депозирал пред Комисията писменото си становище, ведно с относими по случая доказателства. В становището се сочи, че госпожа И.Н.Й. е била титуляр по договор за фиксирана телефонна услуга на БТК с номер *****, който договор е бил прекратен поради неплащане. Мобилният оператор сочи, че задължението на жалбоподателката възлиза на 2548.77 лв., натрупано в периода 01.04.2007г. до 07.06.2011г. Вземането на БТК АД е прехвърлено с договор за цесия на „С.Г.Г.” ООД, предвид което документите удостоверяващи размера на дълга са предоставени на фирмата, на основание чл.99, ал.3 от ЗЗД.

Мобилният оператор сочи още, че съгласно разпоредбата на чл.99, ал.3 от ЗЗД, за предприемане на действия по събирането на дълга при цесия не е необходимо съгласието на длъжника. В ЗЗД е предвидено, че длъжника се уведомява след сключването на договора за цесия и след предаването на документите по дълга. Това е правното основание, на което БТК АД е предоставило свързаните с И.Н.Й. лични данни на „С.Г.Г.” ООД. Обемът от предоставените лични данни е този, който самата жалбоподателката е предоставила при сключването на договора за фиксирана телефонна услуга.

БТК уточнява, че към настоящият момент кредитор по дълга на госпожа И.Н.Й. е „С.Г.Г.” ООД, както и че възраженията за изтекла давност, не погасяват самото задължение, поради което прехвърлянето на дълга чрез цесия е правно валидно действие.

„С.Г.Г.” ООД изразява становище за неоснователност на жалбата, подадена от И.Н.Й. В становището е посочено, че между БТК АД и дружеството има сключен договор с предмет изкупуването и събирането на просрочени вземания на абонати на мобилният оператор. „С.Г.Г.” ООД е встъпило в правото си на кредитор с всички произтичащи от това права и задължения, ведно с привилегиите, обезпеченията, другите им принадлежности, включително и върху лихвите, ако има такива. Задължението на госпожа И.Н.Й., което тя е имала към БТК АД е прехвърлено на дружеството. Сочи се, че съгласно разпоредбата на чл.99 от ЗЗД, при цедиране на дадено вземане или съответно пакет от вземания, същото преминава от патримониума на единият кредитор към този на другия, с всички прилежащи и съпътстващи го права и задължения. Видно от изложените твърденията в жалбата, жалбоподателката е била надлежно уведомена, съгласно ЗЗД за извършената цесия и преминаването на дългът й от един кредитор към друг.

На редовно заседание на КЗЛД, проведено на 07.11.2012г. е взето решение, с оглед необходимостта от събиране на допълнителни доказателства от страна на ответното дружество, в насока наличието на парично задължение, разглеждането на жалбата по нейното същество е отложено за 05.12.2012г.

В изпълнение на дадените указания БТК АД в срок е представило общо 52 броя месечни сметки. Уточнява се от мобилния оператор, че видно още от приложена сметка с дата 10.05.2007г. е фактурирана сума в размер на 1699 лв., която представлява неустойка за предсрочно погасяване на договора.

Размерът на неустойката е калкулиран на базата на месечния абонамент, за който жалбоподателката е имала сключен договор за периода от предсрочното погасяване 29.04.2007г. до 13.02.2009г., която е крайната дата на минималния срок на договора. Сочи се още, че тарифният план е бил „COM Net 4096 BIZ-Self". Договорът е включвал услугата интернет с минимален срок 24 месеца, считано от датата на сключването му – 13.02.2007г. Месечната абонаментна такса е била в размер на 79 лв. без ДДС. Договорът е предсрочно погасен, считано от 29.04.2007г.

БТК АД допълва становището си с информация, че по клиентският номер на И.Н.Й. оставя неизплатена начислената неустойка. Уточнява се, че по същият клиентски номер се начисляват и месечни абонаментни такси по договор на жалбоподателката за фиксирана гласова услуга с номер ****. Конкретизира се от страна на мобилния оператор, че приложените доказателства – месечни сметки, отразяват задължения по двата договора: за фиксиран телефон и интернет. След месец август 2008г., БТК АД е спряла предоставянето на услугата и не фактурира суми за фиксирания телефонен номер.

За откритото заседание на Комисията, на което жалбата е разгледана по нейното същество, страните са редовно призовани. Жалбоподателката не се явява и не се представлява. БТК АД се представлява от юрисконсулт Б.И., „С.Г.Г." ООД се представлява от юрисконсулт Е.М.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъп до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни. Целта на Закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица е регламентирано в чл.10, ал.1, т.7 от ЗЗДЛ.

Правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни, съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработваните данни, а от друга страна – на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработването на техните лични данни.

Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай, жалбата е насочена срещу БТК АД, в качеството му на администратор на лични данни.

Жалбата е процесуално допустима, поради следните съображения:

В чл.38, ал.1 от ЗЗЛД е определен преклузивен срок, в който физическото лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни. От изложените в жалбата твърдения и от приложените към нея доказателства може да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Съгласно чл.27, ал.2 от АПК административният орган е длъжен да провери при постъпване на искането предпоставките за допустимостта на жалбата, относно производството по издаване на индивидуалния административен акт.

Със Закона за защита на личните данни се урежда защитата на физическите лица при обработване на личните им данни, от администраторите на лични данни, дефинирани в чл.3. Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата.

Администратори на лични данни, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД в разглеждания случай

е БТК А и „С.Г.Г.”. Администраторите на лични данни са изпълнили задължението си по чл.17 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрацията им като администратори на лични данни и са регистрирани като такива.

С чл. 1, ал. 2 от ЗЗЛД се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл.2, ал.1, т.1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Едно от тези условия е изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Жалбоподателката има правен интерес да сезира Комисията за защита на личните данни и да потърси защита на нарушените си права.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

От събраните по административната преписка доказателства се установи следната фактическа обстановка:

И.Н.Й. е била титуляр по договор за фиксирана телефонна услуга на БТК с номер *****, който договор е бил прекратен поради неплащане. Мобилният оператор сочи, че задължението на жалбоподателката възлиза на 2548.77 лв., натрупано в периода 01.04.2007г. до 07.06.2011г. В жалбата си, госпожа И.Н.Й. не оспорва факта на наличие на договорни взаимоотношения с БТК Ад, като сочи, че е била абонат на БТК АД, но е била лишена от телефонна връзка по стационарния телефонен пост още през месец юли 2007г.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни и физическото лице, чиито лични данни се обработват е условие за допустимост при обработването на личните данни.

Налице е още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно съгласието на физическото лице, за което се отнасят данните. В раздел XI от Общите условия на БТК, които са част от сключения индивидуален договор, подробно са разписани целите, за които ще се обработват личните данни на абонатите на дружеството, както и случаите при които те ще бъдат предоставяни на трети лица, различни от администратора на лични данни.

Във връзка с изложеното следва, че личните данни на И.Н.Й. са обработени от администратор на лични данни при наличието на две от условията за допустимост при обработване на лични данни, изчерпателно посочени в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Личните данни се обработени при спазване на принципите, на които следва да се основава обработването, от което следва, че няма извършено административно нарушение на закона от страна на мобилния оператор.

На следващо място, свързаните с жалбоподателката лични данни са обработени „С.Г.Г.” ООД. Обработването е извършено на правно основание, сключен договор между мобилния оператор и дружеството за събиране на вземания с предмет – цедиране на вземания, произтичащи от неизплатени задължения на абонати на мобилният оператор.

Във връзка със сключен договор за цесия между ”БТК” АД и ”С.Г.Г.” ООД, телекомуникационната компания е цедирала своето вземане към госпожа И.Н.Й. на дружеството за събиране на вземания. Видно от твърденията на „С.Г.Г.” ООД, госпожа И.Н.Й. е била надлежно уведомена за сключеният договор за цесия, съгласно изискванията на чл. 99 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД).

Като основание за предоставянето на личните данни на жалбоподателката, на дружеството за събиране на вземания, БТК АД се позовава на чл. 99, ал. 3 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД), съгласно който жалбоподателката е била уведомена за извършената цесия и преминаването на нейното задължение от един кредитор към друг.

Обработването, чрез предоставянето на личните данни на жалбоподателката на трето лице, различно от администратора на лични данни е извършено при наличието на изразено съгласие, което

е обективирано в сключения индивидуален договор за предоставяне на интернет, както и в Общите условия на оператора.

За обработващия лични данни е наличие и още едно от условията за допустимост при обработването на лични данни, а именно: за реализиране на законни интереси /чл.4, ал.1, т.7 от ЗЗЛД/. Наличието на законни интереси на дружеството за събиране на вземания произтича от сключения с БТК АД договор.

Във връзка с изложеното, Комисията приема, че жалбата на И.Н.Й. е неоснователна и извършеното обработване на свързаните с нея лични данни от страна на администратора на лични данни – БТК АД чрез предоставянето им на фирма за събиране на вземания – „С.Г.Г." ООД, с която има сключен договор е извършено на правно основание, при наличие на условия за допустимост при обработването и при съблюдаване на принципите залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

Комисия за защита на личните данни не е компетентна да се произнесе по законосъобразността на сключеният договор за цесия.

С оглед изложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с рег.№ 201/20.07.2012г., подадена от И.Н.Й. срещу БТК АД, като неоснователна.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящето решение подлежи на обжалване, в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № п 3904/ 2012г.
гр. София, 24.10.2012г.

Относно: *Искане с вх. № п 3904/2012г. от доц. Х.Г. - директор на Национален център по обществено здраве и анализи за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД)*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 24.10.2012г. разгледа искане с вх. № п 3904/2012г. от доц. Х.Г. - директор на Нацинален център по обществено здраве и анализи (НЦОЗА) с молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Искането за становище е по повод постъпили в Центъра идентични молби от физическо лице, с депозирано искане да му бъде представен документ, представляващ служебна бележка, издадена от Национален център по фитотерапия и народна медицина, за чийто правоприемник е посочен НЦОЗА. Посочено също, че служебната бележка, като официален документ, удостоверява правото на друго физическо лице - да използва, посочени в съдържанието на служебната бележка, методи за лечение, която е издадена по негова молба през 1998 година. Указано е, че като част от съдържанието на документа са вписани лични и фамилни имена на членове на лекарски екип и на лицето, в полза на което е издадена служебната бележка. Изложено е становището на НЦОЗА, че исканата информация представлява „лични данни“ по смисъла на чл.2 от Закона за защита на личните данни и на основание липсата на съгласие на ползващото се лице, не е налице правно основание за предоставяне на служебната бележка, с който довод отказва предоставяне на копие. Посочва се, че впоследствие е получено възражение, че документът следва да се квалифицира като „служебен“ по смисъла на чл.11 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) и НЦОЗА е задължен да предостави същия.

Отправена е молба в границите на компетентността на Комисията за становище по същество следва ли НЦОЗА да предостави исканата служебна бележка на трето лице, което няма статут на наследник, правоприемник или пълномощник на лицето, в полза на което е издаден документа, без негово изрично съгласие, както и следва ли този документ да се квалифицира като „служебен“ съгласно чл.11 от Закона за достъп до обществена информация.

Към искането за становище не са приложени цитираните в него идентични молби и служебна бележка. С писмо изх.№ п 4591/19.09.2012г., подписано от председателя на КЗЛД, на основание чл.35 и чл.36, ал.2 от АПК, както и чл.30, ал.2 от ПДКЗЛДНА, е поискано в тридневен срок от получаването му да бъдат изпратени заверени копия от цитираните в искането идентични молби и служебна бележка, издадена от Национален Център по фитотерапия и народна медицина. Видно от върналото се известие за доставяне писмото е получено на 21.09.2012г. В указаният срок с писмо вх.№ п 4764/24.09.2012г. от доц. Х.Г. са представени заверени копия на следните документи:

- молба с входящ № 2153/13.06.2012г. на Национален център по обществено здраве и анализи (НЦОЗА) за предоставяне на документи, в това число и на посочената служебна бележка, издадена от Национален център по фитотерапия и народна медицина, за който е посочено, че НЦОЗА му правоприемник.

- молба с входящ № 2328/27.06.2012г. на НЦОЗА за предоставяне на документ с изходящ № 4/30.01.1998г. - „служебна бележка“, издадена от Национален център по фитотерапия и народна медицина

- възражение с вх.№ 2654/01.08.2012г. относно „неправомерен отказ от страна на НЦОЗА, по молба с вх.№ 2328/ 27.06.2012г., за достъп до обществена информация , без да е разгледана по същество“.

- приложения към Възражение с входящ № 2654/01.08.2012г. :

1.заповед № РД -09 -337/ 04.08.1994г. на министъра на здравеопазването

2. заявление

В писмото е посочено, че това са всички относими и налични документи.

По смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Директорът на Национален център по обществено здраве и анализи е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Съгласно чл.1, ал.2 от Правилника за устройството и дейността на НЦОЗА центърът е здравно заведение, юридическо лице на бюджетна издръжка - второстепенен разпоредител с бюджетни кредити към министъра на здравеопазването. В чл.3, ал.3 от Правилника е посочено, че директорът организира, ръководи и контролира цялостната дейност на центъра, както и връзките му с други организации; представлява центъра пред трети лица; осъществява и други дейности по управление на центъра.

Национален център по обществено здраве и анализи е подал заявление вписване в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, с рег.№ 1326655 и е вписан в регистъра с идентификационен номер У - 326148.

Първият приложен документ е молба с входящ № 2153/13.06.2012г. от проф. д-р В.О., председател на съюза на алтернативните лечители в България относно „предоставяне по закона за достъп до информация, на документи свързани с лечителката З.Ш.“. Един от поисканите документи е „регистрация № 4/30.01.2012г., подписана от директора на НЦФНМ д-р В.Б.“.

Вторият приложен документ е молба с вх.№ 2328/ 27.06.2012г. от инж. С.К. относно „предоставяне по закона за достъп до обществена информация, на посочената служебна бележка, издадена от Национален център по фитотерапия и народна медицина“. В тази молба се иска документ № 4/от 30.01.1998г., подписан от д-р В.Б..

Приложено е и възражение с вх.№ 2654/01.08.2012г. от г-н С.К. относно „неправомерен отказ“ от страна на НЦОЗА, по негова молба с вх.№ 2328/ 27.06.2012г., за достъп до обществена информация, „без да е разгледана по същество“. Във възражението на г -н С.К. се цитира писмо изх.№ 905/06.07.2012г., за което е посочено, че е неправомерен отказ за достъп до исканата от него служебна информация. Такъв документ не е приложен към изпратените документи до КЗЛД. Във възражението документ № 4 от 30.01.1998г. е квалифициран като служебен документ по смисъла на чл.11 от ЗДОИ. Във възражението е посочено, че има надделяващ обществен интерес да се установи истината за способността на лечителката З.Ш. да лекува безнадеждно (терминално) болни. Сочи се също, че „служебният документ“ с изх.№ 4/30.01.1998г. е необходим, за да се установи и информира обществеността за законосъобразността и достоверността на съдържанието на този документ, което съгласно чл.4, ал.5 на ЗЗЛД е достатъчно основание, за да получа този документ.“. Може да се направи предположение, че цитираната разпоредба е чл.4, ал.1, т.5 от ЗЗЛД.

Националният център по обществено здраве и анализи е приложил и визираната служебна бележка с изх.№ 4/30.01.2012г. Същата е издадена на бланка на Национален център по фитотерапия и народна медицина, подписана от д-р В.В.Б. - директор на центъра. В служебната бележка е посочено, че в отговор на молба от г -жа З. З.Ш. и на базата на проведено интервю с нея и лекарският екип с които работи - д-р Х.Т. (завеждащ вътрешно отделение при /не се чете/ поликлиника; доц. И. / не се чете/ завеждащ отделение при /не се чете/ при Университетска болница; доц. Е.А. - (хирург в НОЦ); доц. Х.Д. - (уролог в НОЦ) е установено, че госпожа З.Ш. използва следните методи: билколечение, диетолечение, психотерапия. В служебната бележка, е отразено още, че г- жа З.Ш. е

запозната със законите регламентиращи проблемите относно нейната молба. Видно от съдържанието на представеното по преписката заверено копие на служебна бележка в нея фигурират лично и фамилно име на г-жа З.Ш., за която с е установява с документа, че използва следните методи за лечение: билколечение, диетолечение, психотерапия. В служебната бележка фигурират и имена - лични и фамилни, степени на професионална квалификация на четирима лекари и тяхната месторабота. Може да се приеме, че същият документ представлява Служебна обществена информация по смисъла на чл.11 от Закона за достъп до обществена информация, която е създадена и по повод дейността на Националния център по фитотерапия и народна медицина. В чл.13 от ЗДОИ е посочено, че достъпът до служебна информация е свободен. Разписано е също, че достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес /чл.13, ал.4 от ЗДОИ/.

Действително в служебната бележка фигурира информация, от която могат да се индивидуализират конкретни физически лица и която попада в категорията лични данни по смисъла на чл.2 от ЗЗЛД. В случая обаче следва да се намери баланса чрез принципа на пропорционалността между правото на достъп до информация от държавни органи и защитата на лични данни. Както е посочено и в решение № 4 от 26 март 2012г. по к.д. № 14/2011г. на Конституционния съд тези две основни права не са абсолютни и могат да бъдат ограничавани при спазване на принципа на пропорционалността. Правото на информация е изключително важно, за да могат те да осъществяват информиран избор. Видно от съдържанието на служебната бележка, тя е издадена на лице, което практикува методи на лечение, описани в нея, посочен е и екип от лекари, за които е отразено, че лицето работи поради същата попада в категорията служебна обществена информация по смисъла на чл.11 от ЗДОИ. Правото на информация, което е конституционна закрепено в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България дава възможност на лицата да осъществят информиран избор, в конкретният случай да речем дали да се доверят на методите на лечение на г -жа З.Ш. или не. В изложеният казус е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на чл.13, ал.4 от ЗДОИ от предоставяне на достъп до въпросния документ, а именно служебна бележка с изх.№ 4/ 30.01.1998г., издадена от Национален център по фитотерапия и народна медицина, за който е посочено, че Национален център по обществено здраве и анализи му е правоприемник. Дори да се приеме, че документа не е служебна обществена информация по смисъла на чл.11 от ЗДОИ той може да бъде предоставен на основание чл.4, ал.1, т.5 от ЗЗЛД, а именно: предоставянето на документа ще е допустимо, тъй като ще е в изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Служебна бележка, издадена на 30.01.1998г. от Национален център по фитотерапия и народна медицина, в която са посочени методите на лечение, използвани от г - жа З.Ш., представлява служебна обществена информация по смисъла на чл.11 от Закона за достъп до обществена информация, за чието предоставяне има надделяващ обществен интерес съгласно чл.13, ал.4 от същият закон.

Допустимо условие за предоставянето на тази служебна бележка е разпоредбата на чл.4, ал.1, т.5 от Закона за защита на личните данни, тъй като ще е в изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П 4014/2012
гр. София, 24.10.2012г.

Относно: *Искане с вх. № П 4014/20.08.2012 год. от д-р Г.Т. в качеството на Управител на Център за психично здраве „П.Н.Ш.” ЕООД по въпроси, касаещи достъпа до Национална база данни „Население”, поддържана от Главна дирекция „Гражданска регистрация и административно обслужване”*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венета Шопова и Членове: Валентин Енев и Веселин Целков на заседание, проведено на 24.10.2012г., разгледа искане за становище на КЗЛД от д-р Г.Т., Управител на Център за психично здраве „П.Н.Ш.” ЕООД относно предоставяне на информация от Национална база данни (НБД) „Население”, поддържана от Главна дирекция „ГРАО” към Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

В искането е посочено, че ЦПЗ „П.Н.Ш.” ЕООД е вписан в „Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри” с идентификационен номер 128790.

Към искането е приложено копие на писмо от ГД „ГРАО” на МРРБ с изх. № АУ01-869/13.08.2012 год.

С оглед на обстоятелството, че за произнасянето на КЗЛД по искането за становище, е необходимо да бъдат преценени всички факти и обстоятелства, относими към изложения казус, до ЦПЗ „П.Н.Ш.” ЕООД е изпратено писмо с изх. № П 4176/30.08.2012 год., с което е указано да се конкретизира необходимостта от получаване на данни от НБД „Население”, както и да се предостави допълнителна информация и доказателства за наличието на поне едно от алтернативните условия за допустимост, съгласно чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), при наличието, на които е допустимо и законосъобразно предоставянето на лични данни от един администратор (в случая МРРБ-ГД „ГРАО”) на друг администратор (Център за психично здраве „П.Н.Ш.” ЕООД).

Също така, с оглед пълното комплектоване на административната преписка, е указано да се предостави копие от писмо на ЦПЗ „П.Н.Ш.” ЕООД с изх. № 1208/10.08.2012 год. до Главна дирекция „ГРАО” при МРРБ на Република България.

С писмо вх. № П4452/14.09.2012 год. от ЦПЗ „П.Н.Ш.” ЕООД е представена допълнителна информация, както и изискането писмо с изх. № 1208/10.08.2012 год. до ГД „ГРАО”.

От текста на писмото до КЗЛД (и приложеното писмо до ГД „ГРАО”) е видно, че информацията, която ЦПЗ „П.Н.Ш.” ЕООД изисква от НБД „Население”, се отнася до:

1. Пациенти, които по ЕГН са над 80 и повече години;
2. Пациенти с непълно ЕГН;
3. Пациенти, на които Центърът не разполага с ЕГН.

Като аргумент от Центъра е посочена необходимостта от актуализация на амбулаторно проследяваните (диспансеризирани) пациенти.

В отговора от ЦПЗ „П.Н.Ш.” ЕООД като нормативно основание за изисканата информация от НБД „Население” се посочва чл.147а, ал.1 от Закона за здравето (ЗЗ) и Наредба № 24 от 27 юли 2004 год. за утвърждаване на медицински стандарт „Психиатрия”, издадена на основание чл.6, ал.1 от Закона за лечебните заведения (ЗЛЗ).

При прегледа на посочените нормативни текстове, се установява, че съгласно чл.147а, ал.1

от ЗЗ, Министерството на здравеопазването създава и поддържа Национален служебен регистър на лица с психични разстройства, като редът и условията на водене и ползване на данни от регистъра се определят с наредба на министъра на здравеопазването.

След извършване на служебна справка - преглед в базите данни на правно-информационните системи, беше установено, че към момента не може да бъде установено обстоятелството има ли приета Наредба, регламентираща реда и условията на водене и ползване на данни от регистъра.

Съгласно Приложение № 1 към Наредба № 24 от 27 юли 2004 год., т.1.6 – Центърът за психично здраве създава и поддържа регионална информационна система на лица с психични разстройства за нуждите на регистъра по чл.147а, ал.1 от ЗЗ, но това би следвало да се извършва при спазване на правилата за водене и ползване на данни от регистъра, поддържан от Министерството на здравеопазването.

Във връзка с изложеното, с писмо изх. № П 4565/19.09.2012 год., е изпратено писмо от КЗЛД до министъра на здравеопазването, с което е указано:

- да бъде представена информация създаден ли е Националния служебен регистър на лица с психични разстройства;
- има ли приета Наредба на основание чл.147а, ал.1 от ЗЗ;
- както и да бъде изразено становище по изложения казус.

С писмо вх. № П-5297/16.10.2012 год. от Министерство на здравеопазването са получени отговори на поставените въпроси. Посочено е, че към настоящия момент не е създаден Национален служебен регистър на лица с психични разстройства. Създаден е начален проект на регистъра, който предстои да бъде прецизиран и разгледан от ръководството на Министерство на здравеопазването.

Към момента не е приета Наредба на основание чл.147а, ал.1 от ЗЗ, с която да се регламентират редът и условията на водене и ползване на данни от Националния служебен регистър на лица с психични разстройства.

Във връзка с изложения казус, Министерството на здравеопазването изразява следното становище: Видно от чл.26, ал.1, т.7 от ЗЛЗ и от раздел III, т.Б, подточка 1.6 от Приложението към Наредба № 24 от 7.07.2004 год. за утвърждаване на медицински стандарт „Психиатрия", центърът за психично здраве е лечебно заведение, в което лекари с помощта на друг персонал **създават** и **поддържат** регионална информационна система на лица с психични разстройства за нуждите на регистъра по чл.147а, ал.1 от ЗЗ.

Регистрацията на лице като пациент става с неговото информирано съгласие, освен в случаите, посочени със закон (чл.84, ал.2 от ЗЗ). Посочени са също така разпоредбите от ЗЗ относно лицата, които изразяват информирано съгласие в случаите, в които психичното състояние на лицето не го позволява.

Във връзка с изразеното становище, от Министерство на здравеопазването считат, че всеки център за психично здраве поддържа лични данни по смисъла на ЗЗЛД на пациенти в регионалната си информационна система на лица с психични разстройства за нуждите на регистъра по чл.147а, ал.1 от ЗЗ, доколкото те са предоставени по реда на ЗЗ.

С оглед на гореизложеното, следва да се има предвид следното:

Предоставянето от един администратор (МРРБ, ГД "ГРАО") на друг администратор (в случая ЦПЗ „П.Н.Ш." ЕООД, гр. София) на лични данни на физически лица, съдържащи се в НБД "Население", поддържана от ГД "ГРАО", представлява "Обработване на личните данни", което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

За да е законосъобразно обработването на лични данни, следва да са налице разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, където са уредени алтернативни основания, при наличието, на които се допуска обработването на лични данни.

При анализа на изложения казус следва да се прецени нормативното основание (чл.4, ал.1, т.1

от ЗЗЛД), въз основа на което исканата информация може да бъде предоставена от информационните масиви на НБД „Население", поддържана от ГД „ГРАО".

В събраните към искането доказателства и по-конкретно писмо с изх. № 1208/10.08.2012 год. от ЦПЗ „П.Н.Ш." ЕООД до ГД „ГРАО" е посочено, че информацията, която се изисква от НБД „Население", се отнася до:

- Пациенти, които по ЕГН са над 80 и повече години;
- Пациенти с непълно ЕГН;
- Пациенти, на които Центърът не разполага с ЕГН.

Като аргумент от Центъра е посочена необходимостта от актуализация на амбулаторно проследяваните (диспансеризирани) пациенти във връзка със създаването и поддържането на регионална информационна система на лица с психични разстройства за нуждите на Националния служебен регистър на лица с психични разстройства по чл.147а, ал.1 от ЗЗ. Следователно исканата информация касае **пациентите** на ЦПЗ „П.Н.Ш." ЕООД. Съгласно чл.84, ал.1 от ЗЗ „Пациент е всяко лице, което е потърсило или на което се оказва медицинска помощ", като регистрацията на лице като пациент **става с неговото информирано съгласие**, освен в случаите, посочени със закон (чл.84, ал.2 от ЗЗ). По смисъла на § 1, т.15 от Допълнителните разпоредби на ЗЗ, „Информирано съгласие" е съгласие, предоставено доброволно след запознаване с определена информация.

В чл.87, ал.7 от ЗЗ е предвидено, че при лица с психични разстройства и установена неспособност за изразяване на информирано съгласие, то се изразява от лицата, определени по реда на чл.162, ал.3 от ЗЗ, т.е. лице от кръга на близките на пациента, определено от съда, което да изразява информирано съгласие от името на пациента.

От посоченото до тук може да се направи заключение, че лицата, на които ЦПЗ „П.Н.Ш." ЕООД е оказал медицинска помощ са регистрирани като пациенти, за което е изразено информирано съгласие. Следователно Центърът разполага с минимално необходимите данни на пациентите, които следва да бъдат включени в регионалната информационна система на лица с психични разстройства за нуждите на регистъра по чл.147а, ал.1 от ЗЗ.

От изложеното в искането не става ясно поради каква причина ЦПЗ „П.Н.Ш." ЕООД не разполага с данните относно ЕГН на пациентите. В случай, че са загубени или към момента на регистрацията на пациентите не са изискани и следва да бъдат набавени допълнително, това следва да се извърши след преценка на конкретната ситуация поотделно.

Във всички случаи администраторът, искащ данните (ЦПЗ „П.Н.Ш." ЕООД), следва да представи пред администратора, предоставящ данните (МРРБ, ГД „ГРАО") конкретна информация и доказателства, че въпросните лица са пациенти на Центъра, както и изразено информирано съгласие за регистрацията им като пациенти. В противен случай предоставянето на исканата информация от НБД „Население" би било незаконосъобразно и в противоречие с принципите на ЗЗЛД. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат, т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална. Доказване наличието на условията за допустимост за обработване на личните данни (чл.4, ал.1 от ЗЗЛД) винаги е в тежест за администратора, искащ личните данни.

От друга страна, поради обстоятелството, че към настоящия момент Наредбата за реда и условията на водене и ползване на данни от Национален служебен регистър на лица с психични разстройства все още не е приета, данните, които центровете за психично здраве събират за своите пациенти с оглед създаване и поддържане на регионална информационна система на лица с психични разстройства, не са унифицирани като критерии и изисквания. Следователно данните на пациенти, които ЦПЗ „П.Н.Ш." ЕООД обработва за нуждите на създаването и поддържането на регионална информационна система на лица с психични разстройства, трябва да бъдат минимално необходимите за идентифициране на отделните пациенти.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Министерството на регионалното развитие и благоустройството - ГД „ГРАО“ може да предоставя на Център за психично здраве „П.Н.Ш.” ЕООД информация от НБД „Население” за физически лица-пациенти на центъра, след доказване наличието на алтернативните условия за допустимост на обработването на лични данни и при спазване разпоредбите на чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни. В конкретния случай следва да бъдат налице и предпоставките на чл.84, ал.2 от Закона за здравето.

Преценката за наличие или липса на законово основание за предоставяне на лични данни е изцяло на администратора на лични данни, предоставящ данните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № ЗАП-43/2012
гр. София, 01.11.2012г.

Относно: *Искане с вх. № ЗАП-43/17.10.2012 год. от А.Д., заместник-председател на ПП „ВМРО-Българско национално движение”, общински съветник в Столичен общински съвет, по въпроси свързани със защитата на личните данни при осъществяване дейността на търговските дружества с предмет на дейност „Събиране на парични вземания”*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и Членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.11.2012г., разгледа преписка с вх. № ЗАП-43/17.10.2012 год. от А.Д., заместник-председател на ПП „ВМРО-Българско национално движение”, общински съветник в Столичен общински съвет.

В искането си до Комисията за защита на личните данни (КЗЛД, Комисията), А.Д. отбелязва, че във връзка със зачестилите сигнали и оплаквания на граждани срещу дейността на така наречените фирми за събиране на задължения, възникват съществени проблеми във връзка с употребата и съхраняването на лични данни от страна на тези дружества.

По повод изложеното, г-н А.Д. се обръща към КЗЛД за становище по следните въпроси:

1. Регистрирани ли са и съответно контролирани ли са за дейността си администратор на лични данни търговски дружества с дейност по Националния класификатор на икономическите дейности (НКИД) „събиране на парични вземания”;
2. Допустимо ли е свободен трансфер на лични данни между кредитори и търговски дружества с дейност по НКИД „събиране на парични вземания” без знанието и съгласието на съответните физически лица;
3. Допустимо ли е лични данни на физически лица да се използват от различни търговци

за събиране на различни вземания без съгласието и знанието на физическите лица;

4. Допустимо ли е позоваването на информация от други търговци за идентифициране на физически лица без знанието и съгласието на физическите лица;

5. Налагани ли са административни наказания на търговци и физически лица за нарушение на горните обстоятелства.

С оглед изразяване на становище по изложения казус, следва да се анализира практиката на КЗЛД при решаването на аналогични жалби, с които физически лица са сезирали Комисията за нарушаване на правата им по закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

За обективната преценка на ситуацията е необходимо да се вземе предвид и практиката на съда, в случаите, в които решенията на КЗЛД са обжалвани по съдебен ред.

По **първия въпрос** от искането за становище:

ЗЗЛД се прилага за защита на правата на физическите лица при обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД, т.е. наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на разглеждане на жалбата пред Комисията.

При стартиране на административното производство пред КЗЛД, задължително се извършва справка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри за установяване на обстоятелството дали съответното дружество е вписано в Регистъра и съответно поддържането на какви регистри е заявило.

Статистиката на досегашната практика показва, че всички дружества с предмет на дейност „Събиране на парични вземания", които са били страни в административните производства пред КЗЛД по повод на подадени жалби от граждани, са изпълнили задължението си за регистрация в Регистъра на администраторите.

Важен момент, който следва да се има предвид е и обстоятелството, че Регистърът на администраторите е публичен и всеки може да направи безплатна справка относно вписани обстоятелства, касаещи администраторите на лични данни. Това може да се извърши чрез системата еРАЛД, която автоматизира цялостната дейност на администрацията на КЗЛД в процеса на регистрация на администраторите.

еРАЛД е уеб базирано приложение, обхващащо цялостната дейност по регистрацията на администраторите на лични данни и проследява технологичния процес по одобрение или отказ на вписването им в публичния регистър. Системата позволява поддържането на публични регистри за вписаните администратори, освободените от задължението от регистрация администратори и такива, на които им е било отказано вписване в Регистъра на КЗЛД. И трите регистъра с информацията в тях са публични и достъпни в интернет пространството чрез web страницата на КЗЛД.

По **втория, третия и четвъртия въпрос** от искането за становище:

В последните години (2011г. и 2012г.) практиката на Комисията показва, че все повече граждани отправят запитвания относно това, дали е законосъобразно да бъдат предоставяни лични данни на потребители/абонати на трети лица с цел събиране на неизплатени задължения.

Нарастват и жалбите на физически лица, които са сезирали Комисията за това, че съответни кредитори са предоставили личните им данни на фирми за събиране на задължения.

Основният акцент на поставения въпрос, това е „знанието и съгласието" на съответното физическо лице негови лични данни да бъдат предоставени от съответния кредитор (мобилен оператор, електроразпределително, топлофикационно или ВиК дружество, банка и т.н.) на търговско дружество с предмет на дейност „Събиране на парични вземания".

Съгласието на лицата техни лични данни да бъдат обработвани от даден администратор е един от най-важните аспекти на защитата на личните данни и гаранция за правомерно обработване на данните. Въпросът за съгласието е много дискутиран и на ниво Европейски съюз, като една от бъдещите

промени в европейската правна рамка се очаква да бъде именно по отношение на формата и начина на доказване, че едно лице действително е дало съгласието си.

Към настоящия момент, при извършване на преценка относно обстоятелството дали има предоставено съгласие, КЗЛД преценява чрез използване на валидните правни механизми, а именно: наличие на писмени доказателства, подписани от съответното физическо лице – договори или писмени декларации.

Въпросите, които КЗЛД изследва при решаването на жалби срещу кредитори, предоставили данни за своите длъжници, на фирми за събиране на задължения, са няколко:

- На първо място е въпросът дали възлагането на обработката и използването на личните данни на нередовните длъжници от фирмите-кредитори на фирмите за събиране на задължения е въз основа на валидно правно основание, например писмен договор;

- Предоставянето на личните данни на длъжниците станало ли е с тяхното знание и предварително съгласие;

- Попада ли конкретното физическо лице в групата на клиентите на фирмата-кредитор, за които има основание да се предоставят личните му данни на дружество за събиране на вземания, т.е. има ли неизплатени задължения към фирмата-кредитор;

- Предоставянето на личните данни на лицето надхвърля ли целите, за които те са събрани и обработвани от фирмата-кредитор в качеството на администратор на лични данни.

Във всички Решения на Комисията са изследвани посочените въпроси, за което от страните по жалбите са изискани съответните доказателства. Най-общо изводите, които могат да се направят са следните:

1. Съгласно чл.24, ал.1, изр.1 от ЗЗЛД, „Администраторът може да обработва данните сам или чрез възлагане на обработващ данните“. В чл.24, ал.4 от ЗЗЛД е уредено, че „Отношенията между администратора и обработващия лични данни се уреждат с нормативен акт, писмен договор или с друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия данните“. В разглежданите пред Комисията случаи фирмите-кредитори в качеството на администратори на лични данни представят доказателства за сключени писмени договори с фирмите за събиране на вземания. В посочената хипотеза фирмите за събиране на вземания действат в качеството на „Обработващ личните данни” на неизправните длъжници на фирмите-кредитори. В представените пред Комисията писмени договори е определен обемът на задълженията на фирмите за събиране на вземания, възложени им от фирмите-кредитори.

2. Фирмите-кредитори предоставят личните данни на клиентите-длъжници на фирми за събиране на вземания след предварително знание и писмено съгласие на клиентите-физически лица. Това се извършва чрез включване на текстове в Общите условия на фирмите, които се представят за запознаване на клиентите при подписването на индивидуалните договори с тях. Общите условия са неразделна част от индивидуалните договори, като при подписване на договорите, на клиента се представя и екземпляр от Общите условия. Също така, в конкретните индивидуални договори се включват текстове, в които се определя целта, за която данните на клиента могат да се предоставят на трети лица, а именно събиране на вземания, дължими по договора.

Посочените обстоятелства са установени в административните производства пред Комисията, развити по повод жалби на граждани срещу:

- „М.” ЕАД като фирма-кредитор, предоставила данни на длъжници, на дружеството „К.Б.” ЕООД в качеството на обработващ лични данни от името на администратора;

- „К.Б.М.” ЕАД като фирма-кредитор, предоставила данни на длъжници, на дружеството „С.Г.Г.” ООД в качеството на обработващ лични данни от името на администратора;

- „С.В.” АД като фирма-кредитор, предоставила данни на длъжници, на дружеството „Е.М.” ООД в качеството на обработващ лични данни от името на администратора;

- „Е.ОН Б.П.” АД като фирма-кредитор, предоставила данни на длъжници, на дружеството „К.Б.К.М.С.” ЕООД в качеството на обработващ лични данни от името на администратора.

3. Важен въпрос, който КЗЛД изследва при постановяване на решенията си, е дали от безспорни доказателства може да се приеме, че физическите лица, чиито данни са предоставени на фирми за събиране на вземания, попадат в групата от абонати, дължащи неизплатени суми на фирмите-кредитори. Това се установява от документи в писмена форма – издадени фактури за дължими суми.

4. Относно въпроса предоставянето на личните данни на клиенти-длъжници надхвърля ли целите, за които те са събрани и обработвани от фирмите-кредитори в качеството им на администратори на лични данни, в производствата пред Комисията това следва да бъде безспорно установено. От доказателствата във връзка с жалбите се установява, че клиентите-длъжници освен, че са дали съгласие за предоставяне на личните им данни на трети лица, но също и за определена цел – събиране на вземания по договорите с фирмите-кредитори. Това условие фигурира в Общите условия на фирмите, срещу които са разглеждани жалби пред КЗЛД, а също и в текстовете на индивидуалните договори с клиентите. В конкретните случаи Комисията е установила, че личните данни на клиентите-длъжници са предоставени от фирмите-кредитори на фирми за събиране на вземания. Това е извършено във връзка с дължими суми по сключени индивидуални договори с фирмите-кредитори, т.е. обработването на личните данни на клиентите-длъжници от фирми за събиране на вземания не надхвърля целите, заложени в индивидуалните договори, както и договорите между фирмите-кредитори и фирмите за събиране на вземания.

При разглеждане на жалбите, Комисията е длъжна да следи дали личните данни са обработени при спазване на принципите, залегнали в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД, а именно: дали са обработени законосъобразно, дали са събрани за конкретни, точно определени и законни цели и дали не се обработват допълнително по начин, несъвместим с целите. По преписките не са събрани доказателства, че данните са използвани непропорционално по отношение на целите, за които са събрани, а именно възмездно предоставяне на услуги, за които се дължат определени парични суми.

Също така КЗЛД следва да установи и дали са спазени разпоредбите на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД, където са посочени алтернативни предпоставки за законосъобразното обработване на лични данни. Текстът урежда случаите на допустимост на обработката на лични данни на друго лице. Релевантни за изложената хипотеза са нормите на чл.4, ал.1, т.2 и 3 от ЗЗЛД, т.е. наличие на предварително дадено писмено съгласие на клиентите за обработката на личните им данни от трето лице за конкретна цел - събиране на вземания, дължими по договор.

Посочената в настоящото изложение практика на КЗЛД се потвърждава и от решенията на Върховния административен съд и Административен съд-София, в случаите, в които решенията на Комисията са обжалвани пред съда.

В постоянната си практика съдът излага мотиви за законосъобразност на действията на фирмите-кредитори в случаите, в които предоставят данни на длъжници на фирми за събиране на вземания при наличие на условията, анализирани в отговорите на поставените въпроси.

По **петия въпрос** от искането за становище:

В административните производства Комисията задължително изисква от фирмите-кредитори и фирмите за събиране на вземания представяне на доказателства за наличие на валидно правно основание за обработване на личните данни, а именно действащи договори. В някои от производствата пред КЗЛД администраторите не са предоставили изисканите доказателства, за което Комисията е наложила административна санкция в размер на 5 000 лв. на фирмата-кредитор и 15 000 лева на фирмата за събиране на вземания. Решението на КЗЛД е обжалвано пред Върховния административен съд, който с Решение № 10607 от 15.07.2011г. по адм. дело № 3968/2011 год., V отделение на ВАС е отменил Решението на КЗЛД. Мотивите на съда са предвид обстоятелството, че администраторът на лични данни е предоставил на съдебната инстанция необходимите доказателства в подкрепа на това, че отношенията му с обработващия лични данни са уредени с договор, в който е определен обемът на задълженията, които администраторът на лични данни е възложил на обработващия, както и доказателства за наличието на правно основание по чл.4, ал.1 от ЗЗЛД за допустимостта на обработването на лични данни. В този конкретен случай администраторът на лични данни не е изпълнил указанията на административния орган за представяне на посочените доказателства, които засягат негов правен

интерес в рамките на административното производство.

С друго решение, Комисията налага административна санкция на фирма-кредитор в размер на 2 500 лева за това, че в административното производство е установено, че фактурата, представена като доказателство за дължими суми от страна на клиент е издадена през 2008 год., а фирмата-кредитор е предоставила данните на фирмата за събиране на вземания едва през 2011 год. КЗЛД в решението си приема, че с това е нарушен принципа, залегнал в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД, личните данни да се обработват законосъобразно. Следствие от нарушението на принципа за законосъобразност при обработването на лични данни е констатирано и нарушение на разпоредбата на чл.23 от ЗЗЛД, изразяващо се в непредприемането на необходимите технически и организационни мерки за защита на личните данни от незаконни форми на обработване, а именно нарушаване на принципа на законосъобразност.

Цитираното решение на КЗЛД е отменено с Решение № 4188/19.07.2012 год. на Административен съд София-град. В мотивите си съда не приема изводите на КЗЛД, че администраторът на лични данни е извършил административно нарушение, затова че не е предприел всички технически и организационни мерки за защита на личните данни, с което е допуснал свързаните с физическо лице-клиент лични данни да бъдат обработени незаконосъобразно. Комисията свързва неправомерността на обработването с незаконосъобразното издаване на фактура, извън сроковете, посочени в закона. Съдът приема, че КЗЛД няма компетентност да постанови дали процесната фактура е издадена в срок, а единственото й правомощие е да извърши преценка дали при обработването на личните данни на физическото лице-жалбоподател са допуснати нарушения на ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Дружествата с предмет на дейност „Събиране на парични вземания", които са били страни в административните производства пред КЗЛД по повод на подадени жалби от граждани, са изпълнили задължението си за регистрация в Регистъра на администраторите.

2. Прехвърлянето на лични данни между кредитори и търговски дружества с дейност по НКИД „Събиране на парични вземания" е допустимо при наличие на предварително знание и писмено съгласие на клиентите-физически лица.

3. Лични данни на физически лица е допустимо да се използват от търговци, действащи в качеството на обработващ лични данни от името на администратора, при наличие на условията на чл.24, ал.4 от ЗЗЛД, а именно: наличие на писмени договори между фирмите-кредитори и фирмите за събиране на вземания. Също така конкретните физически лица следва да бъдат предварително уведомени за целите, за които данните им могат да бъдат предоставени на трети лица, а също и да бъде получено съгласието им за това. Едновременно с посоченото, е необходимо да е налице изискуемо и неизплатено задължение, както и личните данни да са предоставени единствено с цел събиране на вземането.

4. Позоваването на информация от други търговци за идентифициране на физически лица е недопустимо без знанието и съгласието на конкретното физическо лице.

5. За нарушение на посочените в т.1-4 обстоятелства, Комисията за защита на личните данни е оправомощена да налага съответните административни наказания.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № п 4931/2012г.
гр. София, 14.11.2012г.

Относно:. *Искане с вх. № п4931/2012г. от „Ш.Е.Б.“ ЕООД за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД)*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 14.11.2012г. разгледа искане с вх. № п4931/2012г. от «Ш.Е.Б.» ЕООД с молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл.10, ал.1, т.4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането е посочено, че във връзка с «въвеждането на система за контрол на Принципите на фирмена сигурност на Ш.Е.Б.», чрез ползване на телефонна линия или уебстраница възникват няколко въпроса по отношение, на които се отправя молба за становище до Комисията. Въпросите са следните:

1. Необходимо ли е създаването на нов (отделен) регистър за лични данни за целите на системата?
2. Колко време е необходимо да се пазят данните в системата?
3. Следва ли да се иска писменото съгласие на служителите(чрез отделна декларация) за ползването на личните им данни, при положение, че лицата са задължени да отметнат в поле « Потвърждение» преди да ползват системата?
4. Следва ли да се поиска разрешение от Комисията за защита на личните данни за трансфер на лични данни?

Към искането са приложени:

- описание на системата
- принципи на фирмена отговорност на Ш.Е.

Искането за становище е подписано от г-жа Е.В. - мениджър Човешки ресуси, но не е приложено пълномощно от което да е видно, че тя е упълномощена да представлява дружеството пред КЗЛД във връзка с искането за становище.

С писмо изх.№ п 5268/15.10.2012г., подписано от председателя на КЗЛД, на основание чл.30, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс, както и чл.30, ал.2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /ПДКЗЛДНА/, е поискано от г-н К.М.П.П.Д.Л. - управител на дружеството в **тридневен** срок от получаване на писмото, да потвърди искането пред КЗЛД, или да бъде изпратено пълномощно, от което да е видно, че г -жа Е.В. е упълномощена да представлява дружеството пред КЗЛД, във връзка с искането за становище. В указаният срок с писмо вх.№ П - 5378/18.10.2012г., подписано от г-н К.М.П.П.Д.Л. е потвърдено, че г -жа Е.В. е упълномощена да представлява дружеството пред КЗЛД във връзка с искането за становище.

Към искане за становище са приложени кратко описане на системата и документ, наименован “Принципи на отговорност на Ш.Е.”.

В документа с наименование „Принципи на отговорност на Ш.Е.“ е посочено, че R&ED line е система за докладване, осигурена от S.E. и е част от Програмата за отговорност и етична динамика. Посочени са също така начините, чрез които може да се докладва за инцидент са уебстраница и гореща телефонна линия. Указано е също така, че Уебстраницата и телефонната линия, както и базата данни,

в която се съхраняват личните данни и информацията, която се съдържа в доклада, се управляват от E.P. Inc., E.P., Inc., 6000 Meadows Road, Suite 200, Lake Oswego, OR 97035, USA („E.P.“). Сочи се , че E.P. управлява уеб страниците, горещата телефонна линия и базата данни от името на S.E.. Указано е, че E.P. и нейните ресурси подпомагат ръководство и служители да работят заедно за справяне с измами, злоупотреби и друго некоректно поведение на работното място в усилията за насърчаване на една безопасна и позитивна работна среда.

Посочено е още, че “публично търгуваните дружества са задължени по закон да имат инструмент за анонимно докладване за справяне със счетоводни и одит измами съобразно изискванията на одитния комитет. Една ефективна система за докладване подкрепя другите ни усилия за установяване на култура на почтеност и етично вземане на решения - важни ценности за S.E..

Уточнено е, че използването на R&ED Line е доброволно. Сочи се, че Ш.Е. може да получава и обработва доклади единствено ако потребителят на линията потвърди, че е прочел и взел под внимание Съобщението за защита на данните и се е съгласил докладите да се обработват по описания тук начин. Ето защо потребителите се молят да дадат съгласието си, като поставят отметка в кутийката за потвърждение преди да кликнат върху бутона “Продължи” в края на Съобщението за защита на данните. След това те биват пренасочени към формуляра за подаване на доклада.

Казва се, че служителите могат да се идентифицират или да останат анонимни. Указано е че, предоставената от тях информация ще се третира като поверителна.

Относно личните данни и информация, които ще бъдат събрани и обработвани е посочено, че ще са следните: „Име, Фамилия, данни за контакт (при условие, че не искат да докладват анонимно) Връзка с Ш.Е. (служители, стажанти, срочно наети служители, други) име и други лични данни на лицата, които са посочени в доклада, ако се предоставя такава информация (напр. описание на функции, данни за контакт), фактическо описание на некоректното поведение, както и описание на обстоятелствата около инцидента, включително времето и мястото на инцидента, засегнатата компания на S.E. и дали ръководството знае за инцидента.”

Указано е, че всички лични данни и информация, за които са докладвани, ще се съхраняват в базата данни на Програмата за отговорност и етична динамика. Сочи се, че базата данни се хоства и ръководи от E.P. за S.E.. E.P. се придържа към т.нар. Safe Harbor Principles -Рамкова програма на ЕС за поверителността Safe Harbor, която гарантира ниво на защита на данните каквото е в ЕС при прехвърлянето на лични данни към САЩ.

Посочено е, че с цел обработка на подадения доклад, личните данни и информация могат да се прочетат, обработят и използват от компетентен отговорник по въпросите на законосъобразността в S.E., Съвета по отговорност и етика или от технически персонал на E.P. Ако е необходимо личните данни и информация могат да бъдат разкрити на полицията и/или други изпълнителни или регулаторни органи.

Посочено е също, че „Всяко лице, за което се съобщава чрез R&ED Line може да бъде уведомено в подходящо време, че е подаден доклад. Самоличността на подалия доклада няма да бъде разкрита. Въпреки това всяко лице, за което е докладвано, има право да коригира описанието на съответните обстоятелства, които са дали основание за доклада. Съгласно правилата за Поверителност на данни, ние ще информираме това лице за:

- Предприятието на S.E., което отговаря за управлението на R&ED Line;
- Фактите около обвинението(а) срещу това лице;
- Лицата или отделите, които могат да получават информация или доклади, свързани с обвинението;
- Как лицето може да упражни валидни права за достъп и коригиране на лични данни и информация.

Ако предоставянето на определена информация на това лице представлява нарушение на правата на други, той/тя няма да получи тази информация, освен ако не сме задължени по закон да я предоставим.”

Относно срокът за съхранение на личните данни се казва, че „Предоставените от докладващия лични данни ще се пазят толкова дълго, колкото е необходимо за обработката на доклада (включително всички разследвания, провеждани от компетентния отдел), или ако е приложимо толкова дълго, колкото е необходимо да се наложат санкции или ако данните трябва да се съхраняват поради правни причини. Като обект на данни, лицето може да упражни правото си на достъп, коригиране или премахване на личните си данни.“

Посочено е, че всяко неправомерно използване на програмата от служител може да доведе до дисциплинарни мерки за служителя. Служител, който използва програмата добросъвестно, няма да бъде обект на дисциплинарни мерки за докладването на неетично поведение.

Посочено е, също така ,че всяко лице, което иска да използва линията, трябва да даде съгласието си. - „Прочетох и разбрах Декларацията за поверителност на данните и давам съгласие за обработката на личните ми данни и информация, както е описано по-горе“.

Предоставена е информация относно това как разследва S.E. опасенията - Етични опасения се докладват или онлайн или по телефона чрез R&ED Line. Комитетът по отговорност и етика се уведомява за всички доклади. Комитетът препраща докладите към съответните отговорници по въпросите на законосъобразността и техните екипи за разследване. В съответствие с местното законодателство и практиките на Компанията ще се проведе разследване. Всички разследвания се провеждат по обективен, навременен и задълбочен начин. Докладващите лица могат да проверяват статуса на разследването като кликнат върху връзката Последващо развитие (Follow Up) на уебсайта на R&ED.

Посочено е, че областите за които може да се докладва са борба с корупцията, одит и счетоводство, банково дело, финансови въпроси, конфликт на интереси, дискриминация или тормоз, безопасност и околна среда, нарушение на принципи за фирмена отговорност.

Посочено е също, че когато лицето изпрати доклада получава Ключ за доклада, с който може да влезе в системата и да ревизира доклада.

Предоставена е информация относно това как ще се прехвърлят данните - технически и как ще се гарантира, че тя се трансферира по защитен начин - „Case Management базите използват базирано на сертификати AES-256 криптиране чрез Transparent Database Encryption функцията на SQL 2008 Enterprise. По този начин се криптират файловете с данните, индексиращите файлове и лотовете с транзакциите и се избягават неоторизирани възстановки, тъй като сертификат се изисква и за възстановяване на базите. Сертификатът се генерира от SQL сървъра и се криптира с частен ключ, който не се пази на сървъра, а се съхранява в мрежата от криптирано приложение с ограничен достъп. Частният ключ за сертфиката е защитен с парола, както и архивът, съдържащ въпросния ключ. Паролите както за архива, така и за самият ключ са необходими при инсталирането на сертификата на друго място. Физическият достъп до сървъра е ограничен (сървърно помещение). Връзките до отдалечени места са посредством VPN-и, а нивата на достъп на специфичните потребители са базирани на политиките и правилата в домейна. Специфични групови политики (group policies) предотвратяват SQL-слойът да контактува със SQL администраторската група. С тази конфигурация, обикновено надвишаваме дори по-стриктните изисквания на организациите.”

Относно тази информация може да се направи предположение, че е “описание на системата “ , посочено като приложение, от г - жа Е.В.

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Негова основна цел е гарантиране неприкосновеност на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните. По смисъла на Закона за защита на лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Специфични признаци са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална

или друга идентичност на лицето.

В чл.4, ал.1 от ЗЗЛД алтернативно са посочени условията, при наличието на поне едно от които е допустимо обработването на лични данни на физически лица.

В чл.3, ал.1 от ЗЗЛД е предвидено, че администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на лични данни, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. След направена служебна справка в отдел "Регистър и архив" към Дирекция „Информационни фондове и системи" е установено, че „Ш.Е.Б." ЕООД с ЕИК 121587769 е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД. Подадено е заявление за вписване в Регистъра на администраторите и водените от тях регистри, поддържан от Комисията за защита на личните данни на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД с входящ номер1026344 и има издадено удостоверение с идентификационен номер14869. От извършената проверка е видно, че Администраторът е заявил, че поддържа пет регистъра със следните наименования:

1. Граждански договори
2. Автоматизирани системи за управление на човешките ресурси
3. Регистър на участниците в спонсориран план за закупуване на акции от работници и служители на Ш.Е.
4. Труд и работна заплата
5. Видеонаблюдение

Във връзка с първият поставен въпрос следва да се има предвид, че независимо от факта, че с въвеждането на системата за докладване като част от Програмата за отговорност и етична динамика „Ш.Е.Б." ЕООД ще обработва лични данни, част от които вече са обект на обработване и са включени в другите регистри, заявени от Дружеството, с оглед постигане на по-голяма ефективност и прецизност на системата, би било целесъобразно обособяването и заявяването в КЗЛД на още един отделен регистър. Обособяването на отделни регистри, които се заявяват от администраторите на лични данни пред КЗЛД и се поддържат от тях се обуславя от целта, за която се осъществява обработването на данните. Поддържането на система за докладване налага обработването на различен обем данни за различни цели, свързани с гарантиране на Принципите на отговорност на Ш.Е.Б., което от своя страна обуславя необходимостта от създаване на отделен регистър за постигане и гарантиране на законосъобразно обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД.

Във връзка с втория въпрос относно продължителността на съхранение на данните в регистъра, че определянето на срок за обработване на лични данни е предоставено на преценката на администратора, който извършва обработването при спазване на принципите за законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност, прокламирани от ЗЗЛД.

В отговор на поставеният трети въпрос дали е необходимо да се иска писменото съгласие на служителите за ползването на личните им данни чрез отделна декларация, следва да намерят приложение разпоредбите на чл.4 от ЗЗЛД, където изчерпателно са посочени условията, при които е допустимо обработването на лични данни. По-конкретно се касае за хипотезата на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД - обработването е допустимо, когато физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие. От приложеното описание на системата за докладване, е видно, че поставянето на отметка в полето "Потвърждение" може да се отчете като съгласие на конкретното физическо лице за обработване на личните му данни след запознаването му със съобщението за защита на данните. Поставянето на отметка може да се приеме като изрично съгласие и като такова е достатъчно основание за законосъобразно обработване на лични данни, без да е необходимо допълнително писмено съгласие.

С оглед изясняване на въпроса относно необходимостта от даване на разрешение от Комисията за защита на личните данни при трансфер на данни, следва да се вземат предвид разпоредбите на чл.36а и следващите от ЗЗЛД. Предоставянето на лични данни в държава-членка на Европейския Съюз, както и в друга държава-членка на Европейското икономическо пространство, се извършва

свободно, без да е необходимо разрешение от страна на Комисията. В случаите, в които трансферът се осъществява в трета държава (държава, която не е член на ЕС и не е страна по Споразумението за Европейско Икономическо Пространство) е необходимо предварително разрешение от страна на Комисията за защита на личните данни след преценка за наличието на адекватно ниво на защита на личните данни на територията на съответната трета държава. Преценката се извършва от Комисията след като се вземат предвид всички обстоятелства, свързани с действието или съвкупността от действия по предоставяне на данните, в това число характера на данните, целта и продължителността на обработването им, правната им уредба и мерките за сигурност, осигурени в третата държава. Съгласно последните изменения в правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /чл.53а/ Комисията не се произнася с решение и администраторът може да предоставя лични данни в трета държава, когато е налице решение на Европейската Комисия, с което тя се е произнесла, че третата държава, в която се предоставят личните данни, осигурява адекватно ниво на защита или че определени стандартни договорни клаузи осигуряват адекватно ниво на защита., В изложеният казус е посочено, че Е.Р. –дружеството, което ще хоства и ръководи базата данни за „Ш.Е.", се придържа към т.нар. SAFE HARBOR PRINCIPLES и следва да се подаде искане за разрешение за предоставяне на лични данни в трета държава до Комисията за защита на личните данни с оглед гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица, чиито данни се обработват.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Системата за докладване налага обработването на определен обем данни за конкретни цели, свързани с гарантиране на Принципите на отговорност на Ш.Е., което от своя страна обуславя необходимостта от създаване на отделен регистър за постигане и гарантиране на законосъобразно обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД.

Определянето на срок за обработване на личните данни в разглежданата хипотеза е предоставено на преценката на администратора, който извършва обработването при спазване на принципите за законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност, прокламирани от ЗЗЛД.

Поставянето на отметка в полето "Потвърждение" може да се приеме като изрично съгласие на конкретното физическо лице, по смисъла на чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, за обработване на личните му данни и като достатъчно основание за законосъобразно обработване на лични данни, без да е необходимо допълнително писмено съгласие.

Предвид това, че е в разглежданият казус е посочено, че Е.Р. –дружеството, което ще хоства и ръководи базата данни за „Ш.Е.", се придържа към т.нар. SAFE HARBOR PRINCIPLES следва да се подаде искане за разрешение за предоставяне на лични данни в трета държава до Комисията за защита на личните данни с оглед гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица, чиито данни се обработват.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-5812/2012
гр. София, 14.11.2012г.

Относно: *Искане с вх. № П-5812/05.11.2012 год. от д-р В.Б. – Председател на Комисията за регулиране на съобщенията за становище на Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни във връзка с предоставяне на информация относно брутното парично възнаграждение на Председателя на Комисията за регулиране на съобщенията*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и Членове: Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 14.11.2012г., разгледа преписка с вх. № П-5812/05.11.2012 год., заявена от д-р В.Б. в качеството на Председател на Комисията за регулиране на съобщенията.

В искането си до КЗЛД, Председателят на Комисията за регулиране на съобщенията (КРС) информира, че в КРС са постъпили заявления за достъп до обществена информация от г-н Д.Д., който в качеството си на физическо лице иска достъп до информация относно брутното парично възнаграждение на Председателя на КРС по следните реквизити:

1. Основна заплата за длъжност;
2. Клас;
3. Добавка по чл.28 от Закона за електронните съобщения;
4. Целеви бонуси/награди;
5. Редовен отпуск;
6. Болнични;
7. Обща сума.

Във връзка с посоченото, Председателят на КРС се обръща към КЗЛД за компетентно становище дали исканата информация представлява лични данни по смисъла на чл.2, ал.1 Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането е отбелязано, че изисканата информация не е свързана с журналистическо разследване, а същата е необходима на г-н Димитров с оглед формиране на личното му мнение.

Към искането на Председателя на КРС са представени два броя приложения: Заявление с вх. № 94-00-41/15.02.2011 год. и Заявление с вх. № 94-00-29/23.01.2012 год.

С оглед на гореизложеното, следва да се има предвид следното:

По смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните дани, администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. КРС е администратор на лични данни по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗЗЛД. Вписана е в електронния Регистър на администраторите и на водените от тях регистри, за което има идентификационен номер 125283.

Съгласно легалната дефиниция, посочена в чл.2, ал.1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

В § 1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е посочено примерно изброяване на понятието „Специфични признаци“. Това са признаци, свързани с физическа, физиологична,

генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Законодателят е определил доста условно параметрите на понятието „лични данни" предвид факта, че не е възможно чрез конкретно изброяване да бъде посочена цялата информация, чрез която може да бъде идентифицирано пряко или непряко едно лице.

Тълкуването на законовите разпоредби относно защитата на личните данни следва да се извършва с оглед на отделните факти и обстоятелства, относими към всяка конкретна хипотеза и като се държи сметка за спецификата на понятието „лични данни".

В конкретния случай, предвид това, че е поискана информация относно брутното парично възнаграждение на Председателя на КРС, т.е. на конкретно посочено лице, то във всички случаи след предоставянето й ще е налице еднозначна идентификация на получателя на въпросното възнаграждение. Предвид това, тази информация попада в определението "лични данни" от категорията икономическа идентичност.

От друга страна обаче, при обработване на лични данни е необходимо да се следи за баланса между значимостта на обществения интерес, който налага това обработване и степента, до която се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на физическото лице, за което се отнасят данните, тъй като основната цел на ЗЗЛД е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни (чл.1, ал.2 от ЗЗЛД).

При анализа на изложения казус, следва да се държи сметка и за водещата роля на обществения интерес, тъй като Председателят на КРС е публична личност по смисъла на чл.2, т.20 от Закона за публичност на имуществото на лица, заемащи висши държавни длъжности (ЗПИЛЗВДД).

Като задължено лице по този закон, Председателят на КРС е длъжен ежегодно да декларира определено имущество и доходи. При преглед на изрично посочените имущество и доходи, подлежащи на деклариране (чл.3 от ЗПИЛЗВДД), се установява, че доходи, получени във връзка със заеманата длъжност, са изключени от задължението за деклариране (аргумент от чл.3, ал.1, т.5 от ЗПИЛЗВДД).

В същото време, чл.25 от Закона за електронните съобщения е очертал основните параметри на възнаграждението на Председателя на КРС - 90 на сто от основното възнаграждение на Председателя на Народното събрание. Може да се направи извода, че по отношение на възнаграждението на Председателя на КРС съществува известна публичност.

Като се има предвид, че получаваното възнаграждение съставлява лични данни от категорията икономическа идентичност, то за да бъде законосъобразно предоставянето на информация за него следва да е налице едно от алтернативно посочените условия за допустимост на обработването на данни, съгласно чл.4, ал.1 от ЗЗЛД. Възможни условия за допустимост в конкретния случай са осъществяването на задача в обществен интерес (чл.4, ал.1,т.5 от ЗЗЛД) или наличие на съгласие на лицето, чиито данни се предоставят (чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД).

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни, с мнозинство от 4 (четири) гласа „за" (В. Шопова; Кр. Димитров; В. Енев и В. Целков) и 1 (един) глас „против" (М. Матева счита, че брутното парично възнаграждение на публични личности не следва да се счита за „лични данни" по смисъла на ЗЗЛД), изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Информацията за брутното парично възнаграждение на Председателя на КРС по посочени в искането за становище реквизити, попада в определението „лични данни" от категорията икономическа идентичност, по смисъла на чл.2, ал.1 във връзка с § 1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД.

Обработването на тази информация под формата на "предоставяне" по смисъла на ЗЗЛД

е допустимо и законосъобразно единствено в случаите, когато е налице поне едно от посочените в разпоредбата на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД условия.

Преценката за наличие или липса на законово основание за предоставяне на личните данни, е в правомощията на администратора на лични данни, предоставящ данните, при отчитане на баланса между необходимостта от предоставяне на данните и справедливото обработване на данните на съответното физическо лице.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № п 2936/ .2012 г.
гр. София, 28.11.2012 г.

Относно: *Искане с вх. № п2936/2012 г. от г-н И.П. - директор на дирекция „Международно оперативно сътрудничество“/ ДМОС/ - Министерството на вътрешните работи за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД)*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 28.11.2012 г. разгледа искане с вх. № П-2936/05.07.2012 г. от И.П. - директор на дирекция “Международно оперативно сътрудничество”/ДМОС/ - Министерството на вътрешните работи, в което е оправена молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането е посочено,че в дирекция “Международно оперативно сътрудничество” е постъпило искане с вх. № Ж-33 от 20.06.2012 г. по описа на ДМОС - МВР от „И.А.” ЗЕАД чрез адвокат Л.Г. при САК, относно предоставяне на информация и документи, удостоверяващи обстоятелства, относими към проведените оперативно - издирвателни мероприятия за откриване на л.а. марка „Мерцедес”, модел Е270 ЦДИ, ДКН, рама: ****, като подателят е изискал да бъде конкретно снабден със заверен препис от официален документ № А-4053/23.02.2012 г. по описа на ДМОС-МВР. Искането е направено въз основа на приложено съдебно удостоверение, издадено от Софийски градски съд по реда на чл. 186 от ГПК за нуждите на гр.д. № 9414/2011 г.

В искането за становище е посочено, че редът и условията за обработване на лични данни в МВР, в това число тяхното предоставяне, са регламентирани в „Раздел III” на ЗМВР.

Сочи се, че съгласно предписанията на препращащата норма на чл. 159, ал. 9 от ЗМВР, данните получени или предоставени по реда на чл. 1, ал. 6 от ЗЗЛД (от държава - членка на ЕС, или органи или информационни системи, създадени въз основа на Договора за създаването на ЕС или на Договора за функциониране на ЕС, в рамките на полицейското или съдебно сътрудничество), се обработват при условията и по реда на ЗЗЛД.

Казва се, че фактът, че въпросният казус попада в хипотезата на визираната норма, обуславя разглеждането му на плоскостта на приложимите разпоредби на ЗЗЛД.

Посочено е, че с нормите на ЗЗЛД е въведен ограничителен режим за предоставяне на лични данни, получени от чужди органи в рамките на полицейското или съдебно сътрудничество. Сочи се също, че за тази цел законодателят е установил изискуеми предпоставки, наличието или отсъствието на които определят предоставянето на такива данни.

Посочено е също, че изричната норма на чл. 2, ал. 3 от ЗЗЛД разрешава обработването на лични данни, получени по чл. 1, ал. 6, допълнително за друга цел, различна от целта, за която са събрани, когато са кумулативно изпълнени определени условия. Изложено е твърдение, че по смисъла на цитираната разпоредба задължително условие **conditio sine qua non** за допълнително обработване на данните за друга цел е нейната съвместимост с първоначалната цел, за която са предоставени.

В искането се казва, че с разпоредбите на чл. 36г и 36з от ЗЗЛД допълнително са дефинирани условия, при които данните получени по чл. 1, ал. 6 могат да бъдат предоставени. Указано е , че нормата на чл. 36г, т. 3 от същия закон позволява обработването на лични данни за други цели, свързани с предотвратяване и разкриване на престъпления, провеждане на наказателно производство, или изпълнение на наказания, както и за предотвратяване на непосредствена и сериозна заплаха за обществения ред, при спазването на предписанията на императивната правна норма **jus cogens** на чл. 2 от ЗЗЛД. Отклонение от тези правила е допустимо единствено, ако за това има предварително съгласие на предоставящия данните.

В искането е изложено твърдение, че задълбоченият прочит на цитираните разпоредби налага изводът, че законодателят е упражнил разграничителен подход при формулирането на понятията „предоставени данни" и „получени данни". Казва се също, че изхождайки от систематичното и логическо тълкуване на използваните понятия може да се изведе заключението, че предоставянето на данни е резултатна дейност, т.е. данните са били предварително поискани за определена цел, докато „получени" са данните, които са били предадени без това да е било предшествано от изрично направено искане.

Сочи се, че и в двете хипотези, предоставянето на тези данни на трети лица е обвързано със задължителното условие да е налице съгласие от страна на предоставящия данните.

Посочено е , че в разглеждания случай, данните, обективирани в изискания документ са събрани от ДМОС по инициатива на органите на СДВР, с цел подпомагане действията по разследване и провеждането на оперативно - издирвателни мероприятия във връзка с подозрение за незаконен трафик на МПС и застрахователна измама, касаещи процесния автомобил (т.е. данните са били предоставени).

Посочено е също, че въпросният документ (данните) е изискан с цел правилното решаване на гражданско дело, т.е. да послужи за нуждите на гражданското съдопроизводство, което изключва съвместимост с първоначалната цел, за която данните са предоставени.

В искането за становище е посочено, че в рамките на полицейското и съдебно сътрудничество в информационните фондове на МВР се обработват и лични данни, обработвани (предоставени или получени) от органи на трети държави (напр. Държави - членки на МОКП ИНТЕРПОЛ), които не са членки на ЕС. Предвид обстоятелството, че тази материя не е изрично уредена в ЗЗЛД се налага изводът, че са приложими разпоредбите на специалния закон **lex specialis,** какъвто е ЗМВР.

Казва се , че в тази връзка, съгласно предписанията на специалната норма на чл. 159, ал. 3 от ЗМВР данните, обработвани от други органи и получени по реда на същата разпоредба, не могат да се използват за други цели освен за защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и противодействие на престъпността, като изрично е посочено, че тези данни не се препредават.

Отправена е молба до Комисията, с оглед правилното и точно прилагане на законовите разпоредби, регламентиращи обработването на лични данни в МВР и правомощията на компетентните органи относно тяхното предоставяне, за становище по следните въпроси:

1. Състоятелен и обоснован ли е изводът, че компетентните структури на МВР предоставят лични данни, получени от държава - членка на ЕС, или органи или информационни системи, създадени въз основа на Договора за създаването на ЕС или на Договора за функциониране на ЕС, на трети лица (включително органи на съдебната власт) за цели, различни от целите, за които са предоставени, единствено в условията на съвместимост и само с изричното съгласие на държавата, която ги е предоставила. Горният извод релевантен ли е към режима за предоставяне на „получени" данни.

2. Състоятелен ли е изводът, че във всички случаи, отказът или непроизнасянето от страна на държавата - приносител на данните, е достатъчно основание за непредоставяне на личните данни на националния орган, който ги е поискал.

3. Може ли да се изведе обоснован извод, че предоставянето на лични данни на орган на съдебната власт за нуждите на гражданското съдопроизводство е за други цели, несъвместими с целите, за които са предоставени (предотвратяване, разкриване или разследване на престъпления; противодействие на престъпността; провеждане на наказателно производство; изпълнение на наказания) и представлява отрицателна предпоставка за тяхното предоставяне.

4. Обосновано ли е да се счита, че предоставянето на лични данни, получени или предоставени от органи на трети държави (държави извън ЕС), на национални органи се урежда със специалните норми на ЗМВР, т.е. приложим е специалният правен режим

Предвид това, че нито един от цитираните в искането за становище документи не е приложен към него с писмо изх.№ п 3074/11.07.2012 г., подписано от председателя на КЗЛД, на основание чл.35, и чл.36 от Административнопроцесуалния кодекс, е поискано от г-н Цветан Цветанов - министър на вътрешните работи, в качеството му на администратор на лични данни в седем дневен срок от получаване на съобщението да представи заверени копия на цитираните документи във връзка с които се иска становище на Комисията, а именно:

1. писмо № ж - 33 от 20.06.2012 г.
2. документ № А - 4053/23.02.2012 г.
3. съдебно удостоверение , издадено от Софийски градски съд , по реда на чл.186 от ГПК за нуждите на гр. дело № 9414/2011 г.

С писмо вх.№ п - 3408/ 23.07.2012 г. на г-н И.П. - директор на ДМОС - МВР са изпратени заверени копия на исканите документи както следва:

1. писмо № ж - 33 от 20.06.2012 г. по описа на ДОМС и с вх.№ ж - 4829/15.06.2012 г. по описа на МВР от „И.” ЗЕАД - 2 листа .
2. съдебно удостоверение , издадено от СГС , I го, 8 състав - 1 лист.
3. писмо с № А - 4053/ 23.02.2012 г. по описа на ДМОС - 2 листа.

В оперативен порядък е получена информация по телефона от дирекция „Международно оперативно сътрудничество“/ДМОС/ - Министерството на вътрешните работи, че данните са по-искани специално във връзка с искането на СДВР, т.е. не са станали достояние на бюро СИРЕНЕ чрез ШИС.

С изменения и допълнения в ЗЗЛД, обн. в ДВ, бр. 81/2011 г. в българското законодателство бяха въведени разпоредбите на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година относно защитата на личните данни, обработвани в рамките на полицейското и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси. Тези изменения и допълнения уреждат предаването на лични данни между държави-членки на Европейския съюз, както и данни, предоставени от или на органи или информационни системи, създадени въз основа на Договора за създаването на Европейския съюз или на Договора за функциониране на Европейския съюз. Този ред се прилага, когато предоставянето на данните е в хода на осъществяваното полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси за целите на предотвратяване или разкриване на престъпления, провеждане на наказателно производство или изпълнение на наказания.

При запазване на принципа, че личните данни се събират за конкретни, точно определени и законни цели и не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели (чл. 2, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД), с предприетите законови изменения в ЗЗЛД беше уредена възможността данни, получени от други държави-членки или от органи и информационни системи на Европейския съюз за нуждите на наказателното производство или изпълнението на наказания, да бъдат обработвани и за други цели. Такова допълнително обработване за друга цел, различна от целта, за която са били предадени данните, е допустимо, когато са налице едновременно следните условия : това обработване е съвместимо с целта, за която са били събрани данните; налице е законово основание

за обработване на данните за друга такава цел; обработването е в съответствие с принципите за обработване на данните, регламентирани в ЗЗЛД. Принципът на целесъобразност на обработването е доразвит в нормата на чл. 36г от ЗЗЛД. Съгласно нея, данните, получени по чл.1, ал.6, могат да бъдат обработвани допълнително за цели, различни от целите, за които първоначално са били предоставени тези данни, ако целите са във връзка със:

1. предотвратяване или разкриване на престъпления, провеждане на наказателно производство или изпълнение на наказания;

2. предотвратяване на непосредствена и сериозна заплаха за обществения ред;

3. друга цел само ако за това има предварително съгласие на предоставящия данните или на лицето, за което те се отнасят.

Във връзка с поставените в искането за становище въпроси, следва да се има предвид, че изискванията по т.1, 2 и 3 на чл.36г трябва да се разглеждат алтернативно, а не в кумулация, като самото изискването за съгласие по т.3 също следва да се разглежда алтернативно, т.е. необходимо е предварително съгласие или на предоставящия данните (съответният чуждестранен компетентен орган), или на лицето, за което данните се отнасят.

Законодателят е уредил и възможността получени данни по чл.1, ал.6 да бъдат предоставени на трето физическо или юридическо лице (чл.36з). За да бъде законосъобразно такова предоставяне на данни е необходимо едновременното наличие на следните условия:

1. предоставящият данните е дал съгласие за предоставянето им;

2. предоставянето на данните няма да засегне законни права на лицето, за което те се отнасят;

3. предоставянето е от съществено значение за:

а) изпълнение на законоустановено задължение на предоставящия данните;

б) предотвратяване или разкриване на престъпления, провеждане на наказателно производство или изпълнение на наказания;

в) предотвратяване на непосредствена и сериозна заплаха за обществения ред;

г) предотвратяване на сериозно нарушение на конституционни права на физически лица.

Следва да се има предвид, че хипотезите, разписани в т.3, следва да се разглеждат алтернативно.

Повдигнатите в искането за становище въпроси относно предоставянето на лични данни в рамките на полицейското и съдебно сътрудничество и приложимостта на ЗЗЛД, респ. на ЗМВР, следва да се отбележи следното:

В съображение 39 от преамбюла на Рамково решение 2008/977/ПВР е записано изрично, че други актове регламентират доста по-подробно от рамковото решение всички съответни аспекти на защитата на данни, обменяни съгласно тези други актове.

Съгласно съображение 39, „съответният набор от разпоредби за защита на данните в тези актове, по-специално тези, които уреждат функционирането на Европол, Евроюст, Шенгенската информационна система и Митническата информационна система, както и даващите пряк достъп на органите на държавите-членки до определени системи с данни на други държави-членки, **не следва да бъдат засегнати** от настоящото рамково решение. Същото се прилага и по отношение на разпоредбите за защита на данни, уреждащи автоматизираното прехвърляне между държавите-членки на ДНК профили, дактилоскопни данни и данни относно националната регистрация на превозни средства съгласно рамково решение 2008/615/ПВР относно засилване на трансграничното сътрудничество, по-специално в борбата срещу тероризма и трансграничната престъпност.”

Предвид горното, може да се приеме, че в предметния обхват на Рамковото решение попада единствено предаването на лични данни между държави-членки на Европейския съюз, както и данни, предоставени от или на органи или информационни системи, създадени въз основа на Договора за създаването на Европейския съюз или на Договора за функциониране на Европейския съюз, **различни от изрично посочените в съображение 39.** В тази връзка, следва да се отчита и обстоятелството, че в глава тринадесета „Информационна дейност” на ЗМВР, раздел „Информационни фондове” урежда принципни положения на поддържаните от МВР информационни фондове и отклонения от режима за защита на личните данни съгласно ЗЗЛД. По този начин **не се засяга специалният режим** по

отношение на дейността по опростен обмен на информация или данни между МВР и правоприлагащите органи от държави-членки на ЕС и Споразумението от Шенген по раздел „Обмен на информация или данни с компетентни органи на държави-членки на ЕС с цел предотвратяване, разкриване и разследване на престъпления" и раздел „Национална Шенгенска информационна система" - ЗМВР. Затова може да се приеме, че при обработването на данни, получени по линия на обмена на информация по раздел III**а** и раздел III**б** от Глава тринадесета „Информационна дейност" от ЗМВР, следва да се прилага режима по ЗМВР, а не режима по ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни да изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

По първи въпрос:

1. Обработване на лични данни по чл.1, ал.6 от ЗЗЛД, за цели, различни от целите, за които са били предоставени, е допустимо при спазване на следните кумулативни условия:

1.1. съвместимост на допълнителните цели с целите, за които първоначално са били събрани данните (чл.2, ал.3, т.1 от ЗЗЛД);

1.2. наличие на законово основание за обработване на данните за допълнителните цели (чл.2, ал.3, т.2 от ЗЗЛД);

1.3. обработването за допълнителни цели съответства на принципите за обработване на данни съгласно чл.2, ал.2 от ЗЗЛД;

1.4. допълнителните цели попадат в една от изброените:

1.4.1. предотвратяване или разкриване на престъпления, провеждане на наказателно производство или изпълнение на наказания;

1.4.2. предотвратяване на непосредствена и сериозна заплаха за обществения ред;

1.4.3. друга цел, само ако за това има предварително съгласие на предоставящия данните или на лицето, за което те се отнасят.

2. Изискването за съгласие по т.1.4.3 от настоящото становище следва да се разглежда алтернативно, т.е. необходимо е предварително съгласие или на предоставящия данните (съответният чуждестранен компетентен орган или държава), или на лицето, за което данните се отнасят.

3. Съгласно законовото определение на понятието „обработване на лични данни", съгласно §1, т.1 от ДР на ЗЗЛД, последното обхваща редица действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни. Действията по предоставяне и получаване на данни могат да бъдат разгледани като „активно" и „пасивно" обработване на лични данни. В тази връзка **не може да се подкрепи изводът**, направен в искането за становище, че „предоставянето на данни е резултатна дейност, т.е. данните са били предварително поискани за определена цел, докато получени са данните, които са били предадени без това да е било предшествано от изрично направено искане".

По втори въпрос:

Администратор, получил данни по чл.1, ал.6 от ЗЗЛД, може да ги предостави на трето физическо или юридическо лице в следните случаи:

1. това предоставяне на данните е за същите цели, за които първоначално са били предадени от другата държава-членка на ЕС, орган или информационна система (чл.36з, ал.1 от ЗЗЛД). В тази хипотеза съгласието следва да е дадено от предоставящия данните, т.е. чуждестранния компетентен орган, информационна система или държава;

2. това предоставяне на данните е за цели, различни от целите, за които първоначално са били предадени от другата държава-членка на ЕС, орган или информационна система (чл.36г във връзка с чл.36з, ал.1 от ЗЗЛД). В тази хипотеза съгласието следва да е дадено алтернативно: или от предоставящия данните, т.е. чуждестранния компетентен орган, информационна система или държава,

или от лицето, за което данните се отнасят.

Непроизнасянето от страна на държавата, чуждестранния орган или информационна система, респ. от физическото лице, за което се отнасят данните, не може да се счита нито за отказ, нито за съгласие за предоставяне на данните на трето физическо или юридическо лиц, т.е. непроизнасянето не може да се презюмира за отказ или за съгласи, а трябва да е изрично обективирано.

По третия въпрос:

Хипотезите, при които данни, получени по чл.1, ал.6 от ЗЗЛД, могат да бъдат обработвани допълнително за цели, различни от целите, за които първоначално са били предоставени тези данни, са разписани алтернативно в чл.36г, както следва:

1. предотвратяване или разкриване на престъпления, провеждане на наказателно производство или изпълнение на наказания;

2. предотвратяване на непосредствена и сериозна заплаха за обществения ред;

3. друга цел, само ако за това има предварително съгласие на предоставящия данните или на лицето, за което те се отнасят.

Преценката за наличие или липса на съвместимост на целите е в правомощията на администратора, който е получил данните от чуждестранния орган, държава или информационна система. При съмнение за наличие на съвместимост този администратор винаги може да поиска съгласието на предоставящия данните или на лицето, за което те се отнасят (чл.36г, т.3 от ЗЗЛД).

По четвъртия въпрос:

Съгласно чл.1, ал.6 от ЗЗЛД, този закон (ЗЗЛД) се прилага винаги, когато данни, свързани с опазването на обществения ред и противодействието на престъпността, наказателното производство или изпълнението на наказанията, са получени в рамките на полицейско или съдебно сътрудничество от друга държава - членка на Европейския съюз, или органи или информационни системи, създадени въз основа на Договора за създаването на Европейския съюз или на Договора за функциониране на Европейския съюз. Във всички останали случаи (вкл. когато данни са получени от трета държава, т.е. извън от ЕС) се прилага специалният закон - в случая Законът за Министерството на вътрешните работи и съответните приложими международно правни документи (за данни в Шенгенската информационна система – Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген).

Следва да се има предвид, че при обработването на данни, получени по линия на обмена на информация по раздел IIIа и раздел IIIб от Глава тринадесета „Информационна дейност” от ЗМВР, следва да се прилага режима по ЗМВР, а не режима по ЗЗЛД.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег.№ п 5806/ 02.11.2012 г.
гр. София, 29.11.2012 г.

Относно: *Искане искане с вх.№ п 5806/02.11.2012 г. от доц. д-р С.Т.-дм, директор на ДПБЛНА, за становище на Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни във връзка с предоставяне на писмена справка, съдържаща лични данни на лица, записани в програмата за метадоново лечение.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на заседание, проведено на 21.11.2012 г., разгледа искане с № п 5806/02.11.2012 г. от доц. д-р С.Т.-дм, директор на ДПБЛНА (ДПБЛНА) с молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането директорът на ДПБЛНА посочва, че ОПКП-СДВР, Началник 02 Сектор, Главен инспектор И.И. изисква, на основание чл.159 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), болницата да изготви и предостави писмена справка, съдържаща трите имена и единния граждански номер на лицата, записани в програмата за метадоново лечение. Във връзка с изложеното, доц. д-р С.Т.-дм се обръща към КЗЛД за компетентно становище относно законосъобразността от изготвянето и предоставянето на такъв списък, който ще съдържа личните данни на 354 лица, колкото са вписаните към настоящия момент в регистъра пациенти на ДПБЛНА, които са на метадоново лечение.

Към искането е приложено копие на писмо от Началник 02 Сектор ОПКП, Главен инспектор на Столична дирекция на вътрешните работи по ЗМ 241/2012 година. В писмото е посочено, че във връзка с разследване на досъдебно производство ЗМ 241/2012 г. по описа на СДВР за извършено престъпление по чл.198 от НК и на основание чл.159 от НПК се изисква да бъде изготвена и представена писмена справка относно трите имена и единния граждански номер на лицата, които са записани в програмата за метадоново лечине.

ДПБЛНА е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). При извършване на служебна справка се установява, че болницата има подадено заявление за вписване в електронния Регистър на администраторите на лични данни с вх.№ 121155. Заявени са 7 регистъра, като под номер 6 е посочен Регистър „Пациенти, включени в метадоновата програма-история на заболяването".

СДВР, ОПКП, 02 сектор е структурно звено от системата на Министерството на вътрешните работи (МВР). Съгласно чл. 163, ал.1 от ЗМВР, администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД е министърът на вътрешните работи, който възлага обработката на лични данни на определени от него длъжностни лица. При извършване на служебна проверка чрез системата eРАЛД се установява, че има извършено вписване в Регистъра на администраторите на лични данни, за което е получен идентификационен № 54149.

Предоставянето от един администратор (ДПБЛНА) на друг администратор (в случая МВР) на данни относно трите имена и единния граждански номер на лицата, които са записани в програмата за метадоново лечение би представлявало "Обработване на лични данни", чрез предоставянето им, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е "...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване.....предоставяне".

Обработването на лични данни, чрез предоставянето им следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за

която същите се искат, т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална, т.е свързана и ненадхвърляща целите, за които се обработва.

Всеки администратор на лични данни, в случая ДПБЛНА, при обработването на лични данни следва да спазва принципите, заложени в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД, а именно личните данни трябва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват.

Съгласно чл.85, ал.1 от Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите (ЗКНВП) всеки български гражданин има право на лечение и психосоциална рехабилитация при зависимост или злоупотреба с наркотични вещества. **В чл. 88, ал. 1 от ЗКНВП се въвеждат принципите на анонимност и поверителност относно лечението на лицата, злоупотребяващи или зависими от наркотични вещества**, като информация се предоставя на лица и служби само в предвидените в закон случаи.

В чл. 27, ал.1 от Закона за здравето е посочено, че здравна информация са личните данни, свързани със здравословното състояние, физическото и психическото развитие на лицата, както и всяка друга информация, съдържаща се в медицинските рецепти, предписания, протоколи, удостоверения и в друга медицинска документация.

В чл.28, ал.1 от ЗЗ е посочено, че здравна информация може да бъде предоставяна на трети лица, когато:

1. лечението на лицето продължава в друго лечебно заведение;
2. съществува заплаха за здравето или живота на други лица;
3. е необходима при идентификация на човешки труп или за установяване на причините за смъртта;
4. е необходима за нуждите на държавния здравен контрол за предотвратяване на епидемии и разпространение на заразни заболявания;
5. е необходима за нуждите на медицинската експертиза и обществеото осигуряване;
6. е необходима за нуждите на медицинската статистика или за медицински научни изследвания, след като данните, идентифициращи пациента, са заличени;
7. е необходима за нуждите на Министерството на здравеопазването, Националния център по здравна информация, НЗОК, регионалните здравни инспекции и Националния статистически институт.
8. е необходима за нуждите на застраховател, лицензиран по т. 2 или по т. 1 и 2 от раздел II, буква „А“ на приложение № 1 към Кодекса за застраховането.

В чл. 28в от Закона за здравето е разписано, че медицинските специалисти и служители в лечебните заведения нямат право да разгласяват информация за пациента, която е получена при изпълнение на служебните им задължения.

Данните относно трите имена и ЕГН на лицата, записани в програмата за метадоново лечение могат да се категоризират като са данни относно здравословното състояние и попадат в така наречените „чувствителни данни”, чието обработване ЗЗЛД по принцип забранява (чл.5, ал.1, т.3 от ЗЗЛД). Забраната за обработване на посочените данни не се прилага при наличието на някои изключения, предвидени в чл.5, ал.2 от ЗЗЛД. Съгласно чл.5, ал.2, т.2 от ЗЗЛД забраната за обработване на така наречените „чувствителни данни” отпада в случаите, в които физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие за обработването им, освен ако в специален закон е предвидено друго.

От друга страна в чл.159, ал.1 от Наказателно - процесуалния кодекс /НПК/ е предвидено, че по искане на съда или на органите на досъдебното производство всички учреждения, юридически лица, длъжностни лица и граждани са длъжни да запазят и предадат намиращите се у тях предмети, книжа, компютърни информационни данни, включително за трафика, които могат да имат значение за делото.

Съгласно чл.157, ал. 1 от ЗМВР обаче се **забранява** събирането на информация за гражданите единствено по расов признак или етнически произход, за политически, религиозни и философски убеждения, за членство в политически партии, организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели, както и **относно здравето** или сексуалния им живот.

В изложения казус следва да се има предвид и целта на Закона за защита на личните данни, която е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни. С предоставянето на трите имена и единните граждански номера на триста петдесет и четири души, ,които са записани в програмата за метадоново лечение, провеждана от Държавна психиатрична болница за лечение на наркомании и алкохолизъм би се нарушил баланса между значимостта на обществения интерес, които налага това обработване и степента, до която се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на конкретните физически лица, за които се отнасят данните. В този случай с предоставянето на информация за всичките триста петдесет и четири души биха се нарушили и принципите на целесъобразност и пропорционалност, разписани в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1, т.4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

ДПБЛНА не следва да предостави исканата информация (три имена и ЕГН) за всички лица, включени в провежданата от нея програма за метадоново лечение, на посоченото от главен инспектор И.И. - началник 02 сектор ОПКП-СДВР основание - чл.159 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). По този начин биха се нарушили разпоредбите на чл.4, ал.1 и чл.5, ал.2 от ЗЗЛД както и разпоредбата на чл.157, ал.1 от Закона за министерството на вътрешните работи. В разглеждания случай с предоставянето на информация за лицата, участващи в провежданата метадонова програма, биха се нарушили и принципите на целесъобразност и пропорционалност, разписани в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД.

Обработването на лични данни, чрез предоставянето им на МВР в изложения казус, би било допустимо единствено в случаите на свободно изразено, недвусмислено, конкретно и информирано съгласие на лицата, включени в провежданата програма за метадоново лечение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-6228/2012 г.
гр. София, 29.11.2012 г.

Относно: *Искане с вх. № П6228/23.11.2012г. от г-жа Красимира Медарова, в качеството ѝ на председател на Централна избирателна комисия, във връзка с приложението на Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 28.11.2012 г. разгледа искане с вх.№ П-6228/23.11.2012г. от г-жа Красимира Медарова, в качеството ѝ на председател на Централна избирателна комисия, в което е оправена молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането е посочено, че на основание чл. 23, ал. 1 и § 13, ал. 1 от Изборния кодекс с Указ №78 от 15.04.2011 г. на Президента на Република България (обн. ДВ, бр. 32 от 19.04.2011 г.) е назначена Централна избирателна комисия за произвеждане на всички видове избори за срок 5 години. Сочи се , че по силата на чл. 7, ал. 1 от Закона за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление Централната избирателна комисия изпълнява функциите на Централна комисия за произвеждане на национален референдум.

Указано е, че Централната избирателна комисия е регистрирана и вписана в регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри с идентификационен № 312338 (Удостоверение № 312338 от 28.07.2011г. на КЗЛД).

В искането се сочи, че за провеждането на национален референдум на 27 януари 2013 г. ще бъдат назначени районни избирателни комисии във всеки изборен район, както и секционни избирателни комисии за всяка секция в страната и в дипломатическите или консулските представителства на Република България.

В постъпилото искане е указано също, че съгласно § 2 от ПЗР на ЗПУГДВМС във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 2 и чл. 125, ал. 2 от Изборния кодекс инициативните комитети като застъпници на алтернативната позиция в националния референдум събират и обработват лични данни на граждани, участващи в съответната подписка. Съгласно чл. 113, ал. 1 и чл. 125, ал. 3 от Изборния кодекс членовете на инициативния комитет обработват личните данни при спазване изискванията на Закона за защита на личните данни и носят отговорност като администратор.

Във връзка с гореизложеното е и отправената в искането молба за становище на Комисията по следните въпроси:

1. Необходимо ли е ЦИК да заяви пред КЗЛД нов регистър - членове на РИК.
2. Трябва ли районните и секционните избирателни комисии да бъдат регистрирани като администратори на лични данни.
3. Необходимо ли е регистриране на инициативните комитети като администратори на лични данни в предстоящия национален референдум. Следва ли всеки член на инициативен комитет, който обработва лични данни, да бъде регистриран поотделно пред Комисията за защита на личните данни като администратор и/или необходимо и всеки инициативен комитет да се регистрира като администратор на лични данни.

Както е указано в искането за становище, съгласно чл. 7, ал. 1 от Закон за пряко участие на гражданите в държавната власт и местното самоуправление (ЗПУГДВМС) Централната избирателна комисия изпълнява функциите на Централна комисия за произвеждане на национален референдум. Районните избирателни комисии за произвеждане на избори за народни представители изпълняват

функциите по организирането на национален референдум на територията на избирателните райони. Също така в параграф 2 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗПУГДВМС е посочено, че за всички неуредени в закона въпроси относно произвеждането на национален и местен референдум се прилагат съответните разпоредби на Изборния кодекс. Предвид изложеното до тук могат да намерят приложение към настоящият казус становища № 2576/30.06.2011г.; № 2741/30.06.2011г. и № 3082/10.08.2011г. на Комисията за защита на личните данни по приложението на Закона за защита на лични данни и Изборния кодекс при провеждане на всички видове избори.

Централната избирателна комисия е администратор на лични данни и като такъв е заявила в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри с лични данни, подържан от КЗЛД на основание чл.10, ал.1, т.2 от ЗЗЛД, седем броя регистри, а именно:

1) списъци (подписки) с избиратели, подкрепили регистрацията на партия или независими кандидати за президент и вицепрезидент на републиката;

2) кандидатите за президент и вицепрезидент на републиката;

3) представляващите партиите и коалициите от партии лица и упълномощените от тях лица, както и участващите в инициативните комитети лица;

4) членовете на ОИК и на СИК;

5) лица в договорни отношения с ЦИК;

6) наблюдателите;

7) акредитираните към ЦИК представители на средствата за масова информация.

Съгласно чл. 14 от Изборния кодекс, за провеждане на изборите, освен Централна избирателна комисия, се назначават: 1. Районни избирателни комисии - за всеки многомандатен избирателен район при провеждане на избори за народни представители, както и за всеки район според районирането на територията на страната при последните избори за народни представители, при провеждане на избори за президент и вицепрезидент на републиката и за членове на Европейския парламент от Република България; 2. Общински избирателни комисии - за всяка община при провеждане на избори за общински съветници и кметове; 3. Секционни избирателни комисии - за всяка избирателна секция при всички видове избори, включително подвижни секционни избирателни комисии при гласуване с подвижни избирателни урни.

На основание чл. 26 от Изборния кодекс, част от правомощията на Централната избирателна комисия включват и дейностите по назначаването на районните избирателни комисии, общинските избирателни комисии, секционните комисии извън страната, секционните избирателни комисии в страната, в случаите, когато районната или общинската избирателна комисия не ги е назначила в определения срок, осъществяването на методическо ръководство и упражняването на контрол върху дейността на всички избирателни комисии, както и контролът по прилагането на Изборния кодекс на територията на страната и в избирателните секции извън страната.

Районните избирателни комисии обработват лични данни в изпълнение на своите законоустановени правомощия по чл. 29, ал. 1 от Изборния кодекс, като назначават секционните избирателни комисии в съответния изборен район (район) в страната, утвърждават списъците на резервните членове, освобождават членове на секционните избирателни комисии в съответния изборен район (район) в страната в случаите на нарушения на Изборния кодекс, регистрират и обявяват инициативни комитети за участие в изборите за народни представители и им издава удостоверения, регистрират и обявяват кандидатските листи на партиите, коалициите от партии и инициативните комитети при избори за народни представители, регистрират застъпници на кандидатите и им издават удостоверения.

Предвид горното и с оглед на това, че видовете регистри с лични данни, които следва да се поддържат във връзка с изборния процес от страна на районните избирателни комисии, са изрично нормативно определени, се установява, че те се явяват самостоятелни администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал.2 от ЗЗЛД. Става въпрос за администратори, чиито вид, цели и средства за обработване на лични данни са определени в нормативен акт - Изборния кодекс и за тях възниква задължението да се регистрират в КЗЛД по реда на чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД. Във връзка с това за ЦИК

възниква задължение да актуализира четвъртият заявен в КЗЛД регистър с лични данни с наименование „Членовете на ОИК и на СИК“, като към него се добави и информация за членовете на РИК.

Що се отнася до секционните избирателни комисии в страната и извън страната, със становище рег. № 2741/30.06.2011г. Комисията се е произнесла, че същите се явяват обработващи лични данни по смисъла на чл.24, ал.1 от ЗЗЛД и техните правоотношения с администратора на лични данни (Централната избирателна комисия, районните или общинските избирателни комисии) са уредени с нормативен акт - Изборния кодекс.

Във връзка с въпроса относно необходимостта от регистриране на инициативните комитети като администратори на лични данни в предстоящия национален референдум, както и следва ли всеки член на инициативен комитет, който обработва лични данни, да бъде регистриран поотделно пред Комисията за защита на личните данни като администратор, трябва да се има предвид следното:

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗПУГДВМС инициативен комитет на граждани с избирателни права, събрал не по-малко от 200 000 подписа на граждани с избирателни права може да направи предложение до Народното събрание (НС) за произвеждане на национален референдум по въпроси с национално значение от компетентността на НС. Инициативния комитет инициирал произвеждането на национален референдум по разглеждания казус е регистриран като администратор на лични данни в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри поддържан при КЗЛД с идн. № 312606 от 15.05.2012 (Протокол 22).

С Решение № 5-НР от 12 ноември 2012г. ЦИК се е произнесла, че в националния референдум като застъпник на алтернативната позиция участват инициативни комитети, регистрирани в ЦИК. Тези инициативни комитети се състоят от 5 до 15 членове, които притежават активно избирателно право по чл. 3, ал. 1 от ИК и имат постоянен адрес на територията на Република България към деня на насрочване на националния референдум (9 ноември 2012 г.). Всеки гласоподавател може да участва само в един инициативен комитет. Членовете на инициативния комитет определят с решение лицето, което да го представлява. Инициативният комитет представя заявление за регистрация (Приложение № 23 от книжата за произвеждане на национален референдум), подписано от всички членове на инициативния комитет, не по-късно от 07.12.2012 г. (50 дни преди изборния ден).

Съгласно чл.12, ал.4 от ЗПУГДВМС Инициативния комитет в хода на организирането и координирането на подписката за произвеждане на Национален референдум обработва следните лични данни на физически лица: три имена, единен граждански номер (ЕГН), постоянен адрес и подпис.

По аналогия, съгласно Решение № 5-НР от 12 ноември 2012г. на ЦИК, Инициативен комитет като застъпник на алтернативната позиция обработва следните лични данни на физически лица: три имена, единен граждански номер (ЕГН), постоянен адрес и подпис.

Предвид гореизложеното, и при отчитане на разпоредбите на чл. 12, ал. 2 и чл. 13, ал. 4 от ЗПУГДВМС и Решение № 5-НР от 12 ноември 2012г. на ЦИК, може да се направи извода, че законодателят разглежда инициативния комитет, като администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. Не може да се подкрепи изводът, че отделен член на инициативен комитет за произвеждане на национален референдум би могъл да бъде разглеждан като администратор на лични данни по смисъла на ЗЗЛД.

Поради това, че Инициативният комитет по чл10, ал.1, т.5 от ЗПУГДВМС и инициативният комитет на застъпниците на алтернативна позиция по смисъла на Решение № 5-НР от 12 ноември 2012г. на ЦИК попадат в определението за администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД за тях възниква задължение за регистрация в поддържания от КЗЛД регистър.

С оглед на изложеното, и съгласно чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Районните избирателни комисии са администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД и следва да подадат заявление за регистрация в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри поддържан КЗЛД на основание чл.10, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД.

2. Секционните избирателни комисии имат качеството на обработващ лични данни по смисъла на чл. 24, ал. 1 от ЗЗЛД и във връзка със становище № 2741/2011г. на Комисията за защита на личните данни, поради което за тях не възниква задължение на регистрация в КЗЛД.

3. Централната избирателна комисия следва да актуализира данните в заявения пред КЗЛД регистър „членовете на ОИК и на СИК“, като го допълни с данните за членовете районните избирателни комисии.

4. Инициативните комитети за произвеждането на национален референдум, по смисъла на ЗПУГДВМС и инициативните комитети на застъпниците на алтернативната позиция по смисъла на Решение № 5-НР от 12 ноември 2012г. на ЦИК относно регистрация на застъпници на алтернативната позиция в ЦИК за участие в националния референдум на 27 януари 2013 г. са администратори на лични данни по смисъла на чл.3 от ЗЗЛД и като такива следва да подадат заявения за регистрация.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-5864/ 2012 год.
гр. София, 06.12.2012г.

Относно: *Искане с вх. № П-5864/07.11.2012 год. от Ц.М., Председател на ДКСИ по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни във връзка с предоставяне на достъп до обществена информация.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венета Шопова и членове: Красимир Димитров, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 28.11.2012г., разгледа искане за становище на КЗЛД с вх. № П-5864/07.11.2012 год. от г-жа Ц.М. в качеството ѝ на Председател на ДКСИ (ДКСИ), с което информира, че в ДКСИ е получено писмено заявление за предоставяне на достъп до обществена информация от политическа партия „Д.Б.Г.”. Посочва се, че на основание Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), се искат копия на официални документи, съдържащи лични данни-заповеди за назначаване на служители по служебно правоотношение, трудови договори, справки за щатно разписание. Председателят на ДКСИ съобщава, че въпросните документи съдържат данни, като: трите имена на съответното лице, ЕГН, номер на лична карта, постоянен адрес на лицето, размер на основното възнаграждение, заемана длъжност, образователно-квалификационна степен и специалност, трудов стаж и придобит опит, подпис на държавния служител или лицето, работещо по трудово правоотношение, съгласувателни подписи на служители от администрацията на ДКСИ, подпис на Председателя на ДКСИ.

Във връзка с изложеното, Председателя на ДКСИ се обръща към Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) за становище по следните въпроси:

1. Налице ли е хипотезата на чл.4, ал.1 и ал.2 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) и допустимо ли е обработването на горецитираните данни от политическа партия;

2. Явява ли се политическа партия „Д.Б.Г.” администратор на лични данни;

3. Качеството на администратор възниква ли ex lege (по силата на закона) или е необходимо подаване на заявление за регистрация в КЗЛД;

4. Ако политическа партия „Д.Б.Г.” е администратор на лични данни, съществува ли документ, издаден от КЗЛД, удостоверяващ това й качество;

5. Може ли събирането на цитираните лични данни от политическата партия да се определи като конкретно, точно определено и в изпълнение на законни цели;

6. Могат ли да бъдат предоставени изцяло от ДКСИ горецитираните данни на политическата партия или с предоставянето ще бъде извършено нарушение на ЗЗЛД.

Към искането на Председателя на ДКСИ, като приложения са представени:

- Заявление за достъп до обществена информация вх. № на ДКСИ – АВ-11063/29.10.2012 год.
- Удостоверение за актуално съдебно състояние на политическа партия с наименование „Д.Б.Г.”, издадено от Софийски градски съд по ф.д. № 492/2012 год. от дата: 13.08.2012 год.

При прегледа на представеното като приложение Заявление за достъп до обществена информация вх. № на ДКСИ – АВ-11063/29.10.2012 год. , се установява, че на основание чл.4, чл.24 и следващи от ЗДОИ е поискана обществена информация от ДКСИ като задължено лице по смисъла на чл.3, ал.2 от ЗДОИ. В заявлението за достъп е посочено, че информацията относно броя, възнагражденията и назначаването на лица в държавната администрация, както и размера на таксите за административни услуги е с висока обществена значимост. Тя дава възможност на обществеността да прецени ефективността и законосъобразността при разходването на бюджетни средства, които се формират от данъците на физическите и юридическите лица в страната. Във връзка с това е поискана следната обществена информация:

1. Какъв е общият брой на служителите, назначени в ДКСИ след 01.08.2009 год. , в т.ч.:
   - 1.1 Общ брой на служителите, назначени с конкурс по реда на чл.10-чл.14 от ЗДСл.
   - 1.2 Общ брой на служителите, назначени без конкурс по реда на чл.15 от ЗДСл.
   - 1.3 Общ брой на служителите, назначени по реда на чл.16а от ЗДСл.
2. Какъв е общият брой на служителите, назначени във второстепенните разпоредители към ДКСИ след 01.08.2009 год. , в т.ч.:
   - 2.1 Общ брой на служителите, назначени след конкурс по реда на чл.10-чл.14 от ЗДСл.
   - 2.2 Общ брой на служителите, назначени без конкурс по реда на чл.15 от ЗДСл.
   - 2.3 Общ брой на служителите, назначени по реда на чл.16а от ЗДСл.
3. Какъв е общият брой на служителите, които към настоящия момент са заети в ДКСИ и общия брой на незаетите щатни длъжности;
4. Какъв е размерът на средната брутна заплата в ДКСИ и във второстепенните разпоредители към нея, считано от 01.09.2012 год. ;
5. Какъв е размерът на най-високото и най-ниското брутно месечно възнаграждение на директор на дирекция в ДКСИ и във второстепенните разпоредители с бюджетни средства.

Изисква се данните по т. 1-5 да са поотделно за всеки разпоредител.

6. Какъв е общият брой на лицата, които са част от политическия кабинет към 30.09.2010г., 30.09.2011г. и към 30.09.2012г.
7. Каква е общата сума, изплатена от ДСКИ общо на лицата по т.6 за възнаграждения, както следва:

а) общо за 2010г. по трудови правоотношения.

б) общо за 2010г. по граждански договори, в т.ч. и средствата по договори при участие на лицата в проекти по програмите на ЕС.

в) общо за 2011г. по трудови правоотношения.

г) общо за 2011г. по граждански договори, в т.ч. и средствата по договори при участие на лицата в проекти по програмите на ЕС.

д) общо до 30 септември 2012г. по трудови правоотношения.

е) общо до 30 септември 2012г. по граждански договори, в т.ч. и средствата по договори при участие на лицата в проекти по програмите на ЕС.

8. Въз основа на какви нормативни документи се събират приходи от административни такси и услуги в ДКСИ. Да се посочат нормативните актове, включително и издадените от ДКСИ, в които услугите и таксите, които се събират, са конкретно посочени, заедно с реда на предоставяне и събиране.

9. Да се посочи видът на услугата и размерът на таксите, които се събират в ДКСИ конкретно за всяка една услуга.

10. Да се посочат максималните срокове за изпълнение на услугите по т.9 и средностатистическите такива.

11. Да се посочи размерът на приходите от административни такси и услуги по отчет за 2011 год. , годишен план за 2012 год. и отчет към 30.06.2012 год.

12. Да се посочи общия размер на разходите, утвърдени по бюджета на ДКСИ за 2012 год.

В заявлението за достъп до обществена информация е посочено, че се изисква да бъде предоставен достъп до горепосочената информация, включително и достъп до документите (административни актове, договори, споразумения и др.), от които тя може да бъде установена.

Посочено е, че достъпът до горепосочената обществена информация се иска при условията на надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т.6 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ, защото чрез тази информация се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3 от ЗДОИ и на вземаните от тях решения, дава се възможност на гражданите да си съставят мнение и да участват в текущи дискусии по административни въпроси, и се гарантира законосъобразното и целесъобразното изпълнение на законовите задължения от държавните органи и публичноправни организации на бюджетна издръжка.

Исканата информация от Политическа партия „Д.Б.Г.” е изискана във формата на копие на хартиен носител.

С оглед на гореизложеното, следва да се има предвид следното:

При извършена служебна справка в електронния Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че ДКСИ е вписана е Регистъра, за което има получен идентификационен номер 106453.

Политическа партия „Д.Б.Г.” е подала заявление за вписване в Регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри с вх. № 1338711/05.11.2012 год. Към настоящия момент, преди КЗЛД да вземе решение относно вписването в Регистъра, предстои извършване на предварителна проверка по чл.17б от ЗЗЛД, поради обстоятелството, че е заявено обработването на лични данни относно политически убеждения и членство в политически партии и организации.

Съгласно изискванията на Директива 95/46 на Европейския парламент и на Съвета за защита на лицата при обработката на лични данни и за свободното движение на такива данни, приета на 24 октомври 1995 година (Директива 95/46 ЕО), решаващият критерий за придобиването качеството на администратор на лични данни е наличието на необходимост за едно лице да обработва лични данни, за да може да упражнява ефективно дейността си.

Този въпрос е намерил регламентация в българското законодателство по аналогичен начин. В чл.3 от ЗЗЛД е посочена легалната дефиниция на понятието “Администратор на лични данни”.

Съгласно законовото определение, качеството на администратор възниква ex lege по силата на закона и не е свързано с условието на подаване на заявление за регистрация в КЗЛД. Едновременно с това обаче, администраторът на лични данни е длъжен да подаде заявление за регистрация преди започване обработването на лични данни, в което да упомене конкретно поддържаните регистри, видът на личните данни, законовото основание, целите и начинът за тяхното обработване, а също и да спазва реда за обработване и предоставяне на данните.

В 14-дневен срок от подаване на заявлението Комисията вписва администратора на лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Администраторът може да започне обработване на данните след подаване на заявлението за регистрация (чл.17 от ЗЗЛД), освен в случаите на чл.17б от ЗЗЛД.

Следователно, въпреки че качеството на администратор възниква ex lege (по силата на закона), това което администраторът следва да изпълни в съответствие със законовите регламенти, е да подаде заявление в КЗЛД. В конкретния случай политическа партия „Д.Б.Г.” е подала заявление за вписване като администратор на лични данни, но поради това, че е заявила за обработване данни, които разкриват политически убеждения и членство в политическа партия по смисъла на чл.5, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, тя подлежи на предварителна проверка от КЗЛД преди вписване в регистъра. Това на практика означава, че този администратор може да започне обработване само на лични данни, които не са свързани с политически убеждения и членство в политическа партия.

Видно от приложените към искането доказателства – заявление за достъп до обществена информация с вх. № на ДКСИ АВ-11063/29.10.2012г., на основание чл. 4 и чл. 24 от ЗДОИ, политическа партия „Д.Б.Г.” е поискала обобщена информация по изчерпателно поставени въпроси. Поради това, че се касае за обобщена информация, евентуалното предоставяне на справка под формата на обобщени данни няма да съдържа лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД. От друга страна обаче, в заявлението за достъп до обществена информация изрично е посочено, че заявителят желае да получи достъп до исканата информация, вкл. и достъп до документите (административни актове, договори, споразумения и др.), от които тя може да бъде установена, под формата на копие на хартиен носител. В искането за становище, от страна на ДКСИ е посочено, че цитираните документи съдържат данни, като: трите имена на съответното лице, ЕГН, номер на лична карта, постоянен адрес, размер на основното възнаграждение, заемана длъжност, образователно-квалификационна степен, трудов стаж и придобит опит, подпис на държавния служител или лицето, работещо по трудово правоотношение, съгласувателни подписи на служители от администрацията на ДКСИ, подпис на председателя на ДКСИ.

Съгласно легалната дефиниция, посочена в чл.2, ал.1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

В § 1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е посочено примерно изброяване на понятието „Специфични признаци“. Това са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Законодателят е определил доста условно параметрите на понятието „лични данни” предвид факта, че не е възможно чрез конкретно изброяване да бъде посочена цялата информация, чрез която може да бъде идентифицирано пряко или непряко едно лице.

Тълкуването на законовите разпоредби относно защитата на личните данни следва да се извършва с оглед на отделните факти и обстоятелства, относими към всяка конкретна хипотеза и като се държи сметка за спецификата на понятието „лични данни”.

Предоставянето от един администратор (в случая ДКСИ) на друг администратор (ПП „Д.Б.Г.”) на лични данни представлява “Обработване на лични данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е “...всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като ... разкриване чрез предаване..... предоставяне”.

Обработването на лични данни, чрез предоставянето им следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност. Във всеки конкретен случай обемът на предоставените данни винаги следва да е съобразен с целта, за която същите се искат, т.е. с принципа на целесъобразност. Предоставянето на информация следва също така да е законосъобразно, а самата информация пропорционална, т.е свързана и ненадхвърляща целите, за които се обработва. Спазването на принципа на пропорционалност на практика означава, че следва да се обработва само такъв обем данни, без който не може да бъде постигната целта, във връзка с която е необходимо предоставяне на данните. В конкретния случай, при анализ на заявлението за достъп до обществена информация на ПП „Д.Б.Г.” се установява, че целта на заявителя е да си състави собствено мнение относно броя, възнагражденията и назначаването на лица в държавната администрация, както и размера на таксите за административни услуги, което считат за информация с

висока обществена значимост. Тази информация ще им даде възможност да преценят ефективността и законосъобразността при разходването на бюджетни средства, които се формират от данъците на физическите и юридическите лица в страната.

Всеки администратор на лични данни, в случая ДКСИ и ПП „Д.Б.Г.", при обработката на лични данни следва да спазва принципите, заложени в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД, а именно личните данни трябва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, както и да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват. В конкретния случай предоставянето на обобщена информация ще бъде достатъчно за постигане на целите, за които е поискан достъп по ЗДОИ. Предоставянето на копия от документите, от които тази обобщена информация може да бъде установена, се явява прекомерно и непропорционално по смисъла на ЗЗЛД. Конкретните актове (административни актове, договори, споразумения и др.) съдържат голям обем лични данни, като: три имена, ЕГН, номер на лична карта, постоянен адрес и подпис. Същите не са предпоставка за формиране на мнение относно ефективността и законосъобразността при разходването на бюджетни средства от задължен по ЗДОИ субект. Във всеки конкретен случай е необходимо да се следи за баланса между значимостта на обществения интерес, който налага това обработване и степента, до която се засяга правото на неприкосновеност на личния живот на физическото лице, за което се отнасят данните, тъй като основната цел на ЗЗЛД е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни (чл1, ал.2 от ЗЗЛД).

За да бъде законосъобразно обработването на лични данни, трябва да е налице поне едно от алтернативно посочените условия за допустимост в чл. 4 от ЗЗЛД. Поради това, че заявителят ПП „Д.Б.Г." се е позовал на наличие на надделяващ обществен интерес, може да се приеме, че в случая е приложима хипотезата на чл. 4, ал.1, т. 5 от ЗЗЛД – обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. При така изложената фактическа обстановка, в конкретния случай е налице едно от условията за допустимост на обработването - хипотезата по чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗЗЛД, а именно: изпълнение на задача, която се осъществява в обществен интерес.

2. Политическа партия „Д.Б.Г." е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, като същата е подала заявление за вписване в регистъра на КЗЛД с вх. № 1338711/05.11.2012 год.

3. Качеството на администратор възниква ex lege (по силата на закона). Независимо от това обаче, администраторът на лични данни е длъжен да подаде заявление за регистрация преди започване обработването на лични данни.

4. Към настоящия момент няма издадено удостоверение за администратор на лични данни на Политическа партия „Д.Б.Г.", тъй като същата е в процедура на предварителна проверка по чл. 17б от ЗЗЛД. Издаването на удостоверение за регистрация е възможно след вписването в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД и само при поискване от съответния администратор.

5. Обстоятелството дали дадени лични данни се събират за конкретни, точно определени и законни цели е в тежест на доказване от администратора, искащ данните, а преценката дали е налице условие за допустимост на обработването е в правомощията на администратора, предоставящ данните.

6. В конкретния случай, с цел намиране на баланса между надделяващия обществен интерес и неприкосновеността на личността и личния живот на съответните физически лица, чиито данни се предоставят, ДКСИ може да предостави обобщена информация, тъй като тя е достатъчна за преценка

на ефективността и законосъобразността при разходването на бюджетни средства, които се формират от данъците на физическите и юридическите лица в страната. Предоставянето на достъп до копия от документите, от които тази обобщена информация може да бъде установена, се явява прекомерно и непропорционално по смисъла на ЗЗЛД. Конкретните актове (административни актове, договори, споразумения и др.) съдържат голям обем лични данни, като: три имена, ЕГН, номер на лична карта, постоянен адрес и подпис. Същите не са предпоставка за формиране на мнение относно ефективността и законосъобразността при разходването на бюджетни средства от задължен по ЗДОИ субект.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № п 6272/ 2012 г.
гр. София, 10.12.2012 г.

Относно: *Искане с вх. № П6272/23.11.2012г. от г-жа М.Г., в качеството ѝ на директор на Информационния център на ЕС, във връзка с приложението на Закона за защита на личните данни.*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 05.12.2012 г. разгледа искане с вх.№ п - 6272/23.11.2012 г. от г-жа М.Г., в качеството ѝ на директор на Информационния център на ЕС**,** в което е оправена молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). В искането за становище е посочено, че във връзка с постъпили в Информационния център на Европейския съюз няколко телефонни оплаквания от страна на български граждани, с изискване от страна на Британския Съвет, относно предстоящо провеждане на изпити на 30.11.2012 г. и 01.12.2012 г. за получаване на Cambridge ESOL сертификат, родителите (настойниците) на децата, който за се записали за участие да подпишат Декларация за съгласие за заснемане на въпросните граждани в деня на провеждането на теста. В искането е посочено, че Декларацията е необходимо да бъде подписана от техните родители с цел допускане до изпита, тъй като кандидатите все още не са навършили 18 години. Изрично е наблегнато на това, че въпросните граждани категорично възразяват да бъдат снимани в деня на провеждането на теста, както и срещу това снимките им да бъдат показвани на бъдещите кандидати за провеждане на подобен тест (което им е било споменато по време на прожекция и показването на снимки на други кандидати от предишни изпити), тъй като така или иначе в деня на изпитите те доказват своята самоличност с личните си документи, на които освен всички лични данни има и тяхна снимка. Освен това, в искането е посочено, че тези български граждани настояват да научат правата си като граждани на Европейския съюз и след като вече са заплатили таксата в размер на 360 (триста и шестдесет) лв. за явяване на въпросните изпити да не им бъде отказана тази възможност, в случай, че родителите им не подпишат въпросната декларация. В тази връзка Информационният център на ЕС е направил официално запитване на безплатната телефонна линия „Европа Директно“ 0080067891011 в Брюксел, от която са ги насочили към Комисията за защита на личните данни, като компетентен орган в Република България по случая.

Към искането за становище на Информационният център на ЕС е приложено и копие от цити-

раната декларация за съгласие. Във връзка с дотук изложеното, в искането за становище е поставен въпроса доколко изискванията на Британския Съвет са правомерни и дали Директива 95/46/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни е съблюдавана коректно.

Действията във връзка със заснемането на видеоматериал, неговото съхранение и неговото разпространяване чрез „показване" и/или „прожекция", по своя характер представляват действия по обработване на лични данни, по смисъла на легалната дефиниция в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, т.е. това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

По отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД, където са изчерпателно изброени и дадени алтернативно условията при наличие на които е допустимо обработването на лични данни. Именно в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД е посочена и възможността за обработване на лични данни в случаите, в който физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие.

По отношение на съгласието, което се явява основание за обработване на лични данни в конкретната хипотеза, /извод, който може да се извади от изискването за подписване и предоставяне на Декларация за съгласие от съответните лица или техните родители/настойници/ следва да се изяснят няколко основни и съществени елемента, част от които липсват в така представената декларация, а именно:

По смисъла на параграф 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД „Съгласие на физическото лице" е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. Съгласно разписаната дефиниция в ЗЗЛД, за да се приеме за съгласие, волеизявлението на физическото лице то трябва да е:

- свободно изразено, т.е. предоставено от физическото лице, по негово собствено желание, без елемент на принуда;
- недвусмислено, т.е. съгласието следва да бъде предоставено по начин и във вид, които да не пораждат съмнение, относно изявената воля на физическото лице за обработване на негови лични данни или съответно данни на лицето, от чието име се предоставя съгласието;
- конкретно, т.е. съгласието следва да бъде предоставено за обработване на определен обем лични данни, от конкретно лице, за конкретни цели;
- информирано, т.е. лицето, предоставящо данните следва да бъде уведомено от администратора, относно: данните, които идентифицират администратора и неговия представител; целите на обработването на личните данни; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; информация относно задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ от предоставянето им; информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни и др.;
- предоставено от физическото лице, за което се отнасят личните данни, предмет на обработване.

В приложената декларация следва да бъдат отразени и включени следните допълнителни елементи, с оглед нейното изрядно съдържание и съответствие с изискванията на ЗЗЛД и Директива 95/46/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни:

1. С оглед възможността на посочения изпит да се яви лице, което е във възрастова граница между 14 и 18 години, родителите на които са неизвестни, починали, поставени под пълно запрещение или лишени от родителски права, а също и над лица, поставени под ограничено запрещение, е резонно в началото на текста опцията „попечител" да бъде заложена наравно с „Родител/настойник."

2. В изречение второ на въпросната декларация да бъде недвусмислено посочена целта на извършвания видеозапис на кандидата, както и срока и целта за неговото съхранение.

3. В изречение трето да бъдат посочени изрично получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните, както и при наличието на какви предпоставки би се наложило обработването на данните чрез тяхното предоставяне.

4. В изречение четвърто да бъдат посочени изрично организациите/лицата, които ще могат да използват данните от видеозаписите за посочената в същото цел „удостоверяване резултатите от изпита на кандидата". Във връзка с така зададената тук цел - „удостоверяване резултатите от изпита на кандидата", считаме за целесъобразно да бъде предоставена по-подробна и даваща яснота информация, защо удостоверяването на резултатите от изпита на кандидата е необходимо да бъде извършено чрез видео заснемане и създаване на видеозапис.

5. В декларацията следва да бъде включена и информация относно задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ от предоставянето им, както и информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

Посочената по-горе допълнителна информация в Декларацията за съгласие е необходима и с оглед текста на член 7, буква „а", във връзка с член 2, буква „з", от Директива 95/46/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни.

По отношение на поставения въпрос доколко изискванията на Британския Съвет са правомерни и дали Директива 95/46/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни е съблюдавана коректно, следва да се има предвид, че и в двата нормативни акта е разписана възможността, като условие за допустимост на обработване на лични данни да бъде даденото, свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. Следва обаче да се има предвид, че освен изискването за наличие на условие за допустимост на обработването, както в Директива 95/46/ЕО, а така също и в закона за защита на личните данни е разписано изискването лични данни на физическите лица да бъдат обработвани при стриктно спазване на принципите за законосъобразност, пропорционалност и целесъобразност на тяхната обработка.

Правото на защита на физическите лица от злоупотреби с личните им данни и неправомерна намеса в техния личен живот се гарантира от горепосочените принципи, които са в основата на действащото законодателство в Република България, регулиращо обществените отношения в сферата на защитата на личните данни. Поставените въпроси в искането засягат принципа за пропорционалност на обработваните лични данни, т.е. дали данните, които се искат (заснемане на кандидатите) не надвишават целта, посочена в декларацията за съгласие, и за която същите се твърди, че са необходими - „удостоверяване резултатите от изпита на кандидата". Следва да се има предвид, че този принцип изисква от администратора на лични данни, да обработва личните данни на физически лица, в обем съотносим и ненадхвърлящ заложената цел, за която последните са необходими и са били поискани, т.е. въпреки наличието на условие за допустимост на обработването, администраторът на лични данни следва да извърши преценка относно съответствието на обема, вида и качеството на поисканите данни съобразно целите за които ще се обработват те. Предоставянето на тази преценка в правомощията на администратора на лични данни е обусловено и от административно-наказателната отговорност, която последният носи (чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД).

С оглед на изложеното, и съгласно чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ

1. С оглед възможността на посочения изпит да се яви лице, което е във възрастова граница между 14 и 18 години, родителите на които са неизвестни, починали, поставени под пълно запрещение или лишени от родителски права, а също и над лица, поставени под ограничено запрещение, е резонно в началото на текста опцията „попечител" да бъде заложена наравно с „Родител/настойник."

2. В изречение второ на въпросната декларация да бъде недвусмислено посочена целта на извършвания видеозапис на кандидата, както и срока и целта за неговото съхранение.

3. В изречение трето да бъдат посочени изрично получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните, както и при наличието на какви предпоставки би се наложило обработването на данните чрез тяхното предоставяне.

4. В изречение четвърто да бъдат посочени изрично организациите/лицата, които ще могат да използват данните от видеозаписите за посочената в същото цел „удостоверяване резултатите от изпита на кандидата". Във връзка с така зададената тук цел - „удостоверяване резултатите от изпита на кандидата", е целесъобразно да бъде предоставена по-подробна и даваща яснота информация, защо удостоверяването на резултатите от изпита на кандидата е необходимо да бъде извършено чрез видео заснемане и създаване на видеозапис.

5. В декларацията следва да бъде включена и информация относно задължителния или доброволния характер на предоставяне на данните и последиците от отказ от предоставянето им, както и информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:
Валентин Енев /п/
Мария Матева /п/
Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № П-5528/2012
гр. София, 11.12.2012 г.

Относно: *Искане с вх. № П-5528/24.10.2012 год. от „А." АД чрез изпълнителните членове на Управителния съвет Х.Й. и Х.И. относно въвеждане на пропускателна система чрез четец на венокод от пръст на ръката на физически лица*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венета Шопова и Членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 05.12.2012 г., разгледа преписка с вх. П-5528/24.10.2012 год., заявена от търговско дружество „А." АД, със седалище и адрес на управление гр. Шумен, Втора индустриална зона, чрез изпълнителните членове на Управителния съвет Х.Й. и Х.И.

Представляващите дружеството посочват, че желаят да получат писмено становище на КЗЛД по следния въпрос:

„А." АД произвежда алуминиев прокат и изделия от алуминий и алуминиеви сплави в

три самостоятелни производства-леярен цех, валцов цех и пресов цех с около 800 работника. Производствата са специализирани по вида и характера на труда, който се полага там и достъпът на точно наетия квалифициран персонал до пещите, машините и съоръженията е от съществено значение за обезпечаване на живота и здравето на всеки от работещите в тези високо технологични производства.

На ръководството на „А.” АД е предложена оферта от друго търговско дружество, която позволява чрез четец на венокод от пръст на ръката на физическо лице да бъде постигнат изключително надежден и ефективен контрол на работниците, които преминават през контролно-пропускателните пунктове и имат достъп до работните помещения на завода. Идентификацията на служителите ще се осъществява чрез уникален венокод, като се разрешава или отказва достъп при влизане или излизане през контролната точка. Правото на достъп е определено в зависимост от изискванията на административното управление. При този метод темплейта на венокода, който е уникален за всеки човек, се съхранява централизирано в база данни. Лицето поднася пръст към четеца на венокод, който сканира вените. Сканираното изображение на вените се сравнява с темплейта на венокода, който е съхранен централно в базата данни. Следва идентифициране на лицето по неговия уникален венокод и при съвпадение на заредения от базата данни темплейт и прочетения венокод, преминаването се регистрира в системата. При липса на съвпадение, например лицето се опита да достъпи обекта без да са му назначени права за това, темплейта на базата данни и прочетения от пръста на лицето венокод не съвпадат и тогава регистриране в системата не се извършва и съответно преминаване през контролната точка (електро-механичен туникер или врата) не се допуска.

Прочитането на венокода е безконтактно – пръста и сензора не са в контакт. Разпознаването не зависи от качеството на кожата на пръста, от моментното замърсяване на кожата или наличие на повърхностни наранявания. Разпознаването се извършва само, когато кръвта протича през вените и този тип идентификация не подлежи на фалшифициране. Базовият принцип на прочитането (разпознаването) на венокода от пръста на човека е чрез засичане на разликата в дължината на вълната при облъчването на пръста – при деоксидирания хемоглобин, протичащ през вените, дължината на вълната е максимална, докато при останалите клетки на околните тъкани, дължината на вълната е минимална. По този начин се получава високо контрастно изображение на мрежата от вени на фона на всички останали слоеве тъкани.

Идентификационния процес при четците на венокод протича чрез прочитане на биометричната информация от пръста на човека в момента на идентификация от сензора на четеца и сравняването ѝ с темплейта на венокод за съответния човек, съхраняван в базата данни на системата. Това изисква предварително да се свалят и съхраняват в централна база данни венокод, темплейтите на всички физически лица, чието преминаване през контролните точки ще се контролира с венокод идентификация.

До момента в „А.” АД е въведена и функционира система за достъп чрез магнитни карти. В искането се излагат твърдения, че недостатъците на тази система се заключават до липса на надеждност на контрол върху лицата, които използват магнитна карта. Налице са възможности за злоупотреби, например работник, който е длъжен да се яви за работна смяна, но поради една или друга причина не може да се яви лично, може да предостави магнитна карта на трето лице, което като приносител на картата му се оказва с неправомерен достъп до завода.

„А.” АД поддържа производство в три работни смени. През дневните смени не могат да се правят злоупотреби с достъпа до работните помещения и до територията на завода, но през нощните смени има възможност за заместване на работници от други лица, които са само приносители на нечия магнитна карта. Като аргумент е посочена възможността външно лице да има неправомерен достъп, а вредите могат да бъдат значителни по размер. Неправоспособно лице може да причини трудова злополука, при която да пострадат работници, може да предизвика производствена авария, може да предизвика повреждане на машини и съоръжения. Изтъква се загрижеността на работодателя за отговорността при подобни казуси за обезщетяване на всички материални и нематериални вреди. Посочено е, че при телесни повреди или смърт, работодателят е длъжен да обезщети работниците или техните наследници по реда на чл.200 от Кодекса на труда., като може да става дума за големи размери на обезщетенията.

За елиминиране на описаните по-горе ситуации от дружеството обмислят въвеждане на новата контролно-пропускателна система, която се основава на нов принцип – четене на венокод на пръст на физическото лице, активиращ електронно механичен турникет или врата.

Във връзка с изложеното, представляващите „А.” АД се обръщат към КЗЛД за компетентно становище доколко намерението за събиране, съхраняване и обработване на лични данни чрез четене на венокод-чрез сканиране на произволни точки от пръстови отпечатъци, след получено предварително писмено съгласие по чл.4, ал.1, т.2 от ЗЗЛД на засегнатите категории лица – работещи на трудови договори в дружеството, е в съответствие с целите и духа на императивните разпоредби на ЗЗЛД.

В искането се посочва, че преди даването на съгласие от лицата, ще бъде проведена информационна кампания относно целите на обработване на личните данни; получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; доброволния характер на предоставянето на данните и последиците от отказ за предоставянето им; правото на достъп и правото на заличаване, коригиране или блокиране на събраните данни, когато обработването не отговаря на изискванията на ЗЗЛД; правото на възражение срещу обработването на личните данни на отделните физически лица, при наличие на законово основание за това.

Представляващите „А.” АД информират, че ще бъде осигурен отделен сървър само за база данни на описаната система. Той ще се намира в сървърно отделение, което е подсигурено със заключваща метална врата, както и метални решетки на прозорците. Пароли за достъп до сървъра ще имат двама служители на IT отдела, които ще бъдат променяни на всеки 40 дни. Ще се ползва специализиран софтуер за архивни копия, при който информацията е в специализиран формат и може да се чете само с въпросния софтуер.

В искането за становище е посочено, че се прилагат следните документи:

1. Удостоверение за актуално състояние с изх. № 20120817091807/ 17.08.2012 год., издадено от Агенция по вписванията;
2. Доказателство за средно нает списъчен състав на наетите лица по трудов договор, издаден от Национална агенция за приходите;
3. Извлечение от офертата на Продавача на технологията на четеца на венокод;
4. Проект на писмено заявено съгласие от работниците, на които ще се обработват биометрични данни чрез сканиран венокод.

При стартиране на административното производство пред КЗЛД, беше извършен служебен преглед на представените документи към искане с вх. № П 5528/ 24.10.2012 год. от „А.” АД. Служебната справка установи, че цитираният като приложение проект на писмено заявено съгласие от работниците, на които ще се обработват биометрични данни чрез сканиран венокод не е приложен към представените в КЗЛД документи.

ПРАВЕН АНАЛИЗ НА ИЗЛОЖЕНИЯ КАЗУС:

„А.” АД е вписано в Търговския регистър при Агенция по вписванията с ЕИК 837066358, с предмет на дейност: „Производство на алуминиев прокат, изделия от алуминий и алуминиеви сплави, проучвателна и проектантска дейност, услуги за населението, търговия в страната и чужбина”. Дружеството е със седалище и адрес на управление гр. Шумен 9700, област Шумен, община Шумен, Втора индустриална зона.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, се установи, че дружеството е подало Заявление за регистрация с входящ № З-15074/09.10.2003 год. и е вписано в Регистъра с идентификационен номер 93939.

„А.” АД, в качеството на администратор на лични данни, е заявил поддържането на 1 брой регистър, наименован „Лични данни”. В заявлението е посочено, че юридическото основание за водене на регистъра е Кодекса на труда и подзаконови актове. Следователно, може да се предположи, че в посочения регистър се обработват данни относно наетите по трудово правоотношение лица. Като групи данни, които се обработват в регистъра, са посочени: физическа идентичност (имена, ЕГН, адрес, телефони, месторождение, паспортни данни и др.); семейна идентичност (семейно

положение); образование (вид на образованието, допълнителна квалификация и др.); трудова дейност (професионална биография и др.); медицински данни (здравен статус).

Описаните в искането лични данни - биометрични данни чрез сканиран венокод от пръста на човека, не са заявени в групите данни, които се обработват в заявения пред КЗЛС регистър „Лични данни". В случай, че възнамерява да започне обработване на посочените данни, администраторът следва да изпълни задължението си за уведомяване на КЗЛД преди осъществяването на промяната относно данните, касаещи поддържаните регистри (чл.18, ал.3 от ЗЗЛД).

Също така, съществува правна възможност, в определени случаи разглежданите биометрични данни чрез сканиран венокод от пръста на човека да бъдат включени към категорията на така наречените „чувствителни данни". При наличието на хипотезата на чл.5, ал.1, когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 или на данни, чието обработване, съгласно решение на Комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица, на основание чл.17б от ЗЗЛД, КЗЛД задължително извършва предварителна проверка преди вписване в Регистъра на администраторите на лични данни.

Обработването на лични данни, съгласно легалната дефиниция, посочена в § 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е „всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване".

По смисъла на чл.2, ал.1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съгласно § 1, т.16 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, „Специфични признаци" са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

Видът на биометричните данни, които администраторът на лични данни „А." АД възнамерява да обработва са биометрични данни чрез сканиран венокод от пръста на човека при контрастно изображение на мрежата от вени на фона на всички останали слоеве тъкани.

Съгласно § 1, т.16 от Допълнителните разпоредби на Закона за българските лични документи, „Биометрични данни" са изображението на лицето на гражданина и пръстовите му отпечатъци, които се използват за разпознаване и проверка на заявена самоличност.

По отношение на сканираното изображение на вените от пръста на човека, това безспорно са лични данни, така както законодателят ги е дефинирал в чл.2, ал.1 на ЗЗЛД. Идентифицирането на лицето чрез сканиране на изображение на вените и извършване на сравнение с темплейта на уникалния за всяко физическо лице венокод, който е съхранен централно в база данни, представлява техническа форма на обработване на лични данни. Във връзка с това е необходимо да бъдат спазвани основните принципи на ЗЗЛД, относно обработването на лични данни, съгласно чл.2, ал.2 от ЗЗЛД – определяне на конкретната цел за обработване на данните; пропорционалност на целите, за които се обработват, заличаване и коригиране в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват.

Изложените от представляващите „А." АД мотиви за въвеждане на система за контрол на достъп и работно време с цел повишаване на трудовата дисциплина, както и избягване на кражби и нерегламентиран достъп в сградите и работните помещения са относими към трудово-правните отношения. Работодателят разполага с други механизми за контрол и проследяване на трудовия процес, без да се налага използването на крайни мерки за контролиране на работниците и служителите. Целите, за които се ще се въведе системата за достъп чрез венокод, не могат да се определят като пропорционални на необходимостта от повишаване на сигурността и предотвратяването на кражби, тъй като те не могат да бъдат постигнати, без да се засяга изключително личната сфера на работещите във фирма "АЛКОМЕТ" АД.

Необходимостта от повишаване сигурността в сградите, където протича работния процес и предотвратяването на посегателства върху имуществото на фирмата са значими обществени проблеми, но в конкретно разглеждания казус не може да се приеме, че законните интереси на администратора имат преимущество пред интересите на отделните физически лица, чиято лична сфера ще бъде сериозно нарушена (чл.4, ал.1,т.7 от ЗЗЛД).

При разглеждането на аналогични казуси, Комисията за защита на личните данни е анализирала международното законодателство и практика, свързани с обработването на лични данни. В редица международни актове е уреден общия принцип за неприкосновеност на личния и семеен живот. Такива са Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи (чл. 8), Хартата за основните права в ЕС (чл.7 и чл. 8). На основата на този общ принцип в Директива 95/46/ЕО, която е основен акт, уреждащ защитата на личните данни в Европейския съюз, е уредена подробно материята, свързана със защитата на личните данни на гражданите в страните – членки. Изводите от извършения анализ сочат, че е необходимо спазването на поне едно от следните условия: изрично съгласие на лицето, договорно или правно задължение, защита на значими жизнени интереси на субектите на данни, изпълнение на задача, извършвана в обществен интерес.

Сканирането на вените от пръста на ръката на физическите лица не може да бъде оправдано при обстоятелства, при които се търси импулсивно защита на интересите на работодателя чрез въвеждането на система за достъп чрез четец на венокод. Необходимо е да бъдат обмислени задълбочено съответните условия и мерки при използването на средства, оперирaщи с биометрични данни, чрез прилагане на принципа за адекватност и пропорционалност.

Както по-горе беше споменато, биометричните данни чрез сканиран венокод от пръста на човека попадат в категорията на така наречените „чувствителни данни", чието обработване ЗЗЛД по принцип забранява. В чл. 5, ал.2 от ЗЗЛД законодателят е допуснал известни изключения от общия принцип на забрана, които в никакъв случай не следва да се тълкуват разширително. В чл. 5, ал.2, т. 2 от ЗЗЛД се допуска възможността за обработване на чувствителни данни, в случай, че физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие за обработването им, освен ако в специален закон е предвидено друго. Последното предложение от цитирания нормативен текст предполага специален закон да въвежда възможността за обработване на биометрични данни чрез сканиран венокод от пръста на човека. Такъв нормативен акт няма приет, така че в случая ще се разгледа хипотезата на съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните.

Съгласието на лицата техни лични данни да бъдат обработвани от даден администратор е един от най-важните аспекти на защитата на личните данни и гаранция за правомерно обработване на данните. Въпросът за съгласието е много дискутиран и на ниво Европейски съюз, като една от бъдещите промени в европейската правна рамка се очаква да бъде именно по отношение на формата и начина на доказване, че едно лице действително е дало съгласието си по своя воля и без наличие на други фактори, оказващи влияние върху вземането на свободно решение.

Съгласно § 1, т.13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, "Съгласие на физическото лице" е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. Съгласието следва да е налице по отношение на целите на обработване на данните за конкретния случай, получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните, задължителния или доброволния характер на предоставените данни и последиците от отказ за предоставянето им. Във всички случаи, на лицата следва да е предоставена информация за правото на достъп и правото на коригиране, заличаване или блокиране на събраните данни, както и правото на възражение срещу обработването на личните им данни.

Поради обстоятелството, че към приложените към искането документи не е представен проект на текст, отнасящ се до писмено заявено съгласие от работниците, на които ще се обработват биометрични данни чрез сканиран венокод, в становището не може да бъде направен коментар относно законосъобразността и пълнотата на текста.

Също така, съгласно чл.25 от ЗЗЛД, след постигане на целта или отпадане на необходимостта от обработване на личните данни, администраторът е длъжен да ги унищожи или прехвърли на друг

администратор, като предварително уведоми за това КЗЛД, ако прехвърлянето е предвидено в закон и е налице идентичност на целите на обработването. Администраторът е допустимо да съхранява лични данни само и единствено в предвидените от закона случаи.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на лични данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

1. Обработването на лични данни чрез сканиране на вени посредством контрастно изображение на мрежата от вени на фона на всички останали слоеве тъкани от пръста на ръката на физически лица противоречи на принципите на адекватност и пропорционалност, заложени в Закона за защита на личните данни. Целта на системата за достъп чрез венокод за контрол на работното време и повишаване на трудовата дисциплина, както и избягване на кражби и нерегламентиран достъп в сградите и работните помещения на „А.” АД, е непропорционална и несъизмерима между законния интерес на работодателя и този на работниците.

2. Биометричните данни чрез сканиран венокод от пръста на човека попадат в категорията на така наречените „чувствителни данни”, чието обработване чл.5, ал.1, т.3 от ЗЗЛД забранява. Законът допуска изключение от посоченото правило, в случай че физическите лица, за които се отнасят данните са дали своето свободно изразено, недвусмислено, конкретно и информирано съгласие за обработване на биометрични данни чрез сканиране венокод от пръста.

Преди даването на съгласие, физическите лица следва да бъдат информирани за целите на обработване на данните за конкретния случай, получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните, задължителния или доброволния характер на предоставените данни и последиците от отказ за предоставянето им. Във всички случаи, на лицата следва да е предоставена информация за правото на достъп и правото на коригиране, заличаване или блокиране на събраните данни, както и правото на възражение срещу обработването на личните им данни.

Във всички случаи тежестта на доказване, че едно лице действително е дало съгласието си по своя воля и без наличие на други фактори, оказващи влияние върху вземането на свободно решение, е за администратора на лични данни.

3. Обработването на лични данни чрез сканиране на венокод от пръста на човека представлява въвеждане на нов “Регистър на лични данни” по смисъла на §1, т.2 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. В случай, че възнамерява да започне обработване на нови данни, администраторът следва да изпълни задължението си за уведомяване на КЗЛД преди осъществяването на промяната относно данните, касаещи поддържаните регистри (чл.18, ал.3 от ЗЗЛД). Когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 или на данни, чието обработване, съгласно решение на Комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица, на основание чл.17б от ЗЗЛД, КЗЛД задължително извършва предварителна проверка преди вписване в Регистъра на администраторите на лични данни.

4. Администраторът на лични данни следва да има предвид, че съгласно чл.25 от ЗЗЛД, след постигане на целта или отпадане на необходимостта от обработване на личните данни, е длъжен да ги унищожи или прехвърли на друг администратор, като предварително уведоми за това КЗЛД, ако прехвърлянето е предвидено в закон и е налице идентичност на целите на обработването. Допустимо е администраторът да съхранява лични данни само и единствено в предвидените от закона случаи.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров /п/

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ УКАЗАНИЯ НА КЗЛД

ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ УКАЗАНИЯ ПО ЧЛ.261А, АЛ.3, Т.2 ОТ ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ СЪОБЩЕНИЯ

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в качеството си на национален надзорен орган за защита на личните данни и наблюдаващ орган относно сигурността на данните, на основание чл. 261а, ал.3, т.2 от Закона за електронните съобщения (ЗЕС) и във връзка с чл.10, ал.1, т.1 от Закона за защита на личните данни, въз основа на решение на КЗЛД (Протокол № 40) дава настоящите **ЗАДЪЛЖИТЕЛНИ УКАЗАНИЯ по чл.261а, ал.3, т.2 от Закона за електронните съобщения до задължените по ЗЕС субекти:**

Настоящите задължителни указания имат за цел да унифицират практиката на всички институции, органи и предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, ангажирани в процеса по искане и осигуряване на достъп до съхранени трафични данни по чл.250а, ал.1 от ЗЕС, при спазване на изискванията на Закона за електронните съобщения и Закона за защита на личните данни.

I. ОРГАНИ, ИМАЩИ ПРАВО ДА ПОИСКАТ СПРАВКА И ДОСТЪП ДО ДАННИ ПО ЧЛ.250А, АЛ.1 ОТ ЗЕС

1. **Преди образуване на досъдебно производство**

Компетентни да поискат справка за данни по чл.250а, ал.1 от ЗЕС, преди образуване на досъдебното производство, са ръководителите на органите, посочени в разпоредбата на чл.250б, ал.1 ЗЕС, както следва:

- специализираните дирекции, териториалните дирекции и самостоятелните териториални отдели на Държавна агенция „Национална сигурност“;
- Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“, Главна дирекция „Национална полиция“, Главна дирекция „Гранична полиция“, дирекция „Вътрешна сигурност“, Столичната дирекция на вътрешните работи, областните дирекции на Министерството на вътрешните работи и териториалните звена на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“;
- службите „Военна информация“ и „Военна полиция“ към министъра на отбраната;
- Националната разузнавателна служба.

1.1. Компетентентността да бъде отправено искане за достъп до данни по чл.250а, ал.1 от ЗЕС е **лична** на ръководителя на съответната структура по чл. 250б, ал.1. Поради липсата на предвидена в ЗЕС възможност за упълномощаване, съответният ръководител **не може да упълномощи** друг служител да осъществява това правомощие вместо него.

1.2. Искане за справка може да бъде подписано от друго лице „за ръководител/директор”, само и единствено в хипотезата на заместване на съответния ръководител и само ако служителят, подписал искането, е изрично определен със заповед на ръководителя **да го замества**. В тези случаи към съответното искане за достъп следва да се приложи копие от заповедта за заместване или заверен препис-извлечение от нея, за преценка наличието или липсата на компетентност.

2. **След образуване на досъдебно производство**

Компетентни да поискат справка за данни по чл.250а, ал.1 от ЗЕС, след образуване на досъдебно производство, са единствено органите на досъдебното производство.

Съгласно чл.250в, ал.4 от ЗЕС данните в този случай се предоставят **по реда на НПК.** Това означава, че на основание чл. 159, ал.1 НПК предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да предоставят на прокурора и разследващите органи исканата информация директно, без да се отправя искане до съда и без да се издава разпореждане от съда. Изискването на данните в този случай става с писмено искане по реда на чл. 159, ал.1 от НПК.

На основание чл. 52, ал.3 от НПК разследващите органи действат под ръководството и надзора на прокурор, който ръководи разследването и осъществява постоянен надзор за законосъобразното му и своевременно провеждане (чл.46, ал.2 НПК).

При зачитане на оперативната самостоятелност и правото на свободна преценка на разследващите органи в дейността им по разследване на престъпления и събиране на доказателства по досъдебни производства, с цел защита на неприкосновеността и на личните данни, както и въвеждане на ясни механизми за контрол в рамките на досъдебното производство, Комисията за защита на личните данни препоръчва в случаите, когато искането за достъп е от разследващ орган, то да бъде подавано с изрична писмена санкция от съответния наблюдаващ прокурор.

Предвид горното, Комисията препоръчва искане за достъп за нуждите на досъдебното производство да се изготвя и подава от:

- От наблюдаващия прокурор;
- От разследващия орган с изрична писмена санкция от наблюдаващия прокурор.

3. **След образуване на съдебно производство**

На основание чл.250в, ал.4 от ЗЕС, в хода на съдебното производство данните по чл. 250а, ал.1 от ЗЕС се предоставят на съда директно, по негово искане.

4. **Унищожаване на справки**

Справки, които не са използвани при образуване на досъдебно производство, се унищожават по реда на чл.250е от ЗЕС.

II. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЗА ИСКАНЕ НА ДОСТЪП ДО ДАННИ ПО ЧЛ.250А, АЛ.1 ОТ ЗЕС

Правото да се иска достъп до запазени данни по чл.250а, ал.1 от ЗЕС възниква при необходимост от разкриване или разследване **в случаите на чл. 250а, ал.2 от ЗЕС.** За разкриване и разследване на други видове престъпления, извън тези, не може да бъде отправяно искане за достъп до трафични данни, респ. не може да бъде предоставен такъв достъп.

Искането по чл. 250б, ал.2 от ЗЕС от органите се отправя в писмена форма и трябва да е мотивирано. Мотивите следва да съдържат информация за две основни неща:

1. **Информация** за вида на престъплението**, за разкриването или разследването на което се искат данните**, за да може съответният съдия да направи преценка дали е налице правно основание за разрешаване на достъп до данни, т.е. дали е налице случай по чл.250а, ал.2 от ЗЕС

2. **Да се обоснове** необходимостта от исканата информация за нуждите на разкриването или разследването на конкретното престъпление. От мотивите трябва да става ясно по какъв начин информацията относно съхранени трафични данни по чл. 250а, ал.1 от ЗЕС ще подпомогне разкриването на извършителя (извършителите) на съответното престъпление или издирването на дадено лице.

Искането за достъп от органите по чл. 250б, ал.1 се подава по образец (Приложение № 1 към настоящите задължителни указания).

Искането за достъп от органите на досъдебното производство има реквизитите на искане по чл. 250б, ал.2 от ЗЕС.

III. РЕГИСТРИ НА ИСКАНИЯТА ЗА ДОСТЪП, НА ИЗДАДЕНИТЕ РАЗРЕШЕНИЯ И ОТКАЗИ, НА РАЗПОРЕЖДАНИЯТА ЗА ДОСТЪП, НА СПРАВКИТЕ

Описаното в този раздел от задължителните указания съдържание на регистрите, поддържани от органите по чл.250б от ЗЕС, съдилищата и предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги следва да се счита за минимално необходимото. Всяко от тези задължени лица, по своя преценка, може да изисква вписването в регистрите и на допълнителна информация.

3.1. Регистър, воден от органите по чл.250б от ЗЕС

А. Всяко отправено искане за достъп до данни по чл. 250а, ал.1 от органите по чл. 250б, ал.1 от ЗЕС се вписва в специален регистър, който не е публичен.

Б. В регистъра се отбелязва задължително следния минимален обем от данни: регистрационен номер на преписката, по която се иска достъп до данни; изходящ номер на искането за достъп; правно основание за искането за достъп; съд, до който е адресирано искането за достъп; тип на данни, разделени по следната класификация: фиксирани мрежи или услуги, мобилни мрежи или услуги, интернет услуги (интернет достъп, интернет телефония, интернет имейл); длъжностното лице, определено да получи данните.

В. Регистърът се води на хартиен и/или електронен носител.

Г. Регистърът се води по образец (Приложение № 2 към настоящите задължителни указания).

3.2. Регистър, воден от съда, за издадените разрешения или откази

А. Всяко издадено разрешение или всеки издаден отказ за предоставяне на достъп до данни по чл. 250а, ал.1 от председателя на съответния съд или упълномощен от него съдия се вписва в специален регистър, който не е публичен.

Б. В регистъра се отбелязва задължително следния минимален обем от данни: органът по чл. 250б, ал.1 от ЗЕС, подал искане за издаване на разрешение за достъп; изходящ номер на искането за достъп на органа по чл. 250б, ал.1 от ЗЕС; входящ номер на искането за достъп в съответния съд; регистрационен номер на разпореждането на съда; информация дали е разрешено или е отказано предоставянето на достъп до данни.

В. Регистърът се води на хартиен и/или електронен носител.

Г. Регистърът се води по образец (Приложение № 3 към настоящите задължителни указания).

3.3. Регистър на разпорежданията/исканията от съд, респ. орган на досъдебното производство, воден от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги

А. Всяко разпореждане за достъп до данни по чл. 250а, ал.1 от ЗЕС и искане за достъп от съд, респ. от орган на досъдебното производство, постъпило в съответното предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, се вписва в специален регистър, който не е публичен.

Б. В регистъра се отбелязва задължително следния минимален обем от данни: информация относно органа по чл.250б, ал.1 от ЗЕС, поискал издаване на разпореждане за достъп до данни; информация относно съответния съд, издал разпореждането за достъп; информация относно съответния съд/орган на досъдебно производство, поискал достъп по реда на НПК; регистрационен номер на преписката (номер на дело) на съответния орган, по която се иска предоставянето на справката; входящ номер на съответния акт (разпореждането на председателя или на упълномощено от него лице от съответния съд, респ. на писменото искане по реда на НПК); тип на връзката (фиксирани мрежи

или услуги, мобилни мрежи или услуги, интернет услуги : интернет достъп, интернет телефония, интернет имейл); за всеки тип на връзка се отбелязват данни за: проследяване и идентифициране на източника на връзката; идентифициране на направлението на връзката; идентифициране на датата, часа и продължителността на връзката; идентифициране на крайното електронно съобщително устройство на потребителя или на това, което се представя за негово крайно устройство; установяване на идентификатор на ползваните клетки; период на задържане/съхранение на данните (т.нар. възраст на данните); информация относно удължаване на срока на съхранение на данни по чл. 250а, ал.5 от ЗЕС; информация за предоставения отговор на постъпилото разпореждане или искане (предоставена справка за исканите данни; върнат отговор, че подобни данни липсват); случаите, при които не е могло да се отговори на искането за предоставяне на информация; отбелязване на причината за непредоставяне.

В. Регистърът се води на хартиен и/или електронен носител.

Г. Регистърът се води по образец (Приложение № 4 към настоящите задължителни указания).

3.4. Регистър на справките, воден от предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги

А. Всяка изготвена справка от съответното предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, се вписва в специален регистър.

Б. В регистъра се отбелязва задължително следния минимален обем от данни: входящ номер на разпореждането за достъп, респ. на искането от органите по реда на НПК; изходящ номер на справката, респ. отговорът за липса на данни или случаите, при които не е могло да се отговори на искането за предоставяне на информация; информация за органа, на когото е изпратена справката; информация за носителя, на който е предоставена справката (електронен или хартиен); информация за наличие на копие или екземпляр от предоставената информация; информация относно последващо унищожаване на справката (в случаите, в които в предприятието остава копие или екземпляр).

В. Регистърът се води на хартиен и/или електронен носител.

Г. Регистърът се води по образец (Приложение № 5 към настоящите задължителни указания).

3.5. Условия и ред за регистриране, съхранение и унищожаване на документи

Регистрирането, съхранението и унищожаването на документите, свързани с исканията за достъп, издадените разрешения и откази, разпорежданията за достъп и справките, се определя с вътрешни правила на съответния орган по чл. 250б, ал.1 от ЗЕС, съд или предприятие за работа с явни и класифицирани документи, при спазване на приложимите нормативни актове.

IV. ЗАДЪЛЖЕНИЯ НА ПРЕДПРИЯТИЯТА, ПРЕДОСТАВЯЩИ ОБЩЕСТВЕНИ ЕЛЕКТРОННИ СЪОБЩИТЕЛНИ МРЕЖИ И/ИЛИ УСЛУГИ

4.1. Задължение за съхранение на данните по чл. 250а, ал.1 от ЗЕС и предоставяне на достъп до тях

Предприятията са длъжни да съхраняват данни по чл. 250а, ал.1 от ЗЕС за срок от 12 месеца, считано от момента на създаването им или обработването им.

Предприятията са длъжни да предоставят справка за запазени данни по чл. 250а, ал.1:

- на определеното в разпореждането за достъп длъжностно лице (физическо лице), издадено от председателя на съответния съд или от упълномощен от него съдия за нуждите на органите, посочени в чл.250б, ал.1 при спазване на изискванията на ЗЕС и при наличие на условията, разписани в настоящите задължителни указания.
- На съда и прокурора-при поискване;
- На разследващите органи - Комисията за защита на личните данни препоръчва това да става

след представяне на изрична писмена санкция от наблюдаващия прокурор.

Изготвената справка се предоставя в електронен вид само при наличие на възможност за това, при спазване на изискванията на Закона за електронното управление и Закона за електронния документ и електронния подпис.

4.2. Задължение за предоставяне на ежегодна статистическа информация на КЗЛД

Задължение за ежегодно предоставяне на статистическа информация на КЗЛД съгласно чл.261а, ал.4 от ЗЕС имат всички предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, независимо дали при тях са постъпвали разпореждания за достъп, респ. искания от съд или от орган на досъдебно производство, или не. Липсата на постъпили искания за достъп до трафични данни не освобождава предприятията от задължението да предоставят статистическа информация на КЗЛД в качеството й на наблюдаващ орган относно сигурността. Всяка година, до 31 март, те предоставят информацията по чл. 261а, ал. 4 на КЗЛД, отнасяща се за предходната календарна година.

Ежегодно, до 31 март, Комисията за регулиране на съобщенията предоставя на КЗЛД списък с предприятията, осигуряващи предоставянето на фиксирани мрежи или услуги, мобилни мрежи или услуги, интернет услуги.

Предприятията предоставят обобщена статистическа информация по чл. 261а, ал.4 ЗЕС по образец (Приложение № 6 към настоящите задължителни указания).

4.3. Задължение за унищожаване на съхранени данни

Предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, предприемат технически и организационни мерки за унищожаване на съхраняваните данни след изтичането на 12 – месечния срок на тяхното съхранение. В случаите по чл.250а, ал.5, данните се унищожават след изтичането на 6 – месечния срок на удължаването.

В случай на запазване на копие/екземпляр от предоставени справки на хартиен/електронен носител, унищожаването на справката следва да се извърши в съответствие с вътрешните правила на съответното предприятие за работа с документи и при спазване на приложимите нормативни актове. След извършване на действията по унищожаване, това обстоятелство се отбелязва в регистъра на справките по т.3.4 от настоящите задължителни указания или в съответните лог файлове в информационната система на даденото предприятие.

Унищожаването на справки се извършва от комисия, определена с акт на ръководителя на съответното предприятие. Действията по унищожаването се документират в протокол.

4.4. Задължение за определяне на реда и условия за водене и ползване на регистрите

Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, органите по чл. 250б, ал.1 и съответните съдилища следва да разпишат в свой вътрешен акт реда и условията за водене на регистрите, поддържани от тях, както и реда и условията за достъп до регистрите.

4.5. Задължение за определяне на лица за контакт с КЗЛД

Ежегодно, едновременно с предоставянето на обобщената статистическа информация по чл. 261а, ал.4 от ЗЕС, предприятията посочват лице/лица за контакт с КЗЛД по въпроси, свързани с изпълнението на задълженията им по чл.250а или следващите от ЗЕС.

V. АНАЛИЗ НА ПОЛЕЗНОСТТА НА ПОЛУЧЕНИТЕ ДАННИ ПО ЧЛ. 250А, АЛ.1

В Доклада на Европейската комисия до Съвета и Европейския парламент за оценка на Директива за запазване на данни (COM (2011) 225 окончателен), Европейската комисия насърчава/препоръчва на държавите – членки, освен статистически данни и информация, да й предоставят и

анализ на полезността от получаваните задържани трафични данни, информация за конкретни/отделни искания за достъп до такива данни, да бъде посочвана възрастта на данните, да бъде представяна разбивка на статистическите данни по отделни показатели, както и информация доколко запазените данни са от решаващо значение за разследването на престъпления и постановяването на осъдителни/оправдателни присъди. Общата цел на този призив на Европейската комисия е да се види ролята на запазените трафични данни за наказателното разследване, респ. тяхната тежест и влияние за изхода на наказателния процес.

С цел да се отговори на препоръката на Европейската комисия всяка държава-членка на Европейския съюз да представя анализ на полезността на използването на трафични данни, при зачитане на независимостта на съдебната власт, в рамките на добросъвестния междуинституционален обмен и при спазване на принципите на НПК, Комисията за защита на личните данни препоръчва всяка година, до 31 март, органите по чл.250б, ал.1, съда и прокуратурата на Република България да й предоставят обобщен анализ на практиката си, свързана с реализиран достъп до запазени данни по чл. 250а, ал.1 от гледна точка на полезността на получените данни.

Препоръчително е анализът да обхваща информация относно: броя случаи (брой дела), при които достъпът до съхранени трафични данни по чл. 250а, ал.1 от ЗЕС е бил считан за необходим; мотивите за необходимостта от достъп; по възможност, информация относно отделни казуси, при които получените данни са били от съществено значение за отделно наказателно производство; по възможност, справка за броя осъдителни/оправдателни присъди по дела, при които са приложени справки за достъп до трафични данни по чл. 250а, ал.1 от ЗЕС.

След получаване на анализа от отделните органи и институции, КЗЛД ще обобщи получената информация и ще я предостави на вниманието на Народното събрание и Европейската комисия, ведно с информацията по чл.261а, ал.4 от ЗЕС.

VI. ЗАВАРЕНИ СЛУЧАИ

Настоящите задължителни указания подлежат на незабавно изпълнение.

Предприятията, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, следва да предоставят статистическа информация по чл.261а, ал.4 за отчетната 2012 г. съгласно действащия до датата на издаването на настоящите задължителни указания образец (Приложение№ 7 към настоящите задължителни указания).

За отчетната 2013 г. статистическата информация от предприятията следва да бъде предоставяна съгласно образеца по Приложение № 6 към настоящите задължителни указания.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

Комисия за защита на личните данни
Председател: Венета Шопова
Членове: Красимир Димитров
Валентин Енев
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 1 (40) 2013 г.
Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД
Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид